

ЧУДЕСАТА НА КОРАНА

Този [Коран] е ниспослан
от Господа на световете.
(Сура Шуара, 192)

ЯХЯ НУРАХ

Преди четиринадесет века
Бог низпослава Корана като книга,
която да напътва хората. И призовава цялото
човечество да се придържа към тази книга, за да
получи спасение. От деня на нейното низпославане до
деня на равносметката тази божествена книга ще остане
единственият пътеводител за човечеството.

Уникалният стил на Корана и възвишената мъдрост, която съдържа,
са ясно доказателство за това, че той е Божие слово. В допълнение,
Коранът съдържа множество чудотворни особености, които доказват, че
той е низпослан от Бог. Една от тези особености е фактът, че голяма част от
научните истини, които сме успели да разкрием единствено чрез технологията на
20ти век, са споменати в Корана преди 1400 години.

Разбира се, Коранът не е научна книга. Доста научни факти, които са изразени по
един изключително кратък и задълбочен начин в неговите айяти, можаха да бъдат
открити само чрез технологията на 20ти век. Тези факти не са били известни в периода
на низпославането на Корана и това е още едно доказателство, че Коранът е Божие
слово.

В книгата, която държите, освен научните чудеса на Корана са представени и някои
сведения относно минали и бъдещи събития, математическото чудо, които съдържа Корана
и съвършенството му от литературна гледна точка.

Авторът, който пише под псевдонима Харун Яхя, е роден през
1956 г. в Анкара. Учи във факултета по изящни изкуства в
университета "Mimar Sinan" в Истанбул, както и философия
в Истанбулския университет. От 1980 г. насам авторът е
публикувал много книги на религиозни, научни и политически
теми. Харун Яхя е добре познат като автор, написал
изключително важни творби, разкриващи лъжите на
еволюционистите, невалидността на теориите им и тъмните
врзки на дарвинизма с кървави идеологии. Някои от неговите
книги са преведени на езици като английски, френски, немски,
италиански, испански, португалски, урду, арабски, албански,

босненски, руски, татарски, полски, български, индонезийски, малайски и са
публикувани в съответните страни.

Произведенията на Харун Яхя отправят апел към всички хора, били те
мюсюлмани или не, без значение за тяхната възраст, раса или националност,
защото са съсредоточени около една цел, а именно да освободят духа на
читателите, като им разкрият знаменията за вечното съществуване на

Бог.

ISBN 975-6426-35-7

9 789756 426357

**В името на Аллах, Всемилоствивия,
Милосърдния!**

КЪМ ЧИТАТЕЛЯ

● Във всички книги на автора свързаните с религията въпроси са обяснени в светлината на аяйти от Корана и хората са приканени да научат Божиите слова и да живеят с тях. Всички теми, отнасящи се до аяйтите на Бога, са обяснени по такъв начин, че да не оставят никакво място за съмнение или въпроси в ума на читателя. Използваният искрен, прост и свободен стил дава възможност на всеки, от всякаква възраст и социална група, да може лесно да разбере тези книги. Този ефектен и бляскав начин на разказване помага да ги прочетеш на един дъх. Дори тези, които сурово отхвърлят духовността, са повлияни от фактите, изложени в тези книги, и не могат да опровергават истинността на тяхното съдържание.

● Тази книга и всички останали творби на автора могат да бъдат четени индивидуално или под формата на дискусия в група по време на разговор. Читателите, които желаят да извлекат полза от книгите, ще намерят дискусията за много полезна в смисъл, че ще могат да обменят един с друг своите собствени размишления и опит.

В допълнение би било в голяма служба към религията да се допринесе за представянето и прочитането на тези книги, които са написани единствено за спечелването на добрата воля на Бог. Всички книги на автора са изключително убедителни. Поради тази причина за тези, които искат да съобщят за религията на другите хора, един от най-ефективните методи да направят това е да ги окуражат да прочетат тези книги.

● Надяваме се читателят да има време да погледне кратките експозета на другите книги, които са поместени в края на книгата, и да оцени богатия източник на материали по свързаните с религията теми, които са много полезни и приятни за четене.

● В тези книги, като в други такива, няма да намерите никакви лични виждания на автора, обяснения, базирани на съмнителни източници, стил, в който да липсват полагащите се почит и уважение към святите въпроси, нито пък безнадеждни, пораждащи съмнение и песимизъм описания, които причиняват отклонения в душата.

Редактор: Емилия Радославова

GLOBAL PUBLISHING

Gursel Mh. Darulaceze Cd. No:9 Funya Sk. Eksioglu Is Merkezi
B Blok D:5 Okmeydani-Istanbul/Turkey Тел:+90 212 3208600

Печат: SECIL OFFSET

100 Yil Mahallesi MAS-SIT Matbaacilar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bagcilar-Istanbul/Turkey Тел: +90 212 6290615

www.harunyahya.com

ЧУДЕСАТА НА КОРАНА

*Този [Коран] е низпослан
от Господа на световете.
(Сура Шуара, 192)*

ХАРУН ЯХЯ

ДЕКЕМВРИ, 2003

ЗА АВТОРА

Авторът, който пише под псевдонима Харун Яхя, е роден през 1956 г. в Анкара. Завършва начално и средно образование в Анкара, след това учи във факултета по изящни изкуства в университета “Mimar Sinan” в Истанбул, както и философия в Истанбулския университет. От 1980 г. насам е публикувал много книги на религиозни, научни и политически теми. Харун Яхя е добре познат като автор, написал изключително важни творби, разкриващи лъжите на еволюционистите, невалидността на теориите им и тъмните връзки на дарвинизма с кървави идеологии.

Неговият псевдоним е съставен от имената “Harun” (Арон) и “Yahya” (Йоан) в памет на двамата достойни за уважение пророци, които са се борили срещу неверието. Печатът на Пророка, който е поставен на кориците на всички книги на автора, има символно значение, свързано с тяхното съдържание. Този печат представя Корана като последната Божия Книга, Неговите последни думи и тези на Пророка, последния от всички пророци. Под ръководството на Корана и Суна, авторът прави своя главна цел да обори всяка една от фундаменталните догми на антирелигиозните идеологии и да каже ”последната дума”, така че напълно да заглуши предизвиканите срещу религията възражения. Печатът на Пророка, който достига до крайна мъдрост и морално съвършенство, е използван като знак за намерението му да каже своята последна дума.

Всички творби на автора се централизират около една обща цел: да се предаде на хората посланието на Корана и така да бъдат окуражени да помислят върху основни религиозни теми като съществуването и единствеността на Бог, задгробния живот и др., както и да разкрият изкривените основи на нерелигиозните системи и тяхното извратено приложение.

Произведенията на Харун Яхя се четат с интерес в много страни по света, като започнем от Индия и стигнем чак до Америка, от Англия до Индонезия, от Полша до Босна и Херцеговина, от Испания чак до Бразилия. Някои от неговите книги са преведени на езици като английски, френски, немски, италиански, испански, португалски, урду, арабски, албански, руски, български, индонезийски, малайзийски и се харесват на хората от цял свят.

Тези произведения, спечелили невероятно одобрение по всички краища на света, са станали повод много хора да повярват, а други да задълбочат своята вяра. Всеки човек, който прочете и осмисли внимателно книгите, веднага ще усети мъдрия, съдържателен, лесен за разбиране и искрен стил на тези творби.

Освободени от всякакви възражения, тези произведения се отличават със своите свойства на висока ефективност, успехи и неоспоримост. Хората, които са прочели и са размишлявали истински върху тези книги, не могат повече да

защитават материалистическата философия, атеизма и други извратени виждания и философии. Дори ако те продължават да ги защитават, това би било само една сантиментална настойчивост, тъй като книгите на автора доказват неверността на тези идеологии още в самата им основа. Всички опровергаващи съвременни движения са идеологически отхвърлени днес, благодарение на поредицата от книги, написани от Харун Яхя.

Няма съмнение, че тези особености са се формирали в резултат на мъдростта и яснотата на Корана. Разбира се, авторът не се гордее със себе си; той просто има за цел да служи като средство в търсенето, на човека на правилния път към Бога. Нещо повече, с публикуването на тези творби не се цели никаква материална изгода. Взимайки тези факти в предвид, този, който насърчава хората да прочетат тези книги, отварящи “очите” на сърцето им, и ги напътва да станат по-отдадени раби на Бога, той е изпълнил една безценна служба.

Междувременно, би било загуба на време и енергия да пропагандираш книги, които предизвикват объркване в човешките мозъци, въвличат човека в един идеологически хаос и които очевидно не притежават силните и точни резултати, които биха могли да премахнат съмнението от човешките сърца, както се потвърждава и от предходен опит. Очевидно е, че книги, създадени, за да изразят литературната способност на автора, вместо да следват благородната цел да спасят хората от загубване на вярата им, е невъзможно да постигнат такъв огромен успех. Онези, които се съмняват в това, могат лесно да забележат единствената цел на произведенията на Харун Яхя, а именно да се пребори с неверието и да разпространи моралните ценности от Корана. Успехът, въздействието и искреността, които тази служба е постигнала, са разкрити в убежденията на читателите.

Трябва да се помни следното: основната причина за ширецото се насилие и страдание и за всички мъчения, на които са подложени мюсюлманите, е идеологическото господство на безверието. Начинът за отървяване от тях е безверието да бъде победено с разум, да бъде разкрита същността на вярата, както и моралът, на който Бог ни учи, да бъде обяснен по начин, който всеки човек да може да разбере и да изживее. Имайки предвид състоянието на света днес, който тласка хората надолу по спиралата на насилие, развала и конфликти, става ясно, че тази служба трябва да бъде извършвана по-бързо и по-ефективно. В противен случай може да стане твърде късно.

Не би било преувеличение, ако кажем, че произведенията на Харун Яхя са поели тази инициаторска роля. С Божията воля, тези книги ще се превърнат в средство, чрез което живеещите през 21ви век хора ще получат описаните от Бог спокойствие и мир, почтеност и правда, красота и щастие.

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЪВЕДЕНИЕ 10

ЧАСТ ПЪРВА:

НАУЧНИТЕ ЧУДЕСА НА КОРАНА 12

СЪТВОРЕНИЕТО НА ВСЕЛЕНАТА 13

РАЗШИРЯВАНЕТО НА ВСЕЛЕНАТА 16

КРАЯ НА ВСЕЛЕНАТА И BIG CRUNCH 19

СЪТВОРЕНИЕ ОТ ТОПЛИЯ “ДИМ” 21

РАЗДЕЛЯНЕТО НА “НЕБЕСАТА И ЗЕМЯТА” 22

СЪТВОРЕНИЕТО НА ВСИЧКО,
КОЕТО Е МЕЖДУ НЕБЕСАТА И ЗЕМЯТА 24

СЪВЪРШЕНОТО РАВНОВЕСИЕ ВЪВ ВСЕЛЕНАТА 26

РАЗЛИЧИЯТА В СТРУКТУРИТЕ НА СЛЪНЦЕТО,
ЛУНАТА И ЗВЕЗДИТЕ 28

ОРБИТИ И ВЪРТЯЩАТА СЕ ВСЕЛЕНА 30

ПОСОКА НА ДВИЖЕНИЕ НА СЛЪНЦЕТО 33

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ГОДИНИТЕ ЧРЕЗ ЛУНАТА 34

КРЪГЛАТА ФОРМА НА ЗЕМЯТА 36

ПОСОКА НА ВЪРТЕНЕ НА ЗЕМЯТА 38

АТМОСФЕРНИТЕ ПЛАСТОВЕ 40

ЗАЩИТНИЯТ ТАВАН 43

СТОРВАНЕТО НА НЕБЕТО - СВОД 46

ОСОБЕННОСТТА НА НЕБЕТО ДА
ВРЪЩА ОБРАТНО 48

ЗЕМНИТЕ ПЛАСТОВЕ 50

ФУНКЦИЯТА НА ПЛАНИНИТЕ 52

ДВИЖЕНИЕТО НА ПЛАНИНИТЕ 57

РАЗЛИЧНИТЕ ТОЧКИ НА ИЗГРЕВА И
ЗАЛЕЗА НА СЛЪНЦЕТО 60

НАМАЛЯВАНЕТО НА СУШАТА 62

ЗЕМНАТА ПОВЪРХНОСТ, КОЯТО СЕ РАЗПУКВА 65

ТАЙНАТА В ЖЕЛЯЗОТО 67

ОТНОСИТЕЛНОСТТА НА ВРЕМЕТО	69
ДВОЙКИТЕ В СЪТВОРЕНИЕТО	70
ПО-МАЛКИТЕ ОТ АТОМА ЧАСТИЦИ	72
ЧЕРНИТЕ ДУПКИ	74
СВЕТЛИНА И ТЪМНИНА	76
СВЕТЕНЕ БЕЗ ОГЪН	78
ТЕЖЕСТТА НА ОБЛАЦИТЕ	80
МЯРКАТА НА ДЪЖДА	81
ФОРМИРАНЕТО НА ДЪЖДА	84
ДЪЖДОВЕТЕ, КОИТО СЪЖИВЯВАТ МЪРТВАТА ЗЕМЯ	88
ОБРАЗУВАНЕТО НА ГРАДУШКАТА, МЪЛНИЯТА И ГРЪМОТЕВИЦАТА	90
ОПЛОЖДАЩИТЕ ВЕТРОВЕ	94
РЕДА В ОБРАЗУВАНЕТО НА ВЕТРОВЕТЕ	97
ЗЕМЯТА СЕ РАЗДВИЖВА И НАБЪБВА	98
МОРЕТАТА НЕ СЕ СМЕСВАТ ЕДНО С ДРУГО	100
ТЪМНИНАТА В МОРЕТАТА И ВЪТРЕШНИТЕ ВЪЛНИ	102
ОБЛАСТТА, КОЯТО КОНТРОЛИРА ДВИЖЕНИЯТА НИ	105
СЪРЦАТА СЕ УСПОКОЯВАТ ПРИ СПОМЕНАВАНЕТО НА БОГ	106
РАЖДАНЕТО НА ЧОВЕКА	108
СЪТВОРЕНИЕТО НА ЧОВЕКА ОТ ВОДА	121
СЪТВОРЕНИЕТО ОТ ГЛИНА	123
ПРОГРАМИРАНЕТО В ГЕНИТЕ	125
МЕНСТРУАЦИОНЕН ЦИКЪЛ	128
БРЕМЕННОСТ И РАЖДАНЕ	129
ПОСЛЕДОВАТЕЛНОСТ НА ФОРМИРАНЕ НА ЧОВЕШКИТЕ ОРГАНИ	131
ОБРАЗУВАНЕТО НА МЛЯКОТО	133

МАЙЧИНОТО МЛЯКО	136
САМОЛИЧНОСТТА В ОТПЕЧАТЪКА ОТ ПРЪСТИТЕ	138
ЖЕНСКАТА МЕДЕНА ПЧЕЛА	140
ЛЕЧЕБНОТО ДЕЙСТВИЕ НА МЕДА	142
СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА МИКРОСКОПИЧЕН ЖИВОТ	146
СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА ЖИВОТИНСКИ ОБЩНОСТИ	148
ОБМЕН НА ХРАНИТЕЛНИТЕ ВЕЩЕСТВА	151
ПО ВРЕМЕ НА СЪН УШИТЕ ОСТАВАТ В АКТИВНО ПОЛОЖЕНИЕ	153
ЗНАЧЕНИЕТО НА ДВИЖЕНИЕТО ПО ВРЕМЕ НА СЪН	154
НАМАЛЯВАНЕ НА АКТИВНОСТТА ПРЕЗ НОЩТА	156
СВИВАНЕ НА ГЪРДИТЕ С УВЕЛИЧАВАНЕ НА ВИСОЧИНАТА	158

ЧАСТ ВТОРА:

ПРЕДСТАВЕНАТА В КОРАНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА БЪДЕЩЕТО

ВЪВЕДЕНИЕ	161
ПОБЕДАТА НА ВИЗАНТИЯ	162
ЗАПАЗВАНЕ НА ТЯЛОТО НА ФАРАОНА	167
ЗАВОЕВАНИЕТО НА МЕКА	169
ВИСОКОМЕРНИЯ ВЪЗХОД НА СИНОВЕТЕ НА ИЗРАЕЛ	172
ОТКРИТИЕТО НА КОСМОСА	174
СЪВРЕМЕННИТЕ ТРАНСПОРТНИ СРЕДСТВА	176
ЛЕТАТЕЛНАТА ТЕХНОЛОГИЯ	178
ВИЗУАЛЕН ТРАНСПОРТ	179
ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ЕЛЕКТРИЧЕСТВО	180
ВОЙСКИ ОТ МРАВКИ В ТЕХНОЛОГИЯТА	182

**ЧАСТ ТРЕТА:
ПРЕДСТАВЕНАТА В КОРАНА
ИНФОРМАЦИЯ ЗА МИНАЛИ СЪБИТИЯ ... 186**

ХАМАН И ДРЕВНИТЕ ЕГИПЕТСКИ ПАМЕТНИЦИ	187
МУСА (м.н.) И РАЗДВОЯВАНЕТО НА МОРЕТО	190
БЕДСТВИЯТА, КОИТО СПОЛЕТЯВАТ ФАРАОНА И БЛИЗКОТО МУ ОБКРЪЖЕНИЕ	192
СПОМЕНАВАНЕТО НА МУСА (м.н.) КАТО МАГЪОСНИК	195
ДУМАТА “ФАРАОН” В КОРАНА	196
ГРАДЪТ ИРАМ	198
ГРАДОВЕТЕ СОДОМ И ГОМОРА	202
НАРОДЪТ НА САБА И НАВОДНЕНИЕТО АРИМ	207
НАРОДЪТ НА ХИДЖР	212

**ЧАСТ ЧЕТВЪРТА:
МАТЕМАТИЧЕСКОТО ЧУДО НА КОРАНА ... 214**

ПОВТОРЕНИЕТО НА ДУМИ В КОРАНА	215
ИЗЧИСЛЕНИЕТО “ЕБДЖЕД” В КОРАНА	221
ЦИФРАТА 19 В КОРАНА	225

**ЧАСТ ПЕТА:
СЪВЪРШЕНСТВОТО НА КОРАНА
ОТ ЛИТЕРАТУРНА ГЛЕДНА ТОЧКА 248**

НЕВЪЗМОЖНОСТТА ЗА ИМИТИРАНЕ НА КОРАНА ...	249
---	-----

**НЯКОИ ОТ КОМЕНТАРИТЕ НА
ИНТЕЛЕКТУАЛЦИТЕ ЗА КОРАНА 260**

**ЗАКЛЮЧЕНИЕ:
КОРАНЪТ Е БОЖИЕТО СЛОВО 280**

**ЧАСТ СЕДМА:
ЕВОЛЮЦИОННАТА ИЗМАМА 282**

ВЪВЕДЕНИЕ

Преди четиринадесет века Бог низпослава Корана като книга, която да напътва хората. И призовава цялото човечество да се придържа към тази книга, за да получи спасение. От деня на нейното низпославане до деня на равносметката тази божествена книга ще остане единственият пътеводител за човечеството.

Уникалният стил на Корана и възвишената мъдрост, която съдържа, са ясно доказателство за това, че той е Божие слово. В допълнение, Коранът съдържа множество чудотворни особености, които доказват, че той е низпослан от Бог. Една от тези особености е фактът, че голяма част от научните истини, които сме успели да разкрием единствено чрез технологията на 20ти век, са споменати в Корана преди 1400 години.

Разбира се, Коранът не е научна книга. Доста научни факти, които са изразени по един изключително кратък и задълбочен начин в неговите айяти, можаха да бъдат открити само чрез технологията на 20ти век. Тези факти не са били известни в периода на низпославането на Корана и това е още едно доказателство, че Коранът е Божие слово.

За да може да разберем научното чудо на Корана, ние първо трябва да хвърлим поглед на нивото на науката по времето, когато свещената книга бива низпослана.

През 7ми век, когато Коранът бива разкрит, арабското общество има множество суеверни и митични вярвания относно свързаните с науката неща. Не притежавайки необходимата технология за изследване на Вселената и природата, тези древни араби вярват в легенди, наследени от предхождащите ги поколения. Например, те предполагали, че планините подпират небето. Те вярвали, че земята е плоска и че в двата ѝ края са разположени високи планини. Смятало се е, че тези планини са колони, които поддържат небесния свод горе високо.

Всички тези суеверни вярвания на арабското общество обаче биват премахнати чрез Корана. В сура Раад, аят 2 се казва: **“Аллах е, Който въздигна небесата без видима за вас опора...”**(Сура Раад, 2). Този аят прави невалидно вярването, че небето стои нависоко благодарение на планините. В Корана е дадена информация за още много такива факти, за които хората по онова време не са имали знание. Коранът, който бива низпослан по време, когато хората са знаели много малко за астрономията, физиката и биологията, съдържа ключови факти по множество въпроси, като например сътворението на Вселената, сътворението на човешкото същество, структурата на атмосферата и деликатните равновесия, които правят възможен живота по земята.

Сега, нека отправим поглед към някои от тези разкрити в Корана научни чудеса.

**НАУЧНИТЕ
ЧУДЕСА НА
КОРАНА**

СЪТВОРЕНИЕТО НА ВСЕЛЕНАТА

Преобладаващото до началото на 20ти век виждане бе, че Вселената е безпределна, че съществува от безкрая и ще съществува вечно. Според това разбиране, наречено “статичен модел на Вселената”, не може да става и дума за някакво начало или край на Вселената.

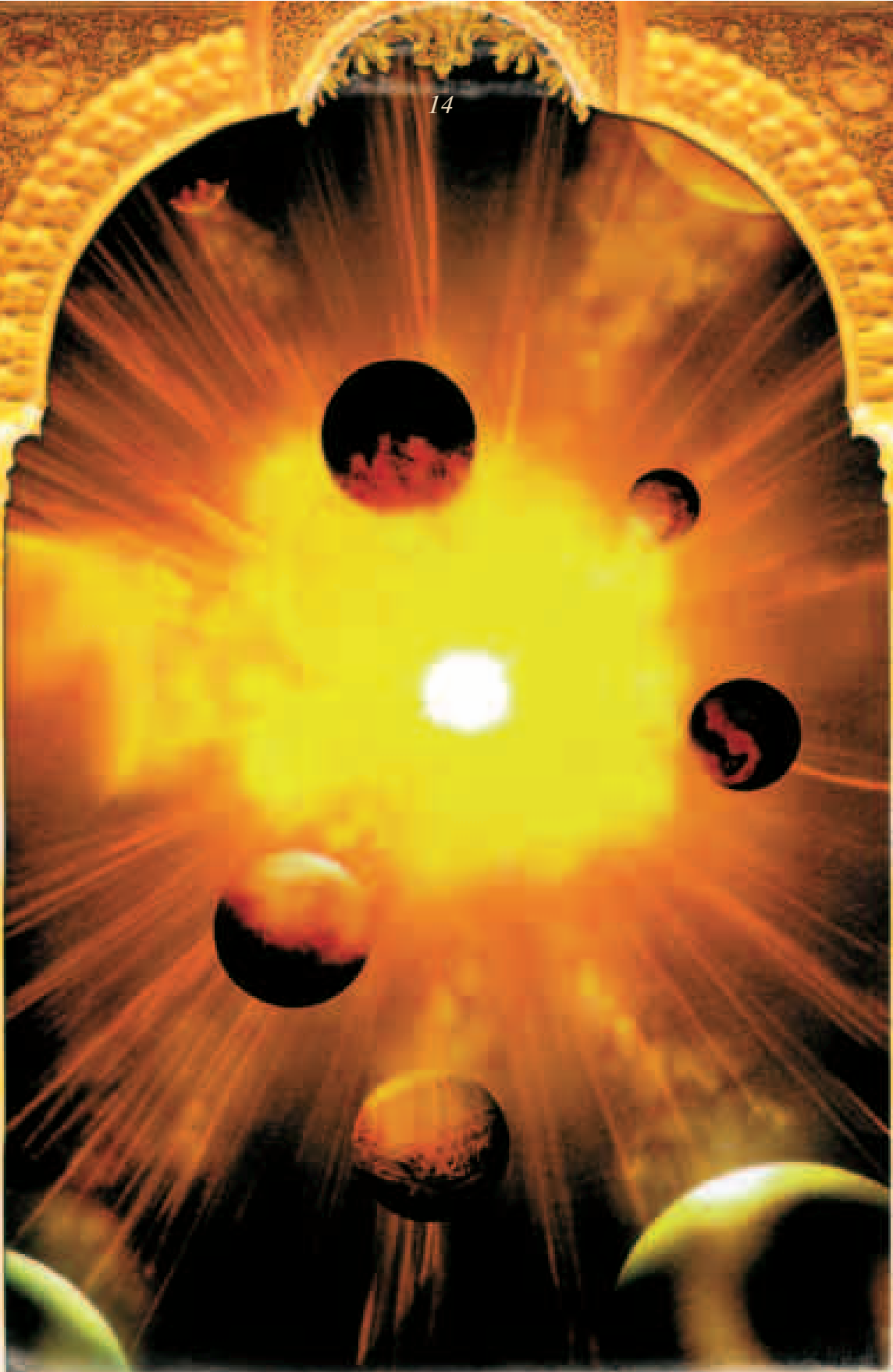
Това схващане, което формира основата на материалистичната философия, приема Вселената като статична, устойчива и като съвкупност от неизменящи се вещества, докато в същото време отрича съществуването на Творец. Развилите се през 20ти век наука и технология обаче провалят из основи материалистичния статичен модел на Вселената и подобните на него примитивни разбирания.

В периода, в който живеем – началото на 21ви век, съвременната физика е доказала, посредством множество опити, наблюдения и изчисления, че Вселената има начало и се е появила от небитието изведнъж посредством голяма експлозия. Нещо повече, установено е, че Вселената, обратно на твърдението на материалистите, че е статична и устойчива, се намира в едно постоянно движение и изменение и се разширява. Днес целият научен свят приема тези факти.

Коранът описва появата на Вселената по следния начин:

Първосъздателят на небесата и на земята!... (Сура Анам, 101)

Тази информация, която ни дава Коранът, е в пълно съответствие с откритията на съвременната наука. Така както споменахме и в началото, заключението, до което достига астрофизиката, е, че цялата Вселена, наред с измеренията за материя и време, са се появили в един нулев момент, посредством една голяма експлозия. “Голямата експло-

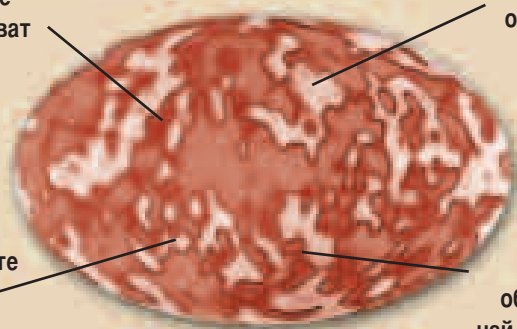
зия”, наречена в теорията "Big Bang", доказва, че Вселената се е появила преди около 15 милиарда години от небитието посредством експлодирането на една-единствена точка.

Преди Big Bang не е имало нищо подобно на материя. Материята, енергията и времето са създадени едновременно в една напълно метафизична среда, в която няма нито материя, нито енергия, нито дори време. Тази голяма истина, която съвременната физика излага, ни е съобщена още преди 1400 години в Корана.

Чувствителните скенери на сателита КОБЕ, който бива изстрелян от НАСА през 1992г., улавят остатъци от радиацията, която се предполага, че се е разпръснала във Вселената в резултат на Big Bang. Това откритие се превръща в доказателство на теорията на Big Bang, която представлява научното обяснение факта, че Вселената е сътворена от небитието.

Тъмнокфявите области показват радиацията

Светло розовите области са топли

Светло кафявите области са студени

Тъмно розовите области показват най-горещите части

РАЗШИРЯВАНЕТО НА ВСЕЛЕНАТА

В Корана, който е низпослан преди 14 века, време, през което науката астрономия не е била развита, разширяването на Вселената е съобщено така:

**И небето изградихме с [Нашата] сила. Ние даваме простор.
(Сура Зарийат, 47)**

Споменатата в горния аят дума “небе” на много места в Корана се използва със значението на космос и вселена. Тук отново е използвана в този смисъл. Арабската дума “musi'une” от израза “inna le musi'une”, който е преведен на български език като “ние даваме простор (разширяваме)”, произлиза от глагола “evsea”, който означава “разширявам”. Представката “le” поставя ударение върху съществителното или прилагателното, пред които е поставена, и добавя значението на “твърде много”. Поради тази причина този израз означава “ние твърде много разширяваме небето, или Вселената”. Ето така, заключението, до което съвременната наука достига, съвпада със съобщеното ни в Корана.¹

Единственото виждане, което преобладава в научния свят до началото на 20ти век, е, че “Вселената има постоянна структура и съществува още от вечността”. Но извършените благодарение на съвременната техноло-

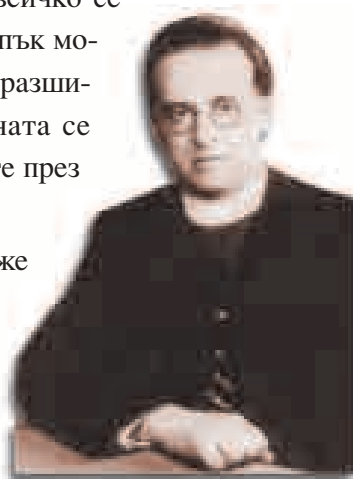
**Едуин Хъбъл с
огромният му телескоп**

гия проучвания, наблюдения и изчисления разкриват, че Вселената има начало и постоянно се “разширява”.

В началото на 20ти век руският физик Александър Фридмън и белгийският учен Джордж Лематре теоретически изчисляват, че Вселената се намира в едно непрекъснато движение и се разширява.

През 1929 година този факт е доказан и чрез метода на наблюденията. Когато американският астроном Едуин Хъбъл изследва небето чрез огромен телескоп, открива, че звездите и галактиките постоянно се отдалечават една от друга. Това откритие се приема като едно от най-големите в историята на астрономията. По време на тези наблюдения Хъбъл забелязва, че звездите излъчват съобразно тяхната отдалеченост сияние, доближаващо се до червения цвят. Според познатите ни физични закони спектърът на светлините, които се придвижват към точката, върху която се извършват наблюденията, се изменя от виолетов цвят към аленочервен, с отдалечаването им от тази точка. По време на наблюденията на Хъбъл в сиянието на звездите се забелязва едно изменение към аленочервено. Т.е. звездите постоянно се отдалечават. Звездите и галактиките се отдалечават не само от нас, но и една от друга. Една Вселена, в която всичко се отдалечава едно от друго, от своя страна пък може да бъде определена като постоянно “разширяваща” се Вселена. Фактът, че Вселената се разширява, се доказва и чрез извършените през следващите години наблюдения.

За да разберете въпроса по-добре, може да си представите Вселената като повърхността на един надут балон. Така както точките, разположени върху балона, се раздалечават една от друга с надуване на балона, така и космичните тела се раздалечават едно от

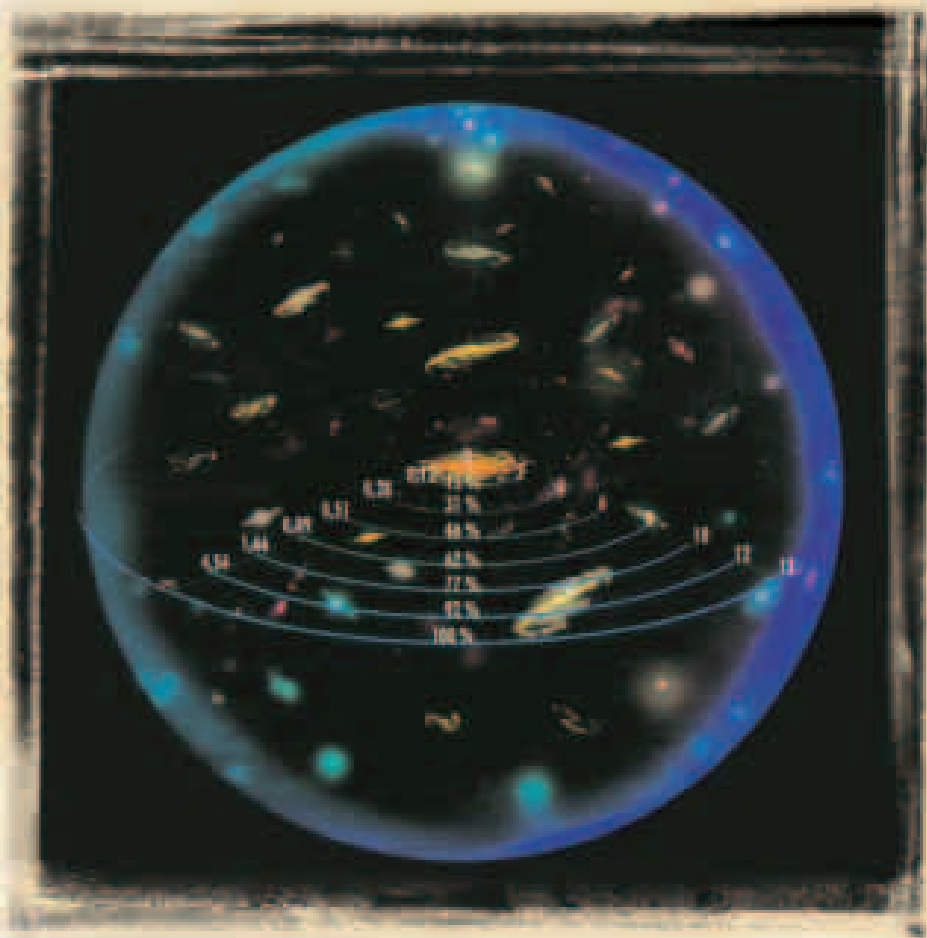
Джордж Лематре

друго с разширяването на Вселената.

Всъщност този факт е също така теоретично доказан от смятания за един от най-великите учени на 20ти век, Алберт Айнщайн. Но за да не противоречи на “модела за постоянна Вселена”, който е бил широкопризнат през този период, Айнщайн захвърля настрана това свое откритие. По-късно Айнщайн ще оцени тази своя постъпка като “най-голямата грешка на кариерата ми”.²

Преди много векове, когато тази научна истина все още не е била известна на нито един човек, тя е съобщена в Корана. Това е така, защото Коранът е словото на Аллах – твореца и господаря на цялата Вселена.

От първата експлозия (Big Bang) до днес Вселената продължава да се разширява с бърза скорост. Учените уподобяват разширяващата се Вселена на повърхността на балон.

КРАЯТ НА ВСЕЛЕНАТА И BIG CRUNCH

Сътворяването на Вселената, както споменахме и в предходната глава, е станало посредством голямата експлозия, наречена Big Bang, и от този момент нататък тя започва да се разширява. Учените твърдят, че когато масата на Вселената достигне до определено количество, поради силите на привличане, разширяването ще спре и това ще стане причина Вселената да започне да се разпада и свива сама в себе си. Те твърдят още, че така свиващата се Вселена ще достигне до своя край чрез така наречения "Big Crunch" – състояние на много висока температура и смущения. А това от своя страна означава – изчезване на всички познати нам жизнени форми.³

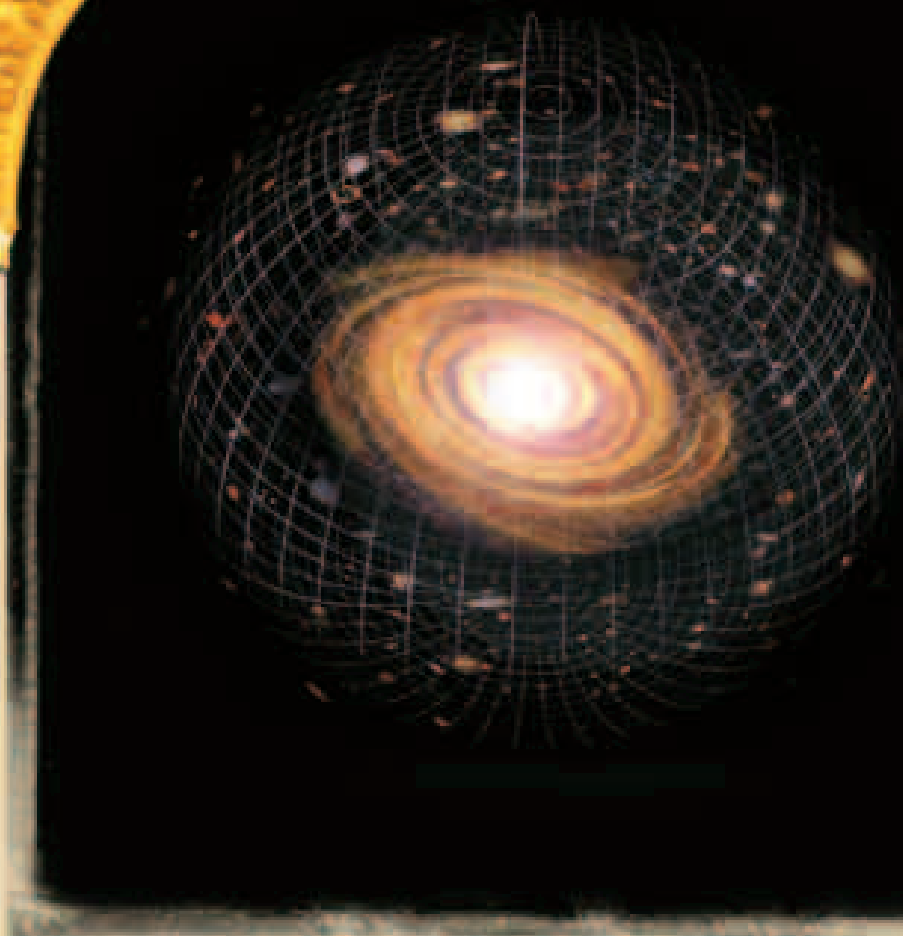
Това научно предположение, наречено Big Crunch, е посочено в Корана по следния начин:

Денят, в който ще навием небето като свитък за писане. Както наченахме първото сътворяване, така Ние ще го повторим обещание от Нас. Ние непременно ще го направим. (Сура Анбиа, 104)

В един друг аят това състояние на небето е описано така:

И не оцениха те Аллах с истинското Му величие. Земята-цялата – ще бъде в Неговата Длан в Деня на възкресението, а небесата ще са сгънати в Десницата Му. Пречист е Той, превисоко е над онова, с което Го съдружават! (Сура Зумар, 67)

Според теорията на Big Crunch, подобно на началото, Вселената ще започне първо бавно, а после все по-бързо да рухва. В течение на

Според теорията Big Crunch Вселената, която след Big Bang започва да се разширява, по-късно ще започне да се разпада и свива сама в себе си. И в резултат на това свиване Вселената ще се превърне в една точка с безкрайна плътност, безкрайна температура и безкрайно малка на размер.

всичко това Вселената ще се превърне в една точка с безкрайна плътност, безкрайна температура и безкрайно малка на размер. Така описаната научна теория е в пълно съответствие с аяйтите на Корана. (Аллах знае най-добре)

СЪТВОРЕНИЕ ОТ ТОПЛИЯ “ДИМ”

Днес учените могат да видят, че звездите са образувани от “дим” – от един топъл газов облак. Формирането от топла газова маса е същевременно в сила и за сътворението на Вселената. В Корана сътворението на Вселената е описано по начин, който потвърждава тези научни открития:

И стори по нея непоклатими планини, и я благослови, и разпреди там препитанието ѝ точно в четири дни поравно - за търсещите...

После се насочи към [сътворяването на] небето, а то бе дим, и рече на него и на земята: “Покорете се доброволно или по принуда!” Рекоха: “Покоряваме се доброволно.” (Сура Фуссилат, 10-11)

Думата “дим”, която е използвана в горния аят, на арабски език се означава с думата "духанун". От своя страна пък тази дума описва един космичен и топъл “дим”. Този “дим”, който е под формата на топла газообразна маса, съдържаща свързани с твърди вещества летящи частици, точно отговаря на използваната в аята дума. Така както се вижда, за описването на състоянието на Вселената в тази фаза в Корана е използвана най-точната дума. Учените обаче откриват, че Вселената се образува от “дим”, който е под формата на топла газова маса, чак през 20ти век. ⁴

Съобщаването в Корана на една такава информация, свързана със сътворението на Вселената, без съмнение представлява чудо в научната сфера.

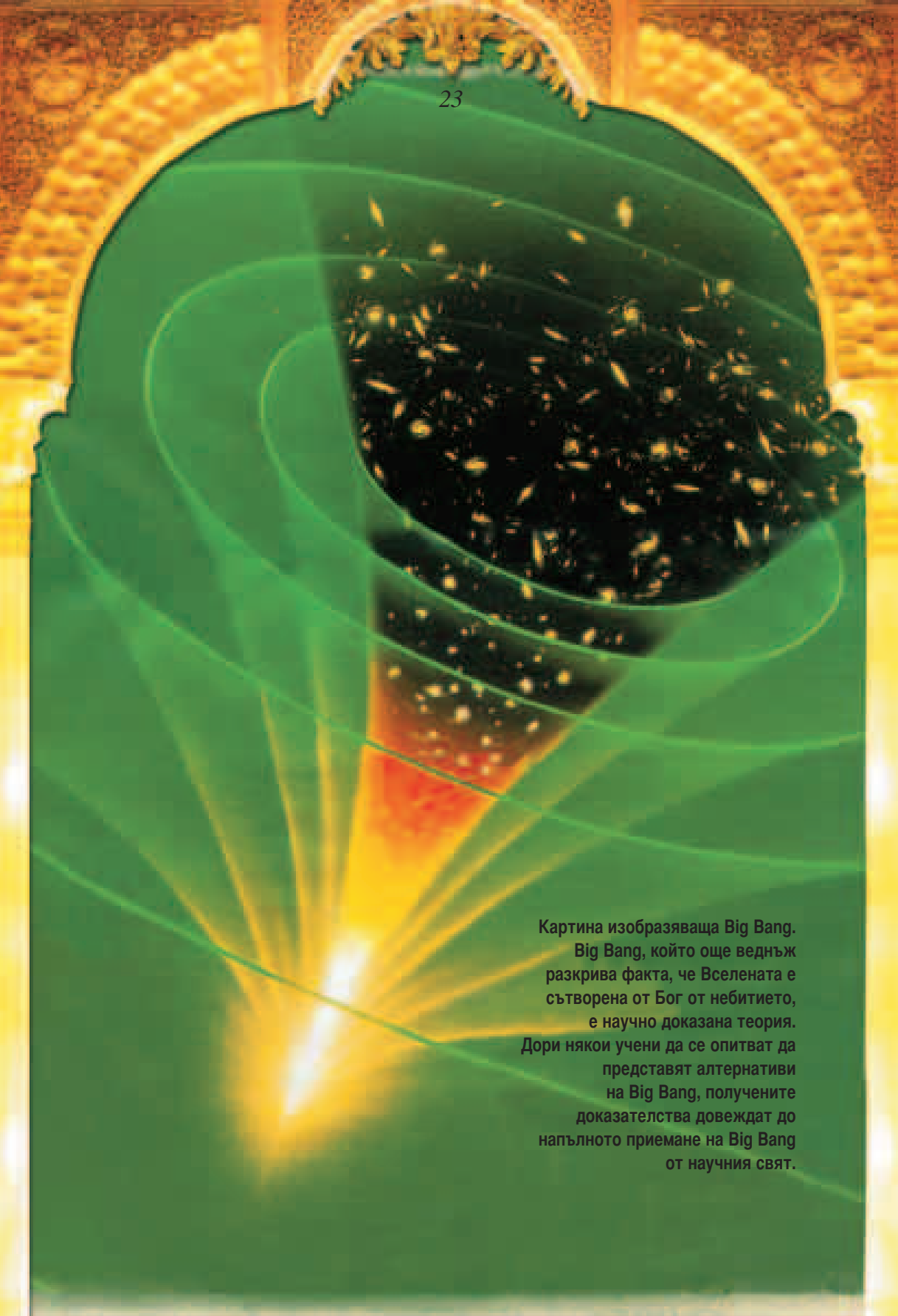
РАЗДЕЛЯНЕТО НА “НЕБЕСАТА И ЗЕМЯТА”

Друг аяйт от Корана, който ни дава информация за сътворението на небесата, е следният:

Не виждат ли неверниците, че небесата и земята бяха съединени, а Ние ги разделихме? И сторихме от водата всяко живо същество. Не ще ли повярват? (Сура Анбиа, 30)

Думата "ратк", която е преведена като “съединени” в аяята, в арабските речници е дадена със значение на “един в друг, неразделни, слети помежду си”. Т.е. тази дума се използва за описване на две вещества, които образуват едно цяло. Използваната в аяята дума “разделихме”, от друга страна, пък произлиза от арабския глагол "фатк", който има значение на разцепване, разбиване на парчета на някакъв слепен предмет. Например за напъпването на семето и поникването му навън на арабски се използва същият глагол.

Сега нека отново да погледнем към аяята. В аяята се споменава за състояние, в което небесата и земята са съединени, т.е. намират се в състояние "ратк". След това тези двете се разделят, описано посредством глагола "фатк". Т.е. едното се появява, отделяйки се от другото. Наистина, когато си представим първия миг на Big Bang, ще видим, че цялото съдържание на Вселената е събрано в една-единствена точка. С други думи, всичко, дори все още несътворените “небеса и земя”, са били в тази точка, едно в друго и неразделни помежду си. След това тази точка се разбива на парчета в резултат на мощна експлозия.

Картина изобразяваща Big Bang.

Big Bang, който още веднъж разкрива факта, че Вселената е сътворена от Бог от небитието, е научно доказана теория. Дори някои учени да се опитват да представят алтернативи на Big Bang, получените доказателства довеждат до напълното приемане на Big Bang от научния свят.

СЪТВОРЕНИЕТО НА ВСИЧКО, КОЕТО Е МЕЖДУ НЕБЕСАТА И ЗЕМЯТА

В Корана има множество айяти, свързани със сътворението на небесата, земята и всичко, което се намира между тях:

Сътворихме Ние небесата и земята, и онова, което е помежду тях, единствено с мъдрост. Часът непременно ще дойде, затова [о, Мухаммад] прости с великодушна прошка! (Сура Хиджр, 85)

Негово е всичко на небесата и всичко на земята, и всичко между тях, и всичко под пръстта. (Сура Та Ха, 6)

Не сътворихме Ние небесата и земята, и всичко помежду им на шега. (Сура Анбиа, 16)

**Това са знаменията на Аллах,
четем ти ги правдиво.
Наистина ти си от пратениците.
(Сура Бакара, 252)**

Учените твърдят, че първоначално една топла газова маса се е сгъстила, после тази маса, разделяйки се на части, е формирала галактически тела, след това звездите и планетите. С други думи, всички звезди, както и планетата Земя, са отделилите се от една-единна газова маса частици. От една част от тези частици са се формирали слънцата и планетите и по този начин са се формирали множество слънчеви системи и галактики. Така както обяснихме и в предходните глави, Вселената от състояние на "ратк" (съединение: слепени един с друг, сплотени) става "фатк" (разделя се на парчета). В Корана формирането на Вселената е описано чрез най-подходящите думи, които напълно потвърждават научните разяснения.⁵

При всяко едно делене, отделяне, освен новообразувалите се в космоса основни тела някои частици остават навън. Научното название на тези остатъчни частици е "междувъзден галактичен прах". От гледна точка на астрофизичните измерения учените третираат тези вещества като много важни. Нещо повече, тези вещества са толкова деликатни, че могат да бъдат окачествени като прах, пушек или газ. Но когато тези вещества бъдат разгледани като едно цяло, то става въпрос за маса, която е по-голяма от всички галактики, взети заедно. Въпреки че тези вещества извън галактиките са открити неотдавна, с преведения като "помежду тях, всичко между тях" арабски израз "ма бейнехума" от горечитираните айяти на съществуването на тези частици е обърнато внимание в Корана още преди стотици години.

**Вече ти низпослахме
ясни знамения. В тях не вярват
само нечестивците.
(Сура Бакара, 99)**

СЪВЪРШЕНОТО РАВНОВЕСИЕ ВЪВ ВСЕЛЕНАТА

Който сътвори седем небеса на слоеве. Не ще видиш не-съразмерност в творението на Всемиловичивия. Пак обърни взор! Нима виждаш пукнатини? После пак обърни взор веднъж и още веднъж. Взорът ще се върне към теб безсилен и морен. (Сура Мулк, 3-4)

Милиардите звезди и галактики от Вселената се движат в специално предназначения им орбити в една съвършена хармония. Звездите, планетите и спътниците се въртят не само около себе си, но и заедно със системите, с които са свързани. Понякога дори галактики, които съдържат около 200-300 милиарда звезди, минават и отминават една през друга. При този преход не става никакъв сблъсък, който би нарушил съвършения ред във Вселената.

Когато понятието бързина, погледнато във Вселената, бъде сравнено със земните измерения, то достига трудни за разбиране размери. Тежащите милиарди тонове звезди, планети и галактики и галактични маси, числовата стойност на големината на които може да бъде разбрана единствено от математиците, се придвижват в космоса с изключителна скорост.

Например Земята се върти около оста си с 1670 км/ч. Когато си представим, че днес скоростта на най-бързия куршум е около 1800 км/ч, то бихме добили ясна представа за скоростта на движение на Земята, въпреки огромните ѝ размери. Скоростта на движение на Земята около Слънцето е около 60 пъти скоростта на куршум: 108000 км/ч. (Ако можеше да бъде изобретено транспортно средство, движещо се с тази бързина, то то би обиколило цялата Земя за 22 минути).

Гореспоменатите стойности са само за Земята. Слънчевата система е още по-интересна. Скоростта на тази система е толкова голяма, че би затруднила границите на разума. С разширяването на системите във Вселената нараства и скоростта им. Скоростта на въртенето на Слънчевата система около центъра на галактиката е точно 720000 км/ч. Скоростта в космоса на галактиката “Млечен път”, която е разположена сред около 200 милиарда звезди, е 950000 км/ч.

Без съмнение в една такава сложна и бърза система вероятността за случването на огромни сблъсъци е изключително висока. Но такава нещо не се случва и ние живеем в сигурност. Защото всичко, което се намира във Вселената, действа според съвършеното равновесие, което Аллах е устроил. Ето поради тази причина, така както е съобщено в айята, в цялата тази система няма никаква “несъразмерност”.

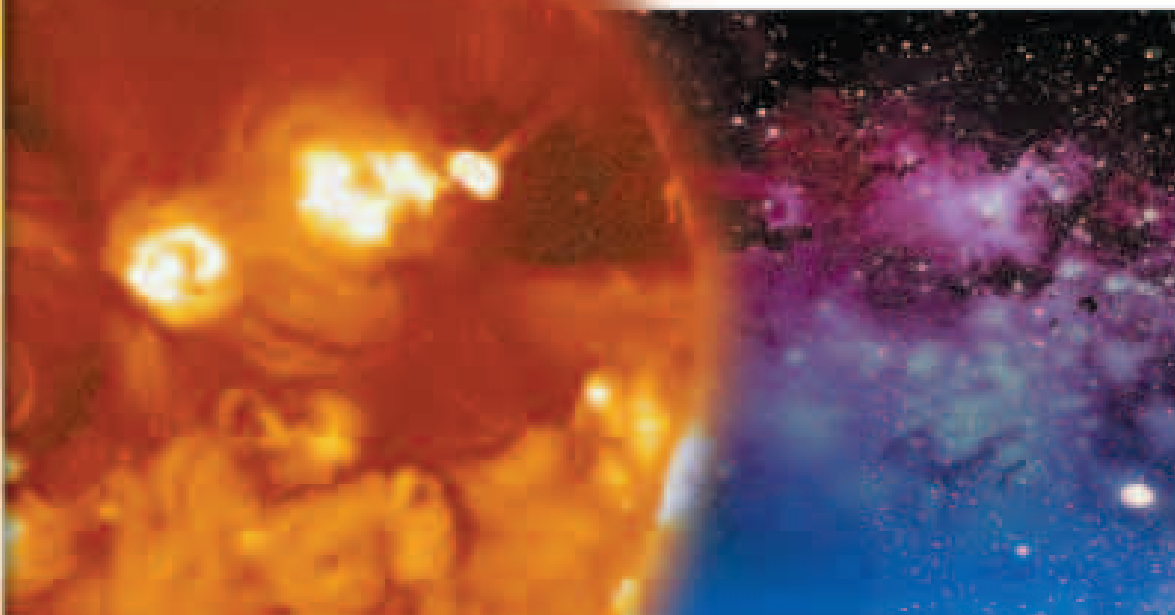
РАЗЛИЧИЯТА В СТРУКТУРИТЕ НА СЛЪНЦЕТО, ЛУНАТА И ЗВЕЗДИТЕ

И съградихме над вас седем непоклатими небеса, и сторихме [слънцето] горящ светилник, и изсипваме от дъждовните облаци обилна вода. (Сура Наба, 12-13)

Както е известно на всеки, Слънцето е единственият източник на светлина в Слънчевата система. С развитието на технологичните средства астрономите откриват, че Луната не е източник на светлина, а само отразява светлинните лъчи, идващи от Слънцето. Използваната в горния аят дума “светилник” пък е превод на арабската дума "сирадж", която описва най-добре източника на топлина и светлина – Слънцето.

В Корана Аллах използва различни думи, когато говори за Луната, Слънцето и небесните тела като звездите.

Разликата между структурата на Слънцето и Луната е изразена по следния начин в Корана:

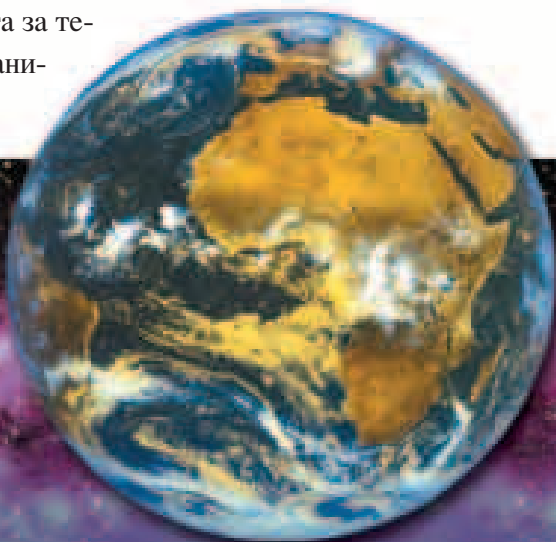

**И стори Той там от луната сияние, и стори от
слънцето светилник. (Сура Нух, 16)**

В горния аят за Луната е използвана думата сияние (на арабски "нур"), а за Слънцето – светилник (на арабски "сираджд"). Думата, която определя Луната, се използва за маса, която отразява светлината, която е ярка и неподвижна. А думата, която е използвана за Слънцето, означава небесно образувание, което постоянно свети и е източник на топлина и светлина. От друга страна, думата "звезда" на арабски език произлиза от корена на думата "неджеме", която от своя страна означава "появяващ се, изникващ, видим". Освен това в долучитирания аят виждаме, че звездата е изобразена и чрез думата "сакиб", която има значението на нещо, което пронизва тъмнината със светлината си, която блещука, изчерпва се и започва да свети от само себе си:

Звездата с пронизваща светлина. (Сура Тарик, 3)

Днес е известно, че Луната не разпръсква собствената си светлина, а отразява идващата от Слънцето светлина. За Слънцето и звездите пък знаем, че разпръскват собствената си светлина. Коранът съобщава за тези факти тогава, когато познанията на хората за тези небесни тела са били най-ограничени, т.е. преди 14 века.

ОРБИТИ И ВЪРТЯЩАТА СЕ ВСЕЛЕНА

Една от най-съществените причини за голямото равновесие във Вселената е без съмнение фактът, че небесните тела следват определени орбити. Звездите, планетите и спътниците се въртят както около себе си, така и заедно със системите, с които са свързани. Вселената работи в една деликатна закономерност, подобно на зъбните колела в една фабрика.

Във Вселената има около 200 милиарда галактики и във всяка една от тях около 200 милиарда звезди. Голяма част от тези звезди притежават планети, а планетите – спътници. Всички тези небесни тела имат много точно изчислени орбити. И в продължение на милиарди години всяка една от тях в собствената си орбита минава и отминава другите в една съвършена хармония и ред. Освен тях множество комети също се придвижват в съотношение с определената за тях орбита.

Орбитите във Вселената не са характерни само за някои небесни тела. Те проявяват една голяма активност около Слънчевата система, а дори и около други галактики, други центрове. Земята, заедно със Слънчевата система, с всяка изминала година се отдалечава от предходното си положение с 500 милиона километра. Изчислено е, че дори най-малкото отклонение в орбитите на небесните тела би предизвикало последици, които могат дори да унищожат цялата система. Например в един източник е описано следното за това какво би предизвикало едно отклонение на Земята от орбитата ѝ с 3 мм повече или по-малко от обикновеното:

“Когато Земята се върти около Слънцето, тя очертава такава траектория, че на всеки 18 мили се отклонява само с 2,8 мм от правата линия. Тази очертана от Земята траектория не се отклонява ни най-малко, защото дори едно 3-милиметрово отклонение би предизвикало

31

Меркурий

Венера

Луна

Земля

Марс

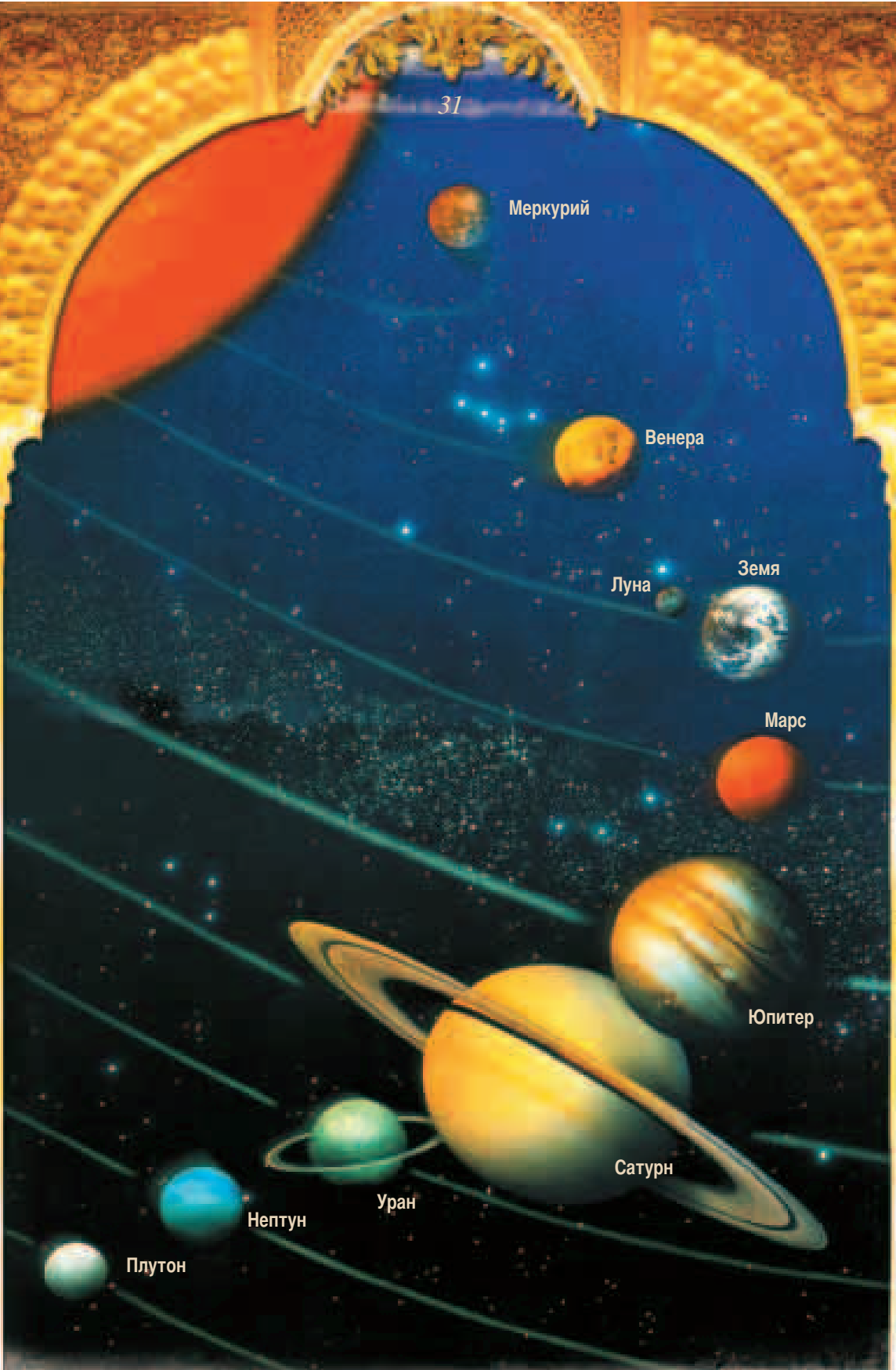
Юпитер

Сатурн

Уран

Нептун

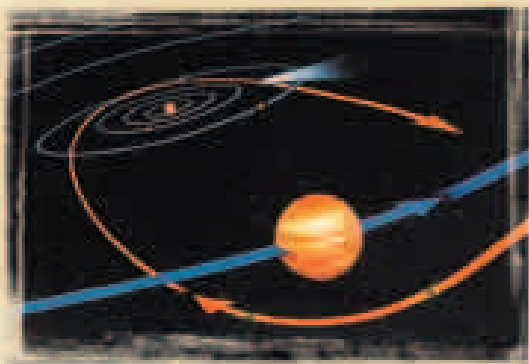
Плутон

огромно бедствие: ако отклонението бъде 2,8 мм вместо 2,5 мм, то орбитата ще бъде много широка и всички бихме замръзнали; от друга страна, ако отклонението бъде 3,1 мм, то всички ние бихме се опекли от топлина.⁶

Друга характеристика на небесните тела е, че освен че се въртят по орбитата си, се въртят и около себе си. Айятът: **“Кълна се в небето, което се върти”** (Сура Тарик, 11) от Корана сочи точно този факт. Разбира се, в периода, когато Коранът е бил низпослан, човечеството не е разполагало както днес с телескопи, с които може да се наблюдава космосът на милиони километри разстояние, с развити технологии за наблюдаване, с познанията на модерната физика и астрономия. Поради тази причина съобщеният в Корана факт, че космосът е **“осеян с пътища”** (Сура Зарийат, 7), през онова време е било невъзможно да бъде установен по научен път. Но в низпослания през този период Коран този факт ни е съобщен много точно, защото Коранът е Божието слово.

Както множество опашати звезди, така и показаната на снимката вдясно Халеева комета притежава ланирано движение. Тя си има траектория и се придвижва в рамките на тази своя траектория в една безупречна хармония и ред с останалите небесни тела. Всички небесни тела, планети, спътниците на тези планети, звездите и дори галактиките във Вселената притежават много деликатно определени траектории. Ето така, който създава този безупречен ред и осигурява неговата непрекъснатост, е творец на цялата Вселена – Аллах.

ПОСОКА НА ДВИЖЕНИЕ НА СЛЪНЦЕТО

Когато в Корана се споменава за Слънцето и Луната, се подчертава, че всяко от тези тела си има определена орбита:

**Той е, Който сътвори нощта и деня, и слънцето, и луната.
Всички по орбита плават. (Сура Анбиа, 33)**

Използваната в горния аят дума “плават” е превод от арабската дума "сабах" и се използва, за да опише движението на Слънцето в космоса. Тази дума означава, че Слънцето не се движи неконтролно в космоса, че се върти около оста си и следва определен курс, докато прави това. Фактът, че Слънцето не е неподвижно и се придвижва по определена траектория, в един друг аят ни се съобщава така:

**И слънцето е устремено към своето местопребивание. Така
е отредил Всемогъщият, Всезнаещият. (Сура Йа Син, 38)**

Тези факти, за които ни е съобщено в Корана, стават известни единствено посредством съвременните астрономически наблюдения. Според изчисленията на експертите по астрономия Слънцето се придвижва заедно с т.нар. “Solar Apex”(“слънчев връх”) в орбита по посока на звездата Вега със страхотната скорост от 720000 км/ч. Това, при една груба сметка, ни показва, че Слънцето изминава по 17 милиона и 280 хиляди километра на денонощие. Наред със Слънцето всички планети и спътници, които се намират в системата му на притегляне, изминават същото разстояние.

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ГОДИНИТЕ ЧРЕЗ ЛУНАТА

Той е, Който стори слънцето блясък и луната - сияние, и я отмери по фази, за да знаете броя на годините и изчислението. Аллах сътвори това само с мъдрост. Той разяснява знаменията на хора знаещи. (Сура Юнус, 5)

И на луната отредихме фази, докато заприлича на изсъхнала палмова клонка. (Сура Йа Син, 39)

В първия аят по-горе Аллах много ясно е съобщил, че Луната ще бъде критерий за измерване на годините. Също така е отбелязано, че тези изчисления ще бъдат извършвани според положението, което Луната ще заема при въртенето ѝ по орбитата си. Тъй като ъгълът между Земята и Луната и Земята и Слънцето постоянно се изменя, то ние по различно време виждаме Луната по различен начин. Нещо повече, когато наблюдаваме Луната, а това е възможно само ако тя отразява получената от Слънцето светлина, осветената от Слънцето ѝ страна постоянно се изменя. Взимайки предвид именно тези изменения, се извършват определени изчисления, които от своя страна позволяват на хората да изчисляват годините.

В миналото като 1 месец хората са изчислявали времето между две

пълнолуния, или времето, за което Луната обикаля около Земята. Според този метод 1 месец е равен на 29 дена 12 часа и 44 минути. Това се нарича “лунарен месец”. А от своя страна 12 лунарни месеца, според руми календар (слънчев календар, използван в Турция преди 1925 г.) се равняват на 1 година. Но между грегорианския календар, според който за 1 година се приема едно завъртане на Земята около Слънцето, и руми календар всяка година се формира разлика от 11 дена. Всъщност 25ти айят от сура Кахф обръща внимание на този факт така:

**И прекарали в пещерата си триста години и още девет.
(Сура Кахф, 25)**

Споменатото в айята време може да бъде обяснено по следния начин: $300 \text{ години} \times 11 \text{ дена}$ (разликата, която се формира всяка година) = 3300 дена. Ако вземем под внимание, че 1 слънчева година се състои от 365 дена 5 часа 48 минути и 45.5 секунди, то $3300 \text{ дена} / 365.24 \text{ дена} = 9 \text{ години}$. С други думи, според грегорианския календар 300 години, а според руми календара 300+9 години. Както се вижда, в айята е обърнато внимание на 9те години, които се основават на едно деликатно изчисление. (Аллах знае най-добре). Без съмнение, подчертаването на такава информация в Корана е едно от научните чудеса на Корана.

КРЪГЛАТА ФОРМА НА ЗЕМЯТА

Сътвори Той небесата и земята с мъдрост. Той заставя нощта да следва деня и заставя деня да следва нощта...
(Сура Зумар, 5)

Доста интересни са използваните в Корана изрази за описване на Вселената. Думата “следва” от горния аят е превод на арабската дума "теквир". На български значението на тази дума може да се предаде с “да покриеш с някакъв предмет, нещо с кръгла форма”. (Например в арабските речници тази дума се използва за глаголите, които се отнасят за кръгли предмети, като например “увиване на главата с чалма.”) Информацията, която е дадена в аята, че денят и нощта се покриват един друг (теквир) , в същото време съдържа и ясна информация за формата на Земята. Тогава и само тогава, когато Земята е кръгла, използваният в аята глагол може да бъде извършен. Т.е. в низпослания през 7 век Коран е посочено, че Земята е кръгла.

Не трябва да забравяме, че разбиранията на астрономията за Земята по онова време са доста различни. Тогава се е вярвало, че Земята е права плоскост и всички научни изчисления и определения са извършвани на тази основа. Но тъй като Коранът е Божието слово, то при описанието на Вселената са използвани възможно най-изразителните думи. Всичките тези знания, които получаваме през това столетие, са ни съобщени в аятите от Корана преди 1400 години.

ПОСОКА НА ВЪРТЕНЕ НА ЗЕМЯТА

И ще видиш планините - мислиш ги неподвижни, а те отминават, както облаците отминават. Сторено е от Аллах, Който всяко нещо прави съвършено... Той е сведущ за делата ви. (Сура Намл, 88)

**А ако вярваха и се бояха,
награда от Аллах е най-доброто,
ако знаеха.
(Сура Бакара, 103)**

В айята от сура Намл е отбелязано не само че Земята се върти, но и посоката на нейното въртене. Посоката на движение на намиращата се на 3500-4000 метра височина основна облачна маса е винаги от запад на изток. Това е и причината при прогнозите за времето да се гледа предимно положението на запад.⁷

Всъщност причината за придвижването на облачната маса от запад на изток е посоката на въртене на Земята. Както е известно днес, и Земята се върти от запад на изток. Тази научна истина, която науката открива неотдавна, е съобщена в Корана преди хиляди години.

**Не узна ли ти, че на Аллах
принадлежи владението
на небесата и на земята, и нямате
освен Аллах нито покровител,
нито избавител?
(Сура Бакара, 107)**

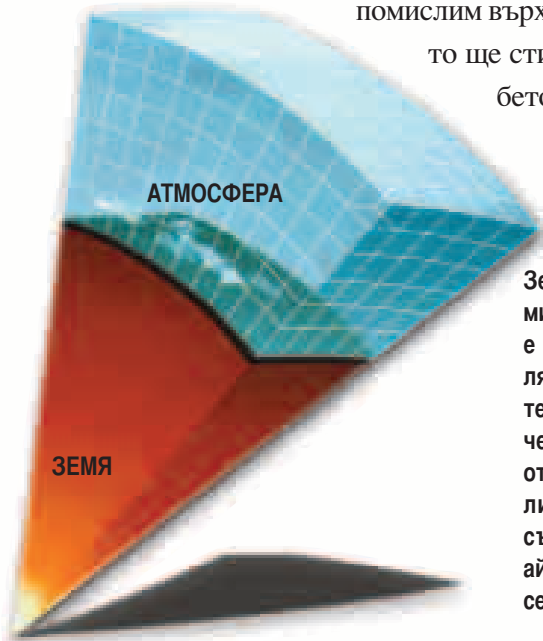
АТМОСФЕРНИТЕ ПЛАСТОВЕ

В аяйтите от Корана едно от знанията, които се дават за Вселената, е, че небето е подредено на седем пласта:

Той е, Който сътвори за вас всичко на земята, после се насочи към [сътворяването на] небето и създаде седем небеса. Той всяко нещо знае. (Сура Бакара, 29)

После се насочи към [сътворяването на] небето, а то бе дим... И ги направи седем небеса в два дни, и отреди Той на всяко небе неговото дело... (Сура Фуссилат, 11-12)

Използваната на много места в Корана дума “небе” служи за обозначаване както на цялата Вселена, така на небето над Земята. Когато помислим върху второто значение на думата, то ще стигнем до заключението, че небето на Земята, т.е. атмосферата, се състои от 7 пласта.

Земята притежава всички необходими за живота условия. Едното от тях е атмосферата, която изпълнява ролята на специален, предпазващ живите организми, щит. Днес е известно, че земната атмосфера е формирана от разположени един върху друг различни слоеве. Атмосферата се състои, точно както е съобщено в аяята, от седем слоя. Това, разбира се, е и едно от чудесата на Корана.

Всъщност днес е известно, че Земята се състои от подредени един върху друг различни пластове.⁸ В дефинициите с химично съдържание или взимащи атмосферната температура като мярка се определя, че земната атмосфера има 7 пласта.⁹ Според т.нар "Limited Fine Mesh Model" (LFMII) - атмосферен модел, който днес все още се използва при 48-часовите прогнози за времето, атмосферата е съставена от 7 пласта. Според съвременните геоложки определения 7-те пласта на атмосферата са подредени, както следват:

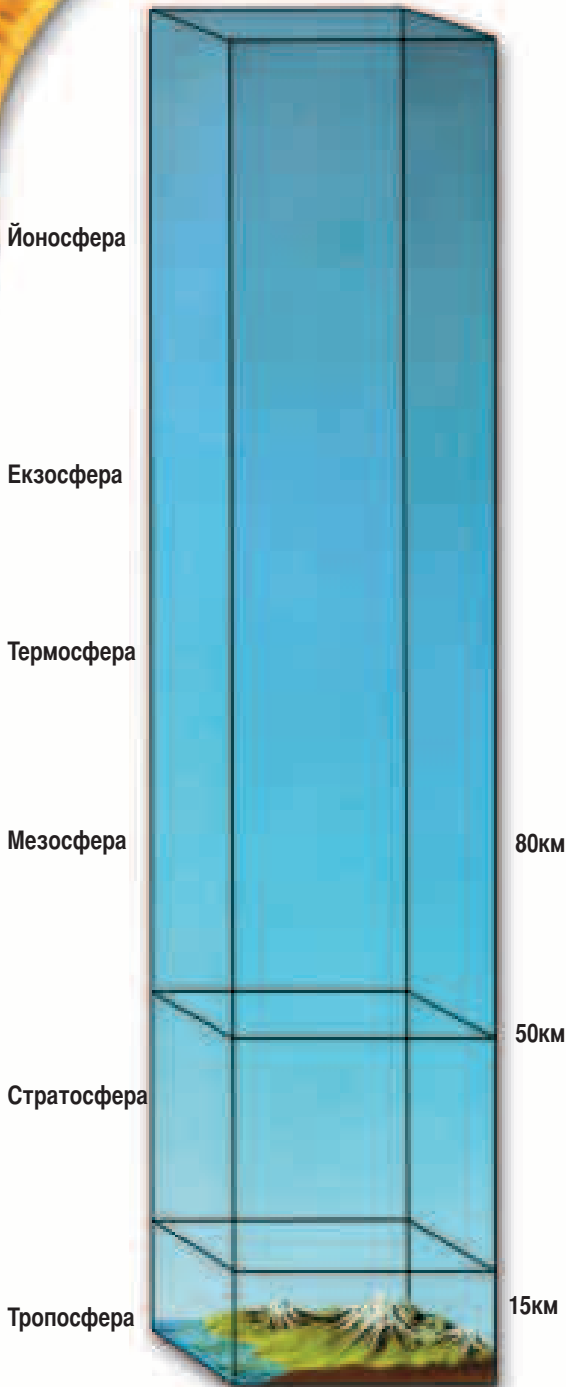
- 1 - Тропосфера
- 2 - Стратосфера
- 3 - Мезосфера
- 4 - Термосфера
- 5 - Екзосфера
- 6 - Йоносфера
- 7 - Магнитосфера

Другата чудотворна страна на този въпрос е използваният в сура Фуссилат израз: **"отреди Той на всяко небе неговото дело"**. Т.е. в айята ни се съобщава, че Аллах е възложил на всеки един пласт различно задължение. Така както видяхме и в предходните глави, всеки от гореизброените пластове има жизненоважно значение за хората и всички останали живи организми на земята. От образуването на дъжда до предпазването от вредните лъчи, от отразяването на радиовълните до обезвреждането на метеорите, всеки един пласт притежава характерна за него функция.

Долуцитираните айяти ни дават информация за това как изглеждат 7-те пласта на атмосферата:

"Нима не виждате как Аллах сътвори седем небеса на слоеве?" (Сура Нух, 15)

Магнитосфера

**Който сътвори
седем небеса на
слоеве. Не ще
видиш несъраз-
мерност в творе-
нието на Всеми-
лостивия...
(Сура Мулк, 3)**

Преведената на български език като “несъразмерност” арабска дума "тибакан" означава и “слой, подходящ капак или покривало на нещо”. Описаното в айята небе на слоеве без съмнение показва по най-подходящ начин атмосферата.

Фактът, че тази информация, която е невъзможно по никакъв начин да бъде получена без технологията на 20-ти век, е съобщена толкова ясно в низпослания преди 1400 години Коран, е, разбира се, много голямо чудо.

ЗАЩИТНИЯТ ТАВАН

В Корана Аллах обръща внимание на едно изключително важно качество на небето така:

И сторихме небето пазен свод. А те от Неговите знамения се отвърщат. (Сура Анбия, 32)

Тази характеристика на небето, спомената в айята, е доказана посредством научните изследвания на 20-ти век.

Атмосферата, която обгръща Земята от всички страни, осъществява жизненоважни за по-нататъшното пребиваване на живите организми функции. Разтопява и унищожавя множеството големи и малки, приближаващи Земята, метеорити, и така предотвратява падането им на Земята и предизвикването на големи вреди на организмите.

Наред с това атмосферата филтрира и вредните за живите организми лъчи, които идват от космоса. Най-удивителната страна на това качество на атмосферата е, че тя пропуска само безвредните лъчи, т.е. видимите лъчи, инфрачервените лъчи и радиовълните. Всички тези лъчи са необходими за живота. Така например определеното количество ултравиолетови лъчи, на което атмосферата позволява да преминат, имат голямо значение за осъществяваната от растенията фотосинтеза, която от своя страна е необходима за поддържане живота на организмите. Голяма част от отделяните от Слънцето силни ултравиолетови лъчи биват филтрирани от озоновия слой на атмосферата и до Земята достигат само малка част от тях, необходими за живота.

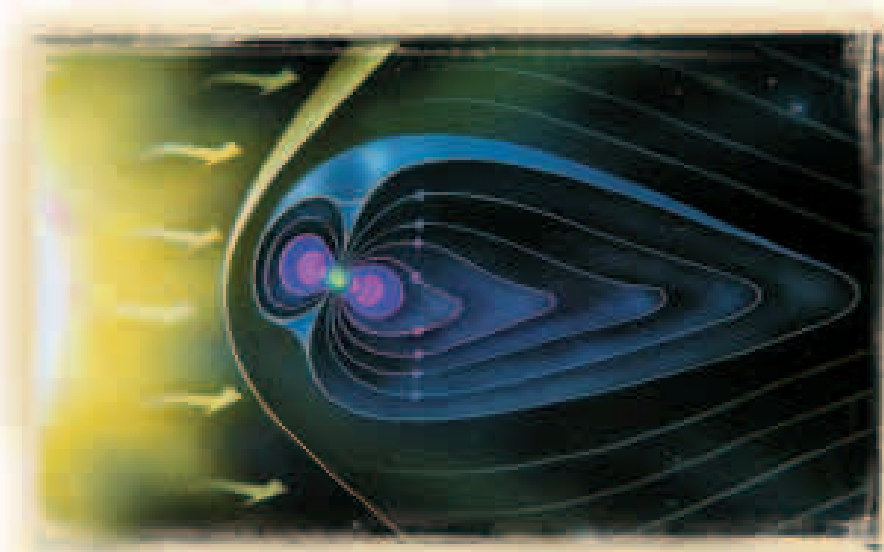
Защитната характеристика на атмосферата не се ограничава само с това. Благодарение пак на атмосферата Земята бива предпазвана от приблизително минус 270-градусовия вледняващ студ на космоса.

Не само атмосферата предпазва Земята от вредните въздействия. Наред с атмосферата, произлизащият от магнитното поле на Земята

слой, наречен “Пояс на Ван Ален”, изпълнява ролята на щит, който предпазва планетата ни от вредните лъчи. Тези отделяни постоянно от Слънцето и останалите звезди лъчи носят смъртоносни последици за човечеството. Ако не е поясът на Ван Ален, енергийните експлозии, които обикновено идват от Слънцето и се наричат слънчеви изригвания, са толкова мощни, че биха могли да унищожат целия живот на Земята.

Д-р Хю Рос описва значението на пояса на Ван Ален за живота ни така:

Земята притежава най-голяма плътност измежду всички останали планети в Слънчевата система. Това голямо ядро от никел и желязо създава силно магнитно поле. Това магнитно поле, от своя страна, става причина за появата на радиационния пояс на Ван Ален. Този слой предпазва земната повърхност от радиационните бомбардиров-

Магнитосферния слой, който формира магнитното поле на Земята изпълнява ролята на щит, който предпазва земната повърхност от метеорите, вредните космични лъчи и частици. На картината вдясно е изобразен този магнитосферен слой, наречен “Пояс на Ван Ален”. Този, разположен на хиляди километри от Земята, пояс предпазва живеещите на земната повърхност организми от евентуална смъртоносна енергия, която може да дойде от космоса. Всички тези научни открития доказват, че Земята бива предпазвана по един специален начин. Важното тук е, че в Корана преди 1400 години с айята “и сторихме небето пазен свод” ни е съобщено за тази защита.

ки. Ако този защитен слой не съществуваше, животът на Земята нямаше да бъде възможен. Единствената друга планета, която притежава магнитно поле и е изградена от скали, е Меркурий. Но силата на това магнитно поле е 100 пъти по-малка от тази на Земята. Радиационният пояс на Ван Ален е характерен само за Земята.¹⁰

Преди няколко години бе изчислено, че енергията, която се отделя от едно изригване, се равнява на 100 атомни бомби, подобни на хвърлената в Хиросима. 58 часа след изригване се забелязва бурно движение на стрелките на компасите, а температурата на земната атмосфера, извършвайки температурен скок над 250 км, достига до 2500 °С.

С една дума, върху Земята действа една съвършена система, която я обгръща от всички страни и я предпазва от външните опасности. Аллах преди хиляди години ни съобщава в Корана именно за това качество на предпазен щит на обгръщащото Земята небе.

Когато гледат към небето по-голямата част от хората не се и сещат за защитната структура на атмосферата. Също така, в повечето случаи хората не мислят и за това какво място би била Земята, ако не съществуваше тази структура. На снимката отгоре е показана гигантската дупка, която е направил един метеор паднал в САЩ, Аризона. Ако атмосферата не съществуваше милиони метеори като този щяха да падат на Земята и планетата щеше да стане негодна за живот. Но благодарение на защитното качество на атмосферата живите организми на земната повърхност могат да продължат своя живот във сигурност. Разбира се това е една защита, която Аллах осигурява на хората и която е едно от съобщенията в Корана чудеса.

СЪТВОРЯВАНЕТО НА НЕБЕТО - СВОД

Онзи, Който стори за вас от земята постеля и от небето-свод, и изсипва вода от небето, и чрез нея вади плодовете - препитание за вас! И като знаете това, не сторвайте подобия на Аллах! (Сура Бакара, 22)

В горния аят за небето е използвана арабската дума "ессемае бина-ен". Тази дума наред със значението на свод, таван, се използва от арабските бедуини и за описване на покривало, наподобяващо чадър.¹¹ И това, на което се набляга при тази чадърообразна структура, е, че тя предпазва от външни природни сили при различни ситуации.

Метеорният поток Джеминиди може ежегодно да бъде наблюдаван в най-интензивната си форма през втората седмица на месец декември. Късите линии, които може да видите на снимката отгоре са следи от звезди, а дългите на метеори. При метеорният поток, който виждате на снимката, метеорите падат с гъстота 58 броя на час.

Въпреки че не забелязваме голяма част от тях, както върху останалите планети, така и върху Земята падат голямо количество метеори. Причината, поради която тези метеори, които, падайки върху другите планети, образуват огромни кратери, не причиняват никакви вреди на Земята, е голямата съпротива, която земната атмосфера оказва. Метеорът не може да издържи дълго на тази съпротива и в резултат на триенето изгаря и загубва голяма част от масата си. Ето така тази опасност, която би могла да предизвика големи бедствия, благодарение на атмосферата бива предотвратена. Наред с гореспоменатите айяти, разкриващи защитното качество на атмосферата, със следващия айят Аллах също обръща внимание на това особено сътворение:

Не виждаш ли, че Аллах подчинява за вас всичко на земята, и корабите, плаващи в морето по Неговата воля, и Той държи небето да не падне върху земята, освен с Неговото позволение. Аллах към хората е състрадателен, милосърден. (Сура Хадж, 65)

Така както споменахме и в предходната глава, защитната функция на атмосферата предпазва Земята от космоса, т.е. от външните природни сили. В по-горните айяти с използваната за описване на небето дума “свод” се обръща внимание и на тази характерна особеност на небето, която не е било възможно да се знае по времето на Пророка Мохамед (м.н.).

ОСОБЕНОСТТА НА НЕБЕТО ДА ВРЪЩА ОБРАТНО

В сура Тарик, 11 аяйт, от Корана се споменава за характерната особеност на небето да се **“върти”** така:

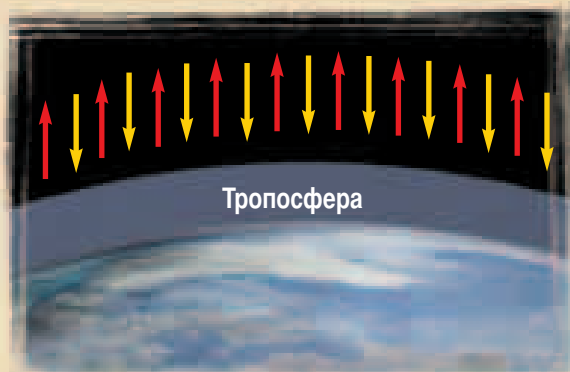
Кълна се в небето, което се върти. (Сура Тарик, 11)

Думата "редж'и", която е преведена в различните преводи на Корана като “върти”, също така има значение и на “върщам се”.

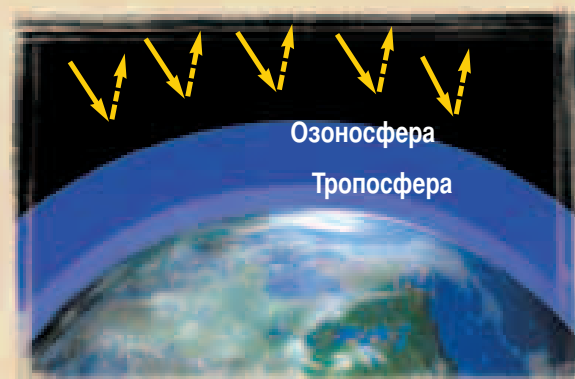
Както е известно, атмосферата, която обгражда Земята, се състои от множество слоеве. Всеки един слой играе важна роля в полза на живите организми. Когато бъдат извършени изследвания, ще се види, че всеки пласт имат способността да връща обратно в космоса или върху земната повърхност всеки достигнал до него предмет или светлинен лъч.

Нека да разгледаме с няколко примера способността на атмосферните пластове да връщат обратно. Тропосферният слой, който се намира на 13 – 15 км височина, кондензира издигащата се от земната повърхност водна пара и допринася за връщането ѝ на земята под формата на дъжд. Озоносферата, която е долният слой на разположената на 25 км височина стратосфера, отразявайки идващите от космоса радиационни и вредни ултравиолетови лъчи, спомага за тяхното връщане обратно в космоса, преди да са успели да достигнат до земната повърхност. Йоносферата, която също като сателит разпръсква по цялата земна повърхност предаваните от Земята радиовълни, спомага за осъществяването на разговори на големи разстояния по радиостанции, телефони и позволява гледането и слушането на радио и телевизионни предавания. Магнитосферният слой пък връща обратно в космоса вредните радиоактивни елементи, отделяни от Слънцето или другите звезди, преди да са достигнали до земната повърхност.

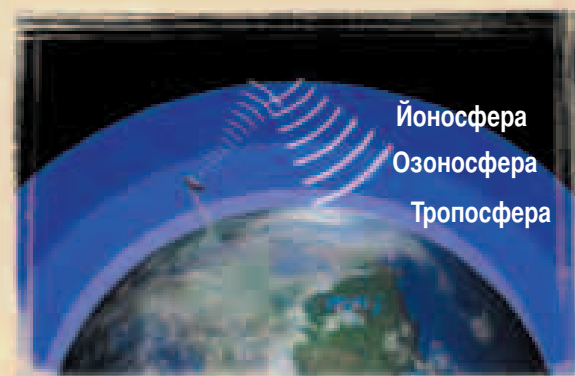
Тази характерна особеност на небесните слоеве, която е открита не отдавна, но за която ни е съобщено преди хиляди години в Корана, е още едно доказателство за това, че Коранът е Божието слово.

За съществуването на живот на Земята наличие на вода е от изключително значение. Един от факторите за формирането на водата е и единият от атмосферните слоеве наречен тропосфера. Тропосферният слой кондензира издигащата се от океаните водна пара и допринася за връщането ѝ на земята под формата на дъжд.

Атмосферният слой, който предпазва от лъчите, които биха могли да бъдат пагубни за живота на земната повърхност, е озония слой. Озонсферата, която е долният слой стратосфера, отразявайки идващите от космоса радиационни и вредни ултравиолетови лъчи, спомага за тяхното връщане обратно в космоса, преди да са успели да достигнат до земната повърхност.

Всеки атмосферен слой притежава характерни особености, които са полезни за хората. Така например един от горните пластове на атмосферата – йоносферата, разпръсква по цялата земна повърхност предаваните от определена точка радиовълни и спомага за възприемането на тези излъчвания на големи разстояния.

ЗЕМНИТЕ ПЛАСТОВЕ

Някои от данните, които са ни дадени в Корана за земната повърхност, са относно нейната прилика с небето, което се състои от седем слоя:

Аллах е, Който сътвори седем небеса, и от земята - също толкова. Повелята се спусна сред тях, за да узнаете, че Аллах за всяко нещо има сила и че Аллах обгражда със знание всяко нещо. (Сура Талак, 12)

Тази подчертана в горния аяйт информация има място и в научните източници, като се разяснява, че земната повърхност се състои от седем пласта. Учените подреждат земните слоеве така:

- 1-ви слой: Литосфера (вода)
- 2-ри слой: Литосфера (суша)
- 3-ти слой: Астеносфера
- 4-ти слой: Горна мантия
- 5-и слой : Долна мантия
- 6-и слой : Външно ядро
- 7-и слой : Вътрешно ядро

Литосферата произлиза от гръцката дума хихос, която означава “скала”, и е твърдият скалист пласт, който формира най-горния слой на Земята. В сравнение с останалите слоеве е доста тънък. Литосферата е още по-тънка под океаните и активните от вулканична гледна точка места. Средната дебелина на този земен пласт е около 80 км. Той е по-студен и по-твърд в сравнение с останалите пластове и поради тази причина изпълнява ролята на земна кора.

Под литосферата се намира астеносферата, чието наименование произлиза от гръцката дума *Asthenes*, която означава “слаб”. Този

слой е подвижен и е по-тънък в сравнение с литосферата. Този земен пласт е съставен от топли полутвърди вещества, които, подложени в геоложките времена на висока температура и налягане, омекват и се разтапят. Смята се, че твърдият литосферен пласт плава или се движи плавно по бавно движещия се астеносферен слой.¹²

Под тези земни пластове при огромна топлина е разположен слой, наречен земна мантия, който се състои от полутвърди скали и е с дебелина 2900 км. Мантията, която съдържа почти два пъти повече желязо, магнезий и калций от земната кора, е по-топла и плътна, защото с нарастване на дълбочината се увеличават и температурата и налягането вътре в Земята.

В центъра на Земята пък е разположено ядрото, чиято плътност е почти два пъти по-голяма от тази на мантията. Причината за тази плътност е това, че вместо скали ядрото съдържа повече метали (желязно-никелова сплав).

Земното ядро се състои от две части: едната е външното ядро, което е течно и с дебелина 2200 км, а другата е вътрешното ядро, което е твърдо и има дебелина 1250 км. С въртенето на Земята течното външно ядро образува магнитното поле на Земята.

Фактът, че тази прилика на земните пластове с небето, която може да бъде забелязана единствено чрез технологията на 20ти век, е съобщена в Корана, е без съмнение едно от множеството научни чудеса на Корана.

Литосфера (суша)

Астеносфера

Литосфера (вода)

Горна мантия

Долна мантия

Външно ядро

Вътрешно ядро

ФУНКЦИЯТА НА ПЛАНИНТЕ

В Корана се обръща внимание на една важна геоложка функция на планините:

И направихме по земята непоклатими планини, за да не се люлее с хората... (Сура Анбиа, 31)

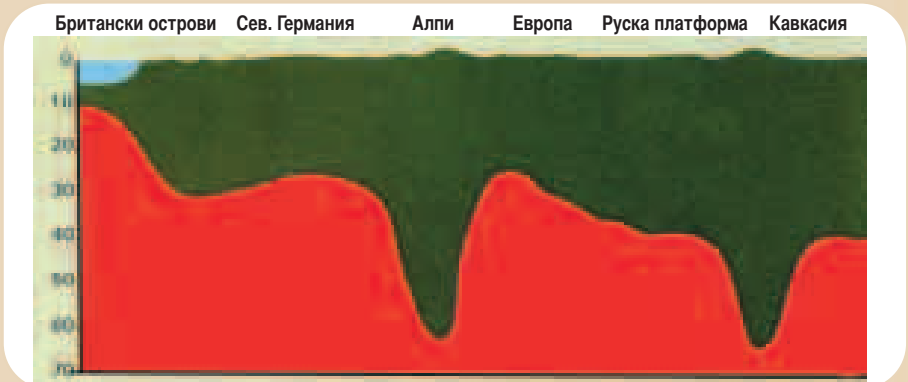
Когато погледнем внимателно горесцитирания аяят, ще видим, че там е съобщено за способността на планините да предпазват от земетресения. През периода, когато Коранът бива низпослан, тази истина не е известна на никой човек, докато днес тя е разкрита в резултат на открития на съвременната геология.

В миналото се е смятало, че планините са само възвишения, разположени на повърхността на Земята. Но учените забелязват, че планините не са само повърхностни възвишения, а с частта си, т.нар. планинни корени, които понякога са 10-15 пъти по-големи от собствените им размери, се простират надолу към вътрешността на Земята. С тази своя особеност планините изпълняват роля, подобна на тази на един пирон или кол, които задържат палатката стабилно към земята. Така например връх Еверест, който е разположен на 9 км над земната повърхност, има корен повече от 125 км.¹³

Нещо повече, планините се образуват в резултат на движението и сблъсъка на много големи пластове, от които се състои земната кора. Когато два пласта се сблъскат, този, който е по-издръжлив, минава под другия. Пластът, който минава отгоре, се нагъва и се издига и така се формират планините. Пластът, който остава отдолу пък, придвижвайки се надолу под земята, образува едно дълбоко продължение. Поради тази причина, така както споменахме по-рано, планините притежават не по-малки от масата, която виждаме над земната повърхност, дълбо-

– Планините имат корени, които са разположени доста надълбоко в земята.¹⁴

– Схематичен напречен разрез. Колообразните планини притежават корени, които са дълбоко вкоренени в земята.¹⁵

– Друга картина, която показва как планините, поради дълбоко разположените си корени, наподобяват на колове.¹⁶

**О, вярващи, встъпете
всички в покорството и не
следвайте стъпките на сатаната!
Той е ваш явен враг.
(Сура Бакара, 208)**

ки продължения, които се разстилат надолу под земята. В един научен източник тази структура на планините е описана така:

Там, където континентите са по-плътни, така както е и при планинските вериги, земната кора навлиза надълбоко в мантията.¹⁷

Когато един от световноизвестните подводни геолози проф. Сиаведа споменава, че планините са забодени като корени в земята, прави следното уточнение:

Основната разлика между континенталните и океанските планини е в материята им... Но и двата вида планини имат корени, които ги подпират. При континенталните планини една произлизаща от планината и имаща малко по-ниска плътност субстанция се спуска надолу в земята като корен. При океанските планини също има ронлива мате-

**Които повярваха и които се
преселиха, и се бореха по пътя
на Аллах, те се надяват на
милостта от Аллах.
Аллах е опрощаващ, милосърден.
(Сура Бакара, 218)**

рия, която подpira планината като корен. В океанските планини обаче тази материя не е ронлива, защото съставът е лек, а поради това, че е топъл и доста се разширява. Но погледнато от гледна точка на плътността, и те осъществяват същата функция по отношение на подпирането на планините. Поради тази причина функцията на корените, според закона на Архимед, е да подпират планините.¹⁸

Нещо повече, в използваната като учебник в множество университети по цял свят книга със заглавие “Земя” (“*Earth*”) на Франк Прес – понастоящем председател на Американската академия на науките, пише, че планините имат формата на подпора и са забучени дълбоко в земята.¹⁹

В един от аяйтите от Корана тази функция на планините е обяснена чрез уподобяването им на “подпори”:

Не сторихме ли Ние земята постеля и планините - подпори? (Сура Наба, 6-7)

Отново, в един друг аят, Аллах ни съобщава: "**и планините побии**" (Сура Назиат, 32). Използваната в този аят дума "ерсайха" има значението на "създавам вкоренен, правя устойчив, закотвям, заковавам за земята". Благодарение на тези характерни особености планините се разпростират над и под земната повърхност, там където земните пластове се съединяват, и занитват един за друг тези пластове. По този начин, стабилизирайки земната кора, ѝ пречат да се плъзга между собствените си пластове или върху магмения слой.

Днес знаем, че външният слой на земната повърхност, който е скалист, е разбит на дълбоки разломи и е разчупен под формата на плаващи върху магмата пластини. Тъй като скоростта, с която Земята се върти около оста си, е твърде голяма, ако не съществуваше заздравяващата функция на планините, то плаващите пластини щяха да бъдат в едно постоянно движение. При едно такова положение върху земната повърхност би могло да не може да се натрупва почва, да не може да се съхранява вода в почвата, нито едно растение да не може да порасне, нито един път, сграда да не могат да бъдат построени, с една дума - животът на Земята нямаше да бъде възможен. Поради тази причина като резултат на Божията милост планините изпълняват функция точно като пирони, които прикрепят континенталните маси към океанските пластове и им пречат да се движат.

Както се вижда, направеното в резултат на съвременните геологични и сеизмологични изследвания откритие за тази жизненоважна функция на планините е дадено като пример за възвишената мъдрост на Божието сътворение в низпослания преди стотици години Коран. В един друг аят е казано следното:

... Положи върху земята непоклатими планини, за да не се люлее с вас ... (Сура Лукман, 10)

ДВИЖЕНИЕТО НА ПЛАНИНИТЕ

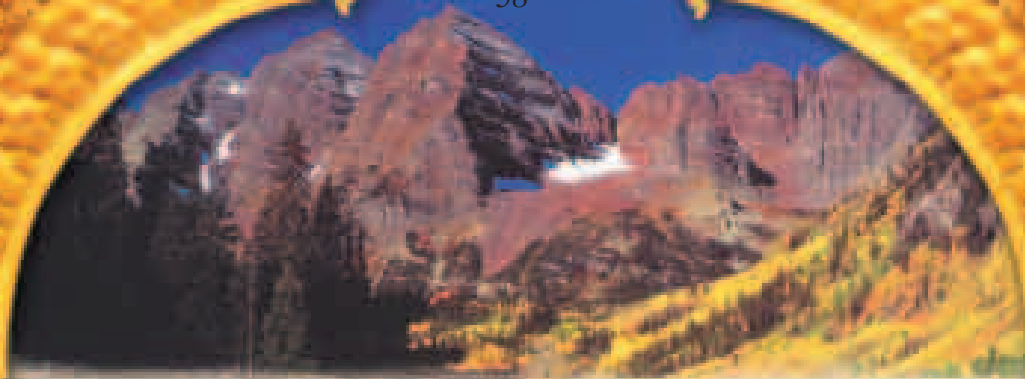
Фактът, че планините не са неподвижни, както изглеждат, а се намират в едно постоянно движение е съобщен в един аят така:

И ще видиш планините - мислиш ги неподвижни, а те отминават, както облаците отминават... (Сура Намл, 88)

Това движение на планините се дължи на движението на земната кора, върху която са разположени. Земната кора се движи сякаш плава върху мантията, която е с по-голяма плътност от нея. За първи път в началото на 20ти век немският учен Алфред Вегенер съобщава, че в началните периоди след възникването на Земята континентите са били слепени един за друг и след това започват да се придвижват в различни посоки, разделят се и се отдалечават един от друг.

Но геолозите успяват да разберат правотата на Вегенер 50 години след неговата смърт, т.е. след 1980 година. Така както Вегенер пише в една своя статия, публикувана през 1915 г., преди около 500 милиона години парчетата суша са били слепени едно за друго и този голям къс земя, наречен Пангея, бил разположен на Южния полюс. Преди около 180 милиона години Пангея се разделя на две. Единият от тези два придвижващи се в различни посоки континенти е Гондвана, който включвал в себе си съвременните Африка, Южна Америка, Южна Европа, Близкия изток, Индия, Австралия и Антарктида. А вторият, състоящ се от Европа, Северна Америка, Азия и Гренландия, е бил Лавразия. В последващите след това разделение 150 години през различно време Гондвана и Лавразия се разделят на още по-малки парчета.

Ето тези формирали се от разделянето на Пангея континенти, променяйки непрекъснато разпределението между сушата и водата, се

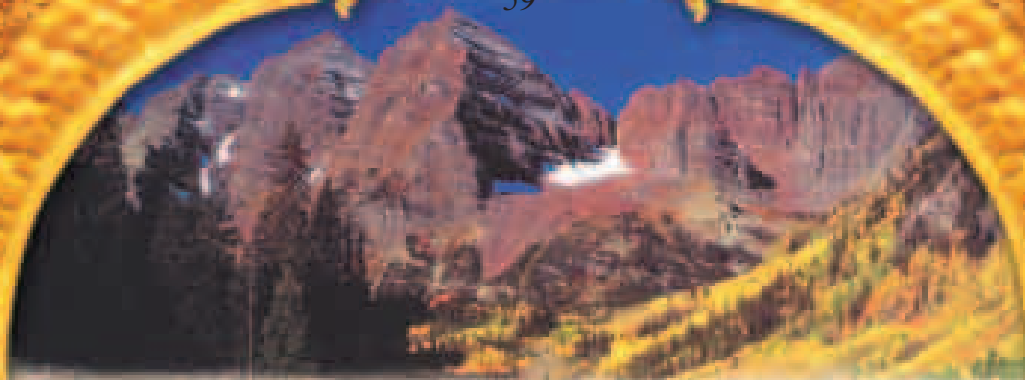
придвижват по повърхността на Земята с няколко сантиметра годишно.

Откритието, в резултат на геоложки изследвания, извършени в началото на 20ти век, на това движение на земната кора е описано по следния начин в научните източници:

Земната повърхност, която е с дебелина 100 км и се образува от земната кора и мантията, се състои от части, наречени “пластове”. Земната повърхност е съставена от шест големи пласта и множество малки. Според теорията, наречена “тектоника на пластове”, тези слоеве, носейки със себе си континентите и дъното на океаните, се придвижват по Земята... Изчислено е, че континенталните движения са между 1 и 5 см. Дотолкова, доколкото пластове се придвижват по този начин, в географията на Земята настъпват промени. Така например Атлантическият океан се разширява с всяка изминала година.²⁰

Важна точка, която трябва да отбележим тук, е следната: в айята Аллах съобщава за движението на планините като “отминаване”. Дори днес за това движение учените използват английския термин "continental drift", или “континентален дрейф”.²¹

Дрейфът на континентите е факт, който не би могъл да бъде забелязан по времето, когато Коранът бива низпослан и с използвания в айята израз: **“и ще видиш планините - мислиш ги неподвижни”** Аллах ни съобщава предварително каква ще бъде реакцията на хора-

та. Но след това съобщава за факта, че планините се носят, така както се носят и облаците. Така че, както се вижда, е обърнато специално внимание на движението на земния слой, на който са разположени планините.

Фактът, че тази истина, която науката открива неотдавна, е съобщена в Корана, е без съмнение едно от чудесата му.

ДВИЖЕНИЕ НА КОНТИНЕНТИТЕ

РАЗЛИЧНИТЕ ТОЧКИ НА ИЗГРЕВА И ЗАЛЕЗА НА СЛЪНЦЕТО

И не! Кълна се в Господа на изгревите и на залезите, Ние сме способни. (Сура Мааридж, 40)

Господът на небесата и на земята, и на всичко между тях, и Господът на изгревите. (Сура Саффат, 5)

Господа на двата изгрева и Господа на двата залеза.
(Сура Рахман, 17)

Както се вижда от айятите по-горе, думите “изгревите” (изток) и “залезите” (запад) са използвани в множествено число. Например, използваните и в двата първи айята думи "мешарик" за изток и "меариб" за запад са множествена форма, с която се изразява, че са повече от два на брой. В последния айят пък са използвани като "мешрикейн" - двата изтока и "марибейн" - двата запада. Думите "мешарик" и "меариб", използвани в айятите, също така имат значението и на “място, където Слънцето изгрява и залазва”. Поради

тази причина в горните айяти се споменава за различни точки на изгряване и залязване на Слънцето. Също така клетвата в Господа на изгревите и на залезите в първия айят привлича вниманието ни.

Както е известно, въртенето на Земята около оста ѝ (еклиптичната ос) има 23- 27 наклон. Поради този наклон и сферичната форма на Земята слънчевите лъчи не падат всеки път под един и същи ъгъл. Поради тази причина човек, който се намира далеч от екватора – тъй като слънчевите лъчи падат под различни ъгли в тази област – ще види, че на изток Слънцето изгрява, а на запад пък залязва в различни точки. И колкото повече този човек се отдалечава от екватора, толкова повече точки на изгряване и залязване ще определи.

Човек, който се намира на екватора пък, тъй като там слънчевите лъчи винаги падат под прав ъгъл, ще види Слънцето да изгрява точно от изток и да залязва точно на запад. Когато се вземе под внимание, че Арабският полуостров е недалеч от екватора, то е много ясно, че тук това е невъзможно да бъде установено чрез наблюдение. Защото един човек от тази област ще види Слънцето да изгрява и залязва винаги на едно и също място. Използваните в горните айяти фрази за изток и запад може да са знак за това, че Слънцето изгрява и залязва от различни точки. (Аллах знае най-добре)

НАМАЛЯВАНЕТО НА СУШАТА

И нима не виждат, че Ние стесняваме [за неверниците] земята по нейните краища?... (Сура Раад, 41)

... Нима не виждат, че Ние стесняваме [за неверниците] земята по нейните краища?... (Сура Анбиа, 44)

Земята бива бомбардирана от идващите от Слънцето протони, електрони и поток от алфа-частици. Тези соларни (слънчеви) ветрове са достатъчно силни, че да отделят атмосферата от Земята. Но за изчерпването на атмосферата ще е необходимо 5 пъти повече време, отколкото сегашната степен на загуба на материя на Земята (най-много 3 кг за секунда) и общото време за съществуване на Слънцето.²² Защото поради мощното магнитно поле, което се образува от магнитосферния слой на атмосферата, Земята е защитена, до известна степен, от тези ерозии. Когато сравним загубата на йони – кислород, хелий и водород, от повърхността на йоносферата на Земята, разпръскващи се към дълбините на космоса, с безпре-

Веднъж на всеки 11 години функциите на Слънцето достигат до максимално равнище. През този период Слънцето обсипва Земята с високоенергийни частици и радиационен дъжд.

8 минути

Ултравioletовите и рентгенови лъчи могат да блокират радио излъчванията.

30 минути

Високоенергийните частици могат да представляват опасност за сателитите и летящите на високо реактивни самолети.

между 48 минути и 96 часа

Магнитното поле на Земята се разтърсва от слънчевите частици, които са под формата на блокчета. Тази ситуация би могла да предизвика опасност за електрическата мрежа.

Нормално състояние на магнитосферата

При свиване на магнитосферата

ОГРОМНО ОГНЕНО КЪЛБО
Огромните вретенообразни слънчеви изригвания са изпълнени с йонизиран от 60.000 С градусовата температура хелиум. (Според наблюдения от сателита СОХО, извършени под голямо ултравиолетово облъчване)

МАГНИТОСФЕРА – областта в космоса, която обхваща магнитното поле на Земята. Тя се разстила на около 64.000 км по посока на Слънцето, но при мощни слънчеви бури магнитосферата се свива до 42.000 км. (Като сателитите по външната орбита биват изложени на слънчевите ветрове.)

делния въздушен слой, който обгръща Земята, то техният обем е много малък. Но изтегленото към космоса количество все пак има значителни размери.²³

Благодарение на космическите уреди на НАСА изследователите се сдобиват с първите конкретни доказателства за това, че енергийните изригвания от Слънцето са причина за разпръскването на кислорода и другите газове от външния слой на земната атмосфера към космоса. Ето така учените за първи път на 24-25 септември 1998 г. научават, че Земята понася загуба на материя от външния си слой.²⁴

Горните айяти от друга гледна точка пък могат да сочат към намаляването на сушата на земната повърхност.

В днешни дни полярните шапки на полюсите се топят и нивото на водата в океаните се повишава. Тази повишаваща се водна маса пък покрива все по-голяма част от сушата. Колкото повече крайбрежия остават под водата, толкова повече намалява и общата площ на сушата.²⁵ Използваният в горните айяти израз: **“стесняваме земята по нейните краища”** е много вероятно да има предвид покриването на крайбрежията с вода.

Една новина от вестник **“Ню Йорк Таймс”** (“New York Times”) във връзка с темата е следната:

През последното столетие средната надземна температура на земната повърхност се е увеличила с около 1 фarenхайт. Нивото на затопляне също е нараснало за последния четвърт век. Това е един важен показател... В предходни сателитни проучвания и подводни наблюдения е било установено, че Северният полюс показва склонност към затопляне и вероятността от разтопяване на ледените маси е нараснала... Учените от изследователския център на НАСА в Манхатън – Институт за космически науки Годард, сравняват данните. Сателитните снимки показват, че през последните години големината на ледовете, които обхващат областта, значително е намаляла.²⁶

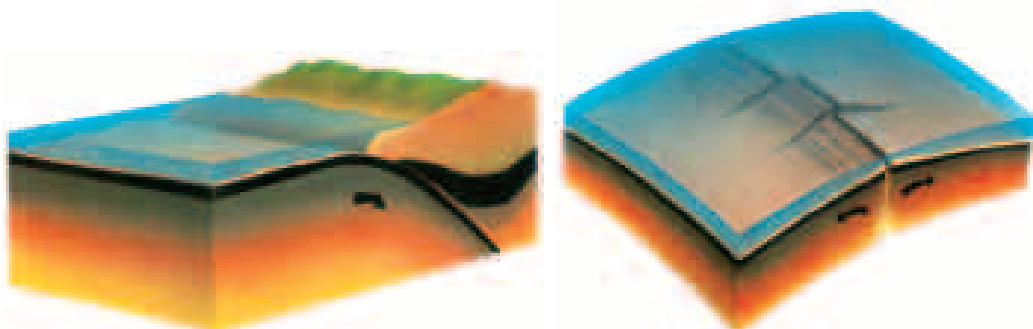
Извършените през 20ти век открития спомагат да разберем мъдростта в сурите Анбиа 44 и Раад 41.

ЗЕМНАТА ПОВЪРХНОСТ, КОЯТО СЕ РАЗПУКВА

Кълна се в небето, от което вали, и в земята, която се разпуква. (Сура Тарик, 11-12)

Българското значение на употребената в горния аят арабска дума "сад'а" е “разпукване, разцепване, разделяне”. Това, че Аллах се кълне в разпукването на земята, подобно на другите чудеса на Корана, сочи към един забележителен факт.

През 1945-46 г. учените за първи път слизат по дъното на моретата и океаните, за да изследват минералните находища. Едно от най-съществените неща, което забелязват при проучванията, е разломъчната структура на Земята. Скалистият пласт от външната страна на Земята е разцепен на множество и с хиляди километри дължина цепнатини (разломи) в посоките изток-запад, север-юг. Нещо повече, учените забелязват, че под моретата и океаните има разтопена магма.

На горните илюстрации се вижда разломъчната структура на Земята. Всеки магмен слой разположен под земната кора, благодарение на тази разломъчната структура, се сдобива с възможността да излезне навън и по този начин се намалява голяма част от температурата на земната повърхност.

Ето поради тези пукнатини от разположените в средата на моретата планини излиза лава.

Благодарение на тази разломъчна структура на Земята значително количество топлина бива отделяно навън и голяма част от разтопените скали образуват върховете в океаните. Ако не съществуваше тази, структура, позволяваща на голяма част от топлината на земната кора да излезе навън, то животът на Земята щеше да бъде невъзможен. Защото топлината, която няма изход под земната кора, щеше да предизвика много вредни ядрени последици. ²⁷

Без съмнение факт, за установяването на който е необходима такава технология, да бъде съобщен преди 1400 години е още едно доказателство за това, че Коранът е Божието слово.

Ако земната повърхност не притежаваше структура, която да предоставя възможността голяма част от топлината на земната кора да излезне навън, то живота на Земята щеше да бъде невъзможен.

ТАЙНАТА В ЖЕЛЯЗОТО

Желязото е един от елементите, на които е обърнато внимание в Корана. В сура Хаидид, т.е. “Желязото”, се казва следното:

... И изсипахме желязото. В него има огромна сила и облаги за хората... (Сура Хаидид, 25)

Специално използваната в аяята дума за желязо “ензелна”, т.е. “изсипва”, погледната в преносен смисъл, може да се приеме със значение като предоставяне в служба на хората. Но когато вземем предвид буквалното значение на думата, което е “физическо изсипване от небето”, ние осъзнаваме, че аяятът съдържа едно много голямо научно чудо. Това е така, защото откритията на съвременната астрономия разкриват, че желязото, което се намира на Земята, е дошло от гигантски звезди от космическото пространство.²⁸

Не само желязото на Земята, но и това в цялата Слънчева система произхожда от космическото пространство. Защото температурата на Слънцето не е достатъчна за възникването на елементите на желязото. Желязото може да се формира единствено от много по-големи от Слънцето звезди, където температурата достига няколкостотин милиона градуса. Когато желязото при тези, т. нар. “нови” или “свръхнови”, звезди надмине определено ниво, то те не могат повече да го носят и експлодират. В резултат на тази експлозия съдържащите в себе си метал метеори се разпръскват и обикалят свободно, докато не попаднат в гравитационното поле на някое небесно тяло.²⁹

Един научен източник ни дава следната информация по този въпрос:

Съществуват и доказателства за по-стари случаи на свръхнова (експлозия на масивна звезда): натрупалото се върху морското дъно желязо-60 се приема като доказателство за случилата се преди около 5 милиона години на 90 светлинни години от Слънцето експлозия на ед-

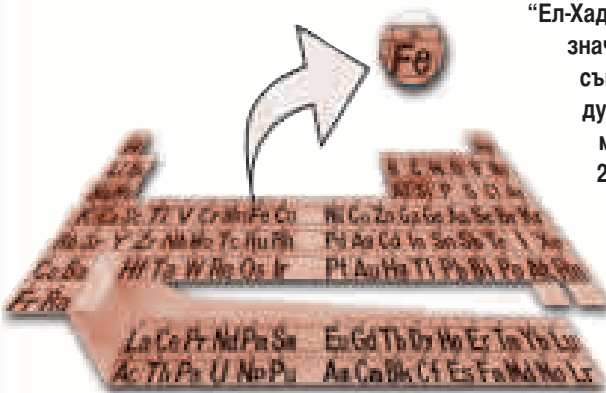
на свръхнова. Желязо-60, което се формира от експлозията на супернова, представлява радиоактивен изотоп, който има 1,5 милиона години полуразпад. Изотопът желязо-60, който се намира в подземните слоеве на Земята, се е формирал в резултат на частици от близкия космос, които, претърпявайки ядрен синтез, първо преминават през земната атмосфера, а после проникват в подземните слоеве.³⁰

От всичко това можем да направим извод, че находищата на желязо не са се образували на Земята, а точно както е съобщено в айята, са “изсипани на Земята” с помощта на метеори, които пренасят свръхновите. Очевидно е, че през 7 век, когато е низпослан Коранът, е било невъзможно този факт да бъде установен. Но тази истина се съдържа в Корана, който е словото на обгръщащия всичко с безпределната си мъдрост Аллах.

Наред с това 25 айят на сура Хадид, в която се споменава за желязото, съдържа два доста интересни математични кода:

“Ел-Хадид” е 57-а сура от Корана. Численото значение на арабската дума “ел-хадид”, т.е. числото, което получаваме в резултат на извършеното изчисление чрез ебджед, е също “57”. (Повече информация за изчисленията чрез ебджед ще получите в главата “Изчислението “Ебджед” в Корана”)

Численото значение само на думата “хадид” е 26. Числото 26 е атомният номер на желязото.

“Ел-Хадид” е 57-а сура от Корана. Численото значение на арабската дума “ел-хадид” е също “57”. Численото значение само на думата “хадид” е 26. Както се вижда на менделеевата таблица вляво числото 26 е и атомният номер на желязото. С айята, който низпослава в сура Хадид, Всемогъщият Аллах подчертава както начина на образуване на желязото, така и посредством математическите шифри, които съдържа айята, ни разкрива едно научно чудо.

ОТНОСИТЕЛНОСТТА НА ВРЕМЕТО

Днес относителността на времето е доказан научен факт. Този факт излиза наяве в началото на миналото столетие с теорията на относителността на Айнщайн. Дотогава хората не знаят, че времето е относително понятие и че може да се изменя според мястото. Но известният учен Алберт Айнщайн доказва този факт с теорията на относителността. Той разкри, че времето е понятие, зависещо от масата и скоростта. През цялата човешка история никога открито не бе отразил този въпрос.

С едно-единствено изключение; в Корана се дава информация, показваща, че времето е относително. Можем да изброим айятите, свързани с този въпрос, така:

... Един ден при твоя Господ е като хиляда години от онези, които вие броите. (Сура Хадж, 47)

Той управлява делата от небето до земята, после те се въздигат към Него в един Ден, колкото хиляда години, според вашето броене. (Сура Саджда, 5)

Ще се въздигнат към Него ангелите и Духът [Джибрил] в Ден, колкото петдесет хиляди години. (Сура Мааридж, 4)

Това, че в Корана, чието низпославане е започнало през 610 година, се споменава толкова открито за относителността на времето, е още едно доказателство, че той е Божия книга.

ДВОЙКИТЕ В СЪТВОРЕНИЕТО

Пречист е Онзи, Който сътвори по двойки всичко от онова, което земята ражда, и от тях самите, и от онова, което не знаят! (Сура Йа Син, 36)

Въпреки че понятието “двойка” се използва като съответстващо на мъж-жена, то с използвания в айята израз “от онова, което не знаят” следва едно по-широко значение. Днес е разкрито едно от значенията, към които ни насочва айятът. Английският учен Пол Дирак, който разкрива, че материята е сътворена под формата на двойки, през 1933 г. печели Нобелова награда по физика. Това откритие, наречено "Parité", излага факта, че материята има двойка, наречена антиматерия. Антиматерията има противоположните на материята характерни особености. Така например противоположно на материята, електроните на антиматерията са положително, а протоните отрицателно заредени. В един научен източник този факт е представен така:

... На всеки елемент съответства елемент с противоположен заряд. Зависимостта на несигурност на тези двойки ни показва, че тяхното сътворение и унищожение навсякъде и винаги става едновременно.³¹

Друг пример за двойките в природата са растенията. Ботаниците успяват да открият, че растенията се различават по пол, едва преди 100 години.³² В айяти от Корана още преди 1400 години обаче е съобщено, че растенията са сътворени по двойки:

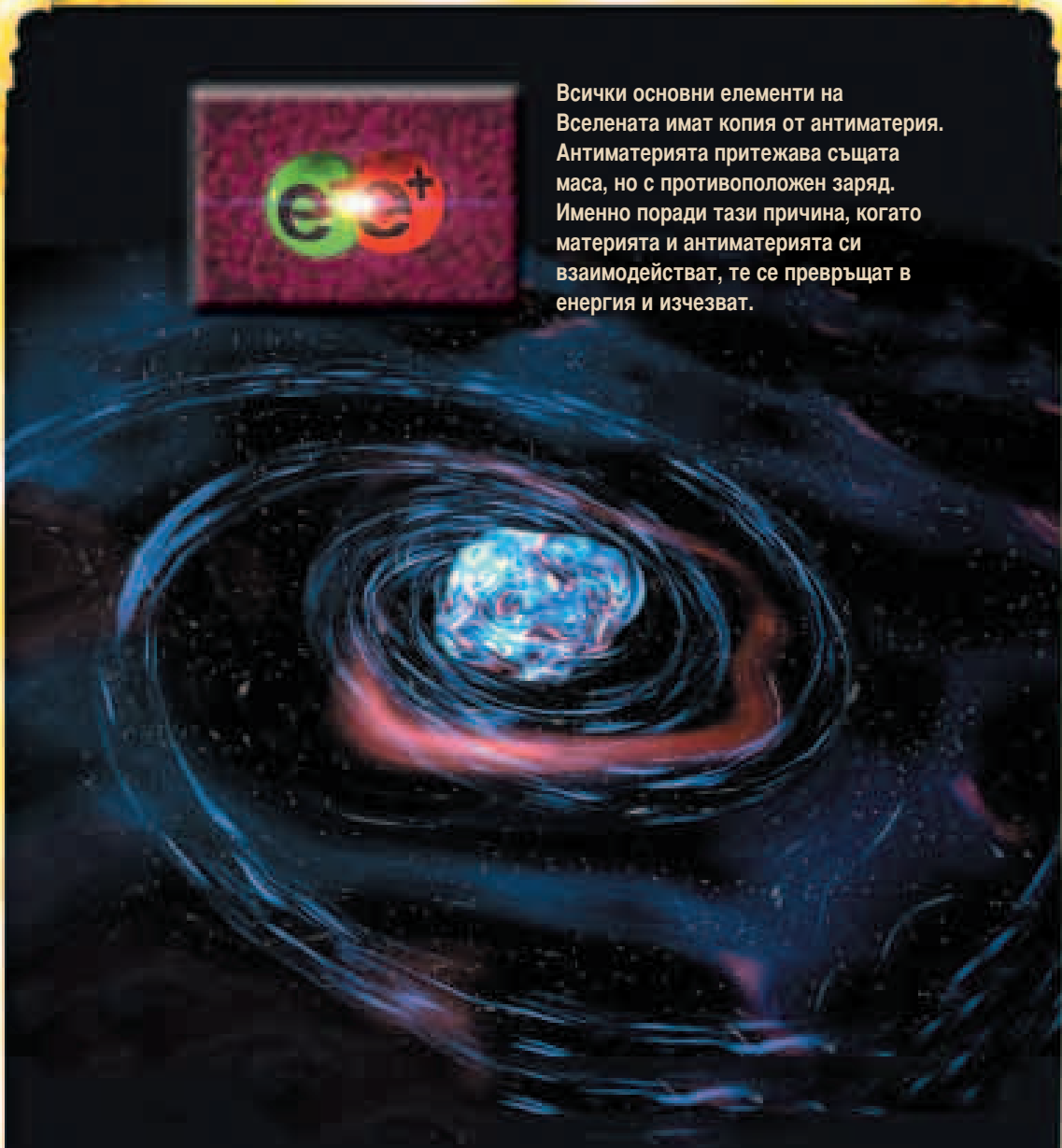
Сътвори Той небесата без видима за вас опора и положи върху земята непоклатими планини, за да не се люлее с вас, и пръсна по нея всякакви животни. И изсипваме вода от

небето, и караме с нея да поникват всякак-
ви полезни видове по двойки. (Сура Лукман, 10)

Той е, Който стори земята да е постеля за вас и прокара
там пътища за вас, и изсипва вода от небето - чрез нея ва-
дим Ние от различните видове растения по двойки.
(Сура Та Ха, 53)

Всички основни елементи на
Вселената имат копия от антиматерия.
Антиматерията притежава същата
маса, но с противоположен заряд.
Именно поради тази причина, когато
материята и антиматерията си
взаимодействат, те се превръщат в
енергия и изчезват.

ПО-МАЛКИТЕ ОТ АТОМА ЧАСТИЦИ

След като гръцкият философ Демокрит развива известната теория за атома, хората започват да вярват, че материята се състои от много малки, неделими и неразрушими частици - атоми. Днес съвременната наука излага факта, че и известният като най-малката частица атом може да се разлага на частици. Този факт, който е разкрит едва през миналото столетие е съобщен на хората в Корана преди 1400 години:

... Знаещия неведомото, от Когото нищо не убягва, дори с тежест на прашинка, нито на небесата, нито на земята, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга.
(Сура Саба, 3)

... И нищо не убягва от твоя Господ, дори и с тежест на прашинка, както на земята, така и на небето, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга. (Сура Юнус, 61)

Ако погледнем внимателно, ще видим, че в горните айяти се споменава за частици “с тежест на прашинка” или по-малки от нея. В арабския език думата “зерре” се използва със значение на “най-малка частица, която хората знаят, прашинка, атом”.

Допреди 20 години се смяташе, че най-малките частици, които съставят атомите, са протони и неутрони. Но неотдавна бе открито, че съществуват много по-малки, съставлящи тези протони и неутрони, частици. Възникна нов дял във физиката, наречен “физиката на елементарните частици”, която се занимава с изследването на “субчастиците” в атома и характерните за тях движения.

Извършените от физиката на елементарните частици изследвания разкриват следния факт: протоните и неутроните, които изграждат атома,

всъщност са съставени от субчастици, наречени кварки. Докато малкият размер на протона надминава границите на човешкия разум, то размерът на съставлящите го кварки е изумителен: 10^{-18} (0,000000000000000001) метра. ³³

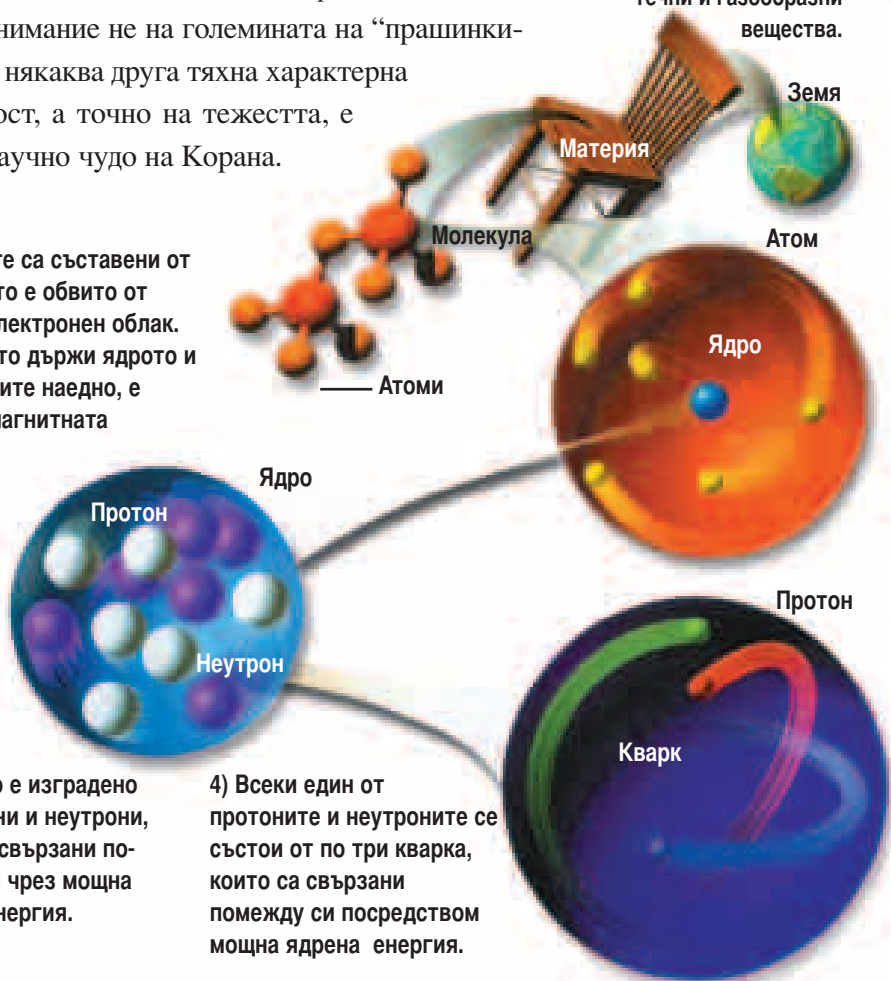
Друго, което трябва да се отбележи по този въпрос, е, че в тези отнасящи се до пращинката айти се набляга предимно на тежестта. Думата “мискале” от използвания в айята израз “мискале зеррете” (с тежест на пращинка) има значение на тежест. Следователно се открива, че протоните, неутроните и електроните, които правят атома делим, в същото време са и осигуряващите тежестта на атома компоненти. От тази гледна точка фактът, че се обръща внимание не на големината на “прашинките” или някаква друга тяхна характерна особеност, а точно на тежестта, е друго научно чудо на Корана.

1) Обикновената материя се състои от атоми, които биват подържани заедно от електромагнитна енергия, с цел образуването на молекулите. Когато тези молекули се съединят, те формират твърдите, течни и газообразни вещества.

2) Атомите са съставени от ядро, което е обвито от плътен електронен облак. Това, което държи ядрото и електроните наедно, е електромагнитната енергия.

3) Ядрото е изградено от протони и неутрони, които са свързани помежду си чрез мощна ядрена енергия.

4) Всеки един от протоните и неутроните се състои от по три кварка, които са свързани помежду си посредством мощна ядрена енергия.

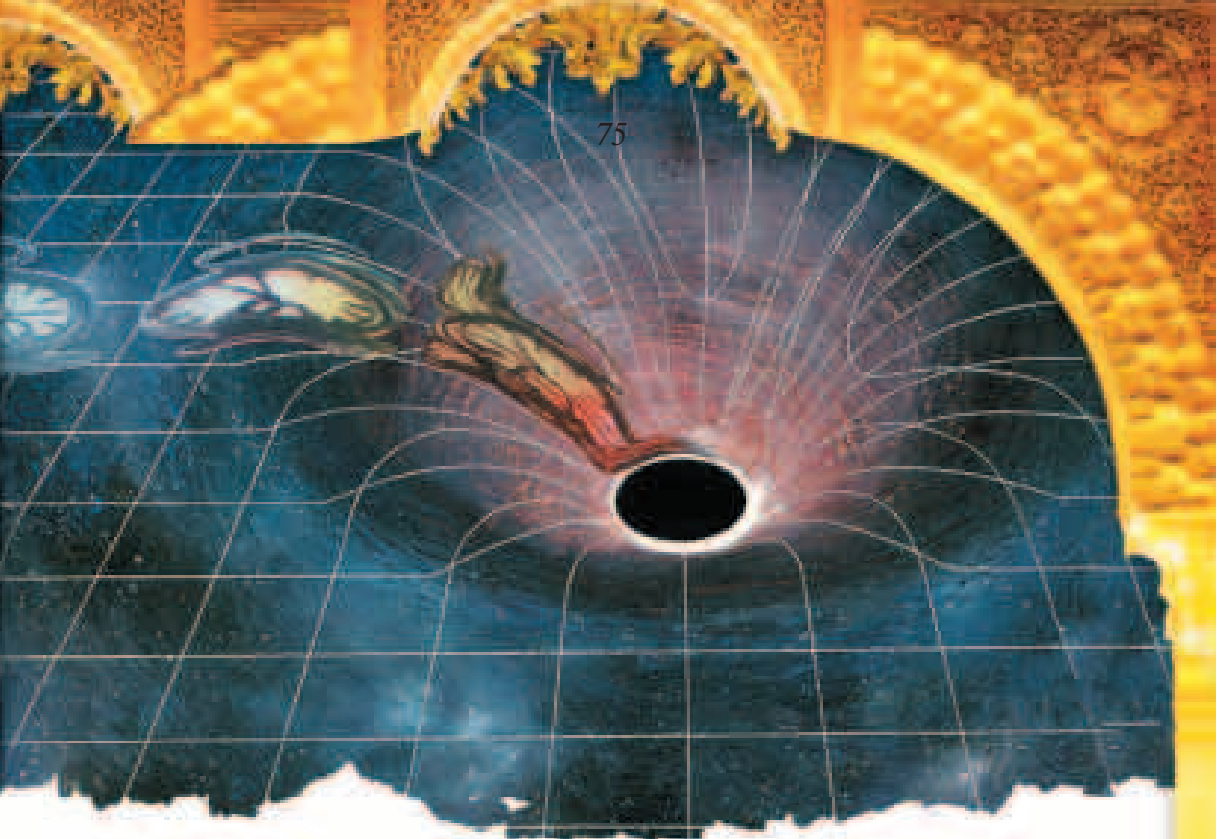

ЧЕРНИТЕ ДУПКИ

През 20ти век са направени множество нови открития, свързани с небесните тела във Вселената. Едно от телата, които са все още новост днес, е и черната дупка. Черната дупка се образува, когато една звезда, чието гориво е свършило, се свие към центъра си и най-накрая на нейно място се появи едно много голямо поле на привличане, което има безкрайна плътност и нулев обем. Тъй като гравитацията на повърхността е доста голяма и през вътрешността ѝ не може да проникне светлина, черната дупка не може да бъде забелязана дори и чрез най-големите телескопи. Но свилата се в центъра си звезда може да бъде установена единствено по влиянието, което оказва на заобикалящата я среда. В сура Уакиа Аллах се къдне в местата на звездите и привлича вниманието ни към този въпрос така:

Но не, кълна се в залезите на звездите - а това е клетва - ако знаете - велика. (Сура Уакиа, 75-76)

Понятието черна дупка е използвано за първи път от американския физик Джон Уилър през 1969г. Преди си мислехме, че можем да

виждаме всички звезди, но по-късно стана ясно, че съществуват звезди, които нямат светлина, чрез която да можем да ги видим. Защото светлината на тези звезди, чиято енергия се е изчерпала, е изчезнала. Долоцитирания аят освен описанието на деня на възкресението може би сочи и към това научно откритие:

Когато звездите бъдат угасени. (Сура Мурсалат, 8)

Притежаващите голяма маса звезди предизвикват свиване в космоса. Черните дупки обаче не само предизвикват свиване в космоса, но и пробиват и минават през него. Именно това е и причината тези изгаснали звезди да бъдат наречени черни дупки. Това, че в един от аяйтите е обърнато внимание и на този факт, е още едно доказателство, че Коранът е Божието слово:

Кълна се в небето и във Вечерницата! А откъде да знаеш ти какво е Вечерницата? - Звездата с пронизваща светлина. (Сура Тарик, 1-3)

СВЕТЛИНА И ТЪМНИНА

Слава на Аллах, Който сътвори небесата и земята, и стори тъмнините и светлината!... (Сура Анам, 1)

Както е известно, без източник на светлина с просто око човек не може да види нищо около себе си. Светлината, която ние можем да виждаме, обаче е само много малка част от енергията, която разпръсква светлина. Съществуват и много други видове енергия, които човек не вижда, но които разпръскват светлина: такива като ултрачервени, ултравиолетови, рентгенови лъчи и радиовълни. Човек е като спял по отношение на тези дължини на светлинните вълни.

Именно поради тази причина използването на думата “тъмно” както “тъмнини” в Корана привлича вниманието ни. Думата “тъмнини”, която съответства на арабската дума “зулумат”, е използвана в 23 айята в Корана в множествено число. Никъде обаче не е използвана в единствено число. С тази употреба на думата тъмнина в Корана се подчертава фактът, че може да съществуват други, различни от тези, които ние можем да видим, видове светлина.

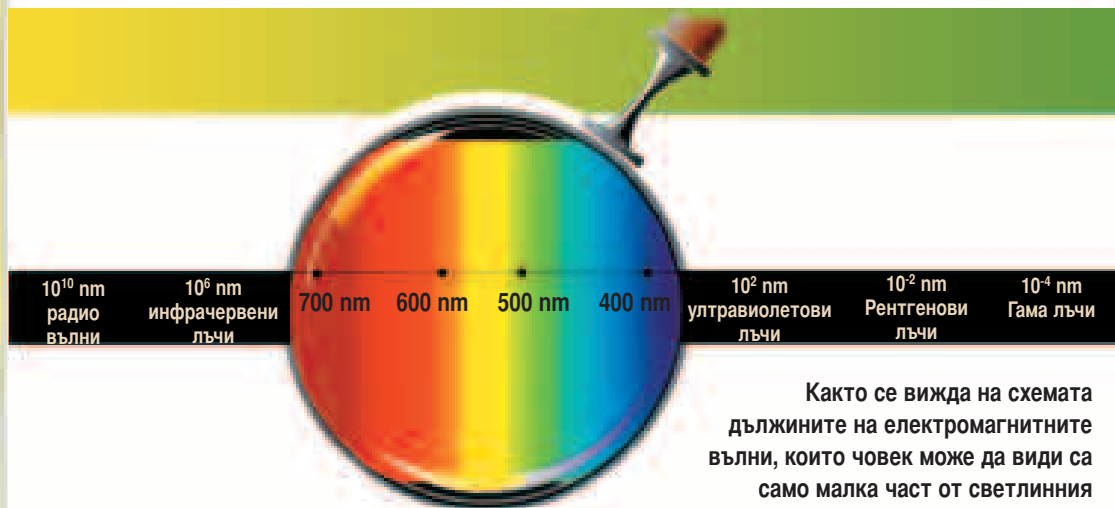
Учените откриват неотдавна причината за тук употребеното множествено число. Дължините на вълните, известни като електромагнитна радиация, са различни форми на светлината. Всички видове форми на електромагнитната радиация се придвижват в космоса под формата на енергийни вълни. Това прилича на вълните, които се образуват, като хвърлим камък в една локва. И така както в една сянка вълните могат да бъдат с различна дължина, така при електромагнитната радиация също има вълни с различна дължина.

Звездите и другите източници на светлина във Вселената не могат да разпръскват една и съща радиация. Тези различни радиации се класифицират според дължината на вълната. Ветрилото, което се образува от различните дължини на вълните, е много широко. Разликата

между гама-лъчите, които имат най-малка дължина на вълните, и радиовълните, които имат най-голямата дължина, е 10^{25} . Почти всички лъчи, които Слънцето разпръсква, са сместени в една единица от това ветрило с големина 10^{25} .

За да разберете по-добре големината на това число, би било полезно да направим следното сравнение: ако искаме да преброим числото 1025, то трябва да броим денонощно, без да спираме и времетраенето на това трябва да бъде 100 милиона пъти по-дълго от годините на Земята. Различните дължини на вълните във Вселената се разпростират в ето толкова широко ветрило. 70% от различните по дължина вълни, които се разпръскват от Слънцето, пък се намират в миниатюрните граници от 0.3 до 1.50 микрона. В това пространство има три вида лъчи: видими лъчи, близки ултрачервени лъчи и близки ултравиолетови лъчи. Въпреки че тези лъчи, наричани “видими лъчи”, заемат от електромагнитното ветрило дори по-малко от 1 от 10^{25} , те формират 41% от слънчевите лъчи.

Както се вижда, електромагнитните вълни, които очите ни могат да забележат, формират само малка част от светлинния спектър. За човека останалите части имат значението на широка тъмнина и дължините на лъчите отвъд тези граници представляват пространство, където човек е спял.³⁴

Както се вижда на схемата дължините на електромагнитните вълни, които човек може да види са само малка част от светлинния спектър. За човека останалите части имат значението на широка тъмнина.

Харун Яхя

СВЕТЕНЕ БЕЗ ОГЪН

Аллах е Светлината на небесата и на земята. Сиянието Му е като ниша, в която има светилник. Светилникът е в стъкло. Стъклото е сякаш блестяща звезда. Разпалена е от [маслото на] благословено маслиново дърво, нито източно, нито западно. Едва докоснато от огъня, маслото му озарява. Светлина върху светлина. Аллах напътва към Своята светлина когото пожелае и дава Аллах примерите за хората - Аллах всяко нещо знае. (Сура Нур, 35)

В този аят от сура Нур се споменава за някакво тяло, което отделя светлина. Това светлинно тяло пък е оприличено на звезда. Това, че горивото на споменатото в аята отделящо светлина тяло не принадлежи нито на изтока, нито на запада, може да бъде знак, че това тяло не се намира във физическото измерение. Ако се приеме, че източникът на горивото е в измерението на енергията, то описаното в аята гориво е много вероятно да показва електрическата енергия, а тялото, което отделя светлина – електрическата крушка.

Крушката отговаря напълно на описанието направено в аята. Тя е тяло, състоящо се от стъклен балон, свети като звезда и отделя светлина. Крушката не се пали с газ както кандилниците, газовите лампи и подобни на тях, а и, както е описано в аята, свети, без да има огън.

В резултат на вибрацията между атомите на устойчивата на топлина волфрамова жичка, която се намира в крушката, се образува загряване, надминаващо 2000⁰C. Тази разтопяваща другите метали топлина е толкова голяма, че причинява появяването на видима с просто око светлина. Но въпреки тази висока

температура, тъй като в крушката няма кислород, то тя може да осъществи светене, което отговаря на описанията от айята. Също така намиращата се в средата на крушката светеща жичка отдалеч много прилича на бляскава звезда.

Ако вземем предвид, че електричеството е едно от най-големите открития в човешката история и целият свят се осветява с крушки, работещи с почти всякакъв вид електрически ток, то можем да приемем, че айятът сочи към това важно откритие. (Аллах знае най-добре)

Като друго обяснение на въпроса може да бъде приета светлината, която бива отделена в резултат на ядреното взаимодействие между звездите. Звездите са изключително топли, ярки и въртящи се газови маси, които разпръскват много голямо количество топлина и светлина, произлизащи от ядрените взаимодействия. В повечето случаи новообразуваните се звезди започват да се свиват от собствените си сили на притегляне. Поради тази причина ядрата им стават по-плътни и по-топли. Когато материята, намираща се в центъра на звездата, се затопли достатъчно, когато стане най-малко 7000000 килватчаса, започват ядрените реакции. Явлението, което се извършва в една звезда, може да предизвика чрез огромна енергия (синтез) превръщането на водорода в хелий. Силата на привличане на звездата, която зависи от големината на масата ѝ, се съединява така, че да образува 4 водородни атома и 1 хелиев атом. Енергията, която се отделя през това време, се разпръсква по повърхността на масата под формата на светлина и топлина и тези реакции продължават до изчерпване на всичкия хелий от звездната маса.

Но тъй като при протичащите в звездите реакции не се използва кислород, то когато светят, нямаме обикновено горене. Светенето при звездите, което изглежда като огромни пламъци, в действителност не произлиза от огъня. Всъщност в айята се посочва точно такъв вид горене. Ако също така приемем, че в айята се споменава за една звезда, за нейното гориво и светене без наличие на огън, т.е. чрез извършването на реакции, то казаното в айята може да се приеме и като описание на начина на образуване на светлина при звездите и начина ѝ на светене. (Аллах знае най-добре)

ТЕЖЕСТТА НА ОБЛАЦИТЕ

Тежестта на облаците достига изумителни величини. Например в кълбестодъждовния облак се събират 300000 тона вода.

Без съмнение “създаването” на такава организация, при която 300000-тонова маса да може да стои на небето, предизвиква възхищение. В някои от аяйтите от Корана тежестта на облаците е подчертана по следния начин:

Той е Онзи, Който праща ветровете като благовестие пред Своята милост. Когато понесат тежък облак, Ние го насочваме към мъртва земя и изливаме там водата, и изваждаме с нея всякакви плодове... (Сура Араф, 57)

Той е, Който ви показва мълнията за страх и надежда, и сътворява натезжалите облаци. (Сура Раад, 12)

Разбира се, по времето когато Коранът е бил низпослан, не е възможно хората да са имали информация относно тежестта на облаците. Този факт, на който се обръща внимание в Корана и който е открит неотдавна, е друго доказателство, че Коранът е Божието слово.

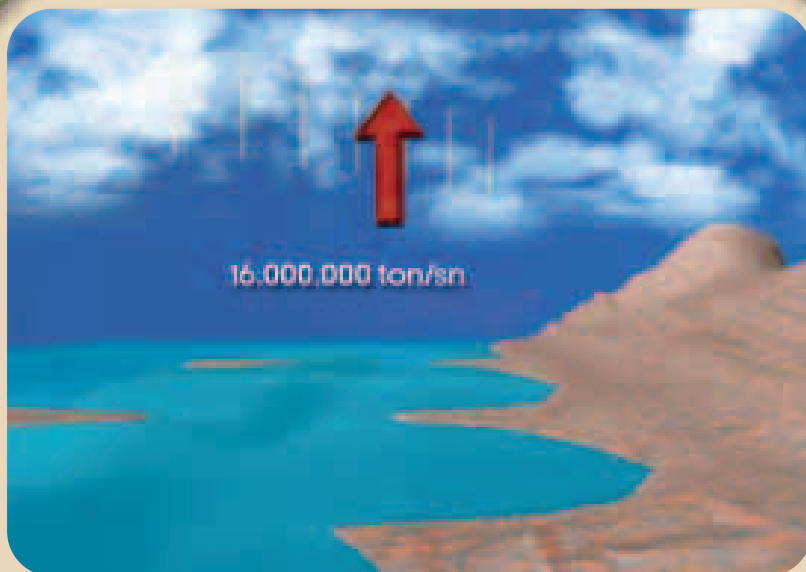
МЯРКАТА НА ДЪЖДА

Друга информация, която Коранът ни дава, е това, че дъждът се изсипва с определена мярка. Сура Зухруф гласи следното:

И Който изсипва от небето вода с мярка, и съживява с нея мъртвата земя. Така ще бъдете извадени [от гробовете]. (Сура Зухруф, 11)

Тази мярка на дъжда също е установена в нашия век. Според измервания от цялата земна повърхност за една секунда се изпаряват 16 милиона тона вода. За една година това количество достига 505 трилиона тона. Това, в същото време, е и количеството вода, което се изсипва на Земята за една година. Т.е. водата винаги се намира в едно равновесие, върти се според “определено количество”. Продължаването на живота на земната повърхност се подsigурява именно чрез този воден цикъл. Дори човек да използва цялата технология, с която

Количеството вода, което всяка година се изпарява и след това отново се изсипва на земята, под формата на дъжд, е фиксирано – 16 милиона тона. Това фиксирано количество е съобщено в Корана като “изсипва от небето вода с мярка”. Фиксираността на това количество е от изключително голямо значение за екологичния баланс, а от там и за подsigуряването на продължителността на живота.

разполага, не би могъл да осъществи този цикъл по изкуствен начин.

Ако настъпи дори много малка промяна в това количество, то не след дълго би възникнало голямо екологично неравновесие и това би довело до прекратяване на живота. Но това никога не се случва. Дъждът, както е споменато и в Корана, всяка година ще продължава да се изсипва в едно и също количество.

Мярката на дъжда не е само в количеството му, но същевременно и в скоростта на падане на дъждовните капки. Дъждовните облаци се намират най-малко на 1200 метра височина. Ако от тази височина падне предмет с големината и тежестта на една капка, постоянно ще увеличава скоростта си и ще достигне до земната повърхност със скорост от 558 км/ч. Разбира се, какъвто и да е предмет, падащ с такава скорост, би нанесъл огромни щети. Ако дъждовната капка падне от същата височина с такава скорост, то при това положение всички насаждения ще бъдат унищожени, населените места, къщите и колите ще пострадат, хората няма да могат да вървят, без да са предприели необходимите предпазни мерки. При това изчислението, което сме направили, важи само за разположените на 1200 метра облаци. Като имаме предвид, че понякога облаци са на 10000 метра височина, можем да си представим колко унищожителни биха били падащите от такава височина капки.

Но такова нещо никога няма да се случи. От каквато и височина да падат дъждовните капки, когато достигнат до земната повърхност, средната им скорост е около 8-10 км/ч. Причината за това е формата, която капките приемат по време на падането. Тази специална форма на дъждовните капки повишава въздействието на триене на атмосферата и по този начин се предотвратява надхвърлянето на определени граници за скоростта на капките.

Както се вижда, в Корана е обърнато внимание на деликатните изчисления свързани с изсипването на дъжда, които е невъзможно да са били известни преди 1400 години.

ФОРМИРАНЕТО НА ДЪЖДА

Дълго време за хората бе тайна начинът, по който се формира дъждът. Но след откриването на въздушните радари стана ясно през какви етапи преминава дъждът, когато се формира. Според тях дъждът се образува, преминавайки през три етапа: първо посредством вятъра се издига във въздуха “суровината” за дъжда. След това се появяват облаците и най-накрая се появяват дъждовните капки.

Там, където в Корана ни се съобщава за формирането на дъжда, се споменава точно за тези етапи. В един айят за това формиране ни се дава следната информация:

Аллах е, Който праща ветровете, та надигат облаци, и ги разстила по небето, както пожелае, и ги натрупва, и виждаш как дъждът излиза от тях. И щом ги изсипе над когото пожелае от Своите раби, ето ги - радват се. (Сура Рум, 48)

Нека сега да разгледаме разкритите в айята три етапа от техническа гледна точка:

1. ЕТАП: "Аллах е, Който праща ветровете ..."

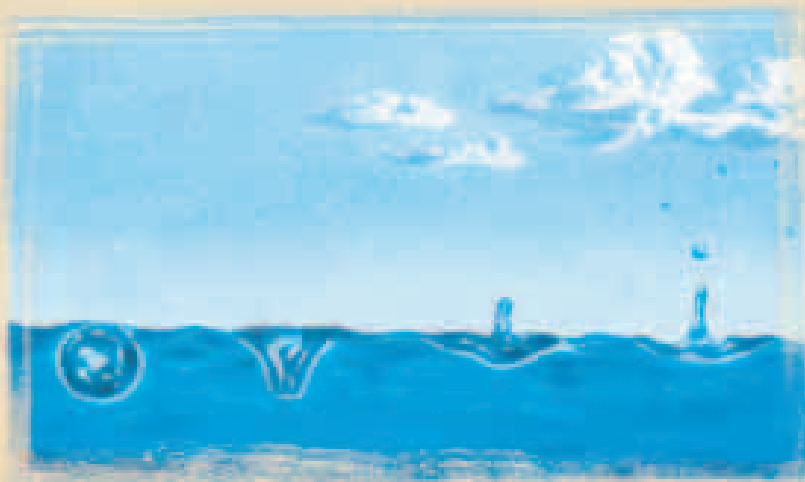
Безброй много въздушни мехурчета, образували се от разпенването на океаните, постоянно се пукаат и стават причина за изтласкването на водни частици към небето. Тези частици, които са богати на сол, биват понесени от ветровете и се издигат нагоре в атмосферата. Частиците, наречени аерозоли, действат като “водни капани” и формират капките в облаците, като събират около себе си издигащите се от моретата под формата на малки капчици водни изпарения.

2. ЕТАП: "... надигат облаци, и ги разстила по небето, както пожелае, и ги натрупва ..."

Облаците са изградени от водна пара, която се кондензира около солните кристали и частиците прах във въздуха. Тъй като водните капчици в тези облаци са твърде малки (с диаметър между 0.01 и 0.02 мм), то облациите остават да висят във въздуха и се разпростират из цялото небе. Ето така небето се изпълва с облаци.

3. ЕТАП: "... и виждаш как дъждът излиза от тях."

Водните частици, които обграждат солните кристали и частиците прах, се сгъстяват и образуват дъждовните капки. Ето така капките, които стават по-тежки от въздуха, напускат облака и започват да падат по земята под формата на дъжд.

На картината отгоре е изобразено издигането към небето на формираните от разпенването на океаните водни частици. Това е първият стадий при образуването на дъжда. След това водните капчици от формираният се облак ще останат във висящо положение във въздуха и сгъстявайки се ще образуват дъжда. Всички тези стадий са описани без изключение в аяатите.

Както видяхме, всеки един стадий от формирането на дъжда е описан в Корана. Нещо повече, те са разкрити в точната им последователност.

Подобно на много други природни феномени на Земята, при този също Аллах дава най-точното обяснение и го съобщава на хората в Корана векове преди неговото откриване.

В един друг аят е дадена следната информация за формирането на дъжда:

Не виждаш ли, че Аллах подкарва облаците, после ги съединява, после ги сторва на купчина и виждаш как дъждът излиза от тях. И спуска от планини в небето градушка, и поражва Той с нея когото пожелае, и я отклонява от когото пожелае. И блясъкът на Неговата мълния едва не отнема зрението. (Сура Нур, 43)

Учени, които изследват видовете облаци, попадат на изненадващи резултати по отношение на формирането на дъждовните облаци. Дъждовните облаци са образувани и оформени според определени системи и фази. Фазите на образуване на купесто дъждовния облак – вид дъждовен облак, са следните:

1. ФАЗА Пренасяне: Облаците биват избутвани от мястото, където се намират, т.е. биват пренасяни.

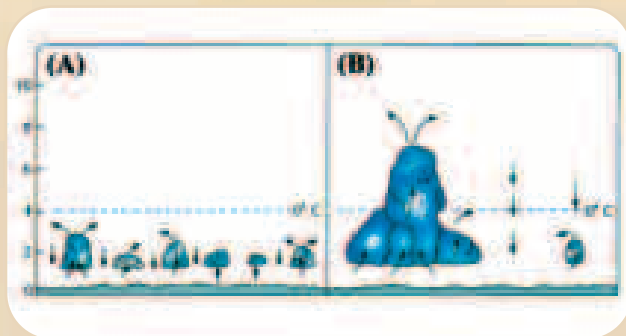
2. ФАЗА Съединяване: Тогава малките облаци (кълбести облаци), пренесени от вятъра, се съединяват и образуват по-голям облак.³⁵

3. ФАЗА Натрупване: Когато малките облаци се съединят, изтеглящите нагоре сили на големия облак се повишават. Изтеглящите нагоре сили около центъра на облака са по-силни от тези по краищата. Тези изтеглящи сили стават причина тялото на облака да нарасне вертикално. По този начин облаците се увеличават нагоре и се натрупват един върху друг. Това вертикално уголемяване причинява облачното тяло да се разстели към по-хладните места на атмосферата, където се

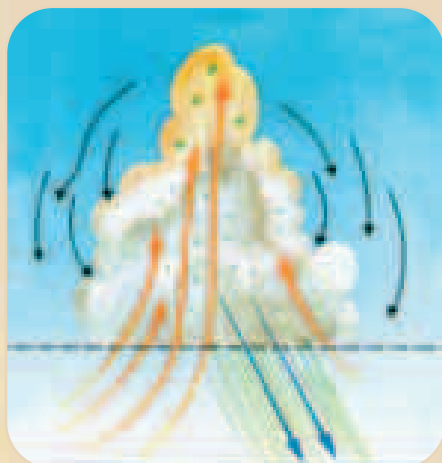
образуват дъждовните капки и градушката, и започват да нарастват все повече и повече.

В края на тази фаза, когато дъждовните капки и градушката станат твърде тежки, така че изтеглящите нагоре сили да не могат да ги поддържат, те започват да се изсипват от облаците под формата на дъжд, град и т.н.³⁶

Не трябва да се забравя, че метеоролозите са узнали за начина на формиране, структурата и функционирането на облаците неотдавна, като за целта са използвали съвременно оборудване като самолети, сателити, компютри и др. Очевидно е, че чрез айятите си Аллах ни дава информация, която е невъзможно да е била известна преди 1400 години.

(А) Отделни парчета на малки облаци (кълбес-тодъждовни облаци) (Б) Когато малките облаци се съединят и образуват един по-голям облак, то неговите изтеглящи нагоре сили се повишават и по този начин облаци се натрупват по посока нагоре.

Поради вертикалното уголемяване на облаци, които се увеличават нагоре и се натрупват един върху друг, те се разстелят към по-хладните места на атмосферата. А на тези хладни места пък дъждовните капки започват да нарастват. След като дъждовните капки и градушката станат твърде тежки те започват да се изсипват от облаците под формата на дъжд, град и т.н. Ето този научен факт е съобщен преди 1400 години в 43ти аят от сура Нур: “... после ги сторва на купчина и виждаш как дъждът излиза от тях”.

ДЪЖДОВЕТЕ, КОИТО СЪЖИВЯВАТ МЪРТВАТА ЗЕМЯ

В Корана в много айяти е подчертана функцията на дъжда да “съживява мъртвата земя”:

...И изсипваме чиста вода от небето, за да съживим с нея мъртвата земя и да пият сътворените от Нас многобройни хора и добитък. (Сура Фуркан, 48-49)

Освен че дъждът изсипва водата, която е неизбежна потребност за живите същества, тя има и свойството да наторява. **Дъждовните капки, които, изпарявайки се от моретата, достигат до облаците, съдържат някои вещества, които могат да “съживят” мъртвата почва. Тези дъждовни капки, притежаващи свойството да “съживяват”, се наричат “морски капки”.** Тези капки се формират в горната част на така наречения от биолозите микропласт на морската повърхност. В тази повърхностна ципа, която е по-тънка от една десета от милиметъра, се съдържат множество органични отпадъци, които произлизат от гниенето на водорасли и планктони. Някои от тези отпадъци, подбирайки и отделяйки елементи като фосфор, магнезий и калий, които се съдържат много малко във водата, както и тежки метали като мед, цинк, кобалт и олово, ги събират в себе си. Ето така семената и растенията намират в дъждовните капки множеството минерални соли и елементи, от които се нуждаят, за да израснат. В един друг айят от Корана това събитие е разкрито така:

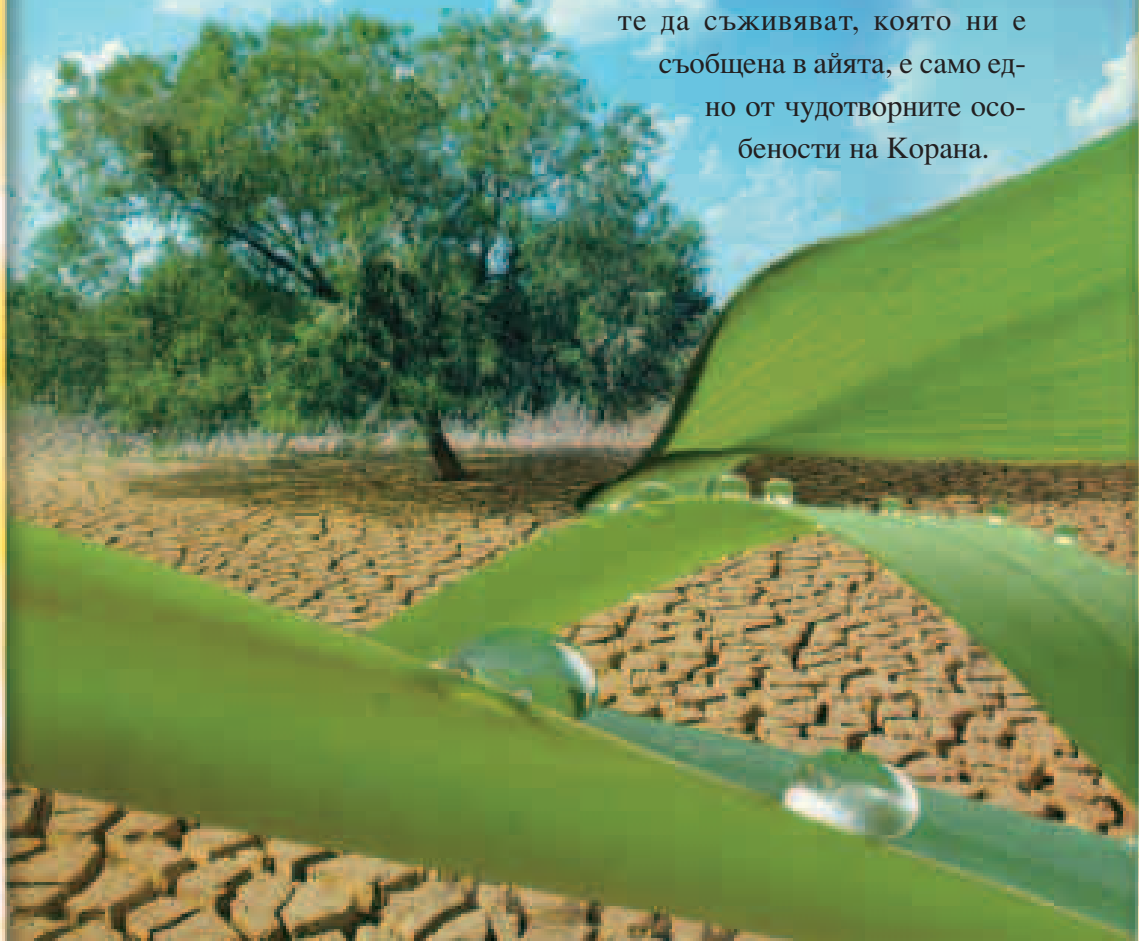
И изсипваме от небето благословена вода, и сторваме да израстват чрез нея градини и зърно за жътва. (Сура Каф, 9)

Тези соли, които чрез дъждовете проникват в почвата, са само

малък пример за използваните за повишаване на плодородието традиционни торове (калций, магнезий, калий и др.). Металните вещества, които се съдържат в този вид аерозоли, от своя страна служат за образуването на елементи, повишаващи развитието на растенията и плодородието. С една дума, **дъждът е важно наторяващо средство**. Една недоброразличествена почва дори единствено с този вид, произлизащо от дъжда, наторяване би могла в рамките на 100 години да си осигури всички необходими за растенията елементи. Именно така горите се развиват и извличат хранителни вещества от тези идващи от моретата аерозоли.

По този начин всяка година върху общата площ на сушата се изсипва близо 150 милиона тона тор. Ако не съществуваше функционирането на това естествено наторяване, на Земята щеше да има много по-малко растения, биологичният баланс щеше да се наруши. Информацията за способността на дъждовете да съживяват, която ни е съобщена в айята, е само едно от чудотворните особености на Корана.

те да съживяват, която ни е съобщена в айята, е само едно от чудотворните особености на Корана.

ОБРАЗУВАНЕТО НА ГРАДУШКАТА, МЪЛНИЯТА И ГРЪМОТЕВИЦАТА

...И спуска от планини в небето градушка, и поразява Той с нея когото пожелае, и я отклонява от когото пожелае. И блясъкът на Неговата мълния едва не отнема зрението.
(Сура Нур, 43)

В горния аят се подчертава връзката между светкавицата и градушката. Когато проучим какво е въздействието на градушката върху образуването на светкавицата, виждаме, че аяятът насочва към един важен метеорологичен факт. В книгата със заглавие “Метеорологията днес” (*“Meteorology Today”*) е направено следното обяснение за възникването на градушката и светкавицата:

С изсипването на градушката от изградената от изключително студени капки и ледени кристали облачна област облаците се зареждат с електричество. Когато водните капки се сблъскат с парченцата град, в момента на допира се вледеняват и губят от потенциалната си топлина. Това спомага повърхността на парченцата град да останат по-топли от на околността на ледените кристали. Когато парченцата град се допрат до ледените кристали, се случва едно важно събитие. Електроните протичат от по-студения към по-топлия и в резултат на това градушката става отрицателно заредена. Същият ефект се получава и когато изключително студения водни капки се допрат до парченце град, както и при строшаването на много малки положително заредени ледени парченца. Докато по-леките и положително заредени частици биват отнесени от въздушното течение към горната част на облака, градушката, която остава отрицателно заредена, пада надолу към долната част на облака. Ето така долният край на облака

става отрицателно зареден. Това отрицателно зареждане се освобождава към земната повърхност под формата на гръмотевица. От тази гледна точка градушката играе първостепенна роля при образуването на гръмотевицата.³⁷

В долния аяйт пък е обърнато внимание на връзката между дъждовните облаци и светкавиците, както и на последователността на протичането им. Тези описания напълно хармонират с научните открития:

Или са като [застигнати от] дъждовен облак на небето - в него има тъмнини и гръм, и мълнии. Запушват с пръсти ушите си от гръмотевиците, с уплах пред смъртта... (Сура Бакара, 19)

Дъждовните облаци са под формата на много големи маси с широ-

Електрическото зареждане на дъждовния облак се формира от непрекъснатото раздвояване на дъждовните капки. С раздвояването на капчиците положителния заряд се издига към горната част на облака, а отрицателният остава отдолу. При това положение на почвената повърхност ще се образува положителен заряд и ще падне гръмотевица.

При движението на водната капка нагоре и достигането до температура на замръзване тя се вледенява, и при падането ѝ, сблъсквайки се с други капчици, върху нея се натрупват допълнителни ледени пластове и по този начин се образува леда.

**И гърмът възхвалява
Неговата слава, и ангелите -
страхувайки се от Него.**

**И праща Той светкавиците,
и поражва с тях когото пожелае.
Спорят за Аллах [неверниците],
а Той е Силният по мощ.**

(Сура Раад, 13)

чина 25.6 км - 256 км² и височина 9000-12000 м.

Поради тази невероятна дебелина в долната част на облаците е тъмно. Поради голямото количество водни и ледени частици, от които е изграден облакът, през него не могат да проникнат слънчеви лъчи. Поради тази плътност много малко слънчеви лъчи, минавайки през облаците, достигат до земната повърхност и това е причината човек, който погледне отдолу, да вижда облаците като тъмни. Тъмнината в горната част на облака е по-малка и с приближаване към земната повърхност тъмнината нараства.³⁸

След тъмнината, в аяята вниманието ни е отправено към образуването на гръмотевиците и светкавиците. Етапите на формирането им са следните: във вътрешността на дъждовните облаци се образува натрупване на електрически заряди. Това наелектризиране се получава в резултат на процеси като замръзване, разлагане на капчиците, наелектризиране по време на допир. Едно такова натрупване на електрически заряди, което преминава в състояние, при което навлизащият отстрани въздух да не може да ги изолира, се освобождава между положителните и отрицателните полюси под формата една голяма искра. Минималното напрежение между двата противоположно заредени полюса достига до 1 милиард волта. Искрата може да се образува вътре в самия облак, да протече от положително заредения полюс на един облак към отрицателно заредения полюс на друг облак, или може да се освободи от облака към земната повърхност. Тези искри формират заслепителните светкавици. Огромното електрическо разреждане по време на протичане на светкавицата е причина за образуването на високи температури (10000 °C). В резултат на това във въздуха става внезапно разширяване и под формата на много силно бумтене се появява гръмотевицата.³⁹

Както се вижда, в един дъждовен облак последователно се образуват първо тъмни пластове, после електрически искри, известни като светкавици, и най-накрая бумтящ звук, познат ни като гръмотевица. Всичко, което съвременната наука казва по отношение на причините за формирането на облаците, светкавиците и гръмотевиците, се намира в голямо съответствие с всички описания от аяятите от Корана.

ОПЛОЖДАЩИТЕ ВЕТРОВЕ

В един айят от Корана “оплождащото” качество на ветровете и образуването в резултат на това дъжд са описани по следния начин:

И изпращаме ветровете оплождаци, и утоляваме жаждата с вода, която изсипваме от небето... (Сура Хиджр, 22)

В айята е подчертано, че първият стадий на образуването на дъжда са ветровете. До началото на 20ти век е известно, че единствената връзка между вятъра и дъжда е в това, че вятърът носи облаците. Съвременните метеорологични открития обаче показват, че вятърът играе “оплождащата” роля във формирането на дъжда.

Тази оплождаща функция на вятъра, както споменахме и по-рано, работи по следния начин: по повърхността на океаните и моретата поради разпенването на водата всяка секунда се образуват безброй много въздушни мехурчета. В момента, в който тези мехурчета се пръскат, хиляди малки частици с диаметър само една стотна от милиметъра се изхвърлят във въздуха. Тези частици, известни като “аерозоли”, смесвайки се с праха, идващ от сушата чрез вятъра, се преместват в горните слоеве на атмосферата. Частиците, които вятърът понася нависоко по този начин, тук се свързват с водната пара. Водната пара се събира около тези частици, сгъстява се и се превръща във водни капчици. Тези водни капчици първо се съединяват и формират облаците, а след известно време се изсипват на земята под формата на дъжд. Както се вижда, ветровете “оплождат” свободно движещите се във въздуха водни пари с частиците, които издигат от моретата, и по този начин допринасят за формирането на дъждовните облаци.

Ако това качество на ветровете не съществуваше, то никога нямаше в атмосферата да се образуват водни капчици и нямаше да съществува нищо подобно на дъжд.

На горната картина са изобразени етапите от формирането на една вълна. Вълните се образуват благодарение на ветровете, които духат над водната повърхност. Заедно с ветровете водните капчици започват да извършват кръгообразно движение. Не след дълго това движение ще образува идващите една след друга вълни и ще разнесе във въздуха образувалите се заедно с вълните водни мехурчета. Ето това е и първият етап от формирането на дъжда. Това образуване е съобщено в айята като изпращане на ветровете като оплождачи и изсипването на дъжда от небето в резултат на това.

Важният момент тук е, че тази решаваща роля на ветровете е съобщена в Корана преди векове. И то през време, през което хората не са знаели почти нищо относно природните явления...

От друга страна, оплождащото качество на ветровете, което е съобщено в айята, се отнася и до ролята, която ветровете изпълняват при оплождането на растенията. Множество растения на земята осигуряват продължаване на вида си посредством разносяния от вятъра полен (цветен пращец). Множество растения с голи семена, чамови дървета, палми и подобни на тях, също така всички семенни растения, които цъфтят, и всички тревисти растения се оплождат посредством вятъра. Вятърът взема цветния пращец от растенията, отнася го към други растения от същия вид и по този начин извършва оплождането.

До неотдавна не бе известно как вятърът може да допринесе за размножаването на растенията. Но с научаването на факта, че и растенията се разделят по пол, т.е. биват мъжки и женски, става ясно какво размножително въздействие може да оказва вятърът. Този факт е подчертан в Корана чрез следния аяйт:

...И изсипваме вода от небето, и караме с нея да поникват всякакви полезни видове по двойки. (Сура Лукман, 10)

РЕДЪТ В ОБРАЗУВАНЕТО НА ВЕТРОВЕТЕ

... и смяната (в определен ред) на ветровете, са знамения за хора проумяващи. (Сура Джасиа, 5)

Вятърът е въздушно течение, което се формира между два центъра с различна температура. Тъй като в атмосферата различните температури образуват различни въздушни налягания, то въздухът непрекъснато преминава от високо към ниско налягане. Ако разликата между различните центрове на налягане, т.е. между температурите в атмосферата, е голяма, въздушното течение, т.е. вятърът, става много силно. Ето по този начин се образуват и пораждащите големи разрушения урагани.

Учудващото тук е, че въпреки поясите на екватора и полюсите, които имат много различна температура и налягане, благодарение на имащото определен ред Божие сътворение Земята ни не е изправена пред много силни ветрове. Ако въздушното течение, което се образува между екватора и полюсите, не бе смекчено, то Земята щеше да се превърне в една мъртва планета, на която постоянно щяха да се появяват силни урагани.

Използваната в айята арабска дума “тасриф” от израза “тасриф рийах” има значението на “въртене на нещо много пъти, напътване, насочване на дадена работа, ръководене, извършване на разпределение”. Както се вижда, думата, която е избрана за ветровете, много точно описва подредените движения на вятъра. Това обстоятелство също така ясно разкрива как, ако вятърът се образува от само себе си, няма да духа много приятно. Но Аллах е този, който управлява ветровете така, че да позволяват на хората да живеят.

ЗЕМЯТА СЕ РАЗДВИЖВА И НАБЪБВА

... И виждаш земята безжизнена, но когато изсипваме вода върху нея, тя се раздвижва и набъбва, и отглежда всякакъв прелестен вид. (Сура Хадж, 5)

В горния аят думата, която е преведена като “раздвижва”, на арабски език е “ихтезет” и означава “подбуждам, оживявам, раздвижвам, помръдвам, размърдвам, порастване на растение”. Арабската дума “ребет”, която е преведена като “набъбва”, има значението на “уголемява, увеличава, набъбва, нараства, развива, издигане на растение, запасява, надува, изпълване на вътрешността с въздух”. Тези използвани в аята думи са най-подходящите за описване на настъпващата промяна в структурата на почвените молекули.

През 1827 г. английският учен Браун открива, че когато водните капки паднат на земята, при почвените молекули настъпва някакъв вид разклащане и раздвижване. Почвата съдържа в себе си молекули, които са съставени от различни метални елементи. Дъждът предизвиква йонизирането на металните елементи в почвата. (Йон е общото название за положително и отрицателно заредените атоми. Йонизирането се изразява в прибавяне или изваждане на електрони към неутрални атоми, молекули или други йони.)

Когато вали дъжд, именно тези йонни молекули се раздвижват. С удрянето на идващите от различни посоки водни капки в тези молекули последните поемат водата и така увеличават на размера си. Когато молекулите се наситят на вода, те превръщат водата в почвата в минерални депа. Растенията задоволяват водните си нужди за 2-3 ме-

сеца именно от тези дѣпа. Ако не се образуват тези запаси, то водата щеше да се изтече в дѣбрите на земята и растението щеше да умре в рамките на 1 седмица.⁴⁰

Както се вижда, този научен факт е съобщен в Корана по един чудотворен начин преди 14 века. В един друг айят по отношение на растенията е повелено следното:

И мъртвата земя е знамение за тях. Ние я съживяваме и изваждаме от нея зърно, от което ядат. (Сура Йа Син, 33)

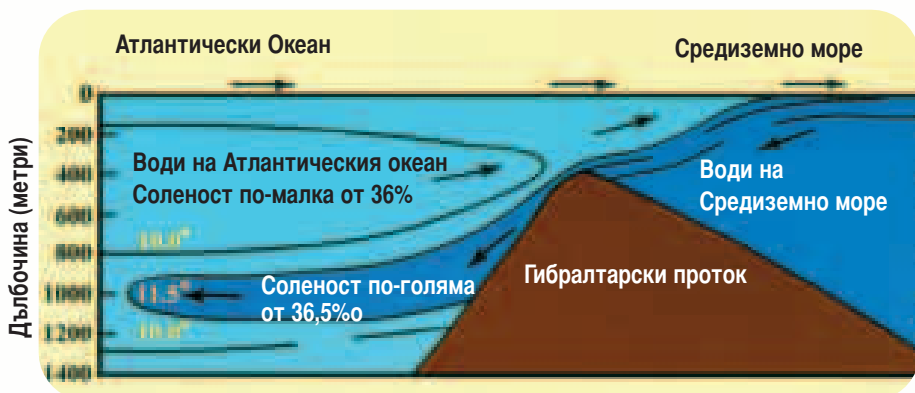
МОРЕТАТА НЕ СЕ СМЕСВАТ ЕДНО С ДРУГО

Една от характерните особености на моретата, която изследователите разкриват неотдавна, е съобщена в сура Рахман от Корана така:

Пусна Той двете морета да се срещнат, но между тях има преграда, която не престъпват. (Сура Рахман, 19-20)

Това, съобщено в айята, свойство на моретата да се съединяват, без да се смесват едно с друго, бе открито наскоро от океанографите. Поради наличието на физическата сила, наречена “повърхностно напрежение”, водите на две съседни морета не се смесват. Порождено от различието в плътността на водите, повърхностното напрежение точно като поставена между тях стена не им позволява да се смесят.⁴¹

Интересното тук е, че в период, когато хората са нямали познание по физика, повърхностното напрежение или океанография, това е разкрито в Корана.

В Средиземно море и Атлантическия океан има големи вълни, силни течения и приливи и отливи. Водите на Средиземно море се срещат с Атлантическия океан при Гибралтарския проток. Но тази среща не води до промяна на температурните, солни и плътностни характеристики, защото между двете морета съществува една невидима граница.

Сателитна снимка на
Гибралтарския проток....

ТЪМНИНАТА В МОРЕТАТА И ВЪТРЕШНИТЕ ВЪЛНИ

Или [делата им са] като тъмнини в морска бездна. Покриват я вълни едни над други, а над тях - облаци. Тъмнини една върху друга. Извади ли някой ръка, едвам ще я види. Комуто Аллах не е отредил светлина, не ще има за него светлина. (Сура Нур, 40)

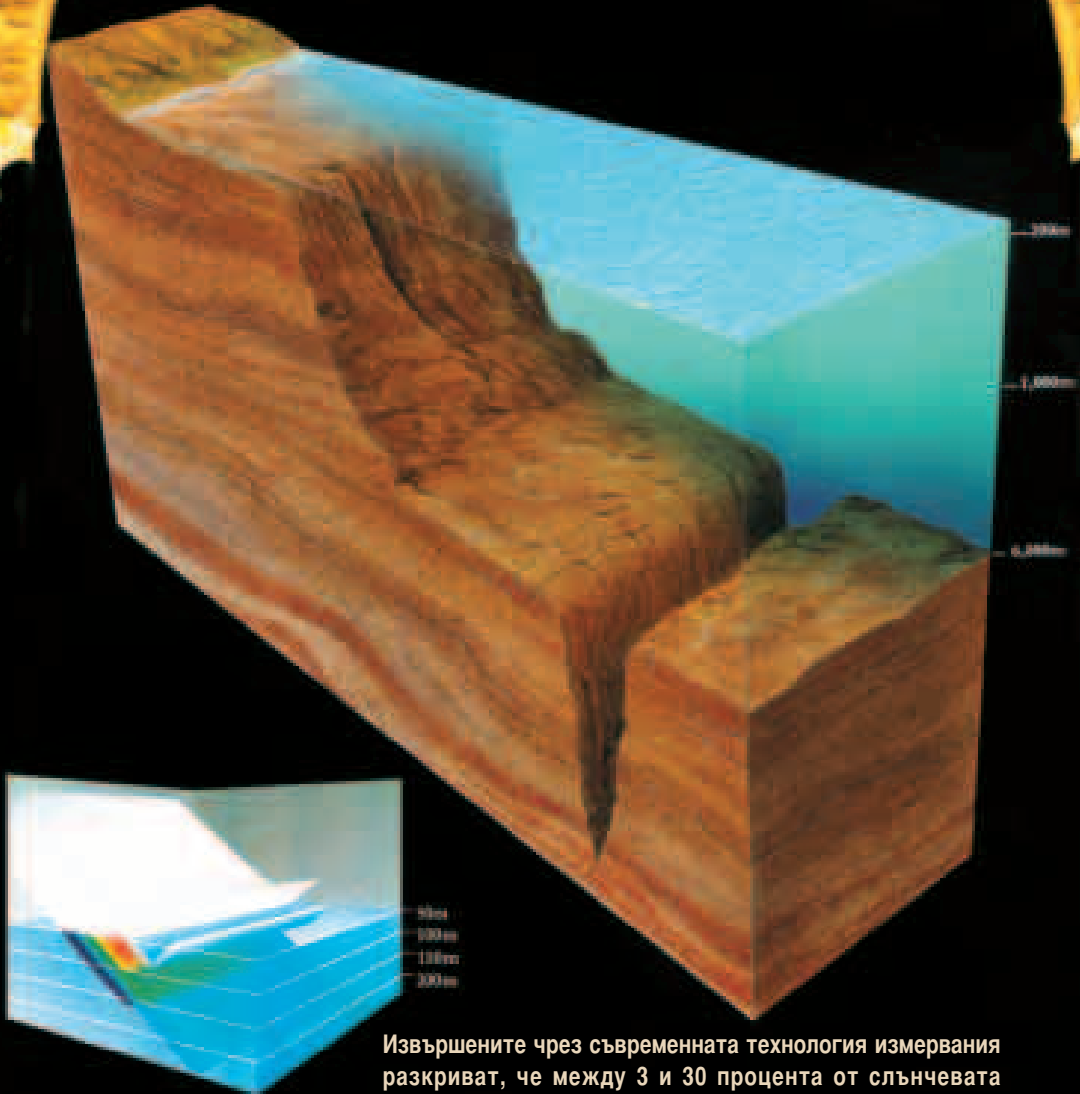
В книгата “Океани” (“Oceans”) като цяло обстановката в дълбоките морета е описана по следния начин:

Известно ни е, че тъмнината в дълбоките морета и океани започва от 200 или повече метри дълбочина. На една такава дълбочина няма почти никаква светлина. При дълбочина над 1000 метра пък вече не е възможно да попаднем на абсолютно никаква светлина.⁴²

Днес ние имаме познания относно основната структура на морето, характерните особености на живеещите в него живи организми, солеността му, както и количеството вода, което съдържа, неговите площ и дълбочина. Оборудвани със съвременна технология подводници и специализирана апаратура позволяват на учените да получат тази информация.

За един човек е невъзможно без наличието на тези съоръжения да се гмурне на повече от 70 метра дълбочина. Той не може да оцелее в тъмните дълбини на океана, на 200 м дълбочина, без да му бъде оказвана помощ. Поради тази причина учените са успели да получат тези подробни сведения за моретата едва през последните години. В Корана обаче преди 1400 години ни е дадена информация за тъмнината в “морската бездна”.

Безспорно едно от чудесата на Корана е, че една такава информация ни е дадена в период, когато не е съществувало никакво оборудване,

Извършените чрез съвременната технология измервания разкриват, че между 3 и 30 процента от слънчевата светлина се отразява на морската повърхност. Тогава почти всички от седемте цвята на светлинния спектър биват погълнати, един след друг в първите 200 метра, с изключение на синята светлина. (картината вляво)

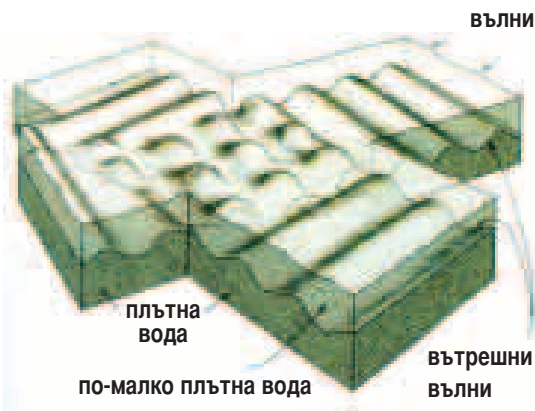
На дълбочина над 1,000 метра почти няма светлина. (картината отгоре) Този научен факт е съобщен преди 1,400 години в 40айят от сура Нур на Корана.

което да позволи на човека да се гмурне в дълбините на океаните.

Наред с това, използваният в сура Нур израз: **"... като тъмнини в морска бездна. Покриват я вълни едни над други, а над тях - облаци..."** сочи към още едно научно чудо на Корана.

Учените наскоро откриха, че съществуват вътрешни вълни, които "се появяват на плътни междинни повърхности между слоеве с различна плътност". Тези вътрешни вълни обгръщат дълбините на моретата и океаните, защото дълбоките води имат по-голяма плътност, отколкото водите над тях. Вътрешните вълни действат като външните (повърхностните) вълни. Те могат да се разбиват точно както и външните. Вътрешните вълни не могат да бъдат видени с човешко око, но те могат да бъдат уловени чрез изучаване на температурата или промените в солеността на определено място.⁴³

Описанията в айята и горецитираното са в пълно съответствие. Без извършването на изследвания човек може да има информация единствено за намиращите се на повърхността на морето вълни. Не е възможно да има знание за вътрешни вълни, които се образуват вътре в морето. Но сура Нур Аллах насочва вниманието ни към друг вид вълни, които настъпват в дълбините на океаните. Разбира се, този факт, който учените откриват наскоро, показва още веднъж, че Коранът е Божието слово.

На горната скица са изобразени вътрешните вълни, които се намират на повърхността между два водни слоя с различна плътност. Долният от тези слоеве е плътен, а горният по-малко плътен. Този научен факт, който е съобщен преди 14 века в 40ти айят от сура Нур на Корана, е установен от съвременните учени едва през последните години.

ОБЛАСТТА, КОЯТО КОНТРОЛИРА ДВИЖЕНИЯТА НИ

Ала не! Ако не престане, ще го повлечем за перчема - перчема лъжлив, грешен. (Сура Алак, 15-16)

Използваният в горния аят израз “перчема лъжлив, грешен” е изключително забележителен, защото извършените през последните години проучвания показват, че в областта на челото се намира дял, който управлява част от мозъчните функции. Относно информацията за тази област и нейната функция, на които е обърнато внимание в Корана преди 1400 години, съвременните учени успяват да дадат някакво обяснение чак през последните 60 години. Ако проникнем в черепа и погледнем към предната част на главата, ще видим челната част на мозъка. Получената информация, вследствие на извършените във физиологическата сфера проучвания за функциите на тази област в книгата “Основи на анатомията и физиологията” (*“Essentials of Anatomy and Physiology”*), е описана по следния начин:

“Мотивирането, планирането и поставянето на начало на действията се извършват във фронталната част на челния лоб, която всъщност е челната област (главен мозък). Тук се намира една част от асоциативния кортекс...”⁴⁴

По отношение на тази област в книгата също така пише, че:

“Смята се, че наред с връзката на челната област с поведението, в същото време тя е и функционален център на агресивността...”⁴⁵

Както става ясно и от тези обяснения, челната част на мозъка управлява всички действия, свързани с мотивирането, планирането, извършването на добри или лоши постъпки, казването на лъжа или истина.

Както се вижда, използваният в сура Алак израз: “перчема лъжлив, грешен” съответства до голяма степен на гореизложените определения. Научни факти като този, които учените разкриват през последните шейсет години, са съобщени на хората от Аллах в Корана преди векове.

СЪРЦАТА СЕ УСПОКОЯВАТ ПРИ СПОМЕНАВАНЕТО НА БОГ

Според резултатите на осъществено от Дейвид Б. Ларсън и екипа му от американския Национален здравен изследователски център проучване и сравняване на данните между религиозните и нерелигиозните американски граждани са направени твърде изненадващи констатации. Например появяват се резултати като: вярващите хора страдат от сърдечни болести с 60% по-малко от тези, които са слабо вярващи или въобще не вярват; броят на самоубийствата е нула процента; много малък процент от вярващите имат проблем с кръвното налягане; броят на религиозните сред пушачите е 1 на 7, и т.н..⁴⁶

Обикновено психолозите–атеисти обясняват феномени като този като “психологично въздействие”. Това означава, че вярата подобрява морала, а моралът от своя страна влияе положително на здравето. В това обяснение може да има нещо вярно, но когато въпросът бъде разгледан по-внимателно, ще забележим един още по-забележителен резултат. Вярата в Бог е много по-силна от което и да било друго морално въздействие. Широкообхватните изследвания на д-р Хърбърт Бенсън от Медицинския факултет в Харвард, които разглеждат връзката между религиозната вяра и телесното здраве, дават забележителни резултати. Въпреки че самият Бенсън не е вярващ, той достига до извода, че вярата в Бог и молитвата създават такова положително въздействие върху човешкото здраве, каквото нищо друго не може да създаде. Бенсън обявява, че “нито една друга вяра не може да даде такова спокойствие на психиката, както вярата в Бог”.⁴⁷

Добре, но защо съществува такава специална връзка между вярата и човешката душа или тяло?... Заключениеето, до което достига изследователят Бенсън, който е атеист е, че така както той сам казва:

“тялото и духът са приспособени така, че да вярват в Бог”.⁴⁸

Този факт, който медицинският свят бавно започва да осъзнава, е тайна, разкрита ни в Корана в следния аят: “...**О, да, при споманаването на Аллах сърцата се успокояват**” (Сура Раад, 28). Причината, поради която хората, които вярват в Аллах, които Му се молят и Му се доверяват, са по-здрави от останалите както психически, така и физически, е в това, че тяхното поведение е в съответствие със сътворението им. Философията и системите, противни на човешкото сътворение, винаги причиняват на човека болка, мъка, безпокойство и депресии.

Съвременната медицина е на път, в светлината на откритията, които накратко споменахме по-горе, да осъзнае тази истина. Както казва Патрик Глин: “съвременната наука върви по пътя на приемане на истината, че освен простите физически методи лечението има и други измерения”.⁴⁹

РАЖДАНЕТО НА ЧОВЕКА

В Корана са застъпени доста различни теми в процеса на призоваване на хората да повярват. Понякога небесата, понякога животните, а понякога и растенията са показвани от Аллах на човека като доказателство. В много от аяйтите хората са призовавани да обърнат внимание на своето собствено сътворение. Често им се напомня за това как човек се е появил на този свят, през какви стадии е преминал и каква е неговата същност. Така например долният аяйт повелява следното:

Ние ви сътворихме. Защо тогава не повярвате? Не виждате ли семето, което изливате? Вие ли го сътворявате, или Ние сме Твореца? (Сура Уакиа, 57-59)

Чудните страни на човешкото сътворение са подчертани в още много други аяйти. В някои от тези акценти се съдържа такава информация, че човек, живял през 7ми век, е невъзможно да има знание за такива детайли. Ето някои от тях:

- 1) Човек не се сътворява от цялата сперма, а само от много малка частица от нея (сперматозоид).
- 2) Полът на бебето се определя от мъжа.
- 3) Човешкият зародиш се залепва за майчината утроба като пиявица.
- 4) Зародишът се развива в три тъмни области в утробата.

Данните, които изброихме по-горе, са детайли, които е невъзможно да са се знаели, а и да са били наблюдавани в периода, когато Коранът е бил низпослан. Тяхното откриване става възможно единствено посредством използване технологията на 20ти век.

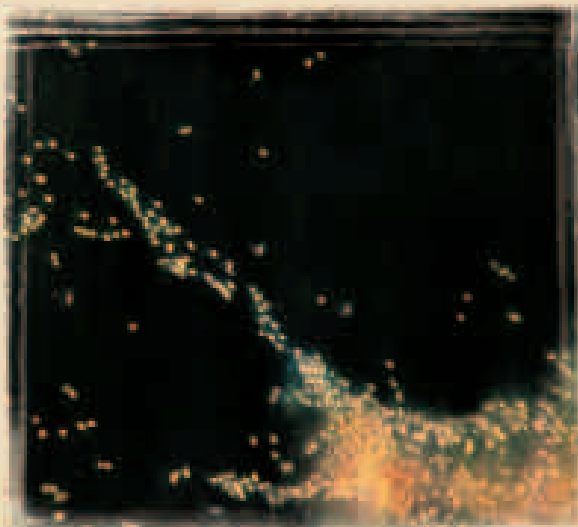
Нека сега разгледаме тези данни поотделно.

Една капка сперма

Преди сперматозоидите да достигнат до яйцеклетката, те извършват едно пътуване в майчиното тяло. При това пътуване от 250 милиона сперматозоида само около хиляда успяват да достигнат до яйцеклетката. В края на това петминутно състезание голямата колкото половин гранула сол яйцеклетка приема само един от сперматозоидите. Т.е. същността на човека не е цялата спермена течност, а само малка частица от нея. Този факт е разкрит в сура Кийама от Корана по следния начин:

Нима човек смята, че ще бъде оставен без надзор? Нима той не бе частица сперма, която се изхвърля? (Сура Кийама, 36-37)

Както виждаме, в Корана ни се съобщава, че човекът не е сътворен от цялата сперма, а само от малка частица от нея. Това че специалното ударение в този аят съобщава факт, който може да бъде разкрит единствено от съвременната наука, е доказателство, че Коранът е Божието слово.

На снимката вляво виждаме сперма навлезла в матката. Само няколко от общо около 250 хиляди, отделени от мъжкия индивид, сперматозоида могат да достигнат до яйцеклетката. Сперматозоида, който ще оплоди яйцеклетката е само един от около хилядата сперматозоиди успели да оцелеят. Факта, че човек се създава не от цялата сперма, а само от малка част от нея е разкрит в Корана с изречение "частица сперма".

Сместа в спермата

Течността, наречена сперма и съдържаща сперматозоидите, не се състои само от сперматозоиди. Напротив, тя е съставена от смесица от различни течности. Тези течности имат различни функции, като например съдържане на захарта, необходима за осигуряване на енергия на сперматозоидите, неутрализиране на киселините на входа на матката и създаване на хлъзгава среда за лесното придвижване на сперматозоидите.

Когато в Корана се споменава за спермата, се сочи към този, разкрит от съвременната наука, факт и спермата е определена като течност “с примеси”:

Сътворихме Ние човека от частица сперма с примеси, за да го изпитаме, и го сторихме чуващ, зрящ. (Сура Инсан, 2)

В други айяти също се посочва фактът, че спермата е с примеси, а човекът е сътворен от една “капка” от тази течност:

Който сътвори със съвършенство всяко нещо и начена сътворяването на човека от глина. После Той сътвори потомството му от капка нищожна вода. (Сура Саджда, 7-8)

Арабската дума “сулала”, преведена като “капка”, има значението на същност или най-добрата част на нещо. Кое то и значение да вземем, те и двете означават “част от нещо”. При това положение ясно виждаме, че Коранът е словото на Аллах, който знае и най-малката подробност, свързана с човешкото сътворение.

В Корана е казано, че женските и мъжките индивиди са създадени от “частица сперма”. До неотдавна обаче се смяташе, че пола на бебето се определя от майчините клетки. Тази представена в Корана информация е открита едва през 20ти век. Отпреди векове в Корана са разкрити множество подобни на този детайли свързани с човешкото сътворение.

Полът на бебето

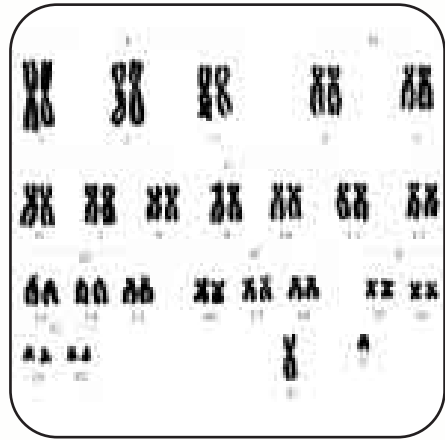
До неотдавна хората смятаха, че полът на бебето се определя от майчините клетки или поне общо от майчините и бащини клетки. В Корана обаче по този въпрос е дадена друга информация и е съобщено, че мъжкият и женският пол се определят от “капка сперма, когато се изхвърля [в утробата]”:

И Той създава двойките - мъжко и женско, - от капка сперма, когато се изхвърля [в утробата]. (Сура Наджм, 45-46)

Нима той не бе частица сперма, която се изхвърля? После бе съсирек, а Той го сътвори и осъразмери. И създаде от нея двата пола - мъжа и жената. (Сура Кийама, 37-39)

Истинността на тази, дадена ни в Корана, информация е научно доказана с развитието на генетичната и микробиологичната наука. Стана

Хромозомата Y е носител на мъжки гени, а хромозомата X на женски. Майчината яйцеклетка съдържа само хромозомата X, която определя женския пол. В идващата от бащата сперма обаче се съдържат както хромозомата X, така и хромозомата Y. Поради тази причина пола на бебето зависи от това дали майчината яйцеклетка ще бъде оплодена от хромозома X или от хромозома Y. С други думи, както е казано в айята, това което определя пола на бебето е спермата, която идва от бащата. Това сведение, което е било невъзможно да бъде известно на хората по времето, когато Корана е бил низпослан, е ясно доказателство, че Корана е Божието слово.

ясно, че полът се определя изцяло от сперматозоидните клетки, идващи от мъжа, и жената не изпълнява абсолютно никаква роля при това.

Определящ фактор за пола са хромозомите. Две от 46-те хромозоми, които определят човешката структура, са определени като полови хромозоми. Тези две хромозоми са обозначени като XY при мъжете и XX при жените. Причината за това е, че хромозомите наподобяват тези две букви. Хромозомата Y е носител на мъжки гени, а хромозомата X на женски.

Формирането на едно ново човешко същество започва с образуването на комбинация от по една от тези хромозоми, които се съдържат по двойки в мъжките и женски индивиди. При жените и двете части на дялящата се по време на овулацията полова клетка съдържат хромозомата X. Дялящата се полова клетка при мъжете обаче произвежда два

различни сперматозоида, които съдържат хромозомите X и Y. Ако намиращата се в жената хромозома X се съедини със сперматозоида на мъжа, който съдържа хромозома X, то бебето, което ще се роди, ще е момиче. Ако обаче се съедини със сперматозоида, който съдържа хромозома Y, то в този случай детето, което ще се роди, ще бъде момче.

Накратко, полът на детето, което ще се роди, зависи от това коя хромозома от мъжа ще се съедини с женската яйцеклетка.

Без съмнение, до момента на възникване на науката генетика, т.е. до 20ти век, не бе известно нито едно от тези неща. Напротив, в множество култури бе разпространено вярването, че полът на детето се определя от женското тяло. Именно поради тази причина жените, които раждали момичета, били упрекувани.

Четиринадесет века преди откриването на човешките гени обаче Коранът разкрива информация, която отрича това суеверие и съобщава, че в основата на пола не стои жената, а спермата, която идва от мъжа.

“Зародишът”, който виси закачен за утробата

Ако продължим да изследваме фактите, които Коранът ни съобщава за образуването на човешкото същество, то ние отново ще попаднем на някои много интересни научни чудеса.

Когато идващият от мъжа сперматозоид се съедини с яйцеклетката на жената, се образува и субстанцията на бебето, което ще се роди. Тази единична клетка, определена от биологията като “зигота”, без да губи никакво време, ще започне чрез делене да се уголемява и накрая ще придобие формата на “късче месо”, наречено зародиш.

Зиготата обаче не прекарва периода си на развитие свободно в пространството. Благодарение на притежаваните от нея израстъци се закача за стената на утробата подобно на разположените в почвата корени. Чрез тази връзка зародишът поема от майчиното тяло необходимите за развитието му вещества.⁵⁰

Ето тук се разкрива едно много важно чудо на Корана. Когато в Корана Аллах говори за закачилата се за майчината утроба и започнала да се развива зигота, използва думата “съсирек”:

През първия стадий от своето развитие бебето в майчината утроба е под формата на зигота, която се закача за стената на утробата, за да може да се храни от майчината кръв. На снимката горе може да видим зигота, която прилича на късче месо. Това формиране, установено от съвременната ембриология, е разкрито в Корана преди 14 века по един удивителен начин посредством думата “съсирек”. Тази дума на арабски език отговаря на думата “алак”, която от своя страна се използва със значение на “материя, която се е закачила някъде”.

**Чети [о, Мухаммад] в името на твоя Господ,
Който сътвори - сътвори човека от съсирек! Чети!
Твоят Господ е Най-щедрият. (Сура Алак, 1-3)**

Думата “съсирек” на арабски език отговаря на думата “алак”, която от своя страна се използва със значение на “материя, която се е качила някъде”.

Разбира се, използването на толкова подходяща за развиващия се в майчината утроба зародиш дума доказва още веднъж, че Коранът е Божието слово.

Покриването на костите с мускули

Друга важна информация, която Коранът ни дава, са етапите, през които човекът преминава в майчината утроба. Това, че в корема на майката първо се формират костите на бебето, а по-късно покриващите тези кости мускули, е съобщено в един айят така:

**После от частицата сперма
създаваме съсирек и създа-
ваме късче като надъвка-
но месо, и от късчето
създаваме кости, и покри-
ваме костите с плът, после
го оформяме в друго творение.
Благословен е Аллах,
Най-прекрасният Творец!
(Сура Муаминун, 14)**

Научният дял, който изследва развитието в корема на майката,

Костите на бебето, което завършва своето развитие в майчината утроба, след определен период от време започват да се покриват с тъкани, точно както е споменато в Корана.

Множество от стадите на развитие на бебето в майчината утроба са разкрити в Корана. Както е описано в 14ти айят от сура Муаминун първо се вкостенява хрущялната тъкан на намиращото се в майчината утроба бебе. А след това тези кости биват покрити с мускулна тъкан. Бог изобразява това развитие в айята: "...създаваме късче като надъвкано месо, и от късчето създаваме кости, и покриваме костите с плът".

се нарича ембриология. До неотдавна в областта на ембриологията се е вярвало, че костите и мускулите се появяват и развиват едновременно. Но извършените, благодарение на напредналата технология, по-прецизни микроскопни наблюдения разкриват пълната достоверност на съобщеното ни в Корана.

Тези микроскопни наблюдения показват, че развитието в майчината утроба протича точно по начина, по който е описано в Корана. Първо се вкостеняват хрущялните тъкани на зародиша. А след това мускулните клетки, които са отбрани измежду тъканта около костите, се съединяват и увиват около костите.

Това явление е описано в една научна публикация, озаглавена *“Развиващ се човек” (Developing Human)*, така:

През шестата седмица като продължение на образуването на хрущялните тъкани се появява и първото вкостеняване в ключицата. В края на седмата седмица започва вкостеняване и на дългите кости. Докато костите продължават да се формират, измежду тъканта около костите се подбират мускулни клетки, които образуват мускулната маса. По този начин мускулната тъкан се разпределя на предни и задни мускулни групи.⁵¹

Накратко, описаните в Корана стадии на развитие са в пълно съответствие с откритията на съвременната ембриология.

Трите тъмни при развитието на зародиша в утробата

В Корана е разкрито, че човек бива сътворен в майчината утроба, като преминава през трифазен процес:

... И ви сътворява Той в утробите на майките ви творение подир творение в три тъмнини. Това е Аллах, вашият Господ! Негово е владението. Няма друг Бог освен Него! Как тогава бивате отклонявани? (Сура Зумар, 6)

Използваният в горния аяйт израз “в три тъмнини”, което е превод на арабския израз “фи зулуматин саласин”, сочи към трите тъмни области, в които се намира зародишът, докато се развива. Тези области са:

- а) Тъмнината в корема
- б) Тъмнината в матката
- в) Тъмнината в обвиващата зародиша ципа

Както се вижда, днес съвременната биология разкрива факта, че ембриологичното развитие на бебето, както се споменава и в аяята, се извършва в три различни тъмни области. Напредъкът в ембриологичната сфера разкрива също така и че всяка една от тези области се състои от по три пласта.

Коремната стена е изградена от три пласта: външни мускулни плочки, вътрешни мускулни плочки, напречни мускули.⁵²

Маточната стена също е съставена от три слоя: епиметриум, мио-метриум и ендометриум.⁵³

Подобно, торбичката, която обвива зародиша, се състои от три пласта: амнион (най-вътрешната ципа, която обвива плода - *amnion*), корион (средна амнион ципа- *chorion*) и слузеста ципа (външна амнион ципа- *decidua*).⁵⁴

Също така в аяята е посочено, че човекът е сътворен в майчината утроба, преминавайки през три различни фази.

И наистина съвременната биология е разкрила, че ембриологичното развитие на бебето става с преминаването през три различни фази. Днес във всички учебници по ембриология, по които се учи във факултетите по медицина, тази тема е разглеждана като част от основните знания. Например в “Основи на човешката ембриология” (“*Basic Human Embryology*”) – основен справочник в областта на ембриологията, този факт е определен така: “*Животът в матката има три фази: предзародиш – първите две и половина седмици, зародиш – до края на осмата седмица, и плод (фетус) – от осмата седмица до раждането*”.⁵⁵

В 6ти аяат от сура Зумар е посочено, че човекът е сътворен в майчината утроба, преминавайки през три различни фази. И наистина съвременната биология е разкрила, че ембриологичното развитие на бебето става с преминаването през три различни фази.

Тези фази включват различните стадии на развитие на бебето. Главните особености на тези стадии на развитие са накратко, както следва:

- Фаза предзародиш

В тази фаза зиготата нараства чрез делене и когато се превърне в клетъчна маса тя се заравя в маточната стена. Докато клетките продължават да растат, те се организират в три пласта.

- Фаза зародиш:

Втората фаза има продължителност пет и половина седмици, през които бебето се нарича зародиш (ембрион). В тази фаза от клетъчните пластове започват да се формират основните органи и системи на тялото.

- Фаза плод (фетус):

С навлизането в тази фаза зародишът вече започва да бъде наричан плод (фетус). Тази фаза започва от осмия месец на бременността и завършва с раждането. Отличителният белег на тази фаза е, че плодът със своите лице, ръце и крака вече прилича на човешко същество. Въпреки че в началото той е само 3 см, могат да бъдат забелязани всички негови органи. Тази фаза е около 30 дена и развитието продължава до седмицата за раждане.

Информацията за това развитие в майчината утроба става достъпна единствено след наблюдения извършвани с модерна апаратура. Но както много други научни факти, в аяйтите от Корана по един много чудотворен начин е обърнато внимание и на тази информация. Фактът, че в Корана ни е представена една толкова подробна и точна информация във време, когато хората са имали оскъдни знания по медицина, е ясно доказателство, че Коранът е словото на Аллах.

СЪТВОРЕНИЕТО НА ЧОВЕКА ОТ ВОДА

Аллах сътвори от вода всяка твар. Някои от тях се движат по корем, някои от тях вървят на два крака, а някои от тях вървят на четири. Аллах сътворява, каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила. (Сура Нур, 45)

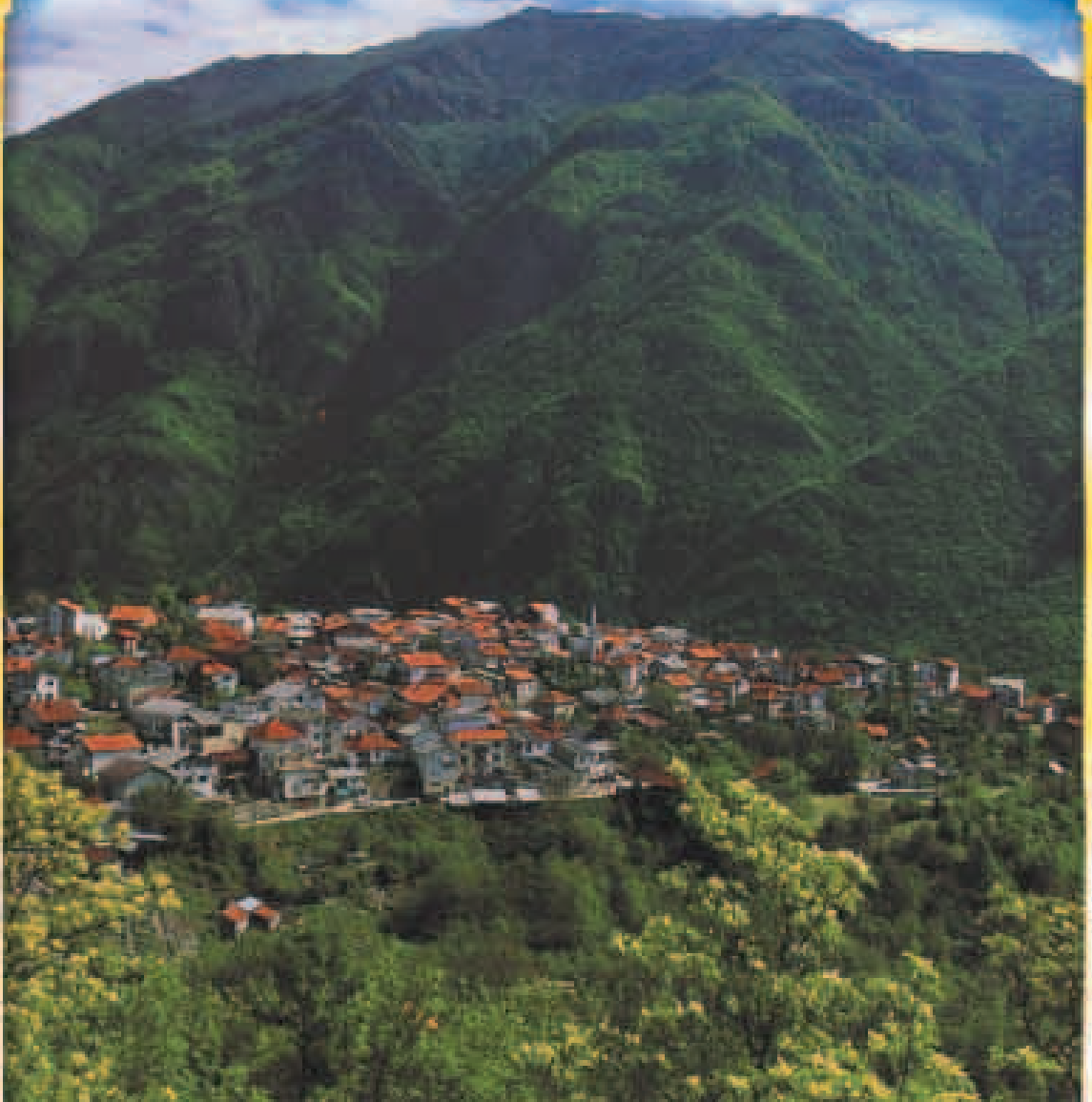
Не виждат ли неверниците, че небесата и земята бяха съединени, а Ние ги разделихме? И сторихме от водата всяко живо същество. Не ще ли повярват? (Сура Анбиа, 30)

Той е, Който сътвори човека от вода и му отреди кръвно и брачно родство. Твоят Господ е всемогъщ. (Сура Фуркан, 54)

Когато погледнем към аятите за сътворението на живите същества и човека, то ясно забелязваме, че това сътворение става по един много чудотворен начин. Едно от тези чудеса при сътворението е и това, че организмите са сътворени от водата. Хората получават достъп до тази, разкрита в множество аяти, информация с откритието на микроскопа стотици години по-късно.

Днес в най-основните енциклопедии може да открием изрази като: “Водата е най-важният компонент на живата материя. 50-90% от теглото на живите организми е вода.”. Освен това описаната в учебниците по биология цитоплазма на една животинска клетка също се състои от 80% вода. Анализирането на цитоплазмата и записването ѝ в научните източници става стотици години след низпославането на Корана. Поради тази причина този факт, който днес научният свят приема, е невъзможно да е бил известен на хората от периода, когато Коранът е бил низпослан. Но въпреки това 14 века преди хората да узнаят тази истина, тя е подчертана в Корана.

За да могат да живеят, всички живи организми се нуждаят от вода. Поради тази причина животните, които обитават сухите места, са сътворени така, че да притежават механизми, които предпазват метаболизма от загуба на вода и осигуряват максимална полза от употребата на водата. Ако поради някаква причина в тялото настъпи загуба на вода и ако този недостиг не бъде възстановен в рамките на няколко дена, то настъпва смърт. Видният учен на 17ти век, Жан Батиста ван Хелмонт, през 1640 год. също открива, че в почвата водата е най-важният фактор за развитието на растенията.

СЪТВОРЕНИЕТО ОТ ГЛИНА

В Корана Аллах ни съобщава, че сътворението на човека става по чудотворен начин. Аллах е сътворил първия човек, като оформя от глина човешко тяло и след това му вдъхва от духа Си:

Твоят Господ рече на ангелите: “Ще сътворя Аз човек от глина. И когато го завърша, и му вдъхна от Своя дух, сведете чела до земята пред него!” (Сура Сад, 71-72)

И ги попитай [неверниците] какво мислят - те ли са потрудни за сътворяване, или другите, които сътворихме! Тях сътворихме от лепнеща глина. (Сура Сафат, 11)

Когато днес бъдат разгледани човешките тъкани, то става ясно, че много от намиращите се в почвата елементи се съдържат и в тъканите. В органичните тъкани има точно 26 елемента и 95% от органичните тъкани са въглерод (С), водород (Н), кислород (О), азот (N), фосфор (Р) и сяра (S).⁵⁶ В един друг аят от Корана се повелява следното:

Сътворихме Ние човека от подобрена глина. (Сура Муаминун, 12)

Преведената в аята като "подбрана" арабска дума "сулале" има значението и на "типичен пример, същност, есенция, основа". Както се вижда, съобщената ни в Корана преди 14 века информация напълно съответства на това, което съвременната наука ни казва, а именно, че елементите на човешкото сътворение и основните елементи, които почвата съдържа, са едни и същи.

В долната таблица е направено разпределение на съдържащите се в тялото на 70-килограмов човек елементи.

Елемент	Символ	Главна роля	%	Количество
Макро-минерали				Грам
Кислород	O	Дишането на клетките / тъканите, компонент на водата	65.0	43,000
Въглерод	C	Органична структура	18.5	12,000
Водород	H	Компонент на водата / тъканите	9.5	6,300
Азот	N	Компонент на протеините / тъканите	3.3	2000
Калций	Ca	Кости и зъби	1.5	1,100
Фосфор	P	Кости и зъби	1.0	750
Потасиум	K	Вътрешноклетъчни електролити	0.35	225
Сяра	S	Аминокиселини (коса и кожа)	0.25	150
Хлор	Cl	Хлориден електролит	0.15	100
Натрий	Na	Вътрешноклетъчен електролит	0.15	90
Магнезий	Mg	Електролит принадлежащ на метаболизма	0.05	35
Силоксан	Si	Съединителна тъкан/кости	0.05	30
Микро-минерали				Милиграм
Желязо	Fe	Преносител на хемоглобин / кислород	0.01	4,200
Цинк	Zn	Ензимна съставка / синтез на ДНК, подпомага имунитета	0.01	2,400
Мед	Cu	Ензимен кофактор	0.01	90
Бор	B	Костна структура	0.01	68
Кобалт	Co	Съдържа витамин B12	0.01	20
Ванадий	V	Мастен метаболизъм	0.01	20
Йод	I	Щитовиден хормон	0.01	15
Селен	Se	Ензим, антиоксидант, подпомага имунитета	0.01	15
Манган	Mn	Ензими съдържащи метал	0.01	13
Молибден	Mo	Ензимен кофактор	0.01	8
Хром	Cr	Фактор регулиращ гликозата	0.01	6

ПРОГРАМИРАНЕТО В ГЕНИТЕ

От какво нещо го е сътворил Той? От частица сперма Той го сътвори и осъразмери. После пътя му облекчи. (Сура Абаса, 18-20)

Преведената в горния аят като “**осъразмери**” арабска дума "кад-дереху" произлиза от корена на глагола “кадере” и означава "нагаждам, оформям, планирам, програмирам, виждам бъдещето, нещо, което Аллах ни е предопределил".

Както е известно, когато сперматозоидната клетка на бащата опложда яйцеклетката на майката, бащините и майчините гени се обединяват, за да могат да определят наследствените белези на бебето, което ще се роди. Всеки един от тези хиляди гени има специална функция. Гените са тези, които определят цвета на очите и косата, височината, формата на лицето, скелетната структура, безброй многото детайли, свързани с вътрешните органи, мозъка, нервите и мускулите. Освен всички физически особености в гените са записани и хилядите различни процеси, които протичат в клетките и цялото тяло, както и контролът на системите. Например дори това дали кръвното налягане на човек е ниско, средно или високо зависи от данните в гените.

Когато сперматозоидът се съедини с яйцеклетката, се формира и първата клетка, а заедно с нея пък се образува и първото копие на ДНК молекулата, която до края на живота на човека ще носи кода на всяка една клетка. ДНК е една доста голяма молекула, която се съхранява внимателно в клетъчното ядро, съдържа споменатите по-горе гени и е един вид информационна банка в човешкото тяло. Оплодената яйцеклетка или, както споменахме по-рано, първата клетка се размножава под управлението на записаната в ДНК програма и започва

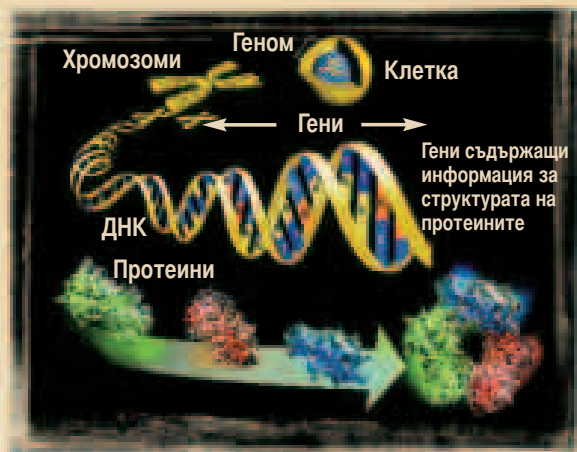

да формира телесните тъкани и органи, преди да се превърне в човек. Координацията ето на това комплексно формиране се осигурява от изградената от водород, фосфор, азот, въглерод и кислород молекула ДНК.

Капацитетът на записаната в ДНК информация е с изумяващи учените размери. В една-единствена молекула ДНК се съдържа информация, с която може да се запълни енциклопедия от един милион страници, или 1000 книги. С други думи, в ядрото на всяка една клетка е кодирана информация, която контролира всички функции на човешкото тяло и която е толкова голяма, че може да запълни енциклопедия от един милион страници. За да направим сравнение, нека ви припомним, че *“Енциклопедия Британика”* (*“Encyclopedia Britannica”*), която е една от най-големите енциклопедии в света и се състои от 23 тома, има само 25 хиляди страници. В една намираща се в още по-малкото от микроскопичната клетка ядро молекула се съхранява информация, която е 40 пъти повече от най-голямата енциклопедия на света, която съдържа милиони данни. А това от своя страна означава една огромна енциклопедия от 1000 тома, която в цял свят няма подобна на себе си.

Ако вземем под внимание, че структурата на ДНК е открита през 1953 г. от Франсис Крик и че до края на 19ти век ембриолозите не са можели да дискутират върху понятието “генетично планиране”, то фактът, че е показано в Корана преди 1400 години, без съмнение е доказателство за това, че Коранът е Божието слово.

ДНК молекулата се образува в резултат на последователното подреждане на разнообразните комбинации на 4 различни нуклеотида. Подредбите на тези молекули формират информацията за структурата на всички протеини, които ще бъдат използвани от живите организми. Използвайки тази информация протеините самостоятелно или в комплексни форми осъществяват множество клетъчни функции.

МЕНСТРУАЛЕН ЦИКЪЛ

Менструалният цикъл е периодът, през който неоплодените яйцеклетки се изхвърлят навън от тялото. Тъй като не е извършено оплождане, предварително подготвената маточна стена се опъва и заедно с разкъсването на капилярите яйцето се изхвърля навън. След този период тялото ще започне да се подготвя за повторното извършване на тези функции.

Всички тези стадии в рамките на определен период се повтарят непрекъснато при всички жени. Всеки месец се образуват нови яйцеклетки, в едни и същи периоди непрекъснато се отделят едни и същи хормони, женското тяло се подготвя, сякаш ще протече оплождане. Но при последната стъпка в зависимост от това дали има сперматозоид или не ходът на подготовката в тялото се изменя.

Единствено с извършени от анатом или гинеколог изследвания може да се установи какви промени настъпват в маточната кухина на жената в съответния период. Тези изменения, които учените разкриват неотдавна, по един много чудотворен начин са посочени в 8ми айят от сура Раад:

Аллах знае какво носи всяка бременна и колко намаляват утробите, и колко се увеличават, и всяко нещо е с мярка при Него. (Сура Раад, 8)

В началото на менструалния цикъл маточната микоза, която се намира върху маточната кухина (ендометриум), е с дебелина 0,5 мм. В резултат на въздействието на отделените от яйчниците хормони този слой нараства и достига дебелина от 5-6 мм. Ако не настъпи оплождане, ендометриумът се сменя.

Както се вижда и от цитирания по-горе айят, на това повтарящо се всеки месец смалвяване и увеличаване на маточната стена е обърнато също така внимание и в Корана.

БРЕМЕННОСТ И РАЖДАНЕ

**Проклет да е човекът! Колко е неблагодарен! От какво нещо го е сътворил Той? От частица сперма Той го сътвори и осъ-
размери. После пътя му облекчи. (Сура Абаса, 17-20)**

Детето в корема на майката се формира напълно като “плод” в края на шестия месец. После навлиза в инкубационния период. В рамките на този период всичките телесни органи и системи на бебето са се формирали и матката, осигурявайки хранителните вещества, необходими за нарастването на плода, ускорява това развитие. Тази фаза продължава до момента, в който плодът ще напусне майчината утроба, т.е. до раждането.

По принцип родилният канал е много тесен и преминаването на плода през него е доста трудно. Но по време на раждането в тялото на майката настъпват редица физиологични изменения. Тези изменения подпомагат плода по-лесно да се придвижва по родилния канал.

Една част от тези изменения са следните: разтягане на тазовите стави така, че да разширят родилния канал; отпускане на мускулите така, че каналът да се разшири още повече; амниотичната течност около плода се разстила из цялата тръба.⁵⁷ В един научен източник това настъпващо преди раждането изменение е описано така:

Когато завършат всички приготовления за подготвящия се да излезе на бял свят плод, амниотичната течност преди раждането също започва нова дейност. Амниотичната течност образува малки водни торбички, с които да се разтворят маточните устни, като по този начин матката достига такива размери, че бебето да може да премине оттам. В същото време тези торбички ще предотвратят и заклещването на плода в матката по време на раждането. Нещо повече, при започване на раждането торбичките се пробиват и с изтичането на съдържателята се в тях теч-

ност пътят, по който плодът ще премине, става по-хлъзгав и стерилен. По този начин раждането протича както по-лесно, така и предпазено по естествен начин от микробите.⁵⁸

Както се вижда, този процес е посочен много ясно в Корана с айята: **"После пътя му облекчи"** (Сура Абаса, 20). Разкриването на тези физиологични изменения, които Аллах ни е съобщил преди 1400 години, днес е възможно единствено чрез множество технически апаратури.

ПОСЛЕДОВАТЕЛНОСТ НА ФОРМИРАНЕ НА ЧОВЕШКИТЕ ОРГАНИ

Той е Онзи, Който създаде за вас слуха и зрението, и сърцата. Колко малко сте признателни. (Сура Муаминун, 78)

И ви извади Аллах от утробите на вашите майки, без да имате знание, и Той направи за вас слуха и зрението, и сърцата, за да сте признателни. (Сура Нахл, 78)

Кажете: “Как мислите, ако Аллах ви отнеме слуха и зрението, и ви запечата сърцата, кой друг бог освен Аллах би ви ги възстановил?”... (Сура Анам, 46)

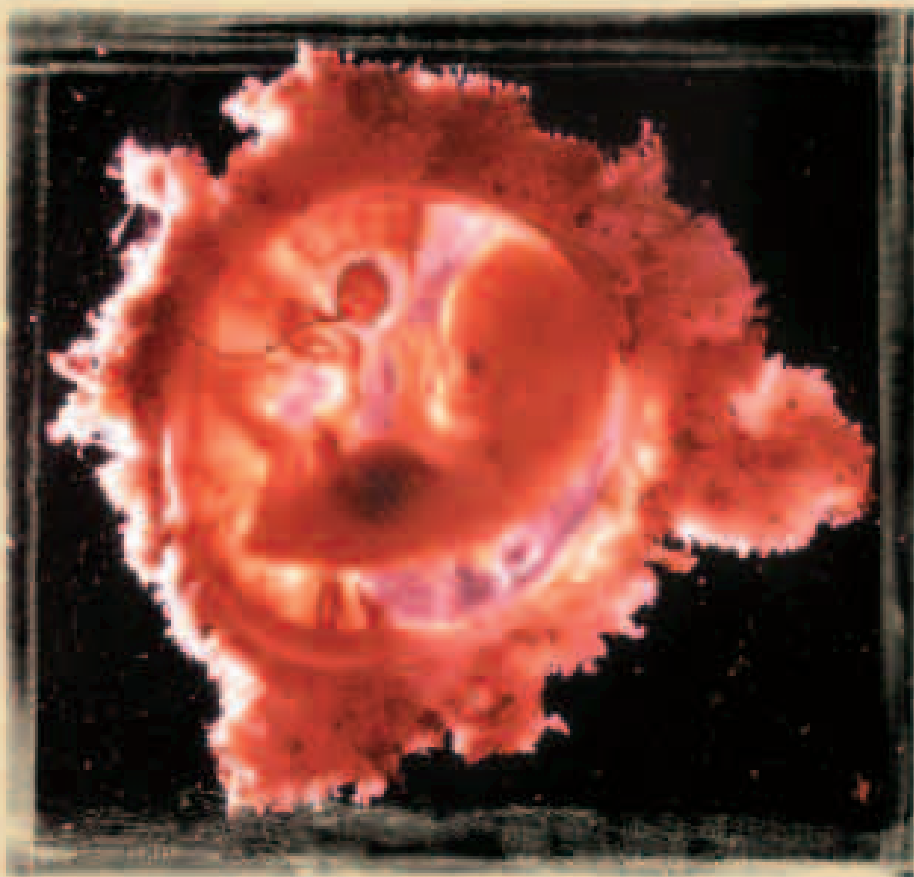
Сътворихме Ние човека от частица сперма с примеси, за да го изпитаме, и го сторихме чуващ, зрящ. (Сура Инсан, 2)

Когато в горните айяти Аллах говори за човека, Той споменава за някои възприятия. Ако погледнем внимателно, ще видим, че в Корана тези възприятия винаги са споменавани в определена последователност: чуване, виждане, усещане и разбиране.

В една от статиите си, публикувани в “Списание на Ислямската медицинска асоциация” (*Journal of Islamic Medical Association*), ембриологът д-р Кейт Муур обяснява, че по време на периода на развитие на зародиша, с появата на първоначалното състояние на вътрешните уши, започват да се образуват и очите. А за мозъка, който е център на усещане и разбиране, казва, че започва да се развива след ушите и очите.⁵⁹

Докато детето в корема на майката е под формата на плод, в ранния период – около двадесет и втория ден от бременността, ушите започват да се развиват и през четвъртия месец от бременността ушите придобиват напълно функциониращ вид. От този момент нататък плодът може да чува звуците в корема на майката. Поради тази причина за едно новородено бебе слуховото възприятие се образува преди всички останали жизнени функции. Ето защо последователността в аяйтите от Корана е впечатляваща.

Неотдавна откритите сведения за формирането на органите на намиращото се в корема на майката бебе напълно съответстват на тези, които са разкрити в аяйтите на Корана.

Чудесата на Корана

ОБРАЗУВАНЕТО НА МЛЯКОТО

И в добитъка има поука за вас. Даваме ви да пиете от онава, което е в стомаха му помежду нечистотии и кръв - чисто мляко, приятно за пиещите. (Сура Нахл, 66)

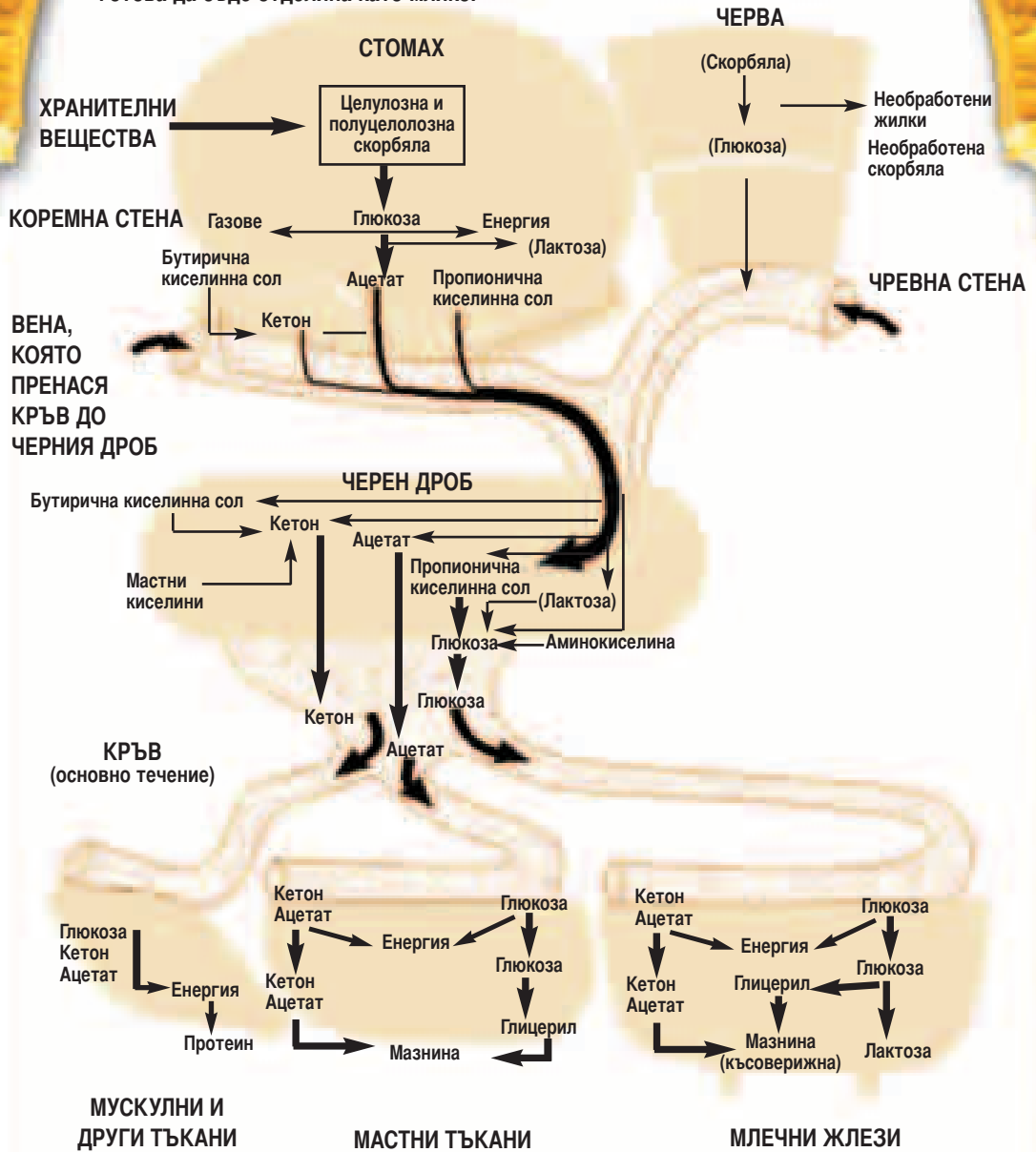
Основните вещества, осигуряващи прехраната на тялото, се образуват в резултат на химични превръщания в храносмилателната система. Тези хранителни вещества по-късно преминават от стените на червата към кръвоносната система. Ето така чрез кръвообращението тези вещества биват отнасяни към съответните органи.

Млечните жлези също като останалите тъкани се прехранват с разградените вещества, които достигат до тях по кръвоносен път. Поради тази причина кръвта играе голяма роля при събирането и разпределянето на извлечените от храните вещества. Млякото също, след всички тези етапи, се отделя от млечните жлези и тъй като се е образувало в резултат на пренасянето на хранителните вещества чрез кръвообращението, хранителните му качества са доста високи. Ето по този начин от кръв и полуразградени хранителни вещества, които човек не може да консумира направо, се произвежда хранително мляко, което да може да се пие.

Както се вижда, определението направено в 66-ти аят от сура Нахл за биологичното формиране на млякото, напълно съответства на информацията, която съвременната наука излага. Очевидно е, че една такава информация, познаването на която изисква специализация в храносмилателната система на бозайниците, е невъзможно да се е знаела от хората от времето, когато Коранът е низпослан.

ФИЗИОЛОГИЧНОТО ФОРМИРАНЕ НА МЛЯКОТО

На схемата отдолу е изобразено разпределението на смесилите се, идващи от стомаха, полуобработени хранителни вещества и идващата от вените кръв. Докато една част от тази смес се разнася между мускулите и останалите телесни тъкани, то другата достига до млечните жлези, готова да бъде отделяна като мляко.

**Кажі: “Кой ви дава
препитание от
небесата и от земята?”**
**Кажі: “Аллах! Или ние сме
на прав път, или
в явна заблуда, или вие.”**
(Сура Саба, 24)

МАЙЧИНОТО МЛЯКО

**И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си...
Носи го майка му в слабост връз слабост и го отбива в две години. Бъди признателен на Мен и на родителите си! Завръщането е при Мен. (Сура Лукман, 14)**

Майчиното мляко е уникална микстура, която е сътворена от Аллах така, че да задоволява напълно хранителните нужди на бебето и да го пази от възможни инфекции. Съотношението на хранителните вещества в майчиното мляко е в най-подходящия размер и в най-подходящата форма за все още неразвилите се телесни системи на бебето. Също така майчиното мляко е богато на вещества, които подпомагат увеличаването на мозъчните клетки на бебето и ускоряват развитието на нервната система.⁶⁰ Дори бебешките храни, които се произвеждат посредством съвременната технология, не могат да заместят тази чудотворна храна.

С всеки изминал ден към ползите, които майчиното мляко осигурява на бебето, се прибавят все по-нови и по-нови. В резултат на проучвания се разбира, че бебетата, които биват кърмени с майчино мляко, са защитени особено от инфекциите, свързани с дишането и храносмилането. Това е така, защото съдържащите се в майчиното мляко антигени осигуряват пряка защита срещу инфекциите.

Другите антиинфекционни свойства на майчиното мляко пък, докато осигуряват благоприятна среда за “полезните” бактерии, наричани още “normal flora”, формират бариера срещу съдържането на вредни бактерии, вируси или паразити. Също така е установено, че в майчиното мляко се съдържат фактори, които пригаждат имунната система срещу заразни болести и спомагат за правилното ѝ функциониране.⁶¹

Тъй като майчиното мляко е специално създадено за бебетата, то то е най-лесно смилаемата храна за едно бебе. Въпреки че има богато на хранителни вещества съдържание, то е подходящо за чувствителните

системи на бебето и е лесно за храносмилане. По този начин бебето използва по-малко енергия при смилането на храната и изразходва енергията си за другите телесни функции, за растеж и развитие на органите.

В млякото на по-рано родилите майки, с цел задоволяване нуждите на бебето, има повече мазнини, протеини, натрий, хлорид и желязо. Нещо повече, установено е, че при преждевременно родените (недоносени) бебета зрителните функции се раз-

виват по-добре, на тестовите за интелигентност те се справят по-добре и още много други преимущества.

Един друг факт, който науката наскоро открива по отношение на майчино мляко, е, че храненето на бебето в рамките на 2 години с майчино мляко е изключително полезно.⁶² Тази важна информация, която науката неотдавна установява, ни е съобщена от Аллах преди 14 века в айята: “...и го отбива в две години...”.

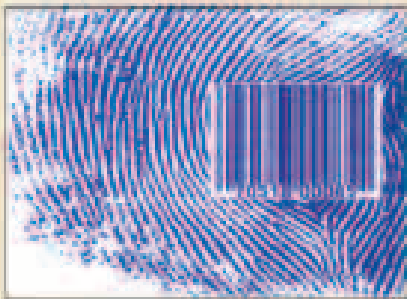
САМОЛИЧНОСТТА В ОТПЕЧАТЪКА ОТ ПРЪСТИТЕ

Докато в Корана се обяснява, че за Аллах е много лесно да съживи хората след смъртта им, се обръща внимание особено на върховете на пръстите на хората:

Наистина Ние можем да възстановим и върховете на пръстите му. (Сура Кийама, 4)

Наблягането в айята на върховете на пръстите има много дълбоко значение. Това е така, защото фигурите и детайлите по отпечатъка от пръстите са напълно индивидуални за всеки човек. Отпечатъците от пръстите на всички хора, които живеят днес на земята и които са живели в миналото, са различни. Нещо повече, дори еднояйчните близнаци, които притежават еднаква пермутация ДНК, имат различни отпечатъци.⁶³

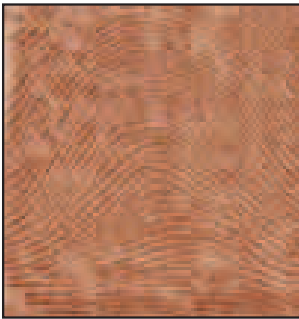
Отпечатъкът от пръстите приема окончателната си форма върху плода преди раждането и до края на живота остава непроменен. Ето поради тази причина отпечатъкът от пръстите е уникален за всеки един човек, възприема се като “идентификационна карта” и науката за

Отпечатъците от пръстите на всички хора, дори и на еднояйчните близнаци, са индивидуални за всеки един от тях. С други думи, в отпечатъците от пръстите е зашифрована самоличността на всеки един човек. Тази шифърна система наподобява на прилаганата днес баркодова система.

изследването им се използва като единствения непроменлив и сигурен метод за установяване на самоличността на човек.

Но важното тук е, че характерните особености на отпечатъка от пръстите са установени чак в края на 19ти век. Преди това хората са гледали на отпечатъка си като на чертички, които нямат никаква особеност и смисъл. Но в период, когато отпечатъците от пръстите все още не са представлявали интерес за никой, в Корана биват подчертани човешкият отпечатък и неговото значение, което става известно едва през нашия век.

През последните 25 години системата за определяне на самоличността посредством отпечатъците от пръстите (технологията AFS) е доказала своята ефикасност в множество полицейски служби и е започнала да се прилага като законно признато средство. В днешно време при извършването на всеобхватни установявания на самоличността не съществува технология, която да дава по-точни резултати от тази. През последните 100 години установяването на самоличността посредством отпечатъците от пръстите се използва при съдебните процеси и притежава международна валидност.⁶⁴

В книгата си “Отпечатъчни техники” (“Fingerprint Techniques”) обяснява факта, че отпечатъците на пръстите са индивидуални за всеки човек така: “Досега не са открити еднакви отпечатъци от два различни пръста...”⁶⁵

ЖЕНСКАТА МЕДОНОСНА ПЧЕЛА

И внуши твоят Господ на пчелите: “Вземете си жилища сред планините и по дърветата, и в онова, което [хората] градят! После яжте от всички плодове и следвайте пътищата на вашия Господ, улеснени [за вас]!” Излиза от стомаха им питие с различен цвят. В него има изцеление за хората. В това има знамение за хора премислящи. (Сура Нахл, 68-69)

В пчелните колонии всяка пчела изпълнява множество задачи, единствено мъжките пчели правят изключение. Мъжките пчели нямат принос нито при отбраната на кошера, нито при почистването му, нито при събирането на храна, нито пък при изработването на кошера и меда. Единствената задача на мъжките пчели е да оплождат пчелата-майка.⁶⁶ Тъй като мъжките пчели освен оплождащите органи не притежават почти нито едно от качествата на останалите пчели, те не са способни да извършват друга функция освен оплождане на пчелата-майка.

Що се отнася до пчелите-работнички, върху които пада цялата тежест на колонията, въпреки че са женски, каквито са пчелите-майки, яйчниците им са недоразвити, т.е. те са неплодни. Те имат задължения като това да почистват кошера, да се грижат за ларвите и яйцата, да изхранват пчелата-майка и мъжките пчели, да произвеждат мед, да изграждат и поправят медените пити, да се грижат за вентилацията и сигурността на кошера, да събират и съхраняват вещества като нектар (пчелна течност), Polen (цветен прашец), вода и смола.

В арабския език се използват два вида глаголи и в зависимост от употребата им може да се разбере дали подлогът е в женски или мъжки род. Всъщност, в горните аяти глаголите за пчелите (подчертаните думи) са използвани във формата си за женски род. Ето така в Корана е

посочено, че пчелите, които се трудят за производството на меда, са женски.⁶⁷

Не трябва да забравяме, че тази истина за пчелите не е можело да бъде известна преди 1400 години. Но подчертавайки този факт, Аллах ни разкрива още едно чудо на Корана.

ЛЕЧЕБНОТО ДЕЙСТВИЕ НА МЕДА

И внуши твоят Господ на пчелите: “Вземете си жилища сред планините и по дърветата, и в онова, което [хората] градят! После яжте от всички плодове и следвайте пътищата на вашия Господ, улеснени [за вас]!” Излиза от стомаха им питие с различен цвят. В него има изцеление за хората. В това има знамение за хора премислящи. (Сура Нахл, 68-69)

Както се подчертава в горесцитираните аяти, медът има свойството на “изцеление за хората”. В страните с най-развита наука поради полезността на меда за човешкото здраве пчеларството и пчелните продукти са се превърнали сами по себе си в отделна сфера за изследване. Основните качества на меда могат да бъдат подредени така:

Лесноусвоим: Поради свойството на съдържащата се в него захар да се превръща в друг вид захар (фруктоза и глюкоза), въпреки че медът съдържа голямо количество киселина, той лесно се усвоява дори и от най-чувствителните стомаси. Същевременно помага за по-доброто функциониране на червата и бъбреците.

Нискокалоричен: Другата характерна особеност на меда е, че когато бъде сравнен със същото количество захар, въпреки че е доста сладък, той доставя 40% по-малко калории на организма. Това, че медът дава голяма енергия на тялото, но в същото време не позволява да се напълнее от него, е достатъчно, за да го направи един хранителен източник с изключително качество.

Бързо навлиза в кръвта: Когато медът бъде разбъркан с хладка вода, той за 7 минути навлиза в кръвта. Поради свободната захар, която съдържа, улеснява работата на мозъка.

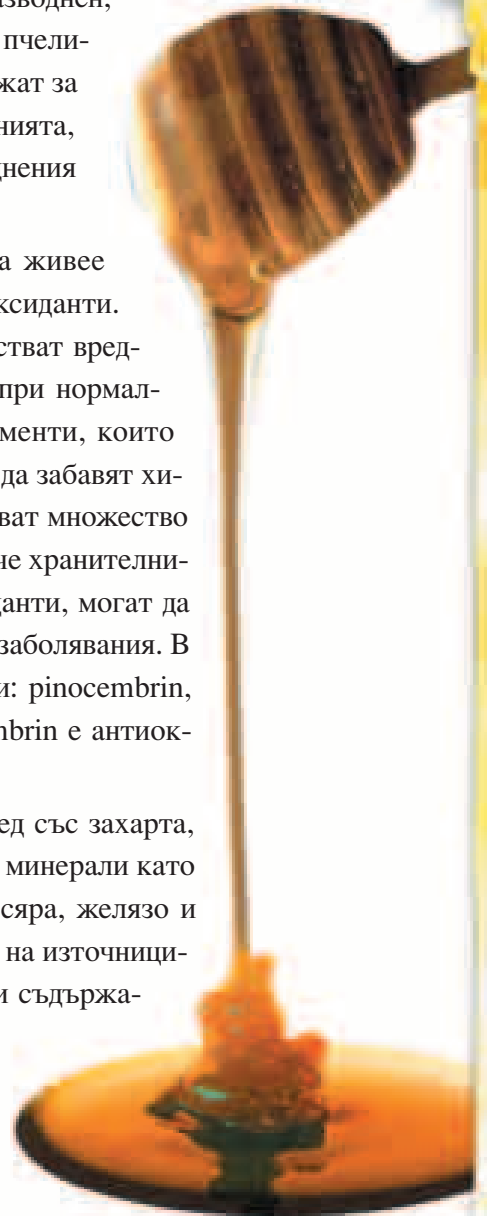
Помага при изграждането на кръвта: Медът доставя голяма част

от необходимата на организма енергия при производството на кръв. Също така помага и за почистването на кръвта. Той влияе на кръвообращението както регулиращо, така и спомагащо. Медът е важен защитник срещу втвърдяването на кръвоносните съдове.

Антибактериален: Тази особеност на меда, благодарение на която той не може да съдържа бактерии, се нарича “изолиращо въздействие”. Извършените опити показват, че свойството на меда да убива бактериите се увеличава два пъти, когато той бъде разводнен, спрямо чистия мед. Интересното тук е, че пчелите, на които е възложена задачата да се грижат за ларвите, които ще станат членове на колонията, като че ли знаят за това качество на разводнения мед и затова ги хранят именно с него.

Антиоксидант: Всеки, който иска да живее здравословно, трябва да консумира антиоксиданти. Антиоксидантите са елементи, които почистват вредните странични вещества, получаващи се при нормалния метаболизъм в клетките. Това са елементи, които предизвикват разваляне на храната и могат да забавят химичните реакции на горене, които причиняват множество хронични заболявания. Експертите вярват, че хранителните вещества, които са богати на антиоксиданти, могат да предпазват от болести като рак и сърдечни заболявания. В меда също има много силни антиоксиданти: pinocembrin, pinobaxin, chrisin и galagin. От тях pinocembrin е антиоксидант, който се намира само в меда. ⁶⁸

Склад за минерали и витамини: Наред със захарта, като фруктоза и глюкоза, медът съдържа и минерали като магнезий, калий, калций, натриев хлорид, сяра, желязо и фосфор. Заедно с промяната на свойствата на източниците на нектар и цветен прашец се променя и съдържа-

нието в меда на витамини В1, В2, В3, В6, В5 и С. В пчелния мед има също и малки количества йод, мед, желязо и цинк. Освен всичко изброено дотук медът съдържа и някои хормони.

Използва се при лечение на рани:

- Когато медът се използва при лечение на рани неговата способност да извлича влага от въздуха ускорява излекуването и предпазва от оставане на белег. Това е така, защото медът ускорява поникването на епителната тъкан, която изгражда новата кожа, която ще покрие раната. Поради тази причина дори при големите рани при използване на мед не става нужда от присаждане на тъкан.

- Медът стимулира бързото образуване на нови тъкани в заздравителния процес. Ускорявайки образуването на нови капилляри, стимулира появата на фибромите, които заемат мястото на разположената по-дълбоко в кожата съединителна тъкан. И увеличава производството на колагенните влакна, които ускоряват излекуването.

- Медът има и противовъзпалителен ефект, който намалява отока около раната. Това увеличава кръвообращението, като по този начин се ускорява заздравителният процес и се намалява усещаната болка.

- Медът не се залепва за тъканите под раната и поради тази причина няма болка при отлепването на превръзката от новообразуваните се тъкани.

- Също така поради споменатия по-рано антимикробен ефект медът образува защитна бариера, предотвратяваща настъпването на инфекция. Настъпилите инфекции пък бързо отстранява. Той е ефикасен дори срещу антибиотичната устойчивост на бактериите. За разлика от антисептичните и антибиотични средства медът не създава отрицателни въздействия върху тъканите на раната.⁶⁹

Както става ясно от представената по-горе информация, медът е хранително вещество, но същевременно има доста лечебни свойства. Без съмнение това е едно от чудесата на Корана, който е низпослан от всемогъщия Аллах.

В долу изложената таблица са представени хранителните стойности на меда:

На проведеният на 10-13 септември 2000г. в Австралия, Мелбърн, “Първи световен конгрес за лечение на рани” бе обсъдено използването на меда при лечението на инфектирани рани. Беседваните теми на срещата са в следните рамки: “Множество антибактериални вещества поради бактериите при лечението на инфектирани рани оказват съпротива на антибиотиците. Това поражда съществен терапевтичен проблем. Някои природни вещества също така не са ефикасни при лекуването на раните. Но меда е много различен, способността му да лекува наранените тъкани има 4 хиляди годишна история. Медът притежава изключително силно антибактериално действие и поради тази причина е много ефикасен при отстраняването на инфекция от раните и предпазването им от ново инфектиране.”⁷⁰

<u>Хранителна ценност</u>	средно количество в 1 порция	средно количество в 100 гр
Вода	3.6 гр	17.1 гр
Общо въглехидрати	17.3 гр	82.4 гр
Фруктоза	8.1 гр	38.5 гр
Глюкоза	6.5 гр	31.0 гр
Малтоза	1.5 гр	7.2 гр
Захарин	0.3 гр	1.5 гр
<u>Хранително съдържание</u>		
Общо калории (килокалории)	64	304
Общо калории(килокалории) (като мазнина)	0	0
Общо мазнина	0	0
Пълномасленост	0	0
Холестерол	0	0
Натрий	0.6 мг	2.85 мг
Общо въглехидрати	17 гр	81 гр
Захар	16 гр	76 гр
Диетични влакна	0	0
Протеини	0.15 мг	0.7 мг
<u>Витамини</u>		
V1 (Тиамин)	< 0.002 мг	< 0.01 мг
V2 (Рибофлавин)	< 0.06 мг	< 0.3 мг
Никотична киселина	< 0.06 мг	< 0.3 мг
Памтотенична киселина	< 0.05 мг	< 0.25 мг
Витамин В6	< 0.005 мг	< 0.02 мг
Фолат	< 0.002 мг	< 0.01 мг
Витамин С	0.1 мг	< 0.5 мг
<u>Минерали</u>		
Калций	1.0 мг	4.8 мг
Желязо	0.05 мг	0.25 мг
Бинко	0.03 мг	0.15 мг
Потасиум	11.0 мг	50.0 мг
Фосфор	1.0 мг	5.0 мг
Магнезий	0.4 мг	2.0 мг
Селений	0.002 мг	0.01 мг
Мед	0.01 мг	0.05 мг
Хром	0.005 мг	0.02 мг
Манган	0.03 мг	0.15 мг
ASH	0.04 мг	0.2 гр

СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА МИКРОСКОПИЧЕН ЖИВОТ

Пречист е Онзи, Който сътвори по двойки всичко от онова, което земята ражда, и от тях самите, и от онова, което не знаят. (Сура Йа Син, 36)

... И сътвори Той каквото не знаете. (Сура Нахл, 8)

В горните айяти е посочено, че съществуват форми на живот, които хората, живели по времето на низпославане на Корана, не са познавали. Всъщност с появата на микроскопа хората откриват нови, невидими с просто око живи същества. Ето така хората научили за съществуването на тези споменати в Корана същества. Други айяти, които сочат към съществуването на микроорганизмите, които не могат да бъдат видени с просто око и в повечето случаи са изградени от една клетка, са както следва:

... от Когото нищо не убягва, дори с тежест на прашилка, нито на небесата, нито на земята, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга. (Сура Саба, 3)

... И нищо не убягва от твоя Господ, дори и с тежест на прашилка, както на земята, така и на небето, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга. (Сура Юнус, 61)

Обитателите на този скрит свят – микроорганизмите, които са разпръснати абсолютно навсякъде по земята, са 20 пъти повече от живее-

щите на земната повърхност животни. Обществото на тези невидими микроорганизми се състои от бактерии, вируси, гъбички, водни мъхове и акари. Тези микросъщества са важен елемент на жизненото равновесие на земната повърхност. Така например азотният кръговрат, който е един от основните елементи, осигуряващи формирането на живот на Земята, се осигурява от бактериите. Коренните гъбички (плесени) са тези, които подпомагат растенията да извличат минерали от почвата. Разположените върху езика ни бактерии пък ни предпазват да не се натровим от салатата или други съдържащи нитрати храни.

В същото време някои бактерии и водорасли притежават способността да извършват фотосинтеза, която е основен фактор за съществуването на живота на Земята, и поделят с растенията тази своя задача. Някои видове акари, надробявайки органичните вещества, превръщат храните във вид, който може да се поеме от растенията. Както се вижда, тези миниатюрни животинки, за които можем да получим информация единствено посредством техническа апаратура, имат крайно необходимо за човешкия живот значение.

Фактът, че преди векове в Корана е подчертано съществуването и на живи същества, различаващи се от видимия животински свят, е без съмнение още едно от чудесата на Корана.

СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА ЖИВОТИНСКИ ОБЩНОСТИ

**И няма твар по земята, нито птица, летяща с крилата си,
без да са в общности, подобно на вас... (Сура Анам, 38)**

Днес, в резултат на извършени проучвания върху екологията на животните и птиците, става известно, че всички те живеят под формата на различни общества. В резултат на дълготрайни и широкообхватни изследвания получените данни за животните разкриват, че между тях съществува една доста системна социална организираност.

Така например медоносните пчели, които изумяват учените със своя социален живот под формата на колонии, си построяват жилища в кухините на дърветата или в подобни затворени места. Една пчелна колония се състои от една майка, няколкостотин мъжки пчели и 10-80 хиляди пчели-работнички. Както споменахме по-рано, във всяка една от пчелните колонии има само една майка и основната ѝ задача е да снася. Освен това тя отделя някои важни вещества, осигуряващи единството на колонията и действието на системата в кошера. Функцията на мъжките пчели пък е единствено да оплождат майката. Изграждането на медените пити в кошера, събирането на храна, производството на пчелно млечице, контролирането на температурата в кошера, осигуряването на отбрана и всичко останало, което може да ви

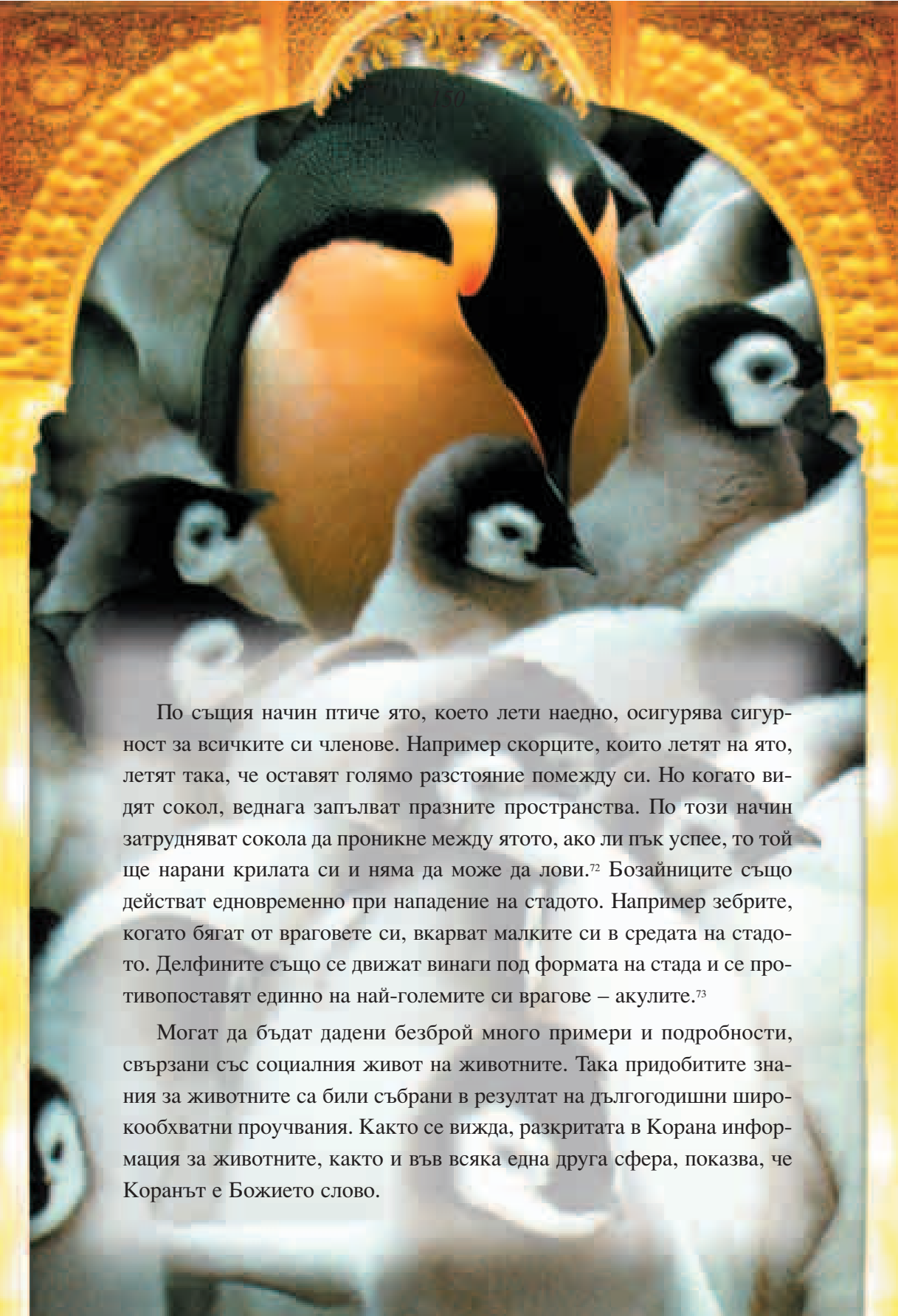

дойде наум, се извършва от пчелите-работнички. Във всеки един стадий от живота в кошера има определен ред. Всяка една задача, като се започне от грижите за ларвите и се стигне до осигуряването на основните нужди на кошера, се осъществява безпроблемно.

Въпреки че мравките са с най-голямото население на земята, в множество сфери като технология, колективна работа, военна стратегия, развита информационна система, йерархична уредба, дисциплина, безупречно градоустройство демонстрират уредба, която може да служи за пример на хората. Мравките, които живеят в общества, наречени колонии, имат толкова развита организация, че може да се каже, че от тази гледна точка притежават цивилизация, подобна на човешката.

Мравките събират и съхраняват храната си, пазят жилищата си, защитават колонии си и водят войни. Дори съществуват колонии, които се занимават с “шивашка дейност”, “земеделие” и “скотовъдство”. От гледна точка на организацията и специализацията тези животинки, между които съществува и една много развита комуникационна мрежа, имат несравнимо с останалите животни превъзходство.

Наред с организирания живот, който водят живеещите в общества животни, в случаи на опасност те също така действат заедно. Например, когато в територията на малките птици навлязат грабливи птици като сокол и орел, те групово ги обграждат. През това време започват да издават специален звук, с който да привлекат в територията им и другите птици от околностите. Обикновено с това групово нападателно поведение малките птици успяват да отдалечат от територията си грабливите птици.⁷¹

A group of penguins, including an adult and several chicks, framed by a decorative golden archway. The adult penguin is in the center, with its wings spread, and the chicks are scattered around it. The background is a warm, golden color with a textured pattern.

По същия начин птиче ято, което лети наедно, осигурява сигурност за всичките си членове. Например скорците, които летят на ято, летят така, че оставят голямо разстояние помежду си. Но когато видят сокол, веднага запълват празните пространства. По този начин затрудняват сокола да проникне между ятото, ако ли пък успее, то той ще нарани крилата си и няма да може да лови.⁷² Бозайниците също действат едновременно при нападение на стадото. Например зебрите, когато бягат от враговете си, вкарват малките си в средата на стадото. Делфините също се движат винаги под формата на стада и се противопоставят единно на най-големите си врагове – акулите.⁷³

Могат да бъдат дадени безброй много примери и подробности, свързани със социалния живот на животните. Така придобитите знания за животните са били събрани в резултат на дългогодишни широкообхватни проучвания. Както се вижда, разкритата в Корана информация за животните, както и във всяка една друга сфера, показва, че Коранът е Божието слово.

ОБМЕН НА ХРАНИТЕЛНИТЕ ВЕЩЕСТВА

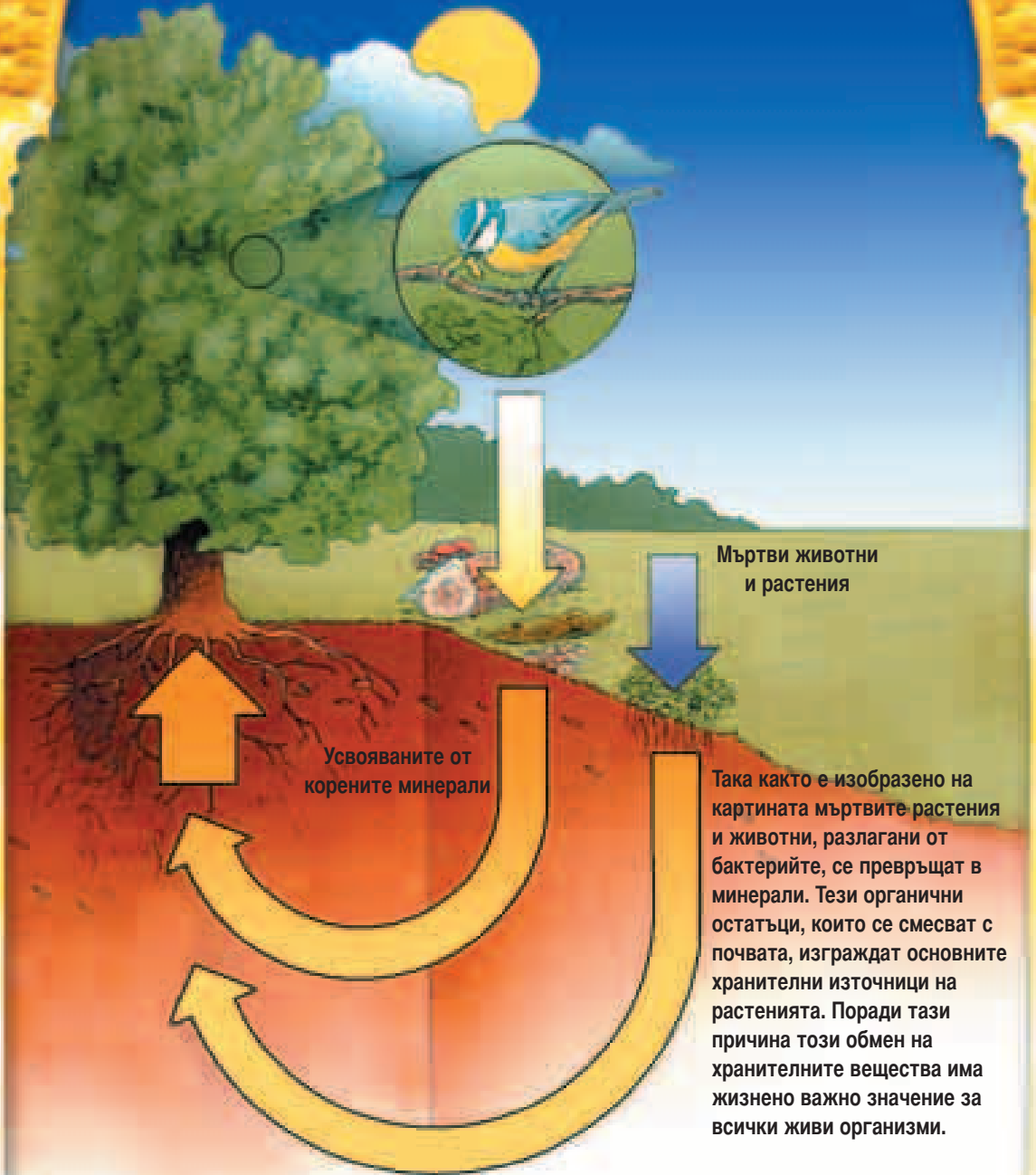
Аллах разпуква зърното и костилката. Изважда Той живото от мъртвото и изважда мъртвото от живото. Това е Аллах! Как сте подлъгани! (Сура Анам, 95)

В горния аят вниманието ни се насочва към информация за обмена на хранителните вещества, която е невъзможно да е била известна в периода на низпославане на Корана.

Когато един организъм умре, микроорганизмите веднага го раздробяват. По този начин мъртвото тяло бива разделено на органични молекули. Тези молекули се смесват с почвата и се превръщат в основен хранителен източник за растенията и животните, а оттам и за хората. Ако този обмен не съществуваше, то и животът нямаше да е възможен.

Бактериите са отговорни за подготвянето на необходимите на живите същества минерали и хранителни вещества. Докато растенията и животните са като мъртви през зимата, то всички минерали и хранителни вещества, които ще са им необходими, когато се съживят през лятото, се осигуряват от извършваните през зимата дейности от бактериите. През цялата зима бактериите, разлагайки органичните остатъци, т.е. умрелите животни и растения, ги превръщат в минерали.⁷⁴ По този начин, когато организмите се събудят напролет, ще намерят готови своите хранителни вещества. Благодарение на бактериите се извършва както “пролетно почистване” по местата, където се намират, така и подготвяне на достатъчно количество храна за природата, която се съживява през лятото.

Както се вижда, мъртвите организми играят първостепенна роля за живота на новите организми. Ето така с използвания в аята израз “**изважда Той живото от мъртвото и изважда мъртвото от живото**” обменът, който става, е представен по най-подходящия начин. Фактът, че в Корана преди векове е дадена толкова подробна информация, е още едно доказателство, че Коранът е Божието слово.

ПО ВРЕМЕ НА СЪН УШИТЕ ОСТАВАТ В АКТИВНО ПОЛОЖЕНИЕ

И запечатахме ушите им в пещерата години наред. (Сура Кахф, 11)

Използваният в горния аяат израз “запечатахме ушите им” в арабски език съответства на глагола “дарабе”. В арабския метафоричното значение на този глагол е “приспахме ги”. Когато глаголят “дарабе” се използва заедно с ухо, то той има значението и на “попречване на ухото да чува”. Това, че в аяата е подчертано само слуховото възприятие по време на съня, всъщност съдържа една много важна информация.

Според откритията на учените единственият сетивен орган, който остава активен, когато човек спи, е ухото. Именно това е и обяснението на способността да чуе часовника, за да се събудите.⁷⁵ Истинският смисъл на израза “запечатахме ушите им”, който Аллах използва по отношение на хората от пещерата, най-вероятно сочи към това, че слуховите възприятия на съответните младежи са били прекратени и поради тази причина са останали да спят дълги години, без да се събудят.

ЗНАЧЕНИЕТО НА ДВИЖЕНИЕТО ПО ВРЕМЕ НА СЪН

И ги смяташ за будни, а те са в дрямка и Ние ги обръщаме налясно и наляво. И кучето им е проснало лапи на входа. Съзреш ли ги, ще се отвърнеш от тях в бяг и ще се изпълниш с ужас. (Сура Кахф, 18)

В горния аят се разказва за хората от пещерата, за които се съобщава, че са останали да спят в продължение на стотици години. В този аят Аллах също така ни съобщава, че е обръщал телата им наляво и налясно. Истинският смисъл на това обаче бе открит неотдавна.

Хората, които лежат дълго време в едно и също положение, се сблъскват със сериозни здравословни проблеми като: появяване на усложнения при кръвообращението, образуване на рани по кожата, съсирване на кръвта в областите, които са в контакт с повърхността, върху която се лежи, и т.н.⁷⁵

Появилите се в резултат на лежането дълго време в едно и също положение креватни рани се наричат още “рани от натиск”. Това е така, защото при продължително лежане в едно и също положение постоянният натиск, който бива оказван на определена област, става причина прищипване и запушване на вените. В резултат на това пренасяните чрез кръвта кислород и хранителни вещества няма да могат да достигнат до кожата и тя ще започне да умира. При това обстоятелство по тялото започват да се образуват рани. Ако тези рани не бъдат излекувани, то могат да умрат и кожните слоеве, мастните и мускулни тъкани.⁷⁷

Ако тези образували се под кожата или тъканите рани не бъдат излекувани или ако се възпалят, могат да достигнат сериозни размери и

дори да предизвикат опасност за живота.

Поради тази причина, за да може да се намали натискът върху кожата, най-здравословно е на всеки 15 минути да се променя положението. Именно поради това съображение болните от парализа, които не могат да се помръднат, се подлагат на специални грижи и на всеки два часа се раздвижват с чужда помощ.⁷⁸ Фактът, че в горесцитирания аяят е обърнато внимание на такава откритата в нашето столетие медицинска информация е без съмнение друго чудо на Корана.

Харун Яхя

НАМАЛЯВАНЕ НА АКТИВНОСТТА ПРЕЗ НОЩТА

Той разпуква зазоряването и Той създаде нощта за покой, а слънцето и луната - за изчисление... (Сура Анам, 96)

Използваната в горния аяят арабска дума “секенен” има значението на “време за отдих, почивка, отмора”. Както Аллах подчертава в аяята, нощта е време за отдих за хората. Хормонът мелатонин, който се отделя вечерно време, подготвя човека за сън. Този хормон забавя физическите действия на човека, прави го сънлив и изтощен. Той е естествено успокоително, което успокоява душевното състояние.⁷⁹

По време на сън биенето на сърцето и ритъмът вдишване-издишване на въздух се забавят, кръвното налягане спада. Когато настъпи утрото, производството на този хормон се прекратява и тялото бива стимулирано да се събуди.⁸⁰

В същото време сънят дава възможността да се възстановят мускулите и другите тъкани в тялото, да се подновят остарелите или мъртви клетки. Тъй като по време на сън изразходването на енергия намалява, то през нощта се натрупва енергия. По време на съня също така се отделят някои важни за имунната система вещества и хормонът за растеж.⁸¹

Поради тази причина, когато човек не е спал достатъчно дълго, имунната му система веднага се повлиява и тялото става по-уязвимо на болести. Когато един човек не спи две нощи, неговата концентрация се затруднява, вниманието намалява, нараства процентът на допуснати грешки. Ако човек не спи три нощи, той започва да халюцинира и изгубва способността да мисли логически.⁸²

Нощта както за хората, така и за останалите живи същества е вре-

ме за отдых. Тази ситуация, която Аллах ни съобщава с айята “създаде нощта за покой”, сочи към един важен факт, който не може да бъде забелязан с просто око: множество дейности, които се извършват на земята през деня, вечерно време се забавят, преминават в състояние на покой. Така например при растенията с изгряването на слънцето започва изпотпяване на листата и свързаната с това фотосинтеза започва да се ускорява. Следобед обаче това явление протича обратно, т.е. фотосинтезата се забавя и дишането се ускорява, защото с увеличаване на температурата се засилва и изпотпяването. Вечерно време със спадане на температурата намалява изпотпяването и растението се облекчава. Ако дори само веднъж не настъпи нощ, то голяма част от растенията ще умрат. От тази гледна точка нощта както за хората, така и за животните означава почивка и освежаване.⁸³

Нощно време намалява активността и на молекулярно ниво. Радиацията, която Слънцето разпръсква през деня, раздвижва атомите и молекулите в земната атмосфера и в резултат те достигат до повисоки енергийни равнища. С увеличаване на тъмнината атомите и молекулите спадат на по-ниски енергийни равнища и започват да разпръскват радиация.⁸⁴

Твърде вероятно е 96ти аят на сура Анам от Корана да сочи именно към горесъбъжданата научна информация и това е още едно от безбройните чудеса на Корана.

(Аллах знае най-добре)

СВИВАНЕ НА ГЪРДИТЕ С УВЕЛИЧАВАНЕ НА ВИСОЧИНАТА

За да може да живее, човек се нуждае от кислород и атмосферно налягане. Способността ни да поемеме въздух е възможна единствено с навлизането на кислород в алвеолите на белия ни дроб. Но с изкачването ни по-високо, поради намаляване плътността на земната атмосфера, атмосферното налягане спада, а оттам намалява и количеството кислород, което навлиза в кръвообращението. В резултат на това поемането на въздух се затруднява. Със стесняването и свиването на алвеолите на белия дроб човек чувства гърдите си сякаш се задушават и не може да си поеме въздух.

Ако кислородът в кръвта по-малко, отколкото тялото се нуждае, то в организма ще настъпят известни смущения. Може да се появят симптоми като прекомерна умора, главоболие, виене на свят, гадене и загуба на съзнание. Когато се достигне до определена височина, поемането на въздух за човека става невъзможно. Поради тази причина, за да можем да живеем на такава височина, ние се нуждаем от кислородна подкрепа и специално облекло.

Човек намиращ се на 5000-7500 м надморска височина, може да припадне и да изпадне в кома поради невъзможност да си поеме въздух. Поради тази причина самолетите са оборудвани със специална кислородна апаратура, която позволява свободното дишане. В кабината им има специална система, която регулира атмосферното налягане, когато самолетите летят на 9000-10000 м надморска височина.

Известното като "аноксия" неразположение е причинено от недостатъчно навлизане на кислород в телесните тъкани. Този недостиг на кислород настъпва на 3000-4500 м надморска височина. В такава среда някои хора дори загубват съзнание, но при незабавно подаване на кислород те биват спасени.

С направеното сравнение в долуцитирания аят този физиологичен факт – промените, които настъпват при нарастване на височината – е представен така:

И когото Аллах поиска да напъти, разтваря Той гърдите му за Исляма, а когото поиска да остави в заблуда, прави гърдите му тесни, свити, сякаш се издига към небето. Така Аллах отрежда скверността за онези, които не вярват. (Сура Анам, 125)

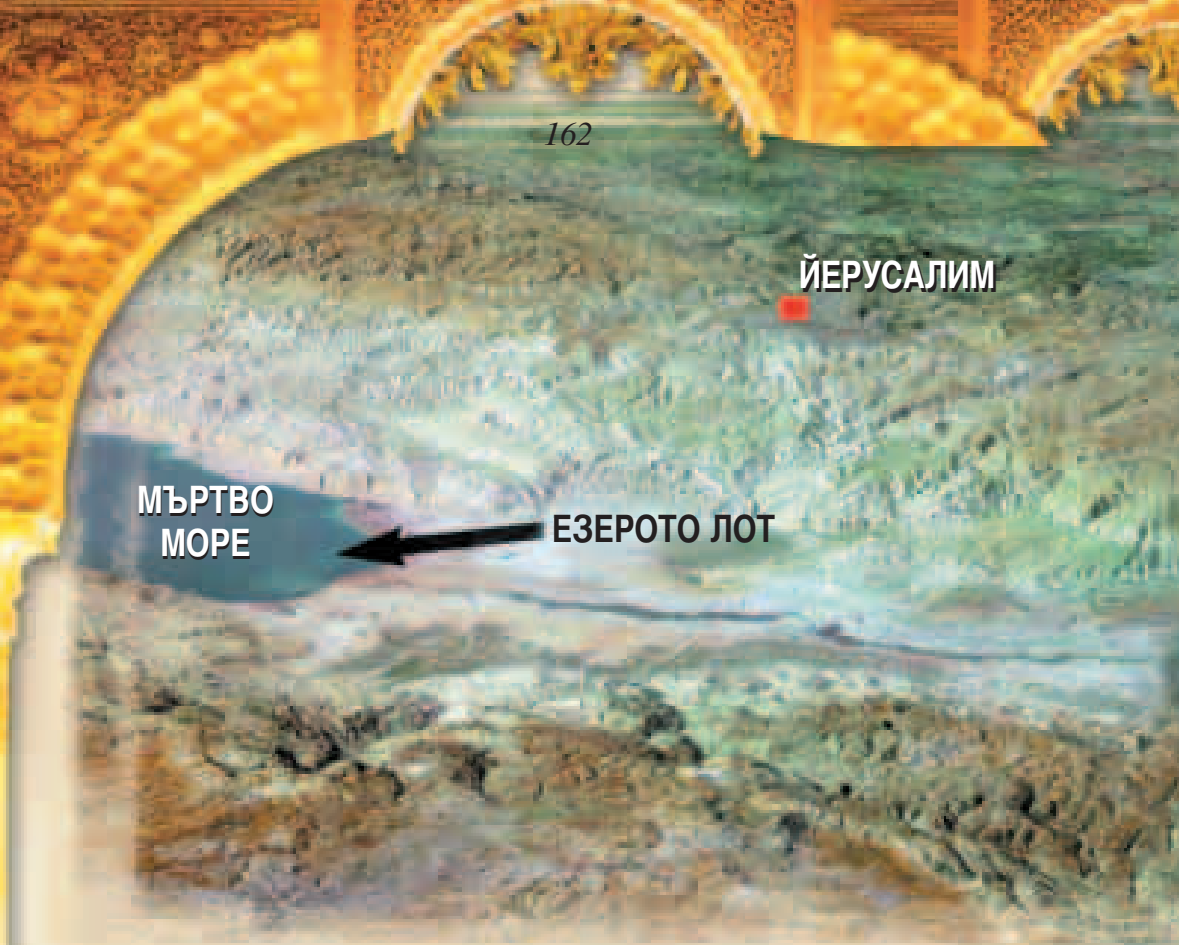
**ПРЕДСТАВЕНАТА
В КОРАНА
ИНФОРМАЦИЯ
ЗА БЪДЕЩЕТО**

ВЪВЕДЕНИЕ

Друга чудотворна страна на Корана е фактът, че в айятите му са предсказани някои важни събития, които щели да се сбъднат в бъдеще. Сбъдването на тези предсказания с течение на времето е доказателство за това, че Коранът е слово на премъдрия Аллах.

В следващите страници ще бъдат представени подробно някои от известията за бъдещето, които са ни съобщени в Корана и които са се случили вече.

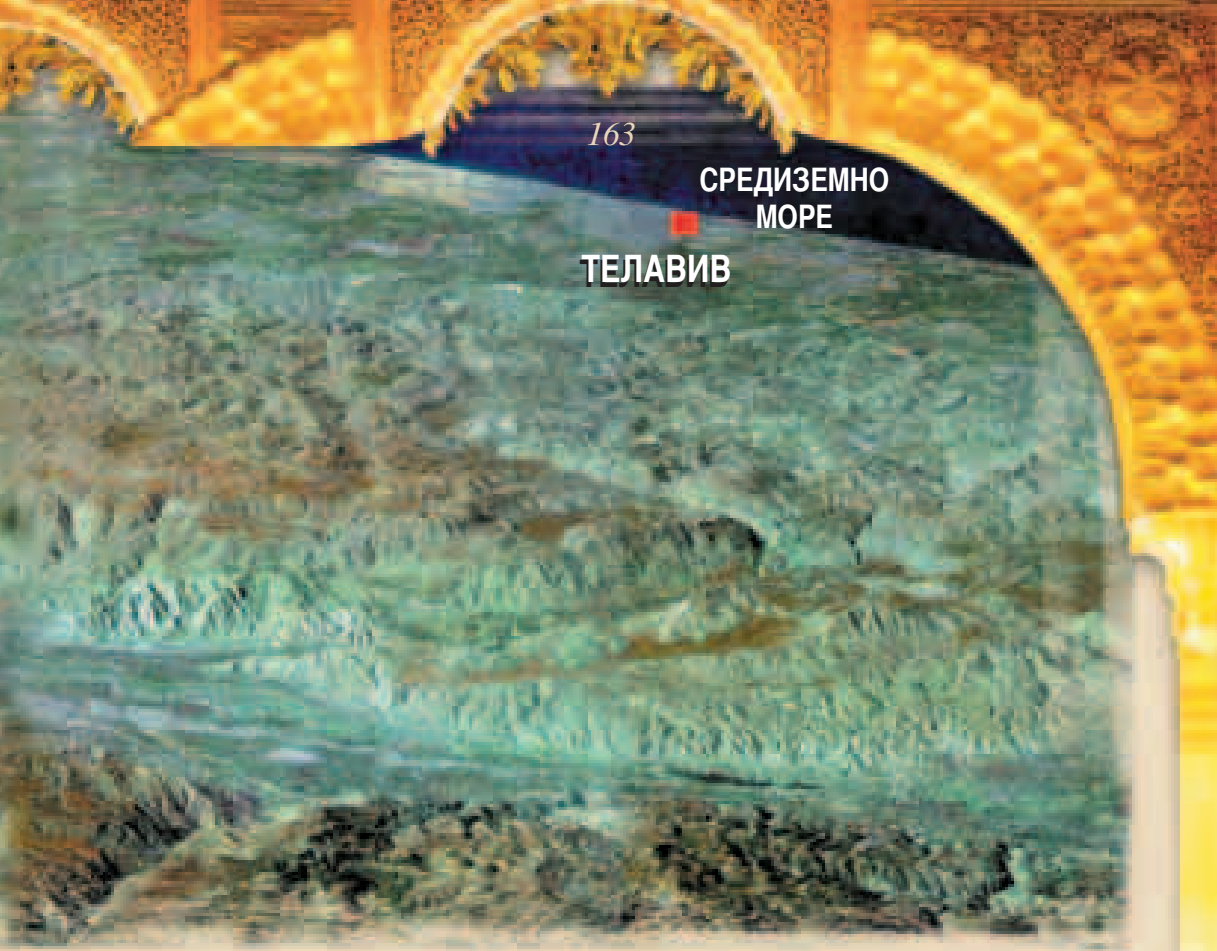

ПОБЕДАТА НА ВИЗАНТИЯ

Можем да открием едно от съобщенията в Корана предсказания за бъдещето в първите айяти от сура Рум. В тези айяти е съобщено, че Византийската империя ще претърпи поражение, но много скоро след това отново ще победи, ето така:

Алиф. Лам. Мим. Ромеите бяха победени на най-ниската земя. Но след поражението им те ще победят след няколко години. На Аллах е повелята и преди, и след това. В този ден вярващите ще ликуват. (Сура Рум, 1-4)

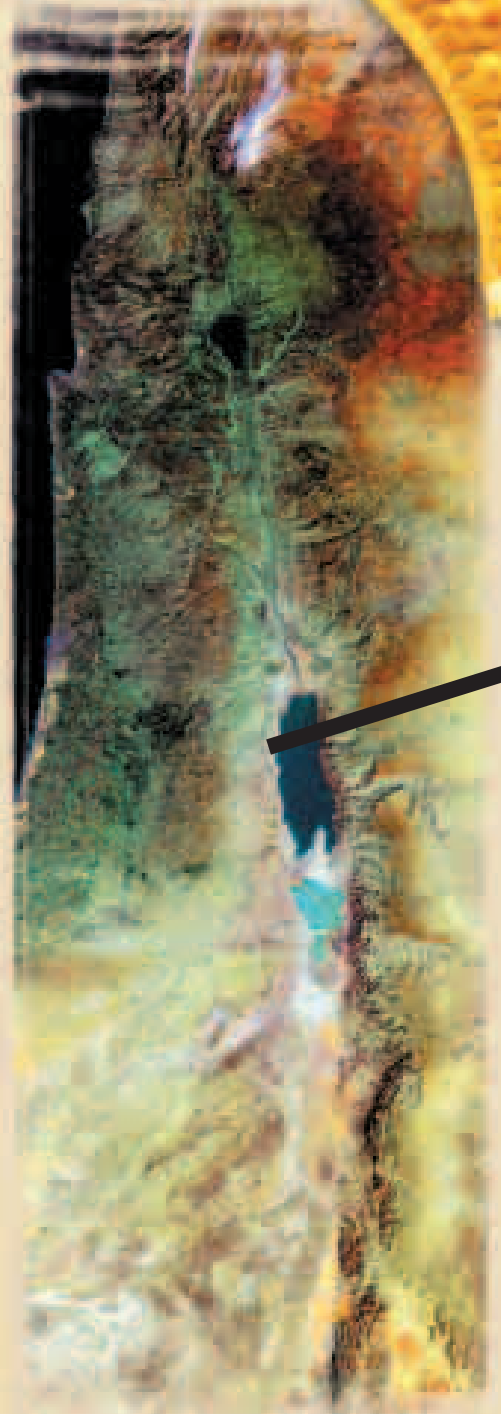

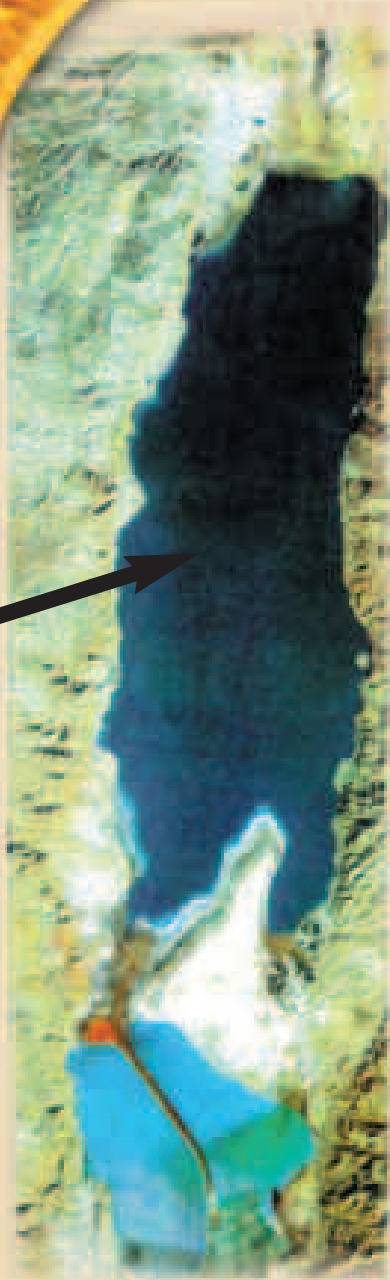
Водният басейн на езерото Лот (Мъртво море), където византийската армия била разгромена от персите. На снимката отгоре се вижда областта снимана от сателит. Околностите на Мъртво море, което е на 395 метра под нивото на Средиземно море, е най-ниската област на земната повърхност.

Тези айяти са низпослани около 620 година сл. Хр., почти седем години след жестокото поражение на византийците – християни от идолопоклонниците персийци. В айятите също така е разкрито, че не след дълго Византия ще стане победител. По това време обаче Византия била претърпяла такива големи загуби, че изглеждало невъзможно да оцелее, пък камо ли да излезне отново победител. Не само персийците, но и аварите, славяните и ломбардците представляват сериозна заплаха за Византийската империя. Аварите достигат чак до стените на Константинопол. Византийският император Хераклий заповядва всичкото

злато и сребро от църквите да се претопи и да се превърне в пари, с които да се покрият разходите на армията. Когато те се оказали недостатъчни, дори бронзовите статуи били разтопени и превърнати в пари. Много областни управители се изправят срещу император Хераклий и империята била на ръба да се разпадне. Месопотамия, Киликия, Сирия, Палестина, Египет и Армения, които по-рано принадлежали на Византия, били завладени от идолопоклонниците персийци.⁸⁵

Накратко, всеки очаквал Византийската империя да рухне. Точно по това време обаче биват низпослани първите айяти на сура Рум, които съобщават, че в рамките на няколко години Византия ще триумфира. Тази победа изглеждала толкова невъзможна, та арабските езичници достигат дотолкова далеч, че да се подиграват с тези айяти, като смятат, че съобщената в Корана победа никога няма да се случи.

Но както всички останали вести от Корана, така и тази без съмнение бе вярна. Около седем години след низпославането на първите айяти от сура Рум, през месец декември 627 година сл.Хр., близо до Ниневия се провежда още една голяма битка между Византийската и Персийската империя. И този път византийската армия побеждава персийската. Няколко месеца по-късно персийците биват принудени да сключат договор, с който се задължават да върнат на Византия завладените земи.⁸⁶

Ето така “византийската победа”, за която Аллах ни съобщава в Корана, като по чудо става реалност.

Друго чудо, разкрито в тези айяти, е съобщаването на геоложки факт, който не е възможно да е бил известен на който и да било по онова време.

В трети айят от сура Рум е споменато, че ромеите са победени на **най-ниското място на Земята.**

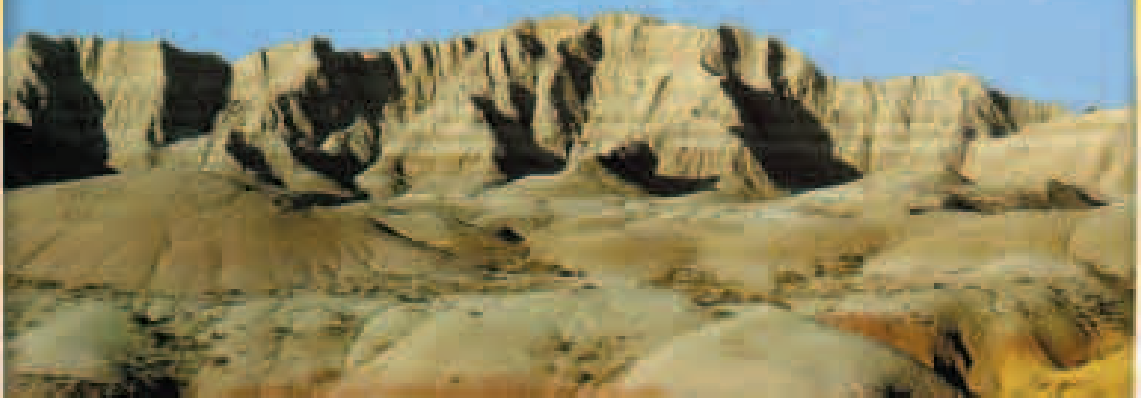
Вляво са изложени сателитни снимки на езерото Лот (Мъртво море). Височината на Мъртво море може да бъде измерена единствено със съвременни измерителни уреди. И от тези измерения става ясно, че то е “най-ниската земя” на земната повърхност.

Този израз, който на арабски език е “една ел-ард”, в някои преводи на Корана е преведен като “най-близкото място”. Но този превод не е точното съответствие на оригиналния израз, а негово метафорично тълкувание. Арабската дума “една” означава “ниско”, тя е производна на думата “дени”, която от своя страна означава “най-ниско”. Думата “ард” означава земна повърхност. Поради тази причина изразът “една ел-ард” означава “най-ниското място на Земята”.

Някои преводачи, вземайки под внимание близостта на съответната област с арабите, предпочитат значението “най-близко”. Но истинското значение на думата сочи към един много важен геоложки факт, който не е възможно да е бил известен през периода, когато Коранът е бил низпослан. Когато проучим къде е най-ниската област на Земята, то ще открием, че това е мястото, където византийците са били разгромени, а именно Мъртво море.⁸⁷

Мястото, където се провежда битката между Византийската империя и персийците, е басейнът на Мъртво море, което е разположено на пресечната точка между земите на Сирия, Палестина и днешна Йордания. И както споменахме, околностите на Мъртво море, което е на 395 метра под нивото на Средиземно море, е най-ниската област на земната повърхност.

Мястото, на което трябва да обърнем внимание тук, е, че височината на Мъртво море може да бъде измерена единствено със съвременни измерителни уреди. По-рано не е било възможно някой да знае, че Мъртво море е най-ниското място на Земята. Но тази област бива описана в Корана като “най-ниската земя”. Този факт очертава още едно доказателство за това, че Коранът е Божието слово.

ЗАПАЗВАНЕ НА ТЯЛОТО НА ФАРАОНА

Както ще разгледаме подробно в следващите глави, Фараонът приема себе си за бог и се отзовава със злословие и заплахи на отпавения от Муса (Мойсей) (м.н.) призив да повярва в Аллах. Това високомерно поведение на Фараона продължава до момента, в който се изправя пред смъртна опасност и разбира, че ще се удави. В Корана е съобщено, че Фараонът ще се обърне към вярата веднага щом остане лице в лице с Божието наказание:

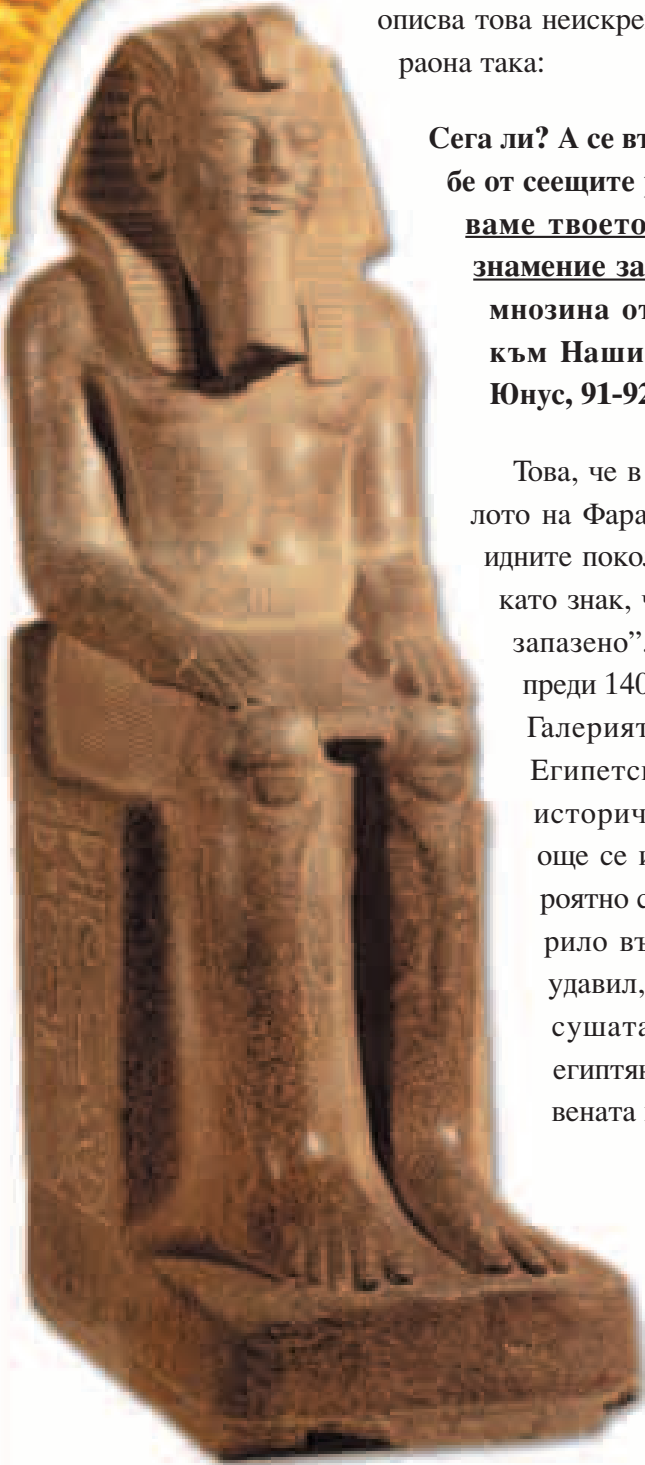
И преведохме синовете на Израил през морето, а Фараонът и войските му ги преследваха с гнет и вражда. А когато ги настигна потопа̀т, каза: “Вече повярвах, че няма друг бог освен Онзи, в Когото повярваха синовете на Израил, и съм сред отдадените Нему!” (Сура Юнус, 90)

Но в този момент Аллах не приема покаянието на Фараона. В Корана Аллах описва това неискрено поведение на Фараона така:

Сега ли? А се възпротиви ти преди и бе от сеещите развала. Днес спасяваме твоето тяло, за да бъдеш знамение за онези след теб. Ала мнозина от хората са нехайни към Нашите знамения. (Сура Юнус, 91-92)

Това, че в айята е съобщено, че тялото на Фараона ще бъде знамение за идните поколения, може да се приеме като знак, че тялото ще бъде “добре запазено”. Така както е съобщено преди 1400 години в Корана, днес в Галерията на царските мумии в Египетския музей в Кайро като историческо доказателство все още се излага един труп. Най-вероятно след като морето се затворило върху него и Фараонът се удавил, тялото му изплувало на сушата и бидейки открито от египтяните, е занесено в подготвената му отпреди гробница.⁸⁸

ЗАВОЮВАНЕТО НА МЕКА

Аллах превърна съновидението на Своя Пратеник в истина. “Ще влезете в Свещената джамия, ако Аллах е пожелал, в безопасност, с бръснати глави или подстригани, без да се страхувате.” И знае Той, каквото вие не знаете. И освен това ви отреди близка победа. (Сура Фатх, 27)

Докато пророкът Мохамед (м.н.) е в Медина, в един от сънищата си вижда как вярващите влизат в Свещената джамия в безопасност и извършват поклонение в Кааба. Той благовестява вярващите за това, защото преселилите се от Мека в Медина вярващи по онова време не могат да влизат в Мека.

Като помощ и подкрепа пророкът Мохамед (м.н.) получава като откровение от Аллах 27ми аяйт от сура Фатх и му бива съобщено, че сънят му ще се сбъдне и ако Аллах пожелае, вярващите ще могат да влезнат в Мека. И наистина, благодарение първо на споразумението Худейбие, а после и завоюването на Мека вярващите влизат в Свещената джамия в безопасност, точно както е съобщено в аяята. Ето така Аллах ни показва, че благата вест, която пророкът Мохамед (м.н.) предсказва, се сбъдва.

Но тук има нещо, на което трябва да обърнем внимание. Ако разгледаме внимателно 27ми аяйт от сура Фатх, ще видим, че преди завладяването на Мека се споменава и за настъпването на друго завоевание. В действителност, така както е съобщено в аяята, мюсюлманите първо завладяват Хайберската крепост, която е в ръцете на евреите, и после навлизат в Мека.⁸⁹

Някои от другите айяти, които благо-
вестяват за завоюването на Мека, са както следва:

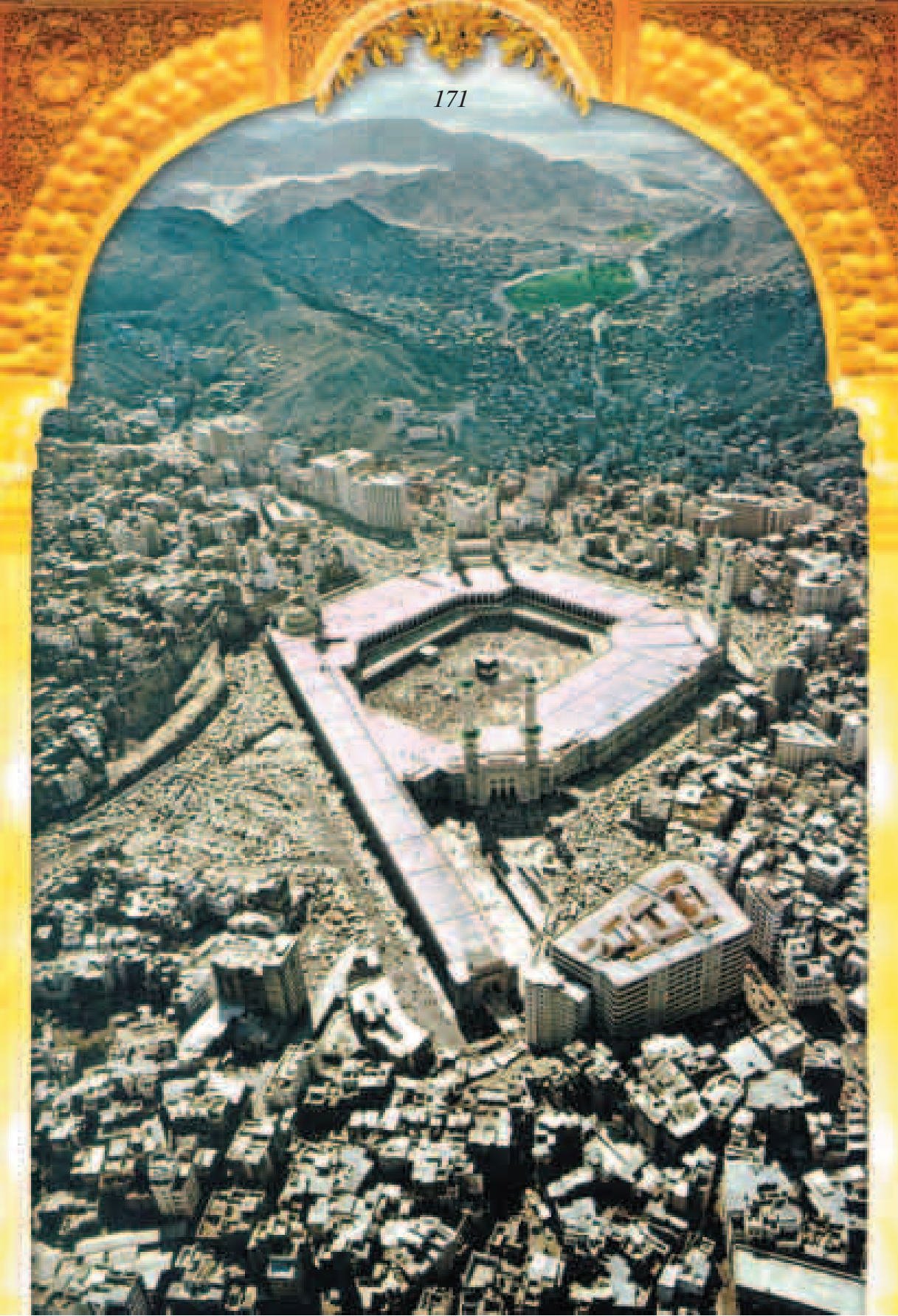
**Той е, Който възпря край Мека техните ръце от вас и ва-
шите ръце от тях, след като ви отреди да ги победите.**
Аллах е зрящ за вашите дела. (Сура Фатх, 24)

Ние ти дарихме [о, Мухаммад] явна победа, за да опрости
Аллах твоите предишни грехове, и следващите, и за да
довърши Той Своята благодат към теб, и за да те насочи по
правия път, и за да те подкрепи Аллах с могъща подкрепа.
(Сура Фатх, 1-3)

В 76ти айят от сура Исра е съобщено, че неверниците също няма
да могат да останат в Мека, така:

**И се домогваха да напуснеш земята [на Мека], за да те про-
гонят оттам. Тогава и те щяха да останат само малко след**
теб. (Сура Исра, 76)

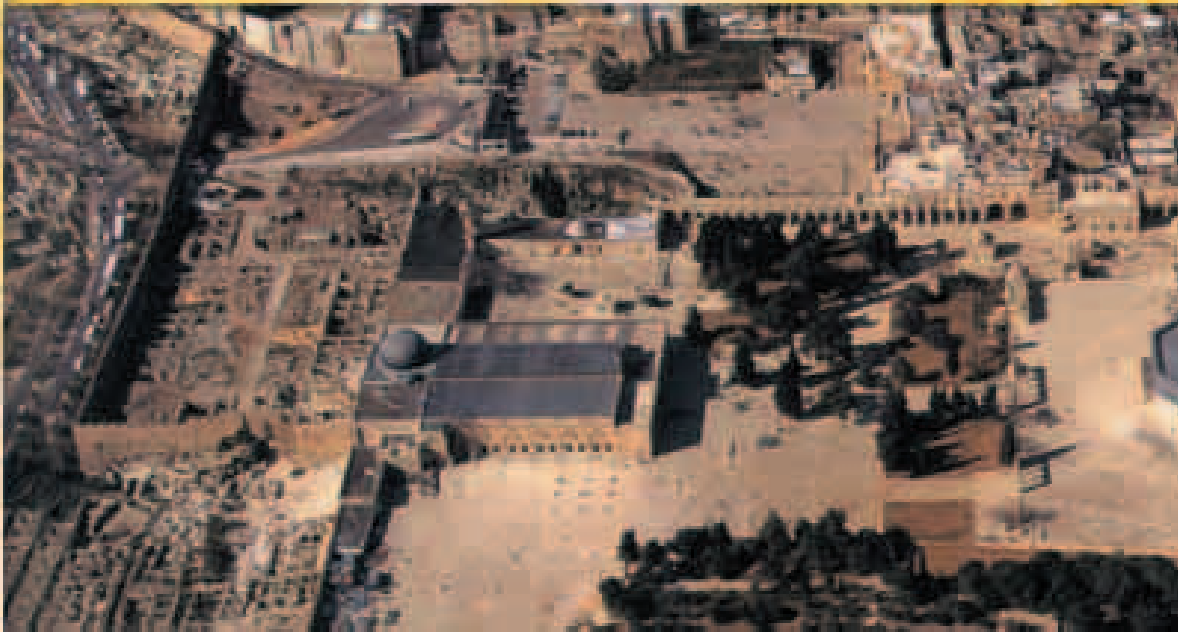
На осмата година от преселението пророкът Мохамед (м.н.) влиза
в Мека и я завладява. Две години след това, както Аллах съобщава в
Корана, неверниците напускат Мека. Същественото тук е следното:
когато пророкът Мохамед (м.н.) благовестява вярващите, съществу-
ващата ситуация въобще не е била в тази посока. Дори условията по-
казват точно обратното, неверниците изглеждали силно решени в ни-
какъв случай да не позволяват на вярващите да влезнат в Мека. А то-
ва става причина онези, в чието “сърце има болест”, да гледат с недо-
верие на това, което Пророкът (м.н.) казва. Но пророкът Мохамед
(м.н.), доверявайки се на Аллах, без да се интересува от това какво би-
ха казали хората, повярвал в това, с което Аллах го благовестява и го
съобщава на хората. Фактът, че предсказанието се сбъдва не след
дълго, е и едно от значителните чудеса на Корана.

ВИСОКОМЕРНИЯТ ВЪЗХОД НА СИНОВЕТЕ НА ИЗРАЕЛ

Предрекохме Ние на синовете на Израил в Писанието: “Ще рушите по земята два пъти и ще потискате с огромен гнет.” И когато настъпи обещаното за първото от двете, изпратихме срещу вас Наши раби, които имаха огромна мощ, и ви издириха сред домовете. И това обещание бе изпълнено. После ви дадохме надмощие над тях и ви подпомогнахме с имоти и синове, и ви отредихме повече воинска сила. (Сура Исра, 4-6)

Както се съобщава в тези айяти от сура Исра, два пъти синовете на Израел ще сеят развала по земята. След първия от двата “враждебни и високомерни възхода” Аллах съобщава, че е изпратил срещу тях мощна армия. Наистина в периода, когато синовете на Израел убиват

Яхя (Йоан Кръстител) (м.н.) и подготвят капан, за да убият Исус (м.н.), т.е. веднага след безочливия им възход и извършените поражения, през 70 година сл.Хр. те биват изселени от Йерусалим от римляните.

След като били изселени от Палестина през 70 година сл.Хр., евреите се разпръскват по цял свят. Когато този айят бива разкрит на пророка Мохамед (м.н.), евреите също живеели разпръснато в различни държави и нямали своя собствена държава. Но в айятите Аллах съобщава, че отново ще дари синовете на Израел със сила.

На това събитие по времето, когато пророкът Мохамед (м.н.) бил още жив, се гледало като на доста далечна и слаба вероятност, но покъсно се случва точно това. Евреите се връщат в Палестина и през 1948 година създават израелската държава. Всеобщо известна истина е, че поради политическата и военна сила на Израел днес и съществуващия расистки ционизъм отново в Средния изток цари терор.

Една от важните точки в този и останалите айяти относно синовете на Израел е, че те съобщават за бъдещото настъпване на събития, на които по онова време е гледано като на невъзможни да се случат и за които нямало ни най-малък намек или развитие. Разбира се всичко това е едно чудо на Корана.

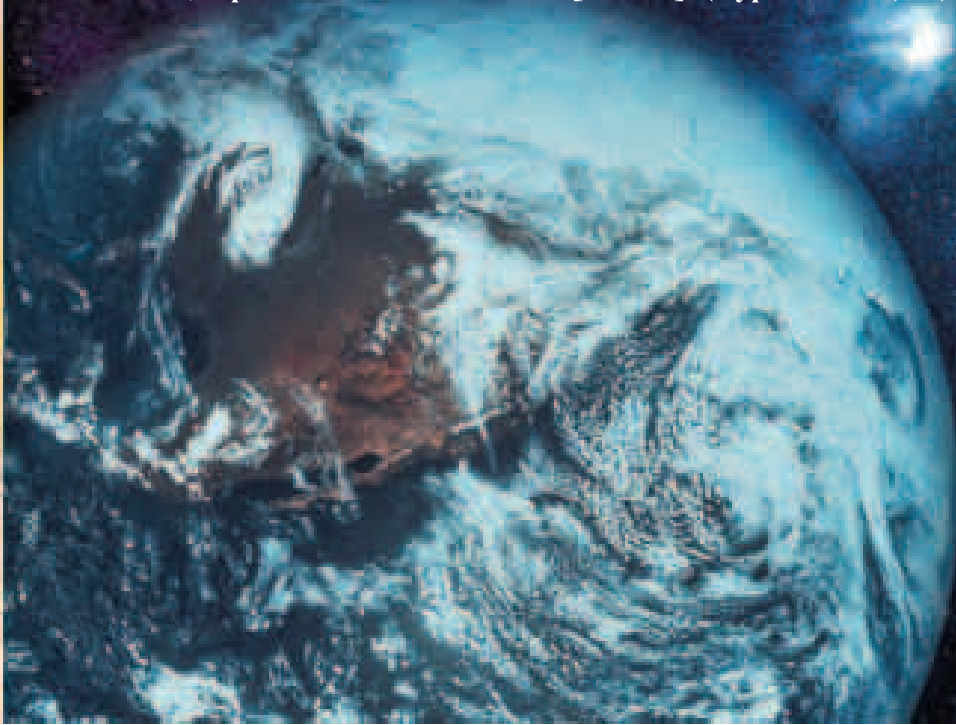

ОТКРИТИЕТО НА КОСМОСА

Хората откриват космоса и поставят началото на своите проучвания с изстрелването в космоса на руския спътник “Спутник” на 4 октомври 1957 година. Първият човек, излезнал извън орбита на Земята, бе руският космонавт Юрий Гагарин. На Луната пък за първи път човек стъпва на 20 юли 1969 г. чрез осъществената от американците експедиция “Аполо 1”.

Всъщност в Корана преди 1400 години е посочено, че хората ще постигнат напредък в една такава сфера и излизането в космоса ще стане възможно. В Корана Аллах подчертава този факт чрез следния аяят:

О, множество от джинове и хора, ако можете да проникнете зад пределите на небесата и на земята, проникнете! Не ще проникнете освен с власт [от Нас]. (Сура Рахман, 33)

Преведената в айята като "власт" арабска дума "султан" има значението на "сила, мощ, заповед, закон, път, власт, позволение, издаване на разрешително, узаконявам, знак, доказателство". Ако погледнем внимателно, ще видим, че в айята е подчертано не че хората няма да могат да преминат извън дълбините на небесата и земята, а че ще могат да постигнат това единствено чрез изключителна сила. Ето така с изключителната технология на 20ти век събитието, което Аллах съобщава в Корана, се сбъдва.

СЪВРЕМЕННИТЕ ТРАНСПОРТНИ СРЕДСТВА

[Сътвори] и конете, и мулетата, и магаретата за да ги яздите и за украса. И сътвори Той каквото не знаете. (Сура Нахл, 8)

В горния аят е подчертано, че освен животните, които използват като транспортни средства, ще съществуват и други средства, за които човек няма знание. В долния аят пък е посочено, че ще има масови превозни средства, наподобяващи кораб:

И знамение за тях е, че пренесохме бащите им [с Нух] в натоварения Ковчег. И създадохме за тях негови подобия, на които се возят. (Сура Йа Син, 41-42)

ЛЕТАТЕЛНАТА ТЕХНОЛОГИЯ

И подчинихме на Сулайман бурния вятър, който духаше по волята му към земята, която Ние благословихме. Ние всяко нещо знаем. (Сура Анбиа, 81)

Както става ясно от горния аят, Аллах е подчинил вятъра на Сулайман (Соломон) (м.н.) и му е предоставил възможността да го използва като средство за осъществяване на разнообразни дейности. Твърде вероятно е с този аят да се посочва, че както по времето на Сулайман (м.н.), така и в бъдеще вятърната енергия ще бъде използвана в техниката.

И на Сулайман - вятъра... Утринният му ход бе колкото месец [ход на другите], и вечерният - колкото месец...
(Сура Саба, 12)

С използвания в горесцитирания аят израз: "**...утринният му ход бе колкото месец [ход на другите], и вечерният - колкото месец...**", може би се подчертава фактът, че Сулайман (м.н.) е пътувал много бързо от едно място на друго. Най-вероятно Сулайман (м.н.), използвайки технология, подобна на днешните самолети, изработил транспортни средства, които се движат с вятъра и благодарение на тях е изминавал дълги разстояния за кратко време. Без съмнение Аллах знае най-добре.

Поради тази причина с горните айати може би се обръща внимание на високата летателна технология днес.

ВИЗУАЛЕН ТРАНСПОРТ

Един, който имаше знание от Писанието, рече: **“Аз ще ти го донеса, преди да мигнеш с око.”** И когато [Сулайман] видя трона при себе си, рече: **“Това е от благодатта на моя Господ, за да ме изпита дали съм признателен, или неблагодарен... (Сура Намл, 40)**

Човекът, за когото се споменава в айята като “един, който имаше знание от Писанието”, казва на Сулайман (м.н.), че “преди да мигне с око”, т.е. за много кратко време, ще му донесе трона на кралицата на Саба. Твърде вероятно е донасянето на трона на кралицата на Саба да е знак за използваното днес чрез високата технология визуално транспортиране. Друг айят, свързан с темата, е следният:

Исполин от джиновете рече: “Аз ще ти го донеса, преди да станеш от мястото си. Имам сила за това и съм достоен за доверие.” (Сура Намл, 39)

Днес посредством интернет е възможно всякакъв вид информация като статии, картини, филми, да изминава много дълги разстояния за няколко минути, дори секунди. Например с разказа за бързото транспортиране на трона на кралицата на Саба на далечно място може да се има предвид това, че посредством интернет едно такова действие (например изпращането на триизмерен образ или картина на трон) ще бъде възможно за време колкото мигване с очи.

Нещо повече, в една новина по новинарския канал Си Ен Ен (CNN) от 17 юли 2002 г. бе съобщено, че екип, състоящ се от физици от Националния австралийски университет в Канбера, са разчленили един лазерен лъч и са го “осветлили” на няколко метра по-нататък. Също така бе съобщено, че ръководителят на екипа Пинг Кой Лам казал, че все още не са започнали да осветляват материята, но това не е невъзможно и твърдите материали, които са под формата на атоми, ще е възможно да бъдат осветявани в рамките от 3 до 5 години.

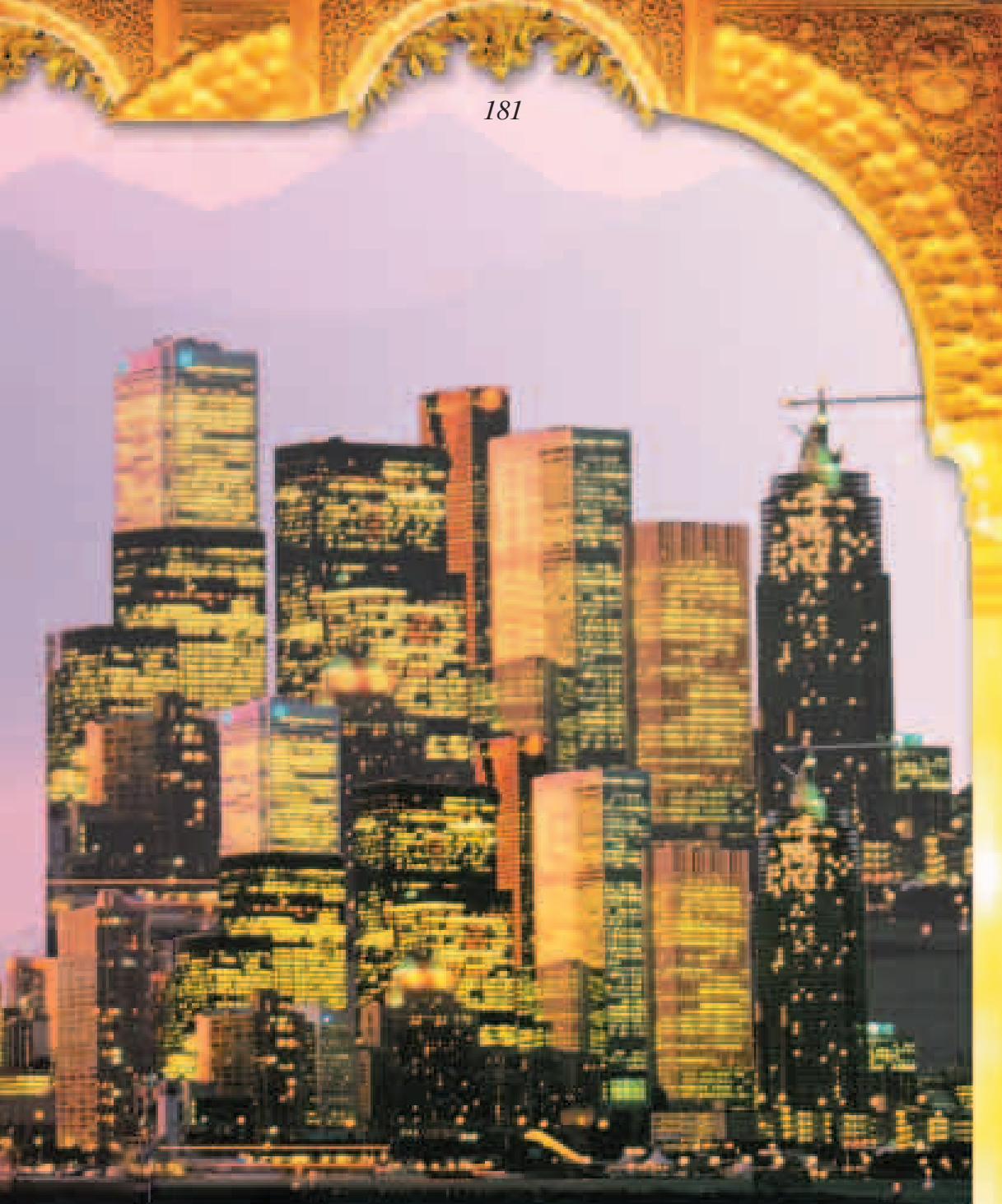
ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ЕЛЕКТРИЧЕСТВО

...И разтопихме за него медта като извор... (Сура Саба, 12)

Едно от големите блага, с които Аллах дарява Сулайман (м.н.), е “изворът от разтопена мед”. Този аят може да бъде тълкуван по различни начини.

С използването на разтопената мед може да се показва, че по времето на Сулайман (м.н.) е съществувала висока технология, която е използвала електричество. Както е известно, медта е един от металите, които са най-добри проводници на електричество и топлина и с това си свое качество е в основата на електрическата индустрия. Една значителна част от произведената в света мед се използва в електрическата индустрия.

Споменатият в аята израз “**като извор**” може да посочва това, че електричеството може да се използва на много големи площи. (Аллах знае най-добре)

ВОЙСКИ ОТ МРАВКИ В ТЕХНОЛОГИЯТА

Когато пристигнаха в Долината на мравките, една мравка рече: “О, мравки, влезте в жилищата си, за да не ви премажат Сулайман и воините му, без да усетят!” (Сура Намл, 18)

В горния аят вниманието ни се отправя към специално място, наречено “Долината на мравките”, и специално към мравките. Във факта, че Сулайман (м.н.) може да чува разговорите между мравките, може да се съдържат някои забележителни знаци за напредъка, който ще бъде постигнат в компютърната технология.

Днес с термина “Силиконова долина” се означава центърът на технологичния свят. Това, че в разказа за Сулайман (м.н.) се споменава за “Долина на мравките”, е крайно смислено. Вероятно с този аят Аллах подчертава появата в бъдещето на една напреднала технология.

Днес също така мравките и някои видове буболечки се използват доста усилено в областта на високите технологии. С взимането на тези организми като модел се цели обслужването на много сфери, като се започне от развитието на проекти на роботи и се стигне до техно-

логичната област на отбранителната индустрия. В аята може би се посочва именно това развитие.

Последното развитие в минитехнологията: войска от мравки-роботи

Най-известният от проектите, които са развити, вземайки мравките като пример, са “Проектите за войска от мравки-роботи”, които се провеждат в различните страни независимо един от друг. Например проучване, направено от Политехническият институт във Вирджиния и Държавния университет на Вирджиния, има за цел разработването на малки, евтини и прости роботи. Намерението им е да сформират войска от тези роботи, чиито физически характеристики са еднакви. Експертите по проекта обясняват причината за полезността на тези роботи така: “Действат групово, координирано, изпълняват физическите дейности като един екип и вземат общи решения”. Всички механични и електрически конструкции са проектирани, като е взето под внима-

ние поведението на мравките. Поради приликата им с двойниците си, които са буболечки, те биват наречени роботи-“войска от мравки”.

В началото роботната система "войска от мравки" бива проектирана като "система за пренасяне на материали". Според този сценарий на множество малки роботи щяла да им бъде възложена задачата съвместно да повдигат и натоварват предметите. По-късно се взема решение да бъдат използвани и за други цели.

В една третираща този въпрос публикация целите, за които ще се използват тези роботи, са определени по следния начин:

”Почитуване на ядрени и опасни вещества, миньорство (извличане и освобождаване на вещества), почитуване на мини, шпиониране и охраняване, извършване на проучвания и разкопки на повърхността на чужди планети”.⁹⁰

В доклад, който експертът в областта на технологията на мравките-роботи Израел А.Вагнер представя пред израелския парламент, проектите за мравките-роботи са описани по следния начин:

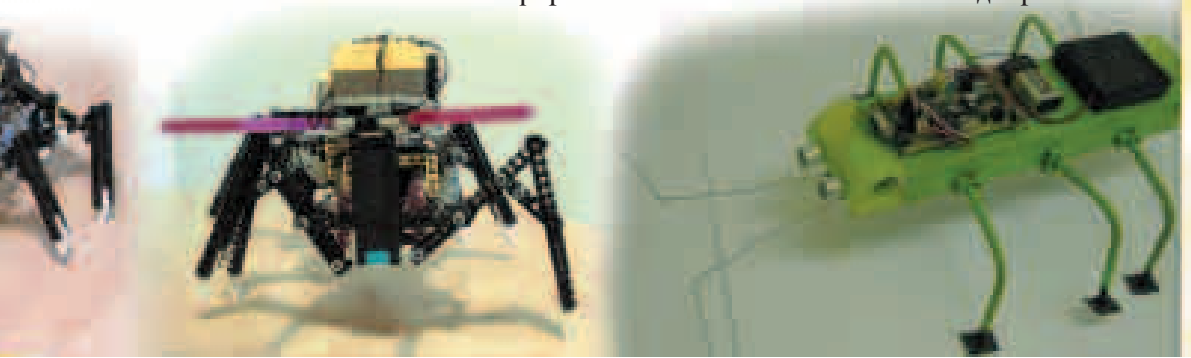
“Мравките-роботи са материални същества, които са конструирани, за да осъществяват една обща задача. Забелязва се, че тези същества използват ограничено количество енергия и оставяйки множество белези по местата, където работят, осъществяват комуникация. Разпре-

делението на работата между тези роботи може да се осъществява или от един индивид, който осигурява централизиран контрол и изпраща инструкции до останалите агенти, или чрез завършване на задача, която е възложена предвартително на всеки един от индивидите с условие да се подчинят. Трети начин пък е това сътрудничество да се появи от само себе си, без предварително решение, в хода на работата.

Целта на използване на тези роботи може да бъде: извършване на проучвания, изготвяне на географски карти, почистване на сутерени на къщи, извършване на открития, свързани с неизвестни планети, или почистване на минни зони.”⁹¹

Както се вижда и от тези примери, днес социалният живот на мравките съставя основите на множество проекти и автоматизираната технология, развита чрез взимане като пример мравките, предоставя предимства на хората. Ето поради тази причина е изключително важно да се обърне внимание на споменатите в разказа за Сулайман (м.н.) мравки и долината, в която се намират. Твърде възможно е използваната в аята дума “мравки” да сочи към състояща се от роботи войска. Също така това може да ни показва, че в бъдеще ще има развитие на автоматизиранията технология, че роботите ще заемат широко място в човешкия живот и извършвайки вместо хората множество тежки задачи, ще направят човешкия живот по-комфортен. Несъмнено Аллах знае най-добре.

**ПРЕДСТАВЕНАТА
В КОРАНА
ИНФОРМАЦИЯ
ЗА МИНАЛИ СЪБИТИЯ**

ХАМАН И ДРЕВНИТЕ ЕГИПЕТСКИ ПАМЕТНИЦИ

Някои от сведенията за Древен Египет, представени в Корана, разкриват множество исторически факти, които до неотдавна бяха тайна за хората. Тези факти ни показват, че всяка дума от Корана е използвана с определена мъдрост.

Един от хората, чието име се споменава заедно с Фараона, е “Хаман”. В шест айята от Корана Хаман е представен като един от най-приближените на Фараона.

От друга страна, в откъса от Тората (Стария Завет), където се разказва за живота на Муса (Мойсей) (м.н.), никъде не е споменато името на Хаман. Но името на Хаман е споменато в последните глави на Стария Завет като помощник на един вавилонски крал, който е живял приблизително 1100 години след Муса (м.н.) и е угнетявал евреите.

Някои немюсюлмани, които казват, че пророкът Мохамед (м.н.) е написал Корана, преписвайки от Тората и Библията, също така твърдят, че по време на преписването той е прехвърлил в Корана някои данни погрешно.

Абсурдността на тези твърдения бива разкрита с дешифрирането на египетската йероглифна азбука преди около 200 години и откриването на името “Хаман” в древни египетски ръкописи. До 18ти век написаните на древноегипетски език надписи и ръкописи не можеха да бъдат разчетени. Писмото на Древен Египет е йероглифно и се запазило в продължение на векове. С разпространяването на християнството и други културни влияния през 2ри и 3ти век сл.Хр. обаче Египет изоставя както своите древни вявания, така и йероглифното писмо. Последният известен пример за използването на йероглифното писмо е надпис от 394 г. сл.Хр. След това този език бе забравен и не остава никой, който да може да разчете или да разбере написаните на този език

ръкописи. Разбира се, допреди 200 години...

Мистерията на древноегипетските йероглифи бива разкрита през 1799 г. с откриването на плоча, наречена “Каменна плоча Росета” (“Rosetta Stone”), датираща от 196 г.пр.Хр. Характерното за този надпис е, че той е бил написан по три различни начина на писане: йероглифен, демотичен (опростен начин на древноегипетско йероглифно писане) и гръцки. С помощта на гръцкия ръкопис е декодиран и древноегипетският надпис. Преводът на ръкописа е завършен от французина Jean-FranNoise Champollion. Ето така бе разкрит един забравен език и описаната на този език история. Благодарение на това откритие бе научено много за древноегипетската цивилизация, религия и социален живот.

Чрез декодирането на йероглифите се сдобиваме и с една много важна информация, която касае темата ни: името “Хаман” наистина е споменато в египетските ръкописи. Надпис върху един паметник, разположен в музея “Хоф” във Виена, се отнася за това име. В същия надпис се подчертава близостта на Хаман с Фараона.⁹²

В речника “Хората от новото царство”, който бива подготвен на основа на всички намерени ръкописи, пише, че Хаман е “ръководител на работниците на каменоломната”.⁹³

Резултатът, който се появява, съдържа една много важна истина. Хаман, точно както е разкрито в Корана, е живял в Египет по времето на Муса (м.н.), би е много близък на Фараона и се е занимавал със строителната дейност.

Айятът от Корана, в който се съобщава, че Фараонът иска от Хаман да му построи кула, е в пълно съответствие с археологическите открития:

И рече Фараонът: “О, знатни, аз не знам да имате друг бог освен мен. И ми разпали [пещ] за [тухли от] глина, о, Хаман, и ми построй кула, дано зърна бога на Муса! Ала аз го мисля за лъжец.” (Сура Касас, 38)

В заключение, съществуването на името Хаман в древноегипетските ръкописи доказва още веднъж факта, че Коранът е низпослан от Аллах, който знае неведомото. Коранът ни разкрива по един чудотворен начин информация, която по времето, когато пророкът Мохамед (м.н.) е живял, не е било възможно нито да бъде достигната, нито пък да бъде разгадана.

До 19 век, когато биват декодирани египетските йероглифи, названието “Хаман” не бе известно. С дешифрирането на йероглифите се установява, че Хаман е бил приближен помощник на Фараона и ръководител на работниците на каменоломната. (Отдолу – египетски работници на строеж) Това, на което трябва да обърнем внимание тук е, че точно както е разкрито в Корана Хаман е ръководел строителната дейност на Фараона. Т.е. в Корана е представена информация, която не е била известна на никой човек по онова време.

Харун Яхя

МУСА (м.н.) И РАЗДВОЯВАНЕТО НА МОРЕТО

Египетските владетели, известни като фараони, в многобожната суверна религия на Египет се смятали за богове. В период, когато хем жителите на Египет са възприели една суверна система вместо Божията вяра, хем синовете на Израел са поробени, Аллах изпраща на египетския народ като свой пратеник Муса (Мойсей) (м.н.).

Но древните египтяни – начело с Фараона и обкръжението му – въпреки поканата към Божията вяра, която Муса (м.н.) им отправя, не се отказват от идолопоклонническите си вярвания. Муса (м.н.) е разяснил на Фараона и близкото му обкръжение от какво трябва да се въздържат и ги е предупредил за Божието наказание. В отговор на това те се противопоставят и обвиняват Муса (м.н.) в лудост, магьосничество и измама. Въпреки многобройните бедствия, които сполетяват Фараона и народа му, те не се отдават на Аллах, не приемат Аллах за единствен Бог. Нещо повече, за това, което ги сполетява, те държат отговорен Муса (м.н.) и затова искат да го изселят от Египет. Но Аллах ще спаси Муса (м.н.) и вярващите с него, а ще погуби Фараона и народа му. За тази помощ на Аллах е споменато по следния начин в Корана:

И разкрихме на Муса: “Удари с тоягата си по морето!” И то се разцепи. И всеки къс бе като огромна планина. И сторихме там другите да се приближат. И спасихме Муса и всички, които бяха с него. После издавихме другите. В това има знамение, но повечето от тях не вярват. Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния. (Сура Шуара, 63-68)

В открити неотдавна папируси, запазили се от времето на Фарао-

на, във връзка с тази тема можем да открием следните сведения:

“От стражата на бялата стая на двореца, повереник на книгите Аменамони до писаря Пентерхор:

Когато това писмо достигне до вас и го прочетете от край до край, когато разберете за скръбната гибел, която ще разчувства сърцето ви, **нещастieto от удавянето във водовъртежа**, то подобно на листо пред ураган освободете сърцето си пред най-голямото страдание...

... Бедствието, жестокото страдание го сграбчи... Илюстрирай смъртта на вожда, **унищожението на господаря на народите, кралят на изтоците и западите**. Новината, която ти изпрашам, с коя друга новина можеш да я сравниш?”⁹⁴

Фактът, че събитията от миналото, които са съобщени в Корана, се разкриват днес чрез исторически доказателства, е без съмнение едно от най-големите чудеса на Корана.

БЕДСТВИЯТА, КОИТО СПОЛЕТЯВАТ ФАРАОНА И БЛИЗКОТО МУ ОБКРЪЖЕНИЕ

Фараонът и близкото му обкръжение са толкова привързани към собствената си многобожна система, към суеверната си вяра, че дори пристигането на Муса (Мойсей) (м.н.) с множество чудеса не успява да ги отвърне от тези техни суеверни вярвания. И на всичкото отгоре открито изразявали това:

И казаха: “Каквото и знамение да ни донесеш, за да ни омагьосаш с него, не ще ти повярваме.” (Сура Араф, 132)

В отговор на това тяхно поведение, за да ги накаже и на земята, Аллах им изпраща, както е казано в айята, **"очевидни знамения"** (Сура Араф, 133) – бедствия. Първото от тях е суша и в резултат на нея намаляване на реколтата. Свързаният с това айят от Корана е следният:

И наказахме хората на Фараона с години [на суша] и с недоимък от плодове, за да се поучат. (Сура Араф, 130)

Египтяните били изградили напоителната си система на основата на река Нил и затова промените в природните условия им оказват влияние. Тъй като Фараонът и близкото му обкръжение се възгордяват срещу Аллах и не зачитат пророка Му, то ги сполетява неочаквано бедствие. Но както е казано в Корана, вместо “да се поучат”, те приемат това като лош късмет, който Муса (м.н.) и синовете на Израел им носят. След това Аллах им изпраща една поредица от бедствия. В Корана тези нещастия са описани така:

И им изпратихме потопа и скакалците, и въшките, и жабите, и кръвта - очевидни знамения. Но се големееха и бяха престъпни хора. (Сура Араф, 133)

Съобщеното в Корана относно бедствията, които сполетяват египетския народ, бива потвърдено още веднъж с намерения в началото на 19ти век в Египет, запазил се от времето на Средното царство, папирус. След като този папирус бива открит, през 1909 г. е отнесен в Холандския музей в Лейдън, където е преведен от А.Х.Гардинър. В папируса се разказва за бедствия като недоимък, суша и за бягството на робите от Египет. Също така става ясно и че авторът на този папирус – Ипувер, е бил свидетел на тези събития.

Поредицата от бедствия, сполетяла египетския народ, е в пълно съответствие с описаните в Корана нещастия като недоимък, всяващата тревога кръв и др.⁹⁵ В папирусите си Ипувер споменава за бедствията, които Аллах е съобщил в Корана, по следния начин:

Бедствията бяха обхванали цялата страна. Навсякъде имаше кръв.⁹⁶

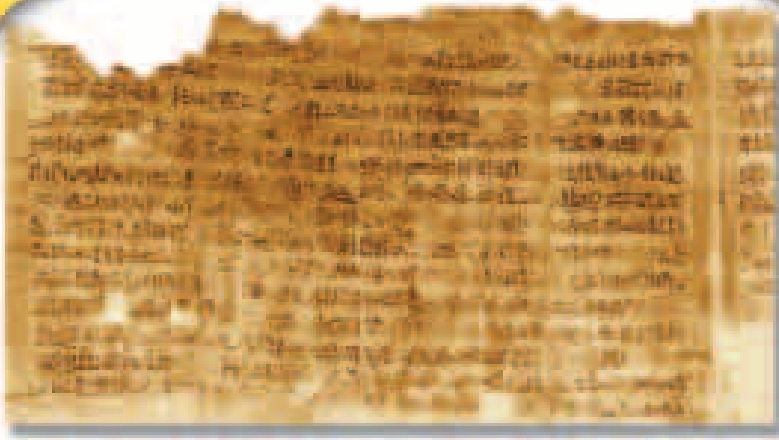
Реката се превърна в кръв.⁹⁷

Ето така всичко, което бях видял вчера, бе унищожено. Цялата земя беше оголена, като че беше пожъната...⁹⁸

Долен Египет бе погубен... Целият дворец остана безлюден. Всичко, което притежавахме: пшеница и ечемик, гъски и риби...⁹⁹

Наистина посевите навсякъде бяха унищожени...¹⁰⁰

Земите – въпреки цялата безредица и врява... В продължение на девет дена никой не излезна от двореца и никой не видя лицето на този човек... Градовете бяха заличени от земята от мощни течения... Горен Египет бе унищожен... навсякъде имаше кръв... в страната се появиха епидемии... Днес наистина никой не можеше да отиде на запад, в

В началото на 19ти век в Египет бе открит папирус, който се е запазил от времето на Средното царство. Папирусът е изложен в Холандския музей в Лейдън и през 1909 г. е преведен от А.Х.Гардинър. Пълният текст на папируса е публикуван в книгата “Съветите на един египтянин от жреческия папирус в Лейдън”. (Admonitions of an Egyptian from a Hieratic Papyrus in Leiden) В папируса са описани големите промени в Египет, глада, сушата, бягството на робите с богатствата на египтяните и обсебила цялата страна смърт. Папирусът е бил написан от египтянин на име Ипувер и както става ясно от описанията, самият той е бил свидетел на тези събития.¹⁰¹ Този папирус е ръкопис, който много ясно описва бедствията, смъртта на египетското висше общество и погубването на Фараона.

Библос. Какво ще направим за мумиите си?... Златото намаляваше...¹⁰²

Хората започнаха да се страхуват от водата. Ожадняваха дори след като са пили вода.¹⁰³

Ето водата ни! Щастието ни! Какво бихме могли да направим? Всичко бе ограбено.¹⁰⁴

Градовете рухнаха. Горен Египет пресъхна.¹⁰⁵

За една минута жилищните площи бяха разрушени.¹⁰⁶

Фактът, че в този папирус, за който научаваме през 20ти век, се споменава за бедствията, сполетели Фараона и неговия народ, е в пълно съответствие с Корана, още веднъж доказва, че Коранът идва от Божествен източник.

СПОМЕНАВАНЕТО НА МУСА (м.н.) КАТО МАГЪОСНИК

В папирусите, запазили се от времето на Фараона, Муса (Мойсей) (м.н.) се споменава като “магъосник”. (Въпросните папируси са в Британския музей в Англия.) Въпреки всичките си усилия Фараонът и обкръжението му никога не надделяват над Муса (м.н.).

“Това бе написано във втория ден от седмия месец от царуването на големия брат и баща на властелина на справедливостта и син на Слънцето – Аммон, вечноживия като Слънцето Рамзес... Когато вземеш това писмо, стани, започни работа, поеми върху себе си наблюдението на нивите. Когато получиш известието за ново бедствие, подобно на наводнението, което унищожава всички житни култури, си размърдай ума. (Тоест помисли) Хемтон ги унищожи, като ги ядеше лакомо, житниците са пробити, мишките са на глутници по нивите, бълхите са под формата на вихрушка, скорпионите ядат лакомо, предизвиканите от малките мушици рани бяха толкова много, че не могат да бъдат изброени. И угнетяваше жителите... *Скрайб* (*Scribe*) (На английски език “Скрайб” означава еврейски учен. Тук най-вероятно се има предвид Муса (м.н.).) **бе постигнал целта си всички житни култури да бъдат унищожени.** За тях магийте бяха като хляб. Скрайб... беше най-висшият сред хората, владеещи изкуството на писане.”

За това, че за Муса (м.н.) се говори като за “магъосник”, е съобщено в следните айяти от Корана:

И рекоха: “О, вълшебнико, позови за нас своя Господ за онава, което ти е обещал! И непременно ще се напътим.” (Сура Зухруф, 49)

И казаха: “Каквото и знамение да ни донесеш, за да ни омагъосаш с него, не ще ти повярваме.” (Сура Араф, 132)

ДУМАТА “ФАРАОН” В КОРАНА

В Стария Завет владетелят по времето на Ибрахим (Аврам) (м.н.) и Юсуф (Йосиф) (м.н.) е споменаван като Фараона. Докато обръщението “Фараон” щеше да бъде използвано много след двамата пророци.

В Корана, когато се говори за египетския владетел, се използва арабската дума “ел мелик”, която означава “владетел, цар, султан”:

И рече царят: “Доведете ми го!... (Сура Юсуф, 50)

По отношение на владетеля по времето на Муса (Мойсей) (м.н.) обаче е използвана думата “Фараон”. Това извършено в Корана разграничаване не се прави в Новия и Стария Завет, нито пък в кратките еврейски исторически експозета. Там се използва само названието Фараон.

И в действителност в египетската история използването на термина “фараон” е характерно единствено за по-късните периоди. Обръщението “фараон” започва да се използва за първи път през 14 век пр.Хр. по времето на Аменхотеп IV. Юсуф (Йосиф) (м.н.) обаче е живял най-малко 200 години по-рано.¹⁰⁷

В *Енциклопедия Британика* също е дадено обяснението, че думата “фараон” е почетна титла, използвана от периода на Новото царство (започва от 18 династия; 1539-1292 г. пр.Хр.) до 22 династия (945-730 г. пр.Хр.); по-късно това обръщение се превръща в титлата “цар”, а преди това пък тази титла изобщо не е използвана. Друга информация по този въпрос е дадена в *Американската академична енциклопедия* и е отбелязано, че прозвището “Фараон” започва да се използва след Новото царство.

Както се вижда, можем да говорим за използване на думата “Фараон” едва след определен период от време. Поради тази причина извършването на точното разграничаване – владателят по времето на Юсуф (м.н.) се споменава винаги като “Царя”, а владателят по времето на Муса (м.н.) като “Фараона” – е още едно доказателство за това, че Коранът е Божието слово.

**Така ти съобщаваме
[о, Мухаммад] от вестите за онова,
което бе преди. И вече ти дадохме
Напомняне от Нас. Който се
отдръпне от него, ще понесе
товар в Деня на възкресението.
(Сура Та Ха, 99-100)**

ГРАДЪТ ИРАМ

В началото на 90те години на 20ти век най-известните в света вестници под заглавията “Открит е великолепен арабски град”, “Легендарният арабски град е разкрит”, “Пясъчният Атланис – Убар” отделят широко място на едно много важно археологическо откритие. Много хора, които до този момент смятат, че споменатите в Корана адити са само легенда или че никога няма да бъдат открити, остават слисани пред това откритие. Човекът, който открива този посочен в Корана град, е любителят археолог Николас Клеп.

Докато Николас Клеп, който е специалист по арабски и режисьор на документални филми, извършва проучвания върху арабската история, попада на една книга, написана през 1932 г. от английския изследовател Бертрам Томас, със заглавие “*Arabia Felix*” (“*Благоденстваща Арабия*”). *Arabia Felix* е наименованието на областта, която се намира в южната част на завзеития от римляните Арабски полуостров и обхваща днешен Йемен и Оман. Гърците наричали тази област “Еудаймон Арабия”, а арабските мъдреци от средновековието - “Ал-Яман ас-Саида”. Всички тези наименования означават “Щастливи араби”. Това е така, защото през древните времена тази област била търговски център на извършваната между Индия и Северна Арабия търговия на подправки. Хората, които обитавали тези земи, също така отглеждали растение на име “кехлибар”, което се среща много рядко и по онова време било със стойността на злато.

Английският изследовател Бертрам Томас, който отделя широко място на тези сведения в книгата си, е осъществил изследователско пътуване в района, където са разположени останките на град Убар, в който са живели адитите. По време на пътуването си в тази близка до крайбрежието област, където е разположен Оман, живеещите в пустинята бедуини му показали една стара пътечка и му обяснили, че тя водела до един много стар град на име Убар.

При извършените в Убар разкопки били открити, точно както е споменато в Корана, множество сгради образци на художественото изкуство и произведения на висша цивилизация.

За да докаже съществуването на Убар, английският изследовател прибегва към два метода. Първо намира следите от пътечката, за чието съществуване бедуините твърдели. Обръщайки се към НАСА, иска да бъдат направени сателитни снимки на този район. След това започва да изследва древните ръкописи и карти, които се намират в библиотеката Хънтингтън в Калифорния. След кратки проучвания намира една карта, която е нарисувана от египетско-гръцкия географ Батламюс през 200 г. сл.Хр. На картата са обозначени местоположението на един разположен в местността древен град и пътищата, водещи до него. През това време от снимките, направени от НАСА, се появяват известни следи от пътища, които не е възможно да бъдат видени с просто око, а само чрез един цялостен въздушен поглед. Нарисуваните на картата пътища и тези, които се виждат от сателитните снимки, си съвпадат едни с други. Крайната точка на тези пътища, от своя страна пък, е един

**Вече минаха преди вас други
събития. Вървете по земята
и вижте какъв е краят
на отричащите!
(Сура Ал-Имран, 137)**

обширен район, върху който става ясно, че в миналото е имало град.

Ето така бива открито местоположението на легендарния град, който е тема на разказваните от бедуините предания. С началото на разкопките изпод пясъците започват да излизат и останките на древния град. Именно поради тази причина този изчезнал град е определен като “Пясъчният Атланис – Убар”.

Всъщност основното доказателство за това, че този древен град е мястото, където са живели споменатите в Корана адити, са останките на града. След появата на първите руини става ясно, че този погубен град представлява споменатите в Корана колони на адитите и ирамитите. Защото сред извадените в резултат на разкопките постройки има високи колони, чието съществуване е подчертано в Корана. Д-р Заринс, който е от ръководещия разкопките изследователски екип, казва, че това, което отграничава този град от останалите археологически открития, са високите колони и поради тази причина това е градът Ирам, на споменатите в Корана адити. За град Ирам в Корана е разкрито следното:

Не видя ли ти как постъпи твоят Господ с адитите и с ирамитите, имащи високи постройки, подобни на които не бяха сътворени по земите. (Сура Фаджр, 6-8)

Както се вижда, фактът, че представените в Корана сведения относно миналото са в такова съответствие с историческите данни, е друго доказателство за това, че Коранът е словото на Аллах.

На горе изложената сателитна снимка от разположената в южната част на Арабския полуостров Йордания се наблюдава един напречен разрез. На снимките на града Убар, направени през 1992 г. от НАСА, биват установени следи от древни пустинни пътища. Описаните преди 1400 год. в Корана адити посредством съвременните технологични възможности се превръщат в едно от чудесата на Корана

ГРАДОВЕТЕ СОДОМ И ГОМОРА

Пророкът Лут (Лот) (м.н.) живее по едно и също време с пророка Ибрахим (Аврам) (м.н.). Лут (м.н.) е изпратен като пратеник на един от съседните на Ибрахим (м.н.) народи. Според съобщеното в Корана този народ е извършвал невиждана дотогава извратеност – хомосексуализъм. Когато Лут (м.н.) им казва да се откажат от тези извратености и им проповядва Божията вяра, те го опровергават, отричат пророчеството му и продължават перверзията си. В резултат на това народът бива погубен посредством ужасно бедствие.

“При мъжете ходите със страст наместо при жените. Вие сте хора престъпващи.” А отговорът на народа му бе само да кажат: **“Прогонете ги от вашето селище! Те били хора, които се пазят чисти.”** И спасихме него и семейството му, освен неговата жена. Тя бе от оставащите. **И изсипахме отгоре им дъжд [от нажежени камъни].** Виж какъв е краят на престъпниците! (Сура Араф, 80-84)

Ще стоварим върху обитателите на това селище напаст от небето, защото са нечестивци.” И оставихме от това **ясен знак** за хора проумяващи. (Сура Анкабут, 34-35)

В Стария Завет името на града, в който живее Лут (м.н.) и който по-късно бива погубен, е Содом. Става ясно, че поселеният в северната част на Червено море народ е бил унищожен по начин, напълно съответстващ на разкритото в Корана. От извършените археологически проучвания се разбира, че градът е бил разположен близо до Мъртво море, което се простира по протежение на границата между

Израел и Йордания. Според откритията на учените този район е покрит с изключително голямо количество сярa. Поради тази причина в целия район няма никакви растения и животни, т.е. не се забелязват никакви форми на живот, и това е символ на настъпилото в областта разрушение.

Както е известно, сярата е елемент, който се получава в резултат на вулканични изригвания. Всъщност начинът на погубването, който е съобщен в Корана, притежава ясни знаци, че това е било земетресение и вулканични изригвания. Немският археолог Вернер Келер казва следното за тази област:

Наред с основата на тази огромна пукнатина, която минава точно през този район, долината Сидим, която обхваща Содом и Гомора, един ден се потапя в бездната. Тяхната гибел настъпва чрез мощно земетресение, което най-вероятно е придружено от експлозии, гръмотевици и изтичане на природен газ и всеобщ голям пожар. Пропадането освобождава вулканичните сили, които са спящи надълбоко, по протеже-

Въздушна снимка на Мъртво море.

ние на пукнатината. В горната долина на Йордания близо до Башан все още има внушителни кратери на изгаснали вулкани; огромни маси лава и хлътнали базалтови пластове са се наслоили върху варовиковата повърхност.¹⁰⁸

Именно тези пластове от лава и базалт са най-голямото доказателство за това, че навремето тук е имало вулканичко изригване и земетресение. Така или иначе езерото Лот, или както още се нарича – Мъртво море, е разположено върху една активна сеизмична област, т.е. точно върху една земетръсна зона:

Дъното на Мъртво море е разположено във вътрешността на една тектонична пукнатина, наречена “Рифтова долина”. Тази долина се простира по протежение на 300 км, като започва от Тивериадското езеро и стига до средата на долината Арабах.¹⁰⁹

Техническата страна на бедствието, което сполетява народа на Лут (м.н.), става ясно от геоложките проучвания. Те разкриват, че земетресението, което унищожава народа на Лут (м.н.), се случва вследствие на едно доста дълго пропукване на земната повърхност (фаулна линия), по протежение на дългото 190 км корито на река Шери’ат. Реката Шери’ат извършва едно спускане от общо 180 метра. Тази ситуация и фактът, че езерото Лот е на 400 метра под морското равнище, са две важни доказателства, показващи, че тук някога се е случило голямо геоложко събитие.

Интересната структура на река Шери’ат и езерото Лот съставят само малка част от пукнатината или цепнатината, преминаваща през тази област на земята. Пукнатината започва от предградието на планината Таурис, простира се до южните брегове на езерото Лот, преминава над Арабската пустиня на залива Акаба, продължава отвъд Червено море и завършва в Африка. По протежението на тази дълга пукнатина са установени силни вулканични дейности. Така че в планината Галилей в Израел, във високоравнинните региони в Йордания, в залива Акаба и други съседни региони се забелязва наличието на черен базалт и лава.

Всички тези следи и географски факти показват, че в езерото Лот

се е случило едно катастрофално геоложко събитие.

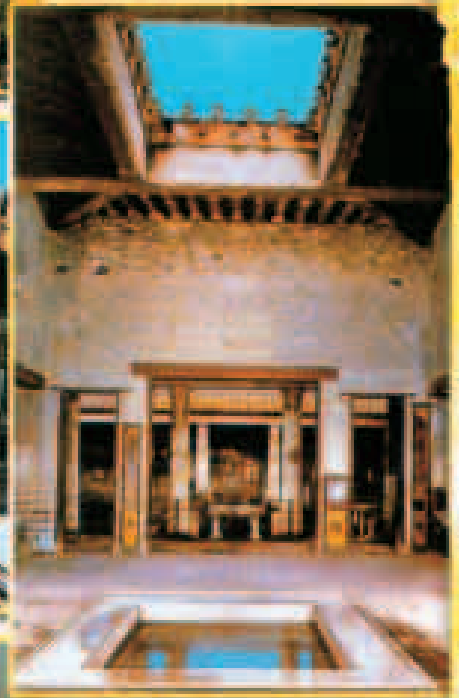
В декемврийското издание от 1957 г. на списание *National Geographic* във връзка с този въпрос е направен следният коментар:

Хълмът Содом, безплодна пустош, се издига остро над Мъртво море. Никой досега не е успял да открие погубените градове Содом и Гомора, но учените вярват, че те са разположени в долината Сидим, която е срещуположна на тези скали. Най-вероятно вследствие на земетресението са погълнати от прииждащите води на Мъртво море.¹¹⁰

Едно от сведенията, които сочат към тези погубени градове, е, както е съобщено в 76ти аят от сура Хиджр, фактът, че тези градове се намират понастоящем на главен път. Учените-географи установяват, че този район се намира върху един главен път, който е на югоизток от Мъртво море и се простира от разположената на Арабския полуостров Сирия чак до Египет.

И преобърнахме селището надолу, и изсипахме над тях порой камъни от глина. В това има знамения за прозорливите. Те [селищата] са на все още съществуващ път. В това има знамение за вярващите. (Сура Хиджр, 74-77)

**Господът на небесата и на земята,
и на всичко между тях,
ако сте убедени. Няма друг
Бог освен Него. Той съживява и
Той умъртвява - вашият Господ и
Господът на древните ви предци.
(Сура Духан, 7-8)**

На снимките отгоре се вижда древната населена област, разположена около вулкана Везувий. От останките в района се разбира, че населението на Помпей е живяло в огромен разкош и великолепие. А що се отнася до вкамененото тяло на най-долната снимка, то това е доказателство за нещастieto, което е сполетяло жителите на Помпей.

НАРОДЪТ НА САБА И НАВОДНЕНИЕТО АРИМ

Народът на Саба бил една от четирите големи цивилизации, живеещи в Южна Арабия. Според историческите източници, изобразяващи този народ, това е била държава, която подобно на финикийците извършвала усилена търговска дейност. В историята жителите на Саба са известни като цивилизован народ. В ръкописите на владетелите на Саба преобладават думи като “ремонтиране”, ”посвещаване”, ”построяване”. Едно от най-съществените творения на този народ – язовирът Мариб, е важен показател за технологичното ниво, до което са достигнали.

Държавата Саба е притежавала една от най-мощните войски в региона. Благодарение на войската си можела да следва експанзионистична политика. Със своята развита култура и войска по онова време държавата Саба, в буквалния смисъл на думата, представлява “супер-сила” в региона. В Корана се споменава за тази мощна армия на Саба. Една от фразите на военачалниците на войската на Саба, предадена в Корана, показва колко е надеждна. Военачалниците казват на кралицата на Саба следното:

Рекоха: “Ние имаме сила и огромна мощ. А повелята е твоя, ти реши какво ще повелиш!” (Сура Намл, 33)

С построяването на язовира Мариб посредством доста напреднала за онези времена технология народът на Саба получава един голям напоителен капацитет. Благодарение на придобитите чрез този метод плодородни земи и контрола, който притежават върху търговския път, им предоставят възможността да водят един разкошен и благоденствен живот. Но вместо да благодарят на Господа за всичко това, те, както е казано в Корана, “се отвърнаха“ от Аллах. И поради това язовирите им се разрушават и “наводнението Арим” опустошава всичките им земи.

Столицата на Саба е бил доста забогателият поради благоприятното си географско разположение Мариб. Столицата е доста близко до река Адхана.

Мястото, където реката навлиза в планината Балак, било особено подходящо за построяване на язовир. Жителите на Саба се възползват от това и в период, когато все още са в процес на изграждане на цивилизацията си, построяват на това място язовир и започват да извършват напояване. Благодарение на този язовир те достигат едно ниво на прогресивно процъфтяване. Странстващият в този район гръцки писател Плиний (Pliny) хвали тази държава и разказва колко озеленена била тя.

Язовирът в Мариб имал височина 16 метра, широчина 60 метра и дължина 620 метра. Според извършени изчисления посредством язовира можело да се напоява площ от общо 9600 хектара, от тях 5300 хектара принадлежали на южната, а останалите на северната равнина. В надписи от Саба тези две равнини са споменати като “Мариб и двете равнини”. Вследствие на този язовир и напоителната система тази област става известна като най-добре напояваната и плодородна част на Йемен. Французинът Дж. Холеви и австриецът Гласер доказват посредством писмени документи, че язовирът в Мариб е съществувал отпреди много векове. В документи, написани на химерски език, е отбелязано, че този язовир правел почвата плодотворна.

Язовирът, който се срутва през 542 г. сл.Хр., става причина за споменатото в Корана “наводнение Арим” и причинява големи разрушения. Лозята, градините и обработваемите земи, които народът на Саба е обработвал в продължение на стотици години, биват напълно унищожени. След рухването на язовира се наблюдава навлизане в процес на бърза рецесия, със завършването на който настъпва и краят на държавата Саба.

Когато разгледаме внимателно айятите от Корана в светлината на гореспоменатите исторически факти, ще видим, че между двете съществува много точно съответствие. Археологическите открития и историческите факти сочат към написаното в Корана. Както е казано в Корана, народът, който не се поучава от предупрежденията на изпратения им пророк и не е признателен на Господа за благата, с които го е дарил, най-

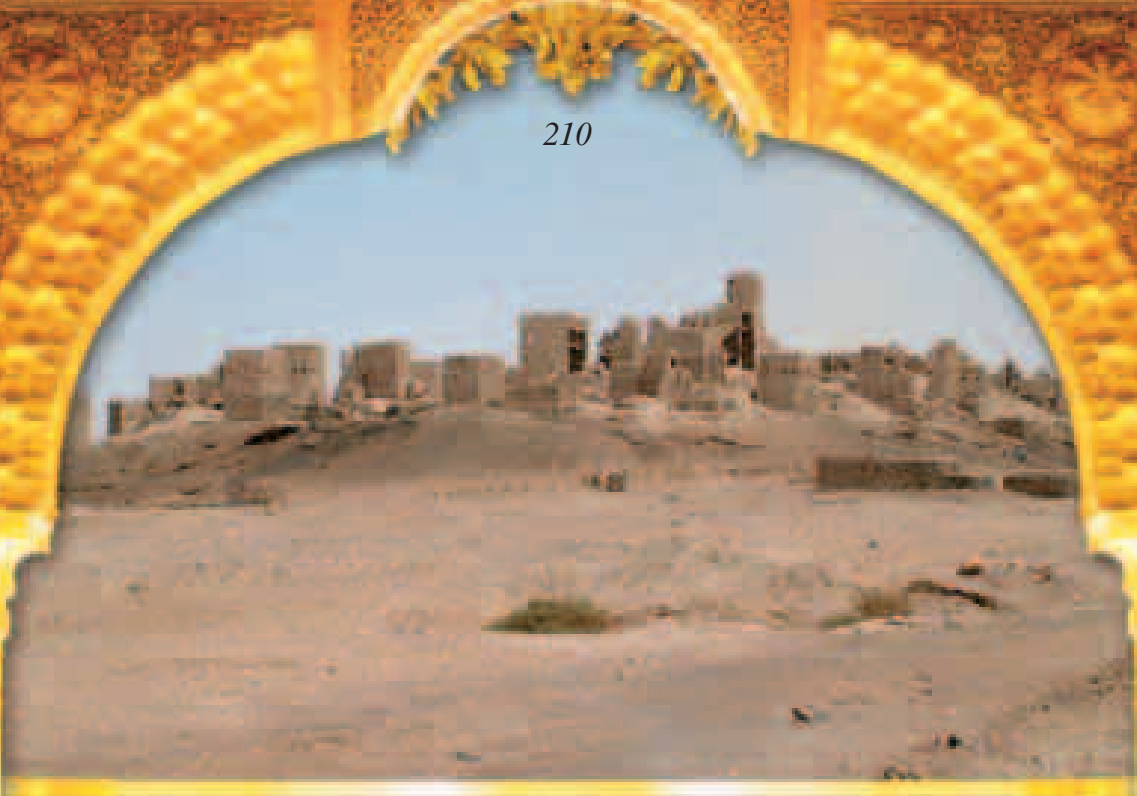
накрая бива наказан с ужасяващо бедствие – наводнение. Изпратеното на държавата Саба бедствено наводнение е описано в Корана по следния начин:

За народа на Саба имаше знамение в неговата земя - две градини, отдясно и отляво: “Яжте от препитанието на вашия Господ и Му бъдете признателни! Имате прекрасно място и опрощаващ Господ!” Но те се отвърнаха и изпратихме срещу тях пороя от бентовете, и заменихме техните градини с две градини, даващи горчиви плодове и тамариск, и съвсем малко бодливи храсти. С това ги наказахме за тяхното неверие. Нима наказваме други освен неблагодарните? (Сура Саба, 15-17)

За изпратената на народа на Саба мъка в Корана се говори като за “Сейл-юл Арим”, т.е. “наводнението Арим”. Тази използвана в Корана фраза също така показва и начина, по който става това наводнение. Това е така, защото думата “Арим” означава язовир или язовирна стена. Фразата “Сейл-юл Арим” пък описва наводнение, което е настъпило в резултат на разрушаването на язовира. Тръгвайки от термините, използвани в Корана по отношение на наводнението Арим, ислямските

Останки от храм в Мариб

тълкуватели достигат до много точни констатации за време и място, свързани с темата. В тълкуванията на Мевдуди пише следното:

Думата “арим”, използвана в израза “Сейл-юл Арим” от айята, има значението на “язовир, язовирна стена” и произхожда от думата “аримен”, която се използва в южноарабския език. В новините относно извършените разкопки в Йемен думата много често се използва с това си значение. Така например след реставрирането на голямата тераса в Мариб на етиопския владетел на Йемен – Ебрехе, в един написан през 542 и 543 г. сл.Хр. ръкопис тази дума отново е използвана със значението си на язовир (язовирна стена). При това положение Сейл-юл Арим ще означава “наводнение, което е станало в резултат на рухването на язовир”. **“... и заменихме техните градини с две градини, даващи горчиви плодове и тамариск, и съвсем малко бодливи храсти”** (Сура Саба, 16). Т.е. вследствие на настъпилото след разрушаването на язовира наводнение цялата държава била съсипана. Каналите, които жителите на Саба изкопали, изграждайки язовири между планините, се разрушават и цялата напоителна система се унищожава. В резултат на това държавата, която по-рано била като градина,

Язовирът Мариб, който се вижда на гореизложените снимки, е бил едно от най-големите изобретения на народа на Саба. Със споменатото в Корана наводнение Арим стените на язовира се срутват и след известен икономически упадък държавата Саба достига до своя край.

се превръща в джунгла, в която растат диви треви и не остава нито един ядивен плод освен черешоподобния плод, който дават малките храстообразни дървета.¹¹¹

Върху повърхността на колоните има надписи, написани на сабайски език. Християнският археолог Вернер Келер, който е автор на книгата *“Свещената книга каза истината”* (“Und Die Bibel Hat Doch Recht”), също признава, че наводнението Арим е станало точно както е описано в Корана, и пише следното:

Съществуването на един такъв язовир и това, че разрушавайки се, той унищожавя целия град, доказва, че даденият в Корана пример за собствениците на градините наистина се е случил.¹¹²

Бедствието, което наводнението Арим носи със себе си, поставя началото и на превръщането на областта в пустиня, а с изчезването на обработваемата земя бива отнет и най-големият източник на приходи за жителите на Саба. Народът, който пренебрегва отправления им от Аллах призив да повярват и да са признателни, най-накрая бива наказан чрез ето такова нещастие.

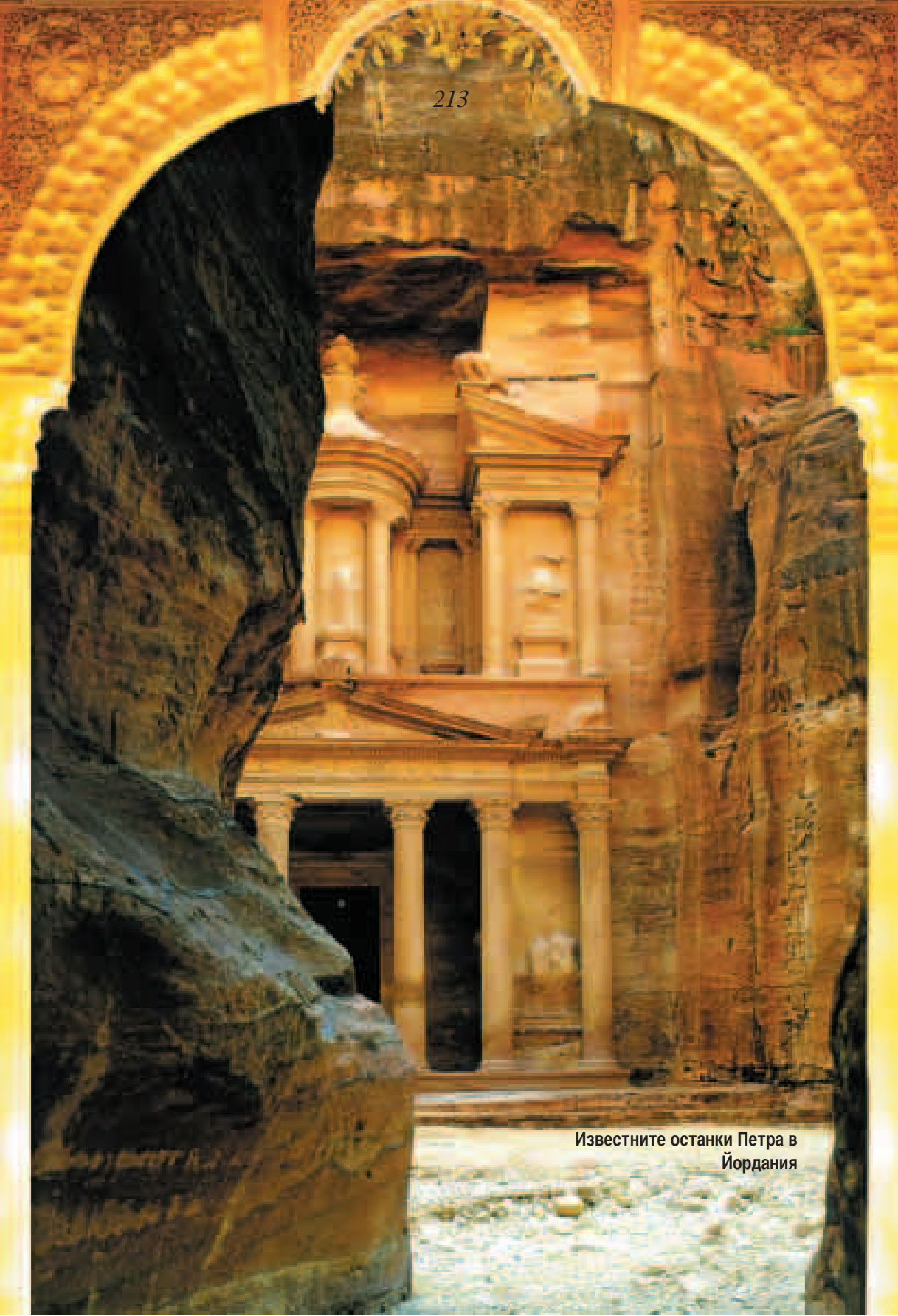
НАРОДЪТ НА ХИДЖР

Самудяните са един от народите, споменати в Корана, за който днес разполагаме с най-много информация. Историческите източници сочат, че наистина в миналото е живял народ на име самудяни. Предполага се, че споменатият в Корана народ на Хиджр и самудяните са в действителност един и същи народ, защото другото име на самудяните е “хората на Хиджр”. При това положение може би думата “самудяни” означава името на народа, а Хиджр е един от построените от тези хора градове. Всъщност описанията на гръцкия географ Плиний са в тази насока. Плиний пише, че местата, по които са живели самудяните, са Домата и Хегра, които пък в момента представляват град Хиджр.

Най-старият източник, в който се споменава за самудяните, са държавните регистри на Вавилон, където се описва победата на вавилонския крал Саргон II над този народ. Саргон II ги е победил вследствие на проведена в Северна Арабия през 8 век пр.Хр. война. Гърците също разказват за този народ и в произведенията на Аристотел, Батламус (Batlamyus) и Плиний са споменавани като “тамудеи”, т.е. “самудяни”. Преди пророка Мохамед (м.н.), между 400 и 600 г. сл.Хр., следите им са заличени.

Днес е възможно в долината Рум, или с другото ѝ наименование – Петра, в Йордания да видим най-красивите примери на каменно майсторство на този народ. В действителност, майсторството на самудяните при обработката на камъни в Корана е разкрито така:

(Салих каза на народа си:) Спомнете си как Той ви стори наследници подир адитите и ви настани по земята! Правите в равнините ѝ дворци и дълбаете в планините домове. Помнете благата на Аллах и не сейте развала по земята, рушейки!” (Сура Араф, 74)

Известните останки Петра в
Йордания

**МАТЕМАТИЧЕСКОТО
ЧУДО НА КОРАНА**

ПОВТОРЕНИЕТО НА ДУМИ В КОРАНА

В Корана някои думи, имащи определена връзка помежду си, по един много удивителен начин са повторени или по равен брой пъти, или според значението си се явяват точни делители една на друга. В таблицата отдолу са представени такъв вид думи и броят на повторенията им в Корана.

- Изразът “седем небеса” е използван 7 пъти. “Сътворяването на небесата” също е повторен 7 пъти.

Седем небеса	7
Сътворяването на небесата	7

- Докато единственото число на думата “ден” е употребено 365 пъти, то множественото число, т.е. “дни” е използвано 30 пъти. Броят на повторенията на думата “месец” е 12.

Ден	365
Месец	30
Дни	12

- Думата “предателство” е употребена 16 пъти, броят на повторенията на “злоба” също е 16.

Предателство	16
Злоба	16

- Броят на повторенията “растение” и “дърво” е един и същи: 26.

Растение	26
Дърво	26

- Докато думата “наказание” е използвана 117 пъти, то “прощаването”, което е една от основните характеристики на морала, на който Коранът ни учи, е употребена точно два пъти повече, т.е. 234 пъти

Наказание	117
Прощаване	$2 \times 117 = 234$

- Резултатът, който получаваме, когато преброим използването на глагола “рече”, е 332. Същият е и броят на повторенията на глагола “рекоха”.

Рече	332
Рекоха	332

- Един и същи е и броят на употребяваните думи “земен живот” и “отвъден живот”.

Земен живот	115
Отвъден живот	115

- В Корана думата “дявол” е използвана 88 пъти. Броят на повторенията на думата “ангел” е 88.

Ангел	88
Дявол	88

- ◆ Думите “вяра” и “неверие” са повторени 25 пъти в Корана.

Вяра	25
Неверие	25

- ◆ Думите “рай” и “ад” също имат еднакъв брой повторения: 77.

Рай	77
Ад	77

- ◆ В Корана “милостинята закят” е употребена 32 пъти. Броят на повторенията на “благодославяне” е също 32.

(Милостинята закят е задължителна за мюсюлманите и има важно социално значение.)

Милостинята закят	32
Благославяне	32

- ◆ Докато определението “праведници” се използва 6 пъти, то “нечестивци” се употребява два пъти по-малко, т.е. 3 пъти.

Праведници	6
Нечестивци	3

- ◆ Равен брой повторения – 5, имаме и на думите “лято-жега” и “зима-студ”.

Лято – жега	$1 + 4 = 5$
Зима – студ	$1 + 4 = 5$

❖ В Корана думите “вино” и “опиянение” също са използвани поравно: 6.

Вино	6
Опиянение	6

❖ Думата “богатство” е използвана 26 пъти, а “бедност” два пъти по-малко, т.е. 13 пъти.

Богатство	26
Бедност	13

❖ Думите “помагам” и “нарушавам” са повторени по 50 пъти.

Помагам	50
Нарушавам	50

❖ Броят на повторенията на думите “награда” и “провал” също е равен: 108.

Награда	108
Провал	108

❖ Думите “беда” и “признателност” са използвани по равен брой пъти: 75.

Беда	75
Признателност	75

- ❖ Глаголите “обичам” и “покорявам се” също са употребени поравно – 83 пъти.

Обичам	83
Покорявам се	83

- ❖ Думата “улеснявам” е използвана три пъти повече, отколкото “затруднявам”.

Улеснявам	(12x3) 36
Затруднявам	12

- ❖ Броят на повторенията на думите “суров” и “търпение” е еднакъв: 115.

Суров	115
Търпение	115

- ❖ Повторението на думите “жена” и “мъж” също са равни на брой: 23.

Жена	23
Мъж	23

- ❖ В Корана думите “слънце” и ”светлина” са използвани 33 пъти.

Слънце	33
Светлина	33

- ❖ В Корана думата “човек” е употребена 65 пъти; общият брой на изразите, свързани със сътворението на човека, дава същото число.

Човек	65
Изрази свързани с човешкото сътворение	65
Пръст	17
Частица сперма	12
Съсирек	6
Късче като надъвкано месо	3
Кости	15
Плът	12
Общо	65

- ❖ В Корана думата “суша” е използвана 13 пъти, а думата “море” 32 пъти. Ако съберем употребата на тези две думи ще получим числото 45. Процентът на повторенията на “суша”, който е 13, от 45 е 28,88888889%. Процентът на повторенията на думата “море” – 32, от 45 е 71,11111111%. Така получените проценти са реалното процентно съотношение между водата и сушата на нашата планета.¹¹³

Суша	13 пъти	$13/45 = \%28,88888889$
Море	32 пъти	$32/45 = \%71,11111111$
Общо	45 пъти	$\%100$

ИЗЧИСЛЕНИЕТО “ЕБДЖЕД” В КОРАНА

Всяка буква от арабската азбука има числено значение, т.е. на всяка буква съответства едно число. Благодарение на това ние може да правим разнообразни изчисления. Именно този начин на изчисляване се нарича “Ебдждед”.¹¹⁴

Мюсюлманите се възползват от това числено значение и започват да го прилагат в различни области. Един от приложните методи е науката “Джифр”.

Поредните номера и численото значение на арабските букви

Пореден номер	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Арабски букви	ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ك	ل	م	ن	
Българска транскрипция	елиф	бе	джим	дал	хе	вав	зе	ха	тъ	йе	кеф	лам	мим	нун
Числено значение	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50
Пореден номер	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
Арабски букви	س	ع	ف	ص	ق	ر	ش	ت	ث	خ	ذ	ض	ظ	غ
Българска транскрипция	син	айн	фе	сад	каф	ре	шин	те	се	хъ	зел	дад	зъ	аиън
Числено значение	60	70	80	90	100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000

“Джифр” наричаме науката, която ни дава информация за евентуални бъдещи събития. Това е един от методите, от които се ползват хората, заети в сферата на извършване на тълкувания върху численото значение на символните знаци и букви. Най-съществената разлика между “Джифр” и “Ебджед” е, че “Ебджед” е наука за нещо, което вече се е случило, а “Джифр” за нещо, което евентуално ще се случи.¹¹⁵

Този метод на изчисление бил широко разпространен още преди Коранът да бъде низпослан. Всички събития от арабската история били записвани, като на всяка буква била дадена числена стойност и по този начин била регистрирана датата на всяко едно събитие. Тези дати се получават, като съберем съответните числени стойности на всяка от използваните букви.

Когато разгледаме някои айяти от Корана чрез т.нар. метод “ебджед”, ще забележим някои, съответстващи на значението на тези айяти, дати. И когато видим, че споменатите в съответните айяти събития са се случили на датите, които сме получили чрез изчислението “ебджед”, ще разберем, че в тези айяти се съдържа скрито знание за тези събития. (Аллах знае най-добре)

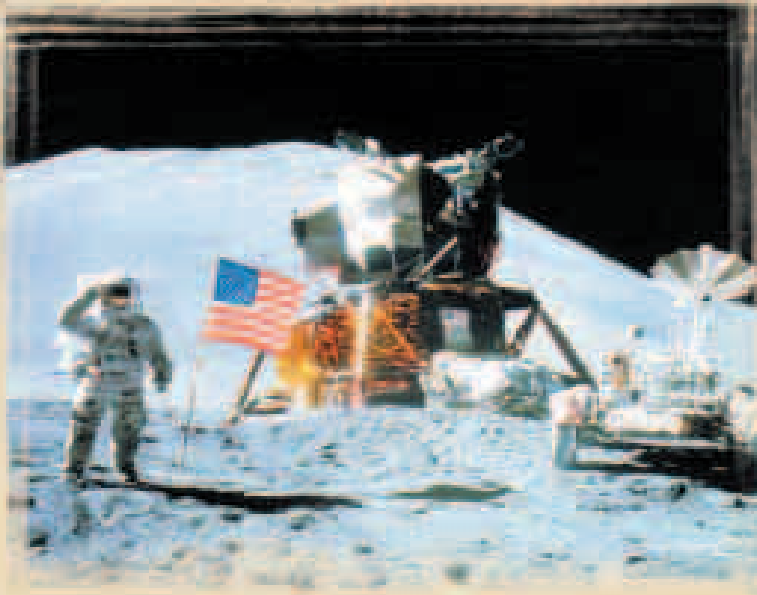
❖ В Корана е посочено за стъпването на Луната през 1969.

إِنَّمَا سَجَّ لَنَا سَجًّا • ثُمَّ حَفَّتِ الْأَرْضُ حَفًّا • فَإِنَّمَا بِهِمَا خَبَاءُ
وَعَبَابٌ مُّجْتَمِعٌ • وَرَبُّهُمْ وَنَسْلُهُ • وَجَدَّيْنِ عَلَيْنَا • وَوَالِدَيْهِمَا وَأَنَا

Наближи часът и се разцепи луната. (Сура Камар, 1)

Арабската дума “шакка” освен “разделяне на две, разцепване” се използва и със значенията на “набраздяване, разкопаване, обработване на земя, разравяне на почва”.

إِنَّمَا سَجَّ لَنَا سَجًّا • ثُمَّ حَفَّتِ الْأَرْضُ حَفًّا • فَإِنَّمَا بِهِمَا خَبَاءُ
وَعَبَابٌ مُّجْتَمِعٌ • وَرَبُّهُمْ وَنَسْلُهُ • وَجَدَّيْنِ عَلَيْنَا • وَوَالِدَيْهِمَا وَأَنَا

Ние проливаме обилно водата. После разпукваме земята и правим от нея да поникнат зърна и грозде, и зеленина, и маслини, и палми, и гъсти градини, и плод, и трева. (Сура Абаса, 25-31)

Както се вижда от този аяйт, думата “шакка” не е използвана в смисъл на “разделяне на две, разцепване”, а на “разпукване на земята и поникване на разнообразни култури”. Когато оценим думата “шакка” (използвана в 1ви аяйт от Сура Камар) чрез това ѝ значение – “разпукване на луната”, също така се разбира и стъпването през 1969 година на Луната, при което са извършени разнообразни изследвания върху повърхността на Луната. (Аллах знае най-добре) Всъщност има още едно знамение, свързано с това събитие. Численото значение на някои думи, използвани в този аяйт от сура Камар, ни дават числото 1969. Един доста важен момент при този метод на изчисляване е, че съществува вероятност при изчисляването да се получат много голе-

ми и безсмислени числа. Въпреки вероятността за получаване на смислено число да е твърде малка, изключително забележително е получаването на една толкова недвусмислена цифра.

... Набласти часът и се разцепи луната...

По мохамеданското леточисление: 1390

По християнското леточисление: 1969

عاشوراء

През 1969 година американските австронавти извършили изследвания на повърхността на Луната, посредством разнообразни уреди разкопали и разровили почвата, взели проби от нея и ги донесли на Земята.

ا	ل	س	ا	ع	ه					
1	+	30	+	60	+	1	+	70	+	400
ق	ش	ن	ا	و						
6	+	1	+	50	+	300	+	100		
ر	م	ق	ل	ا						
1	+	30	+	100	+	40	+	200		
ОБЩО: 1390 (По християнското леточисление 1969)										

Чудесата на Корана

ЦИФРАТА 19 В КОРАНА

Една друга страна на математическото чудо на Корана е зашифрованото използване на цифрата 19 в аяйтите. Това число, към което ни се насочва вниманието в 30ти аяйт на сура Мудассир, на някои места в Корана е зашифровано. Можем да изброим следните примери:

Математическият дизайн на Басмалах:

Първият аяйт в Корана е “В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния”. На арабски се произнася като “Bism Allah Al-Rahman Al-Raheem” и обикновено е известен като Басмалах.

Басмалахът е толкова специален и уникален, че представлява базата, на която е изграден, основаващият се на числото 19 математически дизайн на Корана. Това е въвеждащата фраза на Корана и се състои от точно 19 арабски букви. Тези букви са изложени в долната таблица с приблизителните им български еквиваленти и съответстващите им числени значения.

Буква No.	Арабски	Български	Числено значение
1	ب Ba'	Б	2
2	س Siin	С	60
3	م Mi'im	М	40
4	ا 'Alif	А	1
5	ل Laam	Л	30
6	ل Laam	Л	30
7	ح Ha'	Х	5
8	ا 'Alif	А	1
9	ل Laam	Л	30
10	ر Ra'	Р	200
11	ح Ha'	Х	8
12	م Mi'im	М	40
13	ن Nuun	Н	50
14	ا 'Alif	А	1
15	ل Laam	Л	30
16	ر Ra'	Р	200
17	ح Ha'	Х	8
18	ي Ya'	Я	10
19	م Mi'im	М	40

Четири думи и деветнадесетте букви на Басмалах са свързани съобразно математическа система, която е невъзможно да бъде съставена от човека.

Тази забележителна система е базирана на номерата и численото значение на буквите, от които са съставени четирите думи на Басмалах. Нека преди да ви представим тази невероятна математическа система да обобщим информацията, която трябва да знаем за Басмалах, в следната таблица.

Четири думи от Басмалах, българският им превод, броят на арабските букви във всяка една дума и тяхното числово значение					
No.	Арабски	Български	Бр.букви	Числово значение	Общо
1	Bism	В името	3	2, 60, 40	102
2	Allah	Аллах	4	1, 30, 30, 5	66
3	Al-Rahman	Всемилоствивия	6	1,30,200,8,40,50	329
4	Al-Raheem	Милосърдния	6	1,30,200,8,10,40	289
		Общо	19		786

Използвайки данните от горе изложените две таблици ние получаваме следните, основани на числото 19, математически случаи:

1. Басмалах се състои от 19 арабски букви.
2. Поредният номер на всяка дума от Басмалах и записаният след това брой на буквите в нея образуват 8-цифрено число, което е кратно на 19: $1\ 3\ 2\ 4\ 3\ 6\ 4\ 6 = 19 \times 19 \times 36686$
3. Нека заменим броя на буквите на всяка една дума от случай (2) с общото числово значение на тази дума. По този начин става така, че след поредният номер на всяка дума записваме неговото общо числово значение и се получава едно 15-цифрено число, което е кратно на 19: $1\ 102\ 2\ 66\ 3\ 329\ 4\ 289 = 19 \times 5801401752331$
4. Нека заменим общото числово значение на всяка дума от случай (3) с общото числово значение на всяка една буква на тази дума. Например, общото числово значение на първата дума – 102, да

бъде заменено с 2, 60, и 40. Подобно, общото числово значение на втората дума – 66, да бъде заменено с 1, 30, 30, 5 и т.н. Резултатът е 37-циф-рено число, което е кратно на 19:

$$1\ 2\ 60\ 40\ 2\ 1\ 30\ 30\ 5\ 3\ 1\ 30\ 200\ 8\ 40\ 50\ 4\ 1\ 30\ 200\ 8\ 10\ 40 = 19 \times 66336954226595422109686863843162160$$

5. Нека вмъкнем поредният номер на всяка една буква от думата преди числово ѝ значение от случай (4). Например, числовото значение на буквите от първата дума са 2, 60 и 40. Когато вмъкнем поредните номера на буквите ние получаваме **1 2 2 60 3 40**, където поредните номера са записани с курсив, а числовото значение с удебелен шрифт. Подобно, числовото значение на буквите от втората дума са 1, 30, 30 и 5. Когато вмъкнем поредните номера на буквите получаваме **1 1 2 30 3 30 4 5** и т.н. Когато всички числа бъдат събрани на едно място се получава едно 56-цифрено число, което е кратно на 19:

$$1\ 1\ 2\ 2\ 60\ 3\ 40\ 2\ 1\ 1\ 2\ 30\ 3\ 30\ 4\ 5\ 3\ 1\ 1\ 2\ 30\ 3\ 200\ 4\ 8\ 5\ 40\ 6\ 50\ 4\ 1\ 1\ 2\ 30\ 3\ 200\ 4\ 8\ 5\ 10\ 6\ 40 = 19 \times 590843895848580686595 \dots$$

6. Нека заменим общото числово значение на всяка дума от случай (3) със сбора на числовите значения на първата и последна буква на думата. Например, общото числово значение на първата дума – 102, се заменя с 42. Цифрата 42 е сбор на 2 и 40, които са числовите значения на първата и последна буква на първата дума. Подобно, общото числово значение на втората дума – 66, се заменя с 6, което е сбора на 1 и 5. Повтаряйки този процес и за четирите думи на Басмалах ние получаваме едно 11-цифрено число, което е кратно на 19:

$$1\ 42\ 2\ 6\ 3\ 51\ 4\ 41 = 19 \times 748755339 (2+40) (1+5) (1+50) (1+40)$$

7. Вземете под внимание числата използвани в случаите (2) и (3). В (2) след поредния номер на всяка дума бе поставен броя на буквите (3,4,6 и 6) на думата. В (3) заменяме броя на буквите на всяка една дума с числовото ѝ значение (102, 66, 329 и 289). Сега,

за този случай след поредния номер на всяка дума ще запишем сбора на броя на буквите и числовото значение на думата. Ето така числото, което ще използваме за първата дума ще бъде 105 (3+102). За втората – 70 (4+66), за третата – 335 (6+329) и за четвъртата – 295 (6+289). По този начин след поредния номер на всяка дума от Басмалах ще поставим цифрите 105, 70, 335 и 295, в резултат на което пък ще получим 15-цифрено число, което също е кратно на 19:

$$1\ 105\ 2\ 70\ 3\ 335\ 4\ 295 = 19 \times 5817212281805 \quad (3+102) \quad (4+66) \\ (6+329) \quad (6+289)$$

8. Вземете под внимание случай (2), където след поредния номер на всяка дума от Басмалах бе поставен броя на буквите на думата. В този случай, след поредния номер на всяка дума ще запишем аритметична прогресия на общия брой на буквите. Например, броя на буквите на четирите думи от Басмалах са съответно 3, 4, 6 и 6. Следователно аритметичната прогресия на буквите за първата дума ще бъде 3. За втората дума ще бъде 7 (3+4), за третата: 13 (3+4+6) и за последната: 19 (3+4+6+6). След това записваме поредните номера на думите последвани от аритметичната прогресия на буквите отговарящи на съответната дума. Резултатът е 10-цифрено число, което също е кратно на 19:

$$1\ 3\ 2\ 7\ 3\ 13\ 4\ 19 = 19 \times 69858601 \\ (3+4) \quad (3+4+6) \quad (3+4+6+6)$$

9. Този случай е много подобен на случай (8). Тук обаче вместо да използваме аритметичната прогресия на буквите на всяка дума, ние ще използваме аритметичната прогресия на числовото значение на буквите отговарящи на всяка една дума. Например, числовото значение на буквите на четирите думи от Басмалах са съответно 102, 66, 329 и 289. Тогава аритметичната прогресия на числовото значение на буквите ще бъде 102 за първата дума, 168 (102+66) за втората, 497 (102+66+329) за третата и 786 (102+66+329+289) за четвъртата дума.

Следователно ние записваме поредните номера на думите последвани от аритметичната прогресия на числовото значение на буквите отговарящи на съответната дума. Резултатът е 16-цифрено число, което се дели на 19:

$$1\ 102\ 2\ 168\ 3\ 497\ 4\ 786 = 19 \times 58011412367094$$

$$(102+66)\ (102+66+329)\ (102+66+329+289)$$

10. След числовото значение на всяка буква записваме поредният ѝ номер (от 1 до 19) в Басмалах и получаваме 62-цифрено число, което се дели на 19. Поредните номера са изписани с удебелен шрифт.

$$\underline{2\ 1\ 60\ 2\ 40\ 3\ 1\ 4\ 30\ 5\ 30\ 6\ 5\ 7\ 1\ 8\ 30\ 9\ 200\ 10\ 8\ 11\ 40\ 12\ 50\ 13}$$

$$\underline{1\ 14\ 30\ 15\ 200\ 16\ 8\ 17\ 10\ 18\ 40\ 19} = 19 \times 113696858647647 \dots$$

В този случай всяка една от четирите думи на Басмалах е подчертана, за да покаже числата представляващи тези думи. Тази информация ще ви е от полза, за да може да разберете следващия случай.

11. Вмъкнете поредния номер на всяка дума (1, 2, 3, и 4) в края на подчертаните числа от случай (10), като запазете числата непроменени. Резултатът е 66-цифрено число, което е кратно на 19. Поредните номера на думите са записани с курсив:

$$\underline{2\ 1\ 60\ 2\ 40\ 3\ 1\ 1\ 4\ 30\ 5\ 30\ 6\ 5\ 7\ 2\ 1\ 8\ 30\ 9\ 200\ 10\ 8\ 11\ 40\ 12\ 50\ 13}$$

$$3\ \underline{1\ 14\ 30\ 15\ 200\ 16\ 8\ 17\ 10\ 18\ 40\ 19\ 4} = 19 \times 1136968584963\dots$$

12. Вземете под внимание числата от случай (11) и заменете поредните номера на думите (1, 2, 3, и 4) с техните числови значения (102, 66, 329, и 289), докато запазвате всички останали числа непроменени. Като резултат получаваме едно 73-цифрено число, което е кратно на 19:

$$2\ 1\ 60\ 2\ 40\ 3\ 102\ 1\ 4\ 30\ 5\ 30\ 6\ 5\ 7\ 66\ 1\ 8\ 30\ 9\ 200\ 10\ 8\ 11\ 40\ 12\ 50\ 13$$

$$329\ 1\ 14\ 30\ 15\ 200\ 16\ 8\ 17\ 10\ 18\ 40\ 19\ 289 = 19 \times 113696858432 \dots$$

13. Нека този път променим мястото на числовите значения на думите (102, 66, 329, и 289) от случай (12) и да ги сложим преди думите, а не както по-рано след тях. Резултатът е 73-цифрено число, което също е кратно на 19:

102 2 1 60 2 40 3 66 1 4 30 5 30 6 5 7 329 1 8 30 9 200 10 8 11 40 12
50 13 289 1 14 30 15 200 16 8 17 10 18 40 19 = 19 x 5379790738 . . .

14. За всяка дума от Басмалах напишете следното: а) броя на буквите в думата; б) общото числово значение на думата; в) числовото значение на всяка една буква в думата. Например, вземете първата дума от Басмалах. Тя има 3 букви. Общото числово значение на тези букви е 102. Индивидуалните числови значения на всяка една буква са съответно 2, 60, и 40. Следователно за първата дума ще запишем 3, 102, 2, 60 и 40. Числото, което получаваме е 48-цифрено и е кратно на 19.

**3 102 2 60 40 4 66 1 30 30 5 6 329 1 30 200 8 40 50 6 289 1 30
200 8 10 40 = 19 x 16327686340...**

15. В случай (14) общото числово значение на думите е изписано с удебелен шрифт. Сега обърнете внимание на тези удебелени цифри и нека първата мине най-отзад, а втората заеме мястото на първата. Резултатът е 48-степенно число, което е кратно на 19:

**3 2 60 40 102 4 1 30 30 5 66 6 1 30 200 8 40 50 329 6 1 30 200
8 10 40 289 = 19 x 17160005390...**

16. Нека изобразим всяка една от четирите думи на Басмалах чрез поредните номера на буквите, от които се състоят. Например, първата дума се изобразява чрез 123, тъй като тя се състои от първите три букви на Басмалах. Втората дума се изобразява чрез 4567, тъй като се състои от буквите 4, 5, 6, и 7. Подобно, третата дума се изобразява чрез 8910111213, а четвъртата чрез 141516171819, тъй като те съдържат буквите съответно 8-13 и 14-19. Ако съберем тези четири числа, изобразяващи думите в

Корана, резултатът става 12-цифрено число, което е кратно на 19:

$$123 + 4567 + 8910111213 + 141516171819 = 150426287722 \\ = 19 \times 7917173038$$

17. Вземете под внимание числата, които изобразяват всяка дума от Басмалах, от случай (16). Вместо да съберем тези числа ние записваме всяко едно от тях последвани от поредния номер на думата. Например, след първото число – 123, което изобразява първата дума, пишем 1. След второто число – 4567, което изобразява втората дума, пишем 2, и т.н. Сега резултатът е 33-цифрено число, което също е кратно на 19:

$$\underline{1\ 2\ 3\ 1\ 4\ 5\ 6\ 7\ 2\ 8\ 9\ 10\ 11\ 12\ 13\ 3\ 14\ 15\ 16\ 17\ 18\ 19\ 4} = 19 \times \\ 64813512047900 \dots$$

18. Този случай се базира единствено на три числа. Ние знаем, че Басмалах се състои от 4 думи и 19 букви с общо числово значение 786. Нека сега съберем тези числа на едно място. Резултатът е 6-цифрено число, което е кратно на 19:

$$4\ 19\ 786 = 19 \times 22094$$

19. Басмалах е първият аят от Корана. Той се състои от 19 арабски букви. Тези 19 букви съставят четирите думи като броя на буквите във всяка една дума са съответно 3, 4, 6 и 6. Основавайки се на тази информация нека да напишем 1 – номера на аята, след него 19 – броя на буквите и след тях 3, 4, 6 и 6 – броя на буквите във всяка една дума от Басмалах. Като резултат получаваме едно 7-цифрено число:

$$1\ 19\ 3466 = 19 \times 19 \times 19 \times 174$$

Както виждаме това число се дели на 19 не веднъж, не два пъти, а три пъти. Възможно ли е една толкова сложна, заплетена и внушителна математична система да бъде случайна?

Изключително невероятно е четирите думи и 19те букви на Басмалах да имат за резултат толкова много цифрови

комбинации, основаващи се на числото 19.

Тези комбинации не изглеждат като случайни. Те са твърде съвместими. Нека например да погледнем към числата в случаите от (2) до (9). Както сте забелязали числата в тези случаи имат един и същи формат:

$$1 ? 2 ? 3 ? 4 ? = n$$

Числата от 1 до 4 изобразяват четирите думи от Басмалах. Въпросителните знаци изобразяват произволно цяло число, а резултатът “n” е число кратно на 19. Съществуват само две възможни обяснения за това числата в случаите от (2) до (9) да бъдат в такъв формат. Едното е, че всичко това е случайно. В края на краищата чудотворните неща се случват само понякога и не могат да бъдат обяснени лесно, ако въобще могат да бъдат обяснени. А другото обяснение е, че Басмалах е бил съзнателно структуриран по такъв начин, че да има за резултат една такава забележителна математическа система. Когато изчислим чрез теорията на вероятностите кое от двете обяснения има по-голям смисъл ще видим, че вероятността цифровите комбинации от случаите (2), (3) и (4) да станат случайно е почти 1 на 7 катрилона. Следователно би било твърде нелогично дори да предположим, че математическата структура на Басмалах не е нищо повече от една проста случайност. Ако изключим възможността от наличието на случайност, тогава трябва да приемем другото обяснение. С други думи ние трябва да приемем, че Басмалах е бил структуриран съзнателно по такъв начин, че да дава като резултат една такава забележителна математическа система. Бихме ли могли да изключим вероятността една такава сложна система да биде проектирана от някои друг освен Аллах?

Липсващият Бисмалах:

Басмалах заема важно място в Корана. Той е встъпителна фраза на всяка една от 114те сури в Корана, с изключение на 9та сура.

Липсата на Басмалах в тази сура узадачавала хората, които изучавали Корана, поколения наред и за обяснението на този феномен биват изложени доста теории. Така както се оказва, това също е част от една математическа структура, която е комплицирано вградена в Корана. Тъй като Коранът се състои от 114 (19x6) сури, то поради липсващият Басмалах от 9та сура ще имаме общо 113 Басмалаха, което е число неделимо на 19. Ако започнем да броим от 9та сура обаче ще видим, че липсващият Басмалах е компенсиран точно след 19 сури – в сура 27. Тази сура съдържа два Басмалаха, единият в началото, а другият в 30ти айят. По този начин, чрез допълнителния Басмалах в 27ма сура общият им брой в Корана бива възстановен на 114 (19x6). След 19 сури откриваме не само липсващият Басмалах, но и това, че сбора на номерата на сурата и айята, в които се появява допълнителния Басмалах, е 57 (27+30), или 19×3 .

Това е нещо доста забележително и ни показва как целият Коран е като пъзел, чиито елементи си съответстват в една базирана на числото 19 математическа система. Връзката между липсващият и допълнителният Басмалах ни кара да помислим по-задълбочено върху математическия дизайн на Корана. Ако съберем номерата на сурите започващи от сура 9 (с липсващия Басмалах) до сура 27 (с допълнителния Басмалах) ще получим 342.

$(9+10+11+12+13+14+15+16+17+18+19+20+21+22+23+24+25+26+27= 342)$.

Този сбор е кратен на 19. Забележителното тук обаче е, че ако преброим броя на арабските думи от първия Басмалах на 27ма сура до вторият, който се намира в 30ти айят на същата сура ще видим, че сбора е абсолютно същия като този между двете сури, а именно 342, или 19×18 .

Общият брой на номерата на сурите от Сура Тауба (9) до Сура Немл (27) е 342

- ◆ Коранът се състои от 114 (19x6) сури.
- ◆ Първата низпослана сура (96 сура) е 19та отзад напред.
- ◆ Първите низпослани айяти са първите 5 айята на 96 сура от Корана и общият брой на думите, от които са съставени, е 19.

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

1. дума 2. дума 3. дума 4. дума 5. дума

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

6. дума 7. дума 8. дума 9. дума

اِقْرَأْ وَ رَبُّكَ الْأَكْرَمُ

10. дума 11. дума 12. дума

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

13. дума 14. дума 15. дума

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

16. дума 17. дума 18. дума 19. дума

Както се вижда, първите 5 аята са съставени от общо 19 думи. Вмъкнатата между тях буква " و " не е дума. Буквите " ب " също не са включени в изброяването.

- ◆ Първата низпослана сура (Сура Алак) се състои от 19 аята, които от своя страна са съставени от 285 (19x15) думи.
- ◆ Последната низпослана сура – Наср, е съставена от общо 19 думи.

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

5. дума 4. дума 3. дума 2. дума 1. дума

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِيَرِ

10. дума 9. дума 8. дума 7. дума 6. дума

اللَّهُ أَفْوَاجًا

12. дума 11. дума

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ

16. дума 15. дума 14. дума 13. дума

إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

19. дума 18. дума 17. дума

Нещо повече, първият аяйт от тази сура, в който се споменава за подкрепата на Аллах, се състои от 19 букви.

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

ا	1. буква	ص	8. буква	ا	15. буква
ذ	2. буква	ر	9. буква	ل	16. буква
ا	3. буква	ا	10. буква	ف	17. буква
ج	4. буква	ل	11. буква	ت	18. буква
ا	5. буква	ل	12. буква	ح	19. буква
ء	6. буква	ه	13. буква		
ن	7. буква	و	14. буква		

❖ В Корана 113 сури започват с басмалах. Единствената сура в началото, на която няма басмалах, е сура номер 9 - сура Тауба. В Корана единствено в сура Намл има два басмалах. Единият от тях е в началото на сурата, а другият в 30ти аяйт. Когато започнем

да броим от сура Тауба, която няма басмалах, нататък ще видим, че сура Намл се намира на 19 място.

Сура номер 27 – Намл, която идва след 19 сури, има басмалах както в началото, така и в 30 аяйт. Ето така в 27ма сура се намират

Единствената сура в началото, на която няма басмалах, е сура Тауба.

В сура Намл освен в началото басмалах има и в 30 аяйт.

НОМЕР НА СУРА	ИМЕ НА СУРА
1	Фатиха
2	Бакара
3	Ал-Имран
4	Ниса
5	Маида
6	Анам
7	Араф
8	Анфал
9	Тауба
10	Юнус
11	Худ
12	Юсуф
13	Раад
14	Ибрахим
15	Хиджр
16	Нахл
17	Исра
18	Кахф
19	Мариам
20	Та Ха
21	Анбиа
22	Хадж
23	Муаминун
24	Нур
25	Фуркан
26	Шуара
27	Намл
28	Касас
29	Анкабут
30	Рум
31	Лукман
32	Саджда
33	Ахзаб
34	Саба
35	Фатир
36	Йа Син
37	Саффат
38	Сад

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

Общия брой на сурите между тях е 19.

два басмалах. Аяйт номер 30 от 27ма сура е този, който допълва басмалах до 114. Нещо повече, когато съберем номера на аяята и сурата, т.е. 30 и 27 получаваме числото 57 (19x3).

Общия брой на аяйтите от сура Тауба (9) до сура Намл (27) е 342 (=9+10+11+12+13+14+15+16+17+18+19+20+21+22+23+23+25+26+27). Това от своя страна е 18 умножено по 19.

❖ В 19ти и в кратните на 19 аяйта думата “Аллах” е използвана общо 133 (19x7) пъти.

❖ Численото значение на думата “вахид” (буква “и” имаме само когато четем, но тя не се пише), която означава “един”, е 19. В Корана тази дума е използвана заедно с думи като “една и съща храна”, “една врата” и др. Но в смисъл на “Един Аллах” е използвана точно 19 пъти.

Арабските букви са изписани без ударенията им	Буквите в думата ”вахид”	Числовото значение на буквите
و	В	6
ا	А	1
ح	Х	8
د	Д	4
Общата стойност на числовото		19

- ◆ Изразът “Служете само на Аллах”, чието арабско значение е “Вахдаху”, е използван само в аяйтите 7:70, 39:45, 40:12, 40:84 и 60:4. Когато съберем тези числа, без повтарящите се, получаваме числото 361 (19 x 19).
- ◆ Броят на аяйтите от първите начални букви (Алиф, Лам, Мим; сура Бакара, аяйт 1) до последните начални букви (Нун; сура Калам, аяйт 1) е 5 263 (19x277).
- ◆ Думата “Аллах” в Корана е използвана общо 2698 (19x142) пъти.
- ◆ Думата “Милосърден” е използвана общо 114 (19x6) пъти в Корана.
- ◆ В Корана са споменати 30 различни числа.

1	7	19	70	1.000
2	8	20	80	2.000
3	9	30	99	3.000
4	10	40	100	5.000
5	11	50	200	50.000
6	12	60	300	100.000

Когато съберем всички тези числа (без да се взимат под внимание повторенията), се получава числото 162 146. А това е 8534 пъти числото 19:

$$1+2+3+4+5+6+7+8+9+10+11+12+19+20+30+40+50+60+70+80+99+100+200+300+1.000+2.000+3.000+5.000+50.000+100.000=162.146$$

(19 x 8.534)

Като допълнение към тези 30 различни числа в Корана се споменава и за 8 дробни числа. Това са $1/10$, $1/8$, $1/6$, $1/5$, $1/4$, $1/3$, $1/2$, $2/3$.
Ето така Корана съдържа 38 (19×2) различни числа.

Като започнем от началото на Корана, първата сура, която се състои от 19 айята, е Сура Инфитар. Друга характерна черта на тази сура е, че последната дума е “Аллах”. В същото време това е 19та употреба отзад напред на думата Аллах в Корана.

В 50та сура, която започва с буквата “Каф”, има 57 (19×3) букви “каф”. В 42ра сура, която също започва с буквата “каф”, отново има 57 (19×3) букви “каф”. 50та сура съдържа общо 45 айята. Ако съберем номера на сурата и броя на айятите, като резултат ще получим 95 (19×5). В 42ра сура има общо 53 айята. Ако съберем 42 и 53, отново резултатът ще бъде 95 (19×5).

50. Сура	57 (19×3) букви каф
42. Сура	57 (19×3) букви каф

50. Сура	45 айята	$50+45=95$ (19×5)
42. Сура	53 айята	$42+53=95$ (19×5)

Численото значение на използваното определение за Корана – “славен”, в първия аяйт на Сура Каф е 57 (19×3). Както споменахме по-горе, общият брой на използваните в сурата букви “каф” също е 57.

Когато съберем номерата на айятите, в които е спомената буквата “каф”, ще получим числото 798, което е 42 пъти числото 19. От друга страна, 42 е и номерът на една от другите сури, които започват с буквата “каф”.

Само в началото на 68ма сура е разположена буквата “Нун”. Общият брой на буквите “нун” в тази сура е 133 (19×7).

Когато съберем броя на айятите на сурите, чиито номера са степен на числото 19:

	Номер на сура	Брой айяти
19 x 1	19. сура	99
19 x 2	38. сура	89
19 x 3	57. сура	30
19 x 4	76. сура	32
19 x 5	95. сура	9
19 x 6	114. сура	7
ОБЩО		266 (19 x 14)

❖ Буквите “Йа” и “Син” се намират в началото на Сура Йа Син. Докато буквата “Син” е използвана 48 пъти, буквата “Йа” 237 пъти. Тези две букви са използвани общо 285 (19x15) пъти.

❖ Единствено 7ма сура започва с буквите “Алиф, Лам, Мим, Сад”. В тази сура буквата “Алиф” е използвана 2.529 пъти, “Лам” 1.530 пъти, ”Мим” 1.164 пъти и “Сад” 97 пъти. Ето така четирите букви са използвани общо $2.529 + 1.530 + 1.164 + 97 = 5.320$ (19 x 280) пъти.

❖ “Алиф”, “Лам” и “Мим” са най-използваните букви в арабския език. Тези букви са използвани едновременно в началото на шест сури – 2, 3, 29, 30, 31 и 32. Броят на употреба на трите букви във всяка една от тези шест сури е кратно на числото 19 [9.899 (19 x 521), 5.662 (19x298), 1.672 (19 x 88), 1.254 (19 x 66), 817 (19 x 43)]. В шестте сури тези три букви са използвани общо 19.874 (19 x 1.046) пъти.

◆ Като начални букви “Алиф, Лам, Ра” са използвани в сурите 10, 11, 12, 14 и 15. В тези сури употребата на трите букви е общо 2.489 (19 x 131), 2.489 (19x131), 2.375 (19 x 125), 1.197 (19 x 63) и 912 (19 x 48)

◆ Началните букви Алиф, Лам, Мим, Ра са използвани общо 1 482 (19x78) пъти. Буквата Алиф е използвана 605 пъти, буквата Лам 480 пъти, Мим – 260 пъти и буквата Ра 137.

◆ Началните букви Каф, Ха, Йа, Айн, Сад са използвани в една сура – 19та сура. В тази сура буквата Каф е спомената 137 пъти, буквата Ха 175, Йа – 343 пъти, Айн – 117 пъти и буквата Сад 26 пъти. Общо петте букви биват използвани $137+175+343+117+26=798$ (19x42) пъти.

Другите констатации в тази насока са следните. В целия Коран:

◆ думата “пратеник” е използвана 513 (19x27) пъти,

◆ думата “покорете се” е използвана 19 пъти,

◆ думата “Господ” е използвана 152 (8x19) пъти,

◆ думите “раб”, ”човек, който служи” и “служба” са използвани общо 152 (8x19) пъти.

Чудесата на Корана

Чудотворното число 19

❖ Числото 19 представлява сбора на първите степени на числата 9 и 10. Деветнадесет е и разликата между вторите степени на числата 9 и 10.

10^1	$10 + 9$	19
10^2	$100 - 81$	19

- ❖ Слънцето, Луната и Земята се нареждат в една линия на всеки 19 години. ¹¹⁶
- ❖ Кометата Халей преминава през слънчевата система на всеки 76 (19×4) години. ¹¹⁷
- ❖ В тялото на човека има 209 (19×11) кости. ¹¹⁸ Костите на ръката са точно 19 на брой. ¹¹⁹

Мястото на числото 19 в триъгълника на Паскал

❖ Сборът на първите 19 цифри от триъгълника на Паскал е 38 (2×19).

Триъгълникът на Паскал е аритметичен триъгълник, който се използва в алгебрата и при вероятностните изчисления.

Фигура 1: първите 19 цифри

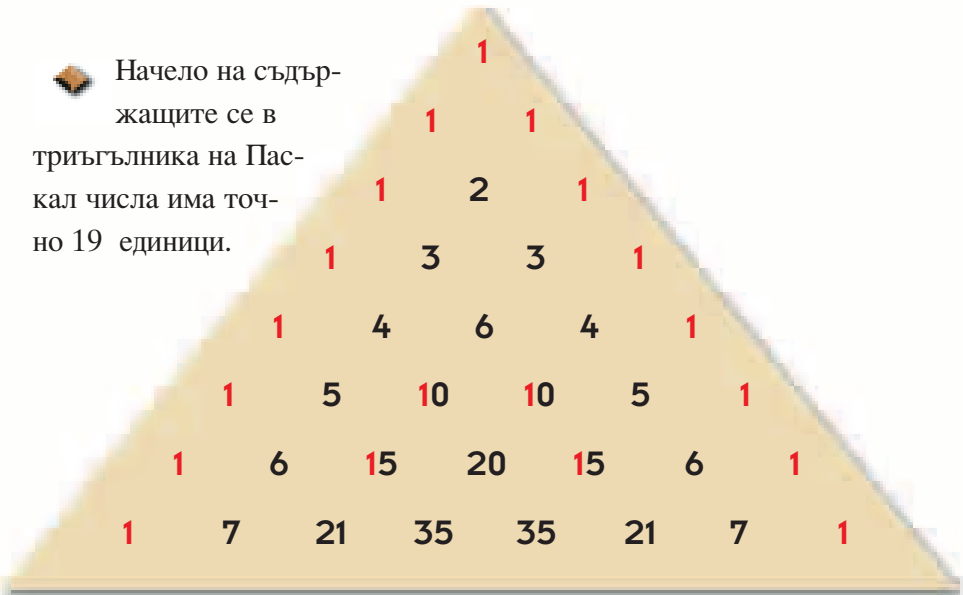
244

Сборът на първите 19 числа от триъгълника на Паскал е 57 (3x19).

Фигура 2: първите 19 числа

Начело на съдържащите се в триъгълника на Паскал числа има точно 19 единици.

Фигура 3: единиците разположени в първите клетки

Заключение:

Сборът на първите 19 цифри е кратно на 19.

Сборът на първите 19 числа е кратно на 19.

Броят на единиците, разположени в първите клетки, е 19.

Връзката на триъгълника на Паскал с шифъра 19, според последователността на низпославане на айятите от Корана

◆ Първата низпослана сура – 96та сура, е 19тата отзад напред. Тя се състои от 19 айята и в сурата има точно 285 (19×15) букви. От своя страна в първите пет низпослани айята има 76 (19×4) думи.

◆ Първите низпослани айяти от втората низпослана сура – 68та сура, са съставени от 38 (19×2) думи.

◆ В третата поред низпослана сура има 57 (19×3) думи.

◆ Когато разгледаме самия триъгълник на Паскал, ще видим, че сумата на числата, които се делят на 3, е 96. 96 е и номерът на първата низпослана сура.

Фигура 1 : сумата на числата кратни на 3

 Сумата на числата, които се делят на 2, от триъгълника на Паскал, е 68. Това е и номерът на втората поред низпослана сура.

Фигура 2: сумата на числата кратни на 2

 Сумата на едноцифрените числа от триъгълника на Паскал е 73. Това е и номерът на третата низпослана сура.

Фигура 3: сумата на едноцифрените числа

Това е само Напомняне
за световете. След време ще
узнаете вестите в него.

(Сура Сад, 87-88)

**СЪВЪРШЕНСТВОТО
НА КОРАНА
ОТ ЛИТЕРАТУРНА
ГЛЕДНА ТОЧКА**

НЕВЪЗМОЖНОСТТА ЗА ИМИТИРАНЕ НА КОРАНА

Дотук разгледахме чудотворните особености на Корана от научна и историческа гледна точка. Наред с всичко това от литературна гледна точка Коранът също така притежава пораждащ възхищение, уникален стил.

Първо трябва да отбележим, че съдържанието на Корана е адресирано към всякакъв вид човешки групи от всеки един век. Коранът, независимо от нивото на познание и култура на четящия, притежава разбираем за всеки един човек език. В един аят Аллах повелява следното за Корана:

И сторихме Корана лесен за поучение... (Сура Камар, 22)

Въпреки че стилът на Корана е толкова лесно разбираем, то не е възможно да бъде имитиран от нито една гледна точка. Някои от аятите, в които Аллах подчертава уникалността на Корана, са следните:

А ако се съмнявате в това, което сме низпослали (Корана) на Нашия раб, донесете една сура, подобна на неговите, и призовете вашите свидетели - освен Аллах - ако говорите истината! (Сура Бакара, 23)

Или казват [за Мухаммад]: “Той го е измислил.” Кажете: “Донесете една сура подобна на неговите и призовете когото можете освен Аллах, ако говорите истината!” (Сура Юнус, 38)

Една от причините Коранът да бъде дефиниран с думата чудо, произлиза от това, че както се подчертава и в горните аяти, чрез човешко усилие не може да бъде написан подобен на него. Ето така, колкото е по-

голяма тази невъзможност, толкова по-голямо е и чудото. Поради тази причина невъзможността в продължение на векове Коранът да бъде имитиран дори от един човек от милиардите хора е и едно от доказателствата за чудотворната му страна.

Ф.Ф.Арбътнот в своята книга, озаглавена “*Структурата на Библията и Корана*” (“*The Construction of the Bible and the Koran*”), прави следния коментар относно Корана:

Когато бъде оценен от литературна гледна точка, Коранът, който е написан наполовина поетично, наполовина като прав текст, е пример за най-чист арабски език. Въпреки че езиковедите в определени случаи използват закономерности, които да съответстват на дадени шаблони и изрази, използвани в Корана, и правят многобройни опити да създадат подобна на Корана творба, известно е, че до днес никой още не е успял да постигне това.¹²⁰

Коранът както от гледна точка на значението на използваните в него думи, така и от гледна точка на мъдростта и въздействието на стила, е изключително необикновен. Но тъй като Коранът е свещена книга, която съобщава Божиите заповеди и забрани, то тези, които не искат да повярват, излагайки разнообразни оправдания, се обръщат към неверието. В отговор на определенията, които неверниците правят по отношение на Корана, в долния аят Аллах повелява следното:

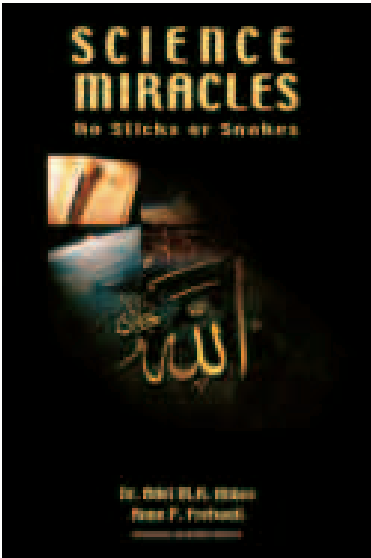
[Мухаммад] нито го научихме на поезия, нито му подобава. Това [на което го научихме] е само напомняне и ясен Коран, за да предупреди онзи, който е жив, и да се сбъдне Словото спрямо неверниците. (Сура Йа Син, 69-70)

Превъзходството на Корана в римуването

Един от другите елементи, който поражда невъзможността от имитиране на Корана, произлиза от литературната му структура. Въпреки

че Коранът е низпослан на арабски език, той няма никаква прилика с нито един от шаблоните, използвани в арабската литература.

Римуването в Корана се нарича “сежди” и езиковедите приемат употребата на това римуване като чудо. За да докаже, че от лингвистична гледна точка Коранът е едно чудо, известният английски учен проф. Адел М.А.Аббас подготвя книга озаглавена “*Научни чудеса*” (“*Science Miracles*”) и в нея разглежда подробно използваните в Корана думи чрез подреждане на римуването в чертежи и схеми. В тази книга той установява доста забележителни неща по отношение на римуването в Корана.

Книгата “*Научни чудеса*” (“*Science Miracles*”) на проф. Адел М.А.Аббас

Както е известно, 29 сури от Корана започват с една или повече от една символни букви. Тези букви, които са известни като “**муката букви**”, също така се наричат и начални букви. В арабския език от 29 букви 14 образуват началните букви: Айн, Син, Каф, Нун, Ра, Йа, Та, Ха, Алиф, Лам, Мим, Хе, Йе, Сад.

Когато погледнем към употребата на буквата “Нун” в сура Калам, ще видим, че в 88.8% от аяйтите има рима с буквата “Нун”. 84.6% от аяйтите в сура Шуара, 90.32% от сура Намл и 92.05% от сура Касас са римувани с буквата “Нун”.

Ако вземем под внимание целия Коран, то ще видим, че 50.08% от него е римуван с буквата “Нун”. С други думи, повече от половината от аяйтите в Корана завършват на буквата “Нун”. Не е възможно повече от половината от текста на литературна творба от същата дължина да бъде римуван с един и същи звук. Това е валидно не само за арабския, но и за всички останали езици.

Разпределение на аятите, които започват с
“муката букви” и завършват на буквата “Нун”.

Номер на аяйт	Име на сура	Брой повторения на буква "Нун"
2	Бакара	193
3	Ал-Имран	121
7	Араф	193
10	Юнус	98
11	Худ	56
12	Юсуф	93
13	Раад	5
14	Ибрахим	6
15	Хиджр	81
19	Мариам	5
20	Та Ха	0
26	Шуара	192
27	Намл	84
28	Касас	81
29	Анкабут	59
30	Рум	54
31	Лукман	7
32	Саджда	27
36	Йа Син	71
38	Сад	18
40	Гафир	32
41	Фуссилат	30
42	Шура	6
43	Зухруф	78
44	Духан	44
45	Джасиа	30
46	Ахкаф	26
50	Каф	0
68	Калам	42

В таблицата е посочено разпределението на завършващите на буквата "Нун" аяйти, които са от сурите започващи със символичните (муката) букви.

Когато бъде направено едно цялостно проучване на Корана от гледна точка на римунането, то ще бъде забелязано, че приблизително 80% от римите са съставени от три звука (н, м, а), които произлизат от буквите Алиф, Мим, Йа и Нун.¹²¹ Освен буквата “Нун” 30% от аятите образуват рими с “Мим”, ”Алиф” или ”Йа”.

Четири звука, които най-често се използват при римуването.

Буква	ا	ي	م	ن	Общо
Звуци	а	а	м	н	
Брой айяти	949	246	666	3123	4984
Процент (%)	15.22	3.94	10.68	50.08	79.92

В таблицата е изложено пропорционалното разпределение на 4 букви, които формират 79.92% от системата за римуване на Корана.

В долните сури са показани само няколко примера от множеството рими, които са образувани с тези букви.

Номер на аяят	Сура Муаминун
1	Кад ефлеха елму'минун
2	Еллезийне хум фи салатихим хашиун
3	Ве еллезийне хум ан еллапви мупридун
4	Ве еллезийне хум лиззекати файлун
5	Ве еллезийне хум лифуриджихим хафизун
6	... ев ма мелекет ейманухум фе иннехум гайру мелумийн
7	... фе улайке хум еладун
8	Ве еллезийне хум лиеманетихим ве ахдихим раун
9	Ве еллезийне хум ала салатихим юхафизун
10	Улайке хум елварисун
11	... хум фиха халидун
12	Ве лекад халакна елинсане мин сулалетин мин тийн
13	Сюмме джеалнаху нутфетен фи карарин мекийн
14	... фе тебареке аллаху ехсену елхаликийн
15	Сюмме иннекум беаде залике лемейитун
16	Сюмме иннекум йевме елкъйамети тубасун
17	... ве ма кунна ан елхалки гафилийн

Номер на аяат**Сура Нахл**

1	... ве теала амма юшрикун
2	... еннеху ла илахе илла ена феттакун
3	... теала амма юшрикун
4	... фе иза хуве хасиймун мубийн
5	... ве менафиу ве минха те'кулун
6	Ве лекум фиха джемалун хъйне турийхун ве хийне тесрехун

Номер на аяат**Сура Анам**

1	... Сюмме еллезийне кеферу бираббихим йеадилун
2	... сюмме ентум темтерун
3	... ве йеалему ма тексibun
4	... илла кану анха муаридийн
5	... фе севфе йе'тийхим енбау макану бихи йестехзиун
6	... ве енше'на мин беадихим карнен ахерийн
7	... ин хаза илла сихрун мубийн
8	... сюмме лейнзарун
9	... ве лелебесна алейхим ма йелбисун
10	... ма кану билхи йестехзиун

Номер на аяат**Сура Рум**

6	... ве лакинне ексере еннаси ла йеалемун
7	... ве хум ан елахиретихум гафилун
8	... ве инне кесийрен мин еннаси биликаи раббихим лекафирийн
9	... ве лакин кану енфесехум йезлимун
10	... ен кеззебу биайатиллахи ве кану биха йестехзиун
11	... сюмме илейхи турджеун
12	... юблису елмуджримун
13	... ве кану башюрекаихим кафирийн
14	Ве йевме текуму ессаату йевмеизин йетеферрекун
15	... фе хум фи ревдатин йухберун

Номер на аяят	Сура Юнус
26	... улайке ашабу елдженнети хум фиха халидун
27	... улайке ашабу еннари хум фиха халидун
28	... ве кале шюрекаухум ма кунтум ийана теабудун
29	... ин кунна ан ибадетикум легафилийн
30	... ве далле анхум ма кану йефтерун
31	... фе кул е фе ла теттекун
32	... фе енна тусрафун
33	... еннехум ла ю'минун
34	... фе енна ту'фекун

Номер на аяят	Сура Анкабут
6	... инне аллахе леганиюм ан елалемийн
7	... ве лейеджзийеннехум ехсене еллези кану йеамелун
8	... феунеббикум бима кунтум теамелун
9	... ленудхиленнехум фи ессалихийн
10	... ев лейсе аллаху биеалеме бима фи ессудури елалемийн
11	... ве йеалеменне елмюнафикийн
12	... иннехум леказибийн
13	... ве лейуселунне йевме елкъцамети амма кану йефтерун
14	... феехезе хум еттуфану ве хум залимун

Номер на аяят	Сура Намл
12	... иннехум кану кавмен фасикийн
13	... хаза сихрун мубийн
14	... фе унзур кейфе кане акибету елмуфсидийн
15	... мин ибадихи елму'минийн
16	... инне хаза лехуве елфадлу елмубийн
17	... фе хум юзеун
18	... сулейману ве джунудуху ве хум ла йешурун
19	... ве едхилни бирахметике фи ибадике ессалихийн

Номер на аяйт	Сура Ниса
23	... инне аллахе кане гафурен рехиймен
24	... инне аллахе кане алиймен хакиймен
25	... ве аллаху гафурун рахиймун
26	... ве аллаху алиймун хакиймун
27	... ен темийлу мейлен азиймен

Номер на аяйт	Сура Маида
22	... фе инейхруджу минха фе инна дахилун
23	... фе тевекеллу ин кунтум му'минийн
24	... инна хахуна каидун
25	... фе уфрук бейнена ве бейне елкавми елфасикийн
26	... фе ла те'се ала елкавми елфасикийн
27	... кале иннема йетекаббелу аллаху мин елмуттакийн
28	... инни ехафу аллахе раббе елалемийн
29	... ве залике джезау еззалимийн
30	... фе каталеху фе есбаха мин елхасирийн
31	... фе есбаха мин елнадимийн

Номер на аяйт	Сура Араф
2	... ве зикра лилму'минийн
3	... калийлен ма тезеккерун
4	... фе джеаха бе'суна бейатен ев хум каилун
5	... из джеалехум бе'суна илла ен калу инна кунна залимийн
6	... ве ленеселенне елмурселийн
7	... ве ма кунна гаибийн
8	... фе улайке хум елмуфлихун
9	... бима кану биайатина йезлимун
10	... калийнен ма тешкурун
11	... лем йекун мин ессаджидийн

Номер на аяйт	Сура Тауба
7	... инне аллахе юхиббу елмуттакийн
8	... ве ексерехум фасикун
9	... иннехум сае ма кану йеамелун
10	... ве улайке хум елмуатедун
11	... ве нуфассилу елауати ликавмин йеалемун
12	... леаллехум йентехун
13	... ехакку ен техшевху ин кунтум му'минийн
14	... ве йешфи судуре кавмин му'минийн

Номер на аяйт	Сура Бакара
62	... ве ла хавфун алейхим ве ла хум йехзанун
63	... ве узкуру ма фихи леаллекум теттакун
64	... лекунтум мин елхасирийн
65	... фе кулна лехум куну киредетен хасийн
66	... ве мев'изетен лилмуттакийн
67	... еузу биллахи ен екуне мин елджахилийн
68	... фе амелу ма ту'мерун
69	... бакаратун сафрау факиун левнуха тесурру енназирийн

Номер на аяйт	Сура Ал-Имран
130	... ве еттаку аллахе леаллекум туфлихун
131	Ве еттаку еннаре еллети уиддет лилкафирийн
132	... леаллекум турхемун
133	... уиддет лилмуттакийн
134	... ве аллаху юхиббу елмухсинийн
135	... ве лем юсирру ала ма феалу ве хум йеалемун
136	... ве ниаме еджру еламилийн
137	... фензуру кейфе кане акибету елмукеззибийн
138	... ве мев'изетун лилмуттакийн
139	... ве ентум елеалевне ин кунтум му'минийн
140	... ве аллаху ла юхиббу еззалимийн

**Номер на
айят**

5

... фелйе'тина биайетин кема урсиле елеввелийн

6

... е фе хум ю'минун

7

... ин кунтум ла теалемун

8

... ве ма кану халидийн

9

... ве ехлекна елмусрифийн

10

... е фе ла теакилун

11

... ве енше'на беадеха кавмен ахерийн

12

... хум минха йеркудун

Сура Анбиа
**Номер на
айят**

47

... ве ма улайке билму'минийн

48

... ферийкун минхум муаридун

49

Ве ин йекун елхакку йе'ту илейхи музинийн

50

...бел улайке хум еззалимийн

51

... ве улайке хум елмуфлихун

52

... ве улайке хум елфайзун

53

... инне аллахе хабийрун бима теамелун

54

... ве ма ала ресъли илла елбелагу елмубийн

55

... фе улайке хум елфасикун

Сура Нур
**Номер на
айят**

6

... ве ма йесте'хирун

7

... ин кунте мин ессадикийн

8

... ве ма кану изен мунзарийн

9

... ве инна леху лехафизун

10

Ве лекад ерселна мин каблике фи шияй елеввелийн

11

... кану бихи йестехзиун

12

Кезалике неслукуху фи кулуби елмуджримийн

13

... кад халет съннетъ еввелийн

14

... фихи йеаруджун

15

... нахну кавмун месхурун

Сура Хиджр

Римуването с два-три звука в поема от 200-300 реда би могло да придаде такова важно качество на тези звуци, че те да бъдат наречени основи на произведението. Но ако вземем предвид дължината на Корана, информацията и мъдрите обяснения, които съдържа, то ще разберем още по-добре колко необикновено явление е начинът на употреба на тази рима. Това е така, защото Коранът, като религиозна книга, която е пътеводител за хората, наред с цялото си литературно превъзходство, социалните или психологически теми, съдържа и множество сведения от физичните науки. Поради тази причина образуването в Корана, който съдържа толкова разнообразни и религиозни теми, на рима с толкова малко звуци е явление, което не може да се случи с човешки усилия. От тази гледна точка експертите по арабистика определят Корана като “напълно невъзможен за имитиране”.

Харун Яхя

НЯКОИ ОТ КОМЕНТАРИТЕ НА ИНТЕЛЕКТУАЛЦИТЕ ЗА КОРАНА

Някои от коментарите относно съвършенството на Корана и невъзможността да бъде имитиран

◆ Меканците все още искаха от него чудо и с удивителна смелост и самоувереност пророкът Мохамед (м.н.) се позовава на самия Коран като възвишено потвърждение за мисията си. Като всички араби и те бяха познавачи на езикознанието и риториката. Е добре, ако тогава Коранът беше негово собствено съчинение, то другите хора можеха да му съперничат. Нека напишат десет айята като него. Ако не могат да ги напишат (а те със сигурност няма да могат), то нека тогава приемат, че Коранът е очевидно чудо. (*Хамилтън Гиб – виден експерт по арабистика в Оксфордския университет*)¹²²

◆ Като литературен паметник Коранът стои сам-самичък; едно уникално произведение на арабската литература, няма нито предшественици, нито наследници на своя език. Мюсюлманите от всички векове се обединяват в разгласяването на несравнимостта не само на съдържанието му, но и на стила му... (*Експертът по арабистика Хамилтън Гиб*)¹²³

◆ Влиянието на Корана върху развитието на арабската литература е неизмеримо и е упражнявано в множество насоки. Неговите идеи, език, рими проникват във всички следващи литературни творби в по-голяма или по-малка степен. Неговите специфични лингвистични особености нямат равни на себе си както в прозата на след-

ващия век, така и в по-късните прозаични произведения, но главно поради гъвкавостта, придадена от Корана на по-висшия арабски език, той е в състояние да бъде развит толкова бързо и да бъде пригоден към новите нужди на императорското управление и развиващото се общество. (*Експертът по арабистика Хамилтън Гиб*)¹²⁴

❖ Всеки път, когато от пророка Мохамед (м.н.) бива искано чудо, което да докаже истинността на мисията му, той използва като доказателство за Божествения произход на Корана използваните в него изрази и несравнимото му превъзходство. Всъщност, дори и за тези, които не са мюсюлмани, нищо не е по-прекрасно от неговия език, който притежава разбираема цялост и достъпна компактност... Изобилието на изпълнените с показна хармония звуци и изключителните ритми са изиграли голяма роля за промяната на мнението дори и на хората, които се доближават с най-голяма враждебност и недоверие.¹²⁵ (*Извадка от статията "Обучаване на арабски във Френски колеж" ("L'Enseignement de l'Arabe au College de France") на Пол Казанова*)

❖ Коранът, който е дума по дума Божие откровение, е продиктуван на пророка Мохамед (м.н.) от Архангел Гавриил. Той (Коранът) е чудо, което доказва, че Мохамед (м.н.) е пратеник на Аллах. Чудотворното му качество е залегнало отчасти в стила му, който е толкова съвършен и превъзходен, че нито един човек или джин не може да напише нито една сура, която да бъде сравнима с него, и отчасти в учението, което съдържа, в изключителната истинност на сведенията му за бъдещето и в информацията, с която Мохамед (м.н.) никога не би могъл да се сдобие сам.¹²⁶ (*От книгата "Към разбиране на Исляма" (Towards Understanding Islam) на Хари Гейлорд Дорман*)

❖ Всички, които познават Корана на арабски език, са на едно и също мнение по отношение на необходимостта от възхвалата на превъзходството на тази религиозна книга. Великолепието на стила му е толкова възвишено, че когато бъде преведен на някой европейски

език, може да не бъде оценен по подобаващ начин.¹²⁷ (*Едуард Монтет в книгата си “Превод на Корана на френски език” (“Traduction Francaise du Coran”)*)

❖ Коранът в оригинал – на арабски език, притежава една прелест и обаяние, които вдъхновяват човека. Сбитият и възвишен стил, предимно римуван, неговите многозначни къси изречения, които могат трудно да бъдат изразени в дословния превод, притежават едно разбираемо въздействие и взривна енергия.¹²⁸ (*Джон Найш в книгата си “Мъдростта на Корана” (The Wisdom of the Qur'an)*)

❖ Общо взето, Коранът е написан на най-благородния и ласкав арабски диалект – Курайш, на един много прекрасен и чист език... Стилът на Корана е красив и мъдър... и на много места, особено там, където е описано величието и качествата на Аллах, е благороден и величествен... Той е толкова сполучлив и до такава степен изумява слушателите, че някои от противопоставящите му се мислят, че това е някакъв вид магическо или вълшебено въздействие.¹²⁹ (*Джордж Сейл в книгата си “Коранът:Първа проповед” (The Koran: The Preliminary Discourse)*)

❖ Чудо на непорочен стил, мъдрост и истина...¹³⁰ (*От книгата “Мохамед и мохамеданството” (“Mohammed and Mohammadanism”) на Азиз Босворт Смит)*

❖ Коранът притежава едно римуване с отбрана прелест и пленяващо слуха звучене. Множество арабски християни говорят с възхищение за стила на Корана и множество експерти по арабистика изтъкват неговото съвършенство... В действителност в арабската литература, която е открита и продуктивна както в поезията, така и в прозата, няма нищо, което да може да бъде сравнено с него.¹³¹ (*От книгата “Ислям” (Islam) на Alfred Guillaume)*

Някои от коментарите относно това, че Коранът е Божия книга, и въздействието, което оказва върху хората

❖ Като цяло в Корана намираме една съвкупност от мъдрост, която може да бъде събрана от най-умните хора, най-големите философи и най-способните политици. Но има още едно доказателство за божествеността на Корана, а именно, че е останал непроменен в продължение на векове от момента на низпославането му чак до днешни дни... Тази книга, която се чете постоянно от мюсюлманския свят, не предизвиква никаква досада у вярващите, а напротив – по пътя на повторението с всеки изминат ден тя е обиквана все повече и повече. Той предизвиква едно чувство на смиреност и уважение у човека, който го чете или слуша... Тази книга е преди всичко Божия книга.¹³² (*Laura Veccia Vaglieri в книгата си “Едно разяснение относно Исляма” (Apologie de l’Islamisme)*)

❖ Коранът съдържа множество свършени морални съвети и съдържанието му е съставено от малки несвързани помежду си части, така че е невъзможно да минеш дори една страница, без да попаднеш на афоризми, които всички хора би трябвало да приемат. Тази разделена на части структура на Корана създава едни цялостни в самите себе си текстове, афоризми и правила, които са подходящи за всеки обикновен човек в каквато и да било ситуация.¹³³ (*Джон Уилиамс Драпър в книгата си “История на интелектуалното развитие на Европа” (“A History of the Intellectual Development of Europe”)*)

❖ ... Тук следователно неговите качества на литературно произведение не трябва да бъдат оценявани според някои предубеждения на субективен и естетически вкус, а с въздействието, което предизвиква у съвременниците и сънародниците на Мохамед (м.н.). Ако той говори на сърцата на слушателите толкова въздействащо и убедително така, че да обедини досега враждуващите елементи в едно сплотено и добре организирано тяло, вдъхновено от идеи, които са да-

леч по-различни от тези ръководещи арабския ум досега, то тогава неговото красноречие е съвършено само защото то създава от дивашки племена една цивилизована нация...¹³⁴ (*Цитат от книгата “Ислямски речник” (Dictionary of Islam) на д-р Стейнгатс и Т. П. Хюс*)

❖ ... Извършвайки настоящия опит да подобря постиженията на моите прадеди и да създам нещо, което да може да бъде признато като поне слабо подражание на величественото красноречие на арабския Коран, аз се мъча да науча сложните и богати на разнообразие ритми, които, отделно от самото послание, представляват неоспоримото твърдение, че Коранът е класиран сред най-големите литературни шедьоври на човечеството... Тази типична характерна особеност – “тази неподражаема симфония”, както вярващият Пиктол описва Святата Книга, “всеки звук на която разчувства човека до сълзи и екстаз” – е била почти напълно пренебрегната от предходните преводачи; следователно не е учудващо, че техните преводи звучат бледо и равно в сравнение с великолепно украсения оригинал.¹³⁵ (*От книгата на Артур Дж. Арбъри “Тълкуване на Корана” (“The Koran Interpreted”)*)

❖ Едно напълно обективно изучаване на Корана в светлината на съвременното познание ни довежда до признаването на хармонията между двете, както вече множество пъти бе отбелязано. Това ни кара да смятаме, че е доста немислимо човек от времето на Мохамед (м.н.) да бъде автор на такива твърдения, като се има предвид нивото на знанията по онова време. Размишления от този вид са част от това, което отрежда на откровението на Корана неговото уникално място и принуждава непредубедените учени да признаят неспособността си да дадат обяснение, което да се основава единствено на материалистическите разсъждения.¹³⁶ (*Д-р Морис Букаил, Парижки университет, завеждащ клиниката по хирургия*)

❖ ... Коранът е запазил своето неизменно място като начална точка... в заключение, Коранът, който представлява едно пламенно изложение, притежава възвишена сила, насочена към подбуждане на

съвестта на хората.¹³⁷ (*Едуард Монтег – един от френските интелектуалци*)

❖ ... Съществува книга, която хем е запазена, хем е напълно уникална по отношение на същността си... тя е истински авторитет, по отношение на която никой не е успял да изложи някакво сериозно съмнение.¹³⁸ (От книгата “Мохамед и мохамеданството” (“Mohammed and Mohammadanism”) на Азиз Босворт Смит)

❖ ... Коранът открито подкрепя свободата на съвестта.¹³⁹ (*Джеймс Мичинър в статията си “Ислямът: Неправилно разбраната религия” (“Islam: The Misunderstood Religion”)*)

❖ Чувството за справедливост е един от най-великолепните идеали на Исляма, защото, като прочетох Корана, открих тези динамични принципи на живота, не мистични, а практически морални принципи за всекидневното водене на живот, подходящи за целия свят.¹⁴⁰ (*Лекции на тема “Идеалите на Исляма” (“The Ideals of Islam”)* от книгата “Речи и статии на Сарожини Наиду” (“Speeches and Writings of Sarojini Naidu”))

❖ Не трябва да ни учудва това да открием Корана като източник начело на науките. В Корана се говори на всякакви теми: за небесата и земята, за живота на човека, за търговия и разнообразни други дейности, и това създава текстове, третиращи формираните само от един въпрос или само от едната страна на този въпрос тълкувания на отделните части на свещената книга. Ето така Коранът е основната причина за невероятния напредък във всички научни сфери в мюсюлманския свят... Това оказва влияние не само на арабите, но в същото време става причина и еврейските философи да подхождат към метафизичните и религиозни въпроси, използвайки арабските методи. В заключение, няма нужда повече да спорим по отношение на това колко смесени са християнското учение и арабското религиозно учение.

Моралното раздвижване, породено в границите на Исляма, не се ограничава само до религиозни постулати. Познаването на философ-

ските, математически, астрономически и медицински писмени произведения на гърците предизвиква приемствеността на тези учения. Чрез пояснителните откровения пророкът Мохамед (м.н.) непрекъснато обръща внимание на движението на небесните тела, които като част от чудесата на Аллах са предоставени в служба на хората и следователно човек не трябва да им се прекланя. Това колко успешно мюсюлманите работят в областта на астрономията става ясно от факта, че в продължение на векове те се проявяват като най-изтъкнатите представители на тази наука. Дори днес се използват множество имена на звезди и технически термини на арабски език. Европейските астрономи от средновековието са били ученици на арабите.

По същия начин Коранът е стимулирал и дейностите в сферата на медицината, препоръчал е да се мисли и работи основно върху природата.¹⁴¹ (*От книгата “Нови проучвания върху структурата и тълкуванията на Корана” (“New Researches into the Composition and Exegesis of the Qur'an”) на проф. Хартвиг Хирсфьлд)*

❖ Несъмнено Коранът заема съществено място сред великите религиозни книги в света. Въпреки че е най-новата сред епохалните творби, принадлежащи към този клас литература, почти никоя друга не е предизвикала такова забележително въздействие върху големи човешки маси. Коранът е създал един нов стадий в човешката мисъл и един нов тип поведение. Той първо превръща редица разнородни пустинни племена от Арабския полуостров в нация от герои и след това продължава да създава обширни политико-религиозни организации от мохамеданския свят, които са едни от най-големите сили и с които Европа и Изтокът трябва да се съобразяват днес.¹⁴² (*Г. Марголиот в книгата си “Коранът” (“The Koran“)*)

❖ ...всеки път, когато го вземем в ръце... той [Коранът] за много кратко време ни привлича, смайва и най-накрая ни възхищава до такава степен, че да му се поклоним... Неговият стил, в съгласие със съдържанието и целта му, е твърд, благороден и възвишен... Тази книга

ще продължи през всички векове да бъде най-въздействащата книга.¹⁴³ (*Цитат от книгата “Ислямски речник” (“Dictionary of Islam”) на Гюет и Т.П.Хюс*)

Някои от коментарите на учените относно Корана

❖ ... В Корана има твърде много истини и аз като д-р Муур въобще не се затруднявам да повярвам, че тези обяснения са Божествени вдъхновения.¹⁴⁴ (*Т.В.Н. Персад – професор по анатомия, педиатрия, детска хигиена и акушеро-гинекология в университета Манитоба*)

❖ ... Според мен между генетиката и религията няма никакво противоречие, всъщност религията може да напътва науката, като към някои от традиционните научни подходи добавя откровения, защото в Корана има твърдения, истинността на които е узната векове по-късно, което доказва, че сведенията в Корана идват от Аллах.¹⁴⁵ (*Джоу Леих Симпсън – професор по акушеро-гинекология, молекулярна и човешка генетика*)

❖ Като учен аз мога да се занимавам само с неща, които мога да видя точно. Аз мога да разбирам ембриология и еволюционна биология. Аз мога да разбирам думите, които ми се превеждат от Корана. Както по-рано бях дал за пример, ако можех да се пренеса в онази ера, знаейки това, което знам сега, и ако трябваше да обясня нещата, нямаше да мога да ги обясня по начина, по който са били обяснени тогава... Следователно не виждам нищо, което да противоречи на представата, че всичко, което е написано в Корана, е Божие откровение.¹⁴⁶ (*Е. Маришъл Джонсън Томас – професор по анатомия и еволюционна биология от университета Джеферсън*)

❖ В някои айяти (айяти от Корана) има доста изчерпателни описания на човешкото развитие, като се започне от момента на съединяване на половите клетки и се стигне до органогенезиса. Толкова яс-

ни и завършени сведения за човешкото развитие, неговите класификации, терминология и определения, не са съществували по-рано. Ако не във всички, то поне в повечето случаи това описание предшества със стотици години описването на различните стадии на развитие на човешкия зародиш и плод в традиционната научна литература.¹⁴⁷ (*Гералд С.Гоерингер – доцент по медицинска ембриология в университета Джорджтаун*)

❖ За мен е много голямо удоволствие да помогна за обясняването на твърденията за човешкото развитие в Корана. Казвам ви с абсолютна сигурност, че тези сведения са съобщени на пророка Мохамед (м.н.) от Аллах, защото тази информация не е доказана стотици години след това. С това аз доказах на себе си, че Мохамед (м.н.) е пратеник на Аллах.¹⁴⁸ (*Кейт Л.Муур – професор по анатомия и клетъчна биология в университета в Торонто, виден ембриолог и автор на множество учебници по медицина*)

❖ ... Тъй като фазите, през които преминава човешкият зародиш, са комплексни, дължащо се на постоянния процес на промяна по време на развитието, предложено е разработването на нова класификационна система, която да използва използваните в Корана и Суна. Предложената система е проста, подробна и отговаря на съвременните ембриологични знания.¹⁴⁹ (*Кейт Л.Муур – професор по анатомия и клетъчна биология в университета в Торонто*)

❖ От извършваните през последните четири години интензивни проучвания на Корана и хадисите е разкрита система, класифицираща човешките зародиши, а това от своя страна е изумително, тъй като е описано през 7 век сл.Хр.... През седми век определенията в Корана не биха могли да бъдат основани на научни познания...¹⁵⁰ (*Кейт Л.Муур – професор по анатомия и клетъчна биология в университета в Торонто*)

❖ Мисля, че е почти невъзможно да има познание за неща като едновременното възникване на Вселената, защото учените от-

криха това едва през последните години, използвайки изключително сложни и модерни технологични методи... Човек отпреди 1400 години, който не знае нищо за ядрена физика, не може, смятам аз, да е в състояние да открие от само себе си, например, че земята и небесата имат един и същи произход, или много други въпроси, които обсъждаме тук...¹⁵¹ (*Алфред Кронер – професор по геология в университета в Майнц, Германия; един от най-видните геолози в света*)

❖ Ако съберете всичко това и съберете всички тези твърдения, направени в Корана по отношение на Земята и формирането на Земята, и науката като цяло, то може да кажем, че направените твърдения са в много отношения напълно верни и могат сега да бъдат доказани чрез научните методи... По-голямата част от използваните в Корана твърдения не е било възможно да бъдат доказани по онова време, но съвременните научни методи днес са в състояние да докажат това, което Мохамед (м.н.) е казал преди 1400 години.¹⁵² (*Алфред Кронер – професор по геология в университета в Майнц, Германия*)

❖ Трябва да кажа, че бях много впечатлен, като открих истински астрономически факти в Корана, тъй като ние сме съвременни астрономи, изследвали и най-малката частица на Вселената. Ние се бяхме концентрирали да разберем дори най-малката частица. Защото използвайки телескопи, можем да виждаме само малка част от небето, без да мислим за цялата Вселена. Ето така, прочитайки Корана и получавайки отговор на въпросите си, смятам, че ще открия бъдещите начини за извършването на проучванията ми на Вселената.¹⁵³ (*Проф. Йошихиде Козаи – директор на обсерваторията в Токио, Япония*)

❖ Искам да кажа, че това, което видяхме, несъмнено е забележително. Приемайте го като научно обяснение или не, но в писанията, които виждаме, трябва да има нещо отвъд това, което бихме разбрали ние чрез човешкия си опит.¹⁵⁴ (*Армстронг – професор по астрономия и служител в НАСА*)

❖ Трудно е да си представим, че такъв вид информация е съществувала по онова време, преди около 1400 години. Може би някои от тях притежават проста идея за нещата, но обясняването на нещата детайлно е много трудно. Следователно това несъмнено не е просто човешко знание. Един обикновен човек не може да обясни този феномен толкова подробно. Ето защо аз смятам, че информацията трябва да е дошла от неземеен източник.¹⁵⁵ (*Дурджа Рао – професор по океанография в университета Крал Абдулазиз в Джедда, Саудитска Арабия*)

❖ ... Аз вярвам, че всичко, което е низпослано преди 1400 години в Корана, е вярно и може да бъде доказано по научен път... Това е откровение от Аллах, който има знание за всички науки. Мисля, че е време да кажем: “Няма друг бог освен Аллах и Мохамед е негов пратеник”.¹⁵⁶ (*Проф. Теджата Теджсен – декан на факултета по ембриология и анатомия в университета Чианг Маи, Тайланд*)

❖ Коранът е низпослан преди няколкостотин години и е потвърдил всичко, което сме открили. Това означава, че Коранът е Божието слово.¹⁵⁷ (*Джоли Самсън – професор по акушеро-гинекология*)

❖ Тази книга (Коранът) говори за миналото, близкото до нас време и бъдещето. Не знам какво е било културното равнище на хората от времето на пророка Мохамед (м.н.), не знам какво е било и тяхното научно ниво. Ако в този минал период е съществувало познатото ни ниско научно ниво и е нямало технология, то без никакво съмнение всичко, което четем днес в Корана, е Божието осветление. Аллах го е низпослал на Мохамед (м.н.). Направих проучване по отношение

на историята на възникването на цивилизацията в Средния изток, за да проверя може ли да съществува едно такова съвършено познание. Това още повече засили вярата ми в това, че Аллах го е изпратил на Мохамед (м.н.). Той му бе изпратил една малка част от необятната наука, която разкрихме неотдавна. Надяваме се в сферата на геологията Коранът и науката да са в един постоянен диалог.¹⁵⁸ *(Проф. Палмар – един от видните учени в областта на геологията в Америка)*

❖ В една беседа относно споменатата в Корана функция на планините да стабилизират земната повърхност:

Вярвам, че това (информацията от Корана) е много интересно и почти невъзможно. Напълно вярвам, че това, което казвате, е истина и поради тази причина разгласяването на тази книга (Корана) е много ценно, съгласен съм с вас.¹⁵⁹ *(Проф. Суавда – световноизвестен японски учен по океанография)*

❖ В една беседа върху океанографията и геологията в Корана:

Трудно е да приемем, че една такава информация е била известна преди 1400 години. Някои неща съдържат само общи идеи, но едно толкова подробно и дълго определение е много трудно. Поради тази причина това със сигурност не може да бъде само човешко знание. Нито един човек не може да обясни тези комплексни явления на такова детайлизирано ниво. Следователно мисля, че над човешките способности съществува и една свръхестествена сила. Една толкова ясна информация може да дойде само от божествен източник.¹⁶⁰ *(Дарга Бернард Роу – професор по океанография)*

Други подобрани коментари относно Корана

❖ Всичко ми се стори много логично. Това е прелестта на Корана; той ви кани да се отзовете и да разсъждавате... Когато продължих да чета Корана по-нататък, в него се говореше за молитва, добри дела и милостивост. Тогава още не бях станал мюсюлманин, но осъзнах, че за мен единственият отговор е Коранът и той е низпослан от Аллах.¹⁶¹ (*Кет Стивънс – английска попзвезда*)

❖ Аз не съм мюсюлманин в обичайния смисъл, но се надявам да съм “мюсюлманин” в смисъла на “отдаден на Аллах човек”. Вярвам, че Коранът и другите източници, отразяващи ислямския възглед, са обширни хранилища на божествени факти, от които аз и останалите западняци имаме все още доста неща да научим. Също така Ислямът е несъмнено сериозен кандидат за доставянето на основната рамка на религията на бъдещето.¹⁶² (*От книгата “Ислямът и Християнството днес”*)

❖ Една от основните причини да избира Исляма бе Коранът.

Преди да сменя религията си, започнах да изучавам Корана с критическия дух на западен интелектуалец... В тази книга, Корана, има определени айяти, които, низпослани преди повече от тринадесет

века, ни учат на същите идеи, каквито и съвременните научни изследователи. Ето това наистина ме накара да сменя религията си. *(Али Селман Бериост – френски доктор по медицина)*¹⁶³

❖ Прочел съм Светото Писание на всяка една религия, но това, което открих в Исляма, не можах да открия в нито една друга: съвършенството. Свещеният Коран, сравнен с което и да било друго писание, е като Слънце, сравнено със светлината на кибритена клечка. Аз твърдо вярвам, че всеки, който прочете словото на Аллах с разсъдък, който е напълно открит за истината, ще стане мюсюлманин.¹⁶⁴ *(Саифудин Дирк Уолтър Мосиг, САЩ)*

❖ Едно от нещата, които правят Корана силен, е следното: когато един мюсюлманин или който и да било друг човек, който вземе в ръце Корана, отвори и прочете произволна страница, той получава необходимата за живота му поука.¹⁶⁵ *(Известният теолог Джон Еспосито)*

❖ Надявам се не е далеч времето, когато ще мога да обединя всички мъдри и образовани хора от всички държави и ще създам единно управление, базирано на принципите на Корана, които са единствената истина и само те могат да отведат човека към щастието.¹⁶⁶ *(Френският император Наполеон Бонапарт)*

Речта на Бил Клинтън, в която обяснява колко се е впечатлил от Корана

През последната година от мандата си бившият президент Бил Клинтън прие на празника Рамазан Байрам в Белия дом мюсюлманите. На срещата, която започна с четенето на айяти от Корана, в речта си Бил Клинтън също бе използвал айяти от Корана и често изразява интереса, който изпитва към Корана:

В откса от Корана, който имамът прочете, се съобщава, че Аллах е сътворил различните народи и раси, за да се опознаваме взаимно, а не да се презираме. Мисля, че това е много трогателно.

В Стария Завет има великолепен пасаж, който предупреждава хората никога да не се отвръщат от непознатите, защото това е все едно да се отвърнеш от всевишния Аллах. В Евангелието пък е казано, че хората трябва да обичат ближните си като самите себе си. Но е изключително възхитително казаното в Корана, че Аллах е сътворил народите и расите, за да могат да се опознават по-добре...

Позволете ми също така да кажа, че има много неща, на които светът може да се научи от Исляма. Днес той се изповядва от един на всеки четири човека в света. Американците го изучават повече в училищата и университетите. Всъщност аз си спомням как нашата дъщеря изучаваше в гимназията предмет по ислямска история и бе прочела голяма част от Корана. Дори след като се връщаше от училище, ни обучаваше и нас и после ни задаваше въпроси.

Аз ви моля да помогнете и да споделите източника на вярата си с тези, които са различни от вас, да помогнете на хората да разберат ценностите и хуманността на религията ви. В Корана е съобщено, че хората трябва да се отнасят с останалите така, както биха искали да се отнасят с тях. Както и това, което искаме за себе си, да го желаем и за другите и да полагаме големи усилия за мира...¹⁷¹

Чудесата на Корана

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

КОРАНЪТ Е БОЖИЕТО СЛОВО

Всичко, което разгледахме дотук, ни показва един ясен факт: Коранът е такава книга, че всички съобщени в нея сведения са се сбъднали или продължават да се сбъдват. В айятите са съобщени множество факти по научни въпроси, известия за миналото и бъдещето или пък математическо шифроване, които никой човек по онова време не е можел да знае. Тези знания е невъзможно да бъдат получени посредством нивото на познание и технологията от онова време. Разбира се, този факт е ясно доказателство за това, че Коранът не може да бъде човешко слово.

Коранът е словото на всемогъщия Аллах, който е сътворил всичко от небитието и който обгръща с мъдрост всички същества. В един айят Аллах повелява следното относно Корана: **"... И ако бе от друг, а не от Аллах, щяха да открият в него много противоречия"** (Сура Ниса, 82). Не само че в Корана няма никакво противоречие, но с всеки изминат ден всяка една информация, дадена ни в Корана, разкрива все нови и нови чудеса на тази Божия книга. Това, което остава на човек, е да се придържа към него и да го приема като пътеводител. В Корана Аллах ни повелява следното:

Този Коран не може да е откровение от друг освен от Аллах - в потвърждение на онова преди него и за разяснение на Писанието - няма съмнение в него! - от Господа на световите. Или казват [за Мухаммад]: "Той го е измислил." Кажете: "Донесете една сура подобна на неговите и призовете когото можете освен Аллах, ако говорите истината!" (Сура Юнус, 37-38)

И това е Писание, низпослахме го Ние благословено. Следвайте го и се бойте, за да бъдете помилвани! (Сура Анам, 155)

A lush green forest with a river flowing through it, framed by a golden archway. The scene is misty and serene, with dense foliage and a winding waterway. The golden archway at the top has a textured, scale-like pattern.

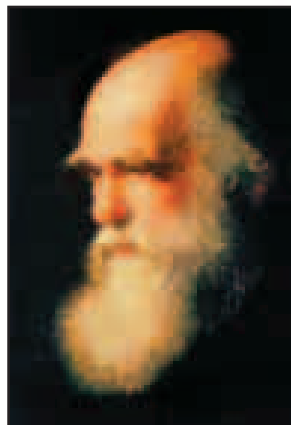
**ЕВОЛЮЦИОННАТА
ИЗМАМА**

ЕВОЛЮЦИОННАТА ИЗМАМА

Дарвинизмът, т.е. еволюционната теория, се е появила с цел отричане на истината за сътворението, но тя не е нищо друго освен една провалила се ненаучна лъжа. Тази теория, която твърди, че живите организми са се появили случайно от неживата природа, бива опровергана с научното доказване, че във Вселената и живите организми съществува един много очевиден “дизайн”. По този начин фактът, че цялата Вселена и всички живи същества са сътворени от Бог, бива доказан и от науката. Провежданата по цял свят пропаганда днес с цел поддържане на еволюционната теория е основана единствено на изкривени научни факти, пристрастни интерпретации, изречени под формата на наука лъжи и извършени фалшификации. Но тази пропаганда не може да прикрие истината. През последните 20-30 години в научните среди започна да се дава все по-голяма гласност на факта, че еволюционната теория е най-голямата измама в историята на науката. Направените след 1980 година проучвания доказват, че предположенията на Дарвин са напълно погрешни и много учени потвърждават това. Особено в САЩ учени от различни области като биология, биохимия и палеонтология забелязват невалидността на дарвинизма и започват да определят произхода на живите същества с понятието “разумен дизайн” (intelligent design). Този “разумен дизайн” е научното излагане на истината, че живите същества са сътворени от Бог. В много други наши произведения сме разгледали и продължаваме да разглеждаме провала на еволюционната теория и доказателствата за сътворението, с всички научни подробности. Но поради изключителното значение на този въпрос смятаме за необходимо и тук накратко да изложим някои факти.

Научният провал на дарвинизма

Въпреки че еволюционната теория е учение, водещо началото си още от времето на древните гърци, тя бива широко разпространена чак до 19ти век. Най-важното събитие, което превръща теорията в първостепенна тема в света на науката, е публикуваната през 1859 книга на Чарлз Дарвин, озаглавена “Произходът на видовете”. В тази книга Дарвин отрича, че различните живи организми на Земята са били сътворени поотделно от Бог. Според Дарвин всички организми имат един общ прародител, но в продължение на доста дълъг период от време претърпяват малки промени, вследствие на които се диференцират. Теорията на Дарвин не се опира на никакво научно откритие или експеримент и както той сам казва, “това е само предположение”. Нещо повече, както Дарвин признава в една доста дълга глава от своята книга, наречена “Трудностите на теорията” (*Difficulties on Theory*), хипотезите му притежават недостатъци по отношение на доста съществени въпроси.

Чарлз Дарвин

Дарвин насочва всичките си надежди към новите научни открития, които очаква, че ще решат “Трудностите на теорията”. Но обратно на очакванията му научните открития увеличават размера на тези трудности.

Научното проваляне на дарвинизма може да бъде разгледано в три основни направления:

1. Теорията не може по никакъв начин да обясни как е произлязъл животът на Земята.
2. Няма никакво научно откритие, което да покаже, че представеният от теорията “еволюционен механизъм” има някаква сила, чрез която да може да протече.

3. Фосилните данни доказват точно обратното на предположенията на еволюционната теория.

В настоящия раздел ще разгледаме в общ план тези три основни точки.

Първата непреодолима стъпка: произходът на живота

Еволюционната теория постулира, че всички живи организми са еволюирали от една-единствена жива клетка, която се е появила в първичните земни условия преди 3,8 билиона години. Един от въпросите, на които теорията не може да даде отговор, е как една-единствена клетка би могла да генерира милиони комплексни животински видове и ако наистина съществува такава еволюция, то защо във фосилните данни не могат да бъдат открити никакви следи от нея. Тук, на тази първа стъпка от предполагаемия еволюционен процес, е мястото, където трябва преди всичко да зададем въпроса: как се е появила тази “първа клетка”?

Тъй като еволюционната теория отрича сътворението и не приема съществуването на каквато и да била свръхестествена намеса, тя твърди, че “първата клетка” се е появила случайно в рамките на природните закони, без никакъв дизайн, план или систематизация. Според теорията живата клетка трябва да е била произведена случайно от неорганични вещества. Това твърдение обаче противоречи дори и на най-неопровержимите биологични закони.

“Животът се поражда от живот”

В своята книга Дарвин никъде не споменава за произхода на живота. Примитивното разбиране за науката по неговото време почива на предположението, че живите същества имали много просто устройство.

Още от древни времена спонтанната генерация, теория, твърдяща, че неорганичните вещества са се съединили, за да формират живите организми, е била широко приета. Като цяло се вярвало, че насекоми-

те са се появили от остатъци от храна, а мишките от пшеница. За доказването на тази теория били проведени интересни експерименти. Върху мръсно парче парцал била поставена малко пшеница и се вярвало, че след известно време от нея ще се формира мишка.

Подобно на това развиващите се в месото червейчета били смятани като доказателство за спонтанната генерация. Не след дълго обаче станало ясно, че червеите не са се появили върху месото спонтанно, а са били пренесени от мухите под формата на невидими за човешкото око ларви.

В периода, когато Дарвин пише “Произходът на видовете”, вярването, че бактериите могат да се формират от неорганични вещества, било общоприето в научния свят. Пет години след публикуването на Дарвиновата книга обаче Луи Пастър обявява резултатите от дългите си проучвания и експерименти, които отричат спонтанната генерация – крайъгълен камък на теорията на Дарвин. На своята триумфална лекция в Сорбоната през 1864 година Пастър казва: **“Учението за спонтанната генерация никога не би могло да се възстанови след смъртоносния удар, който този прост експеримент му нанася”**.¹⁷⁴

Защитниците на еволюционната теория дълго време се противопоставят на откритията на Пастър. Но когато напредъкът в науката разкрива комплексната структура на клетката на живия организъм, идеята, че животът би могъл да се е зародил случайно, се сблъсква с една още по-голяма безизходица.

Безнадеждните усилия през 20ти век

Първият еволюционист, който през първата половина на 20ти век се заема с въпроса за произхода на живота, е известният руски биолог Александър Опарин. Посредством множество тези, които излага през 1930 година, той се опитва да докаже, че клетката на живия организъм може да се формира като резултат от съвпадения. Тези изследвания обаче са обречени на провал и Опарин е принуден да направи следното при-

знание: **“За съжаление произходът на клетката остава въпрос, който в действителност е най-тъмната страна от цялата еволюционна теория.”**¹⁷⁵

Еволюционистите последователи на Опарин извършили безброй много експерименти, ръководили изследвания и правили проучвания, за да разрешат проблема с произхода на живота. Най-известният от тези експерименти е извършен през 1953 г. от американския изследовател Стенли Милър. В този експеримент Милър използвал смес от газове, която смятал, че е съществувала в първичната земна атмосфера. За да предизвика протичането на реакция между тях, той пропускал електрически ток и в края на експеримента се синтезирали няколко присъстващи в структурата на протеините органични молекули (аминокиселини). Изминали едва няколко години, когато било разкрито, че този експеримент, който бил представен като важна стъпка в подкрепа на еволюцията, е невалиден, защото използваната в експеримента атмосфера доста се различавала от истинските земни условия.¹⁷⁶

След едно дълго мълчание Милър признал, че атмосферната среда, която той използвал, била недействителна.¹⁷⁷

Всички положени през 20ти век усилия от страна на еволюционистите да обяснят произхода на живота завършили с провал. Геохимикът Джефри Бада от Института Сан Диего Скрипс признава този факт в една своя статия, публикувана в списание *“Earth”* през 1998 година:

“Днес, когато напускаме двадесети век, ние все още сме изправени пред най-големия нерешен проблем, който имахме, когато влязохме в двадесети век: как се е зародил животът на Земята?”¹⁷⁸

Комплексната структура на живота

Основната причина, поради която еволюционната теория завършва с една толкова голяма безизходица по отношение на произхода на живота, е, че дори живите организми, които се смятат за най-простите, имат изключително сложна структура. Клетката на едно живо същество е по-

Един от фактите, които разкриват невалидността на еволюционната теория, е изключително сложната структура на организмите. Пример за това е молекулата ДНК, която се намира в ядрото на всяка клетка. ДНК е нещо като банка за данни, която се състои от разнообразните подредби на четири различаващи се една от друга молекули. Тази информационна банка съдържа цялостния структурен план на човешкото тяло. Изчислено е, че ако трябва да изпишем кодираната в ДНК информация, то трябва да съставим една огромна библиотека, съдържаща 900 тома енциклопедии, всяка от които да е по 500 страници. Разбира се, че една такава изключителна информация обезсилва понятието случайност.

комплексна от всички видове технически продукти, произведени от човека. Днес дори в най-модернизираните лаборатории на света не може да бъде произведена жива клетка посредством съединяването на неорганични вещества. Условиата, необходими за формирането на една клетка, са твърде много на брой, за да бъдат обяснени със случайности. Вероятността протеините, които са градивни блокове на клетката, да се синтезират случайно, средно за протеинова молекула, изградена от 500 аминокиселини, е 1 на 10^{950} . В математиката вероятност, по-малка от 1 на 10^{50} , статистически е прието да се смята за нулева вероятност на изпълнение.

Молекулата ДНК, която се намира в ядрото на всяка клетка, съдържа цялостния структурен план на човешкото тяло. Изчислено е, че ако трябва да изпишем кодираната в ДНК информация, то трябва да съставим една огромна библиотека, съдържаща 900 тома енциклопедии, всяка от които да е по 500 страници.

От тази отправна точка възниква една много интересна дилема: ДНК може да бъде копирана единствено с помощта на някои съдържащи се в нея ензими. Синтезирането на тези ензими обаче може да се извърши единствено в рамките на информацията в ДНК. Тъй като те зависят една от друга, за да протече копирането, трябва и двете да съществуват едновременно. Това довежда сценария, според който животът се заражда от само себе си, до безизходно положение. Почетният еволюционист проф. Лесли Оргел от университета в Сан Диего, Калифорния признава този факт в октомврийското издание на списание *“Сайънтифик Америкън”* (*“Scientific American”*) през 1994 година:

“Изключително невероятно е това, че протеините и нуклеиновите киселини, и двете структурно комплексни, са се появили внезапно на едно и също място, по едно и също време. Освен това изглежда невъзможно получаването на едните без наличието на другите. И така, от пръв поглед всеки би могъл да направи заключението, че всъщност от химична гледна точка животът никога не би могъл да възникне.”¹⁷⁹

Без съмнение е невъзможно животът да е възникнал по естествени причини, следователно трябва да се приеме, че е бил “сътворен” по свръхестествен начин. Този факт ясно анулира еволюционната теория, чиято главна цел е да отрича сътворението.

Измислените еволюционни механизми

Вторият съществен момент, който отрича теорията на Дарвин, е разбирането, че двата принципа, изложени от теорията като “еволюционни механизми”, в действителност нямат никаква еволюционна сила.

Дарвин основава своето твърдение изцяло на механизма, наречен “естествен отбор”. Значението, което той приписва на този механизъм, става ясно от името на книгата му: *“Произход на видовете чрез естествения отбор...”*. Естественият отбор предполага, че тези организми, чието устройство е най-подходящо за природните условия и географското им разпространение, ще продължат своя живот и потомство, а останалите

ще изчезнат. Например от едно стадо елени, застрашено от хищници, разбира се, ще оцелеят тези елени, които тичат най-бързо. Но без значение колко време ще трае този процес, той не може да превърне елените в друг вид организми. Елените си остават винаги елени.

Следователно механизмът на естествен отбор няма еволюционна сила. Дарвин също бил наясно с този факт и споменава за това в книгата си *“Произходът на видовете”*: **“докато не възникнат полезни промени, естественият отбор не върши никаква работа”**.¹⁸⁰

Неодарвинизъм и мутации

Следователно как се появяват тези “полезни промени”? Дарвин се опитва да отговори на този въпрос от гледна точка на примитивното разбиране на науката по онова време. Според френския биолог Ламарк, живял преди Дарвин, организмите предават своите качества, придобити по време на живота си, на следващите поколения и така се развиват.

Откритите от Грегор Мендел и потвърдени от процъфтяващата през 20ти век наука генетика закони за наследствеността обаче напълно сриват легендата, че придобити качества се предават на следващите поколения. Ето така естественият отбор се провалил в ролята си на еволюционен механизъм.

В края на 1930 година една група учени, решени да останат верни на Дарвин, разработват така наречената “Модерна синтетична теория”, или както още е известна, “неодарвинизъм”. Като “причина за полезните промени” неодарвинистите добавят мутациите, които са деформации, появили се в резултат на въздействие на външни фактори, като радиация или копирни грешки, върху гените на организмите, към естествените мутации.

Днес моделът, който символизира еволюцията, е неодарвинизмът. Според теорията многобройните комплексни органи на живеещите на Земята милиони живи организми, като уши, очи, бели дробове и крила,

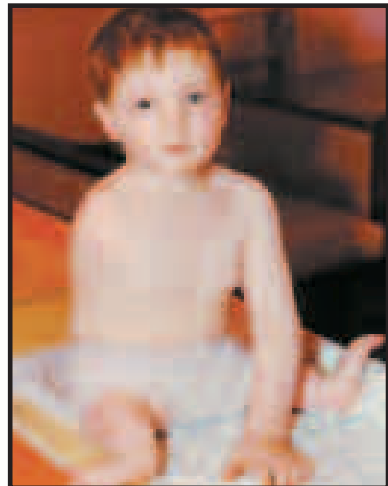
са се формирали в резултат на един процес, който се базира на “мутации”, на генетични смущения.

Съществува обаче един категоричен факт, който напълно сри-ва теорията: мутациите не пораждат процес, чрез който живите ор-ганизми да се развият, а точно обратно – те винаги пораждат вреди.

Причината за това е проста: ДНК има много комплексна структура. Различните случайни влияния, действащи върху тази молекула, могат да предизвикат единствено вреди. Американският генетик Б.Г. Ранганатан обяснява това така:

“Мутациите са малки, случайни и вредни. Те се появяват рядко и най-добрата възможност е да са неефективни. Тези четири характеристики на мутациите показват, че те не могат да предизвикват никакво еволю-ционнно събитие. Една случайна промяна в един до голяма степен развит организъм или е ефективна, или е вредна. Една случайна промяна на ча-совника не означава усъвършенстване на този часовник. Най-вероятно или ще го повреди, или в най-добрия случай ще бъде неефективен. Зе-метресението не подобрява града, то го разрушава”.¹⁸¹

Не е учудващо, че до ден-днешен не е забелязана нито една полезна мутация, която да може да усъвършенства гене-тичния код. Доказано е, че всички мута-ции са вредни. Поради тази причина му-тацията, зад която се крият еволюцио-нистите, не е магически жезъл, който превръща живите организми в по-разви-ти и перфектни форми. Като цяло влия-нието на мутациите е вредно. Така че промените, които мутациите биха пре-дизвикали, могат да бъдат само от вида на тези, изпитани от хората в Хиросима, Нагасаки и Чернобил - а именно смърт, недъгавост и “грешки на природата”...

Пагубната последица върху човешкото тяло от мутациите. Момчето отгоре е жертва на злополуката в атомната цен-трала в Чернобил.

От своя страна естественият отбор, както и самият Дарвин казва, “не може да направи нищо сам”. Този факт ни показва, че в природата няма никакъв “еволюционен механизъм”. И след като не съществува еволюционен механизъм, то не може да съществува и никакъв въображаем процес, наречен еволюция.

Признания относно естествения отбор

От времето на Дарвин до днес няма нито едно откритие, което да покаже, че организмите са еволюирали посредством естествен отбор. Главният палеонтолог на Британския природоисторически музей Колин Патерсон, който е един от най-видните еволюционисти, признава този факт така:

Никой не е създал нов вид посредством механизма на естествения отбор. Никой дори не се е доближил до нещо такова. Най-дискутираната тема в неодарвинизма днес е именно това.¹⁸²

В озаглавената “Еволюция и естествен отбор” глава от книгата си “Еволюцията на живите организми” Пиер-Пол Грасе, който е един от най-известните зоолози на Франция, редактор на 35-томовата енциклопедия “*Traite de Zoologie*” и бивш председател на Френската академия на науките, пише следното:

Теорията на Дж.Хъксли и другите биолози, че еволюцията работи посредством механизма на естествения отбор, не е нищо друго освен наблюдения на демографските факти, областното вариране на генотиповете и географските разпределения. Голяма част от разглежданите видове са останали непроменени в продължение на десетки хиляди години. Вземането на варирането според условията, заедно с предварителната промяна на гените не могат да бъдат използвани като доказателство за еволюцията и най-добрият пример за това са живите фосили, които в продължение на милиони години не са претърпели никаква промяна.¹⁸³

Във фосилния регистър няма и следа от междинните форми

Най-ясното доказателство, че предложеният от еволюционната теория сценарий не се е разиграл, е фосилният регистър. Според еволюционната теория всички живи организми са се видоизменили един от друг. С течение на времето един по-ранен вид се превръща в друг и т.н., докато се появят всички останали видове. Според теорията това превръщане обхваща един процес, продължаващ милиарди години и напредващ стъпка по стъпка. В такъв случай трябва да са се формирали и живели безброй междинни видове в периода на дългото превръщане, за което се говори.

Например в миналото трябва да са живели организми полуриба – полувлечуго, които, въпреки че все още са били носители на качества на рибите, са придобили и някои от характерните черти на влечугите. Или пък би трябвало да са се появили влечуги-птици, които, бидейки носители на качества на влечугите, придобиват и някои от характеристиките на птиците. Тъй като се намират в преходен период, те трябва да бъдат недъгави и с недостатъци. Еволюционистите, които вярват, че тези измислени животни са живели в миналото, ги наричат “междинни форми”.

Ако наистина такъв вид животни са живели в миналото, то броят и разновидностите им трябва да бъдат милиони, дори милиарди. И вкаменелостите на тези чудовищни животни непременно трябва да бъдат сред намерените останки. Това е така, защото броят на тези междинни форми трябва да бъде дори повече от

На снимката горе са сравнени 150-200 годишен фосил на водно конче и неговият съвременен представител.

познатите ни днес животински видове и целият свят би трябвало да е пълен с техните останки. В *“Произходът на видовете”* Дарвин обяснява това така:

“Ако теорията ми е вярна, то трябва непременно да са живели междинни форми, които свързват видовете... И доказателствата за тяхното съществуване могат да бъдат намерени единствено сред откритите останки.”¹⁸⁴

Провалените надежди на Дарвин

Въпреки усърдните усилия, които еволюционистите полагат от средата на 19 век насам за намирането на останки по цял свят, все още не са открити никакви междинни форми. Всички доказателства, придобити при разкопките и изследванията, противно на това, което очакват еволюционистите, показват, че живите организми са се появили на Земята изведнъж и в съвършен вид. Известният английски палеонтолог (фосилен учен) Дерек В. Ейгър, въпреки че е еволюционист, признава този факт така:

“Проблемът ни е следният: когато детайлно изследваме намерените вкаменелости, било то на ниво видове или класове, ние винаги се сблъскваме с един и същи факт; виждаме групи, които не са се развили чрез постепенна еволюция, а такива, които са се формирали отведнъж.”¹⁸⁵

Както се вижда, фосилните данни показват, че организмите са се появили внезапно и напълно развити, без да преминават през никакви междинни форми. Това е точно обратно на предположенията на Дарвин. И същевременно е много силно доказателство, че живите организми са били сътворени. Единственото обяснение за това, че живите същества са се появили внезапно и напълно завършени, без да имат какъвто и да било еволюционен предшественик, е, че те са били сътворени. Този факт бива приет и от всеизвестния биолог-еволюционист Дъгълс Футуйма:

“Живите организми са се появили на Земята или напълно свършени, без никакви недостатъци, или развивайки се от видове, живели преди тях. Ако са се появили напълно свършени и без никакви недостатъци, тогава те би трябвало да са създадени от висш разум.”¹⁸⁶

Фосилните данни показват, че организмите са се появили на Земята напълно развити и в една свършена форма. Това означава, че “произходът на видовете”, противно на предположенията на Дарвин, не е еволюцията, а сътворението.

Приказката за еволюцията на човека

Една от най-често представяните теми от защитниците на еволюционната теория е тази за произхода на човека. Според дарвинисткото твърдение съвременният човек е произлязъл от някакъв вид маймуноподобни същества. Твърди се, че по време на този предполагаем еволюционен процес, който се приема, че е започнал преди 4-5 милиона години, са съществували някои междинни форми между съвременния човек и неговите прадеди. В този напълно въображаем сценарий са вписани четири основни “категории”:

1. *Australopithecus* (*Австралопитек*)
2. *Homo habilis* (*Хомо хабилис*)
3. *Homo erectus* (*Хомо еректус*)
4. *Homo sapiens* (*Хомо сапиенс*)

Еволюционистите наименоуват т.нар. първи маймуноподобен праotec на човека *Australopithecus*, което означава южноафриканска маймуна. Тези същества не са нищо друго освен вид маймуни, чиито представители са изчезнали.

Всеобхватни проучвания върху разнообразни видове *Australopithecus*, извършени от двама световноизвестни анатоми от Англия и САЩ – лорд Соли Зукърмън и проф. Чарлс Окснард, показ-

ват, че тези същества не са двукраки и имат същите движения като на съвременните маймуни.¹⁸⁷

Следващият стадий от човешката еволюция бива класифициран от еволюционистите като *homo*, т.е. човек. Според твърдението съществата от поредицата *homo* са по-развити от австралопитеките. Смята се, че в последното ниво от еволюцията на тези видове се формира *Homo sapiens*, т.е. съвременният човек.

Еволюционистите измислят една въображаема еволюционна схема и подреждат различни останки в определена поредица. Схемата е въображаема, защото никога не е могло да се докаже, че е имало някаква еволюционна връзка между тези различни класове животни. Ърнест Майър, един от най-големите защитници на еволюционната теория през 20ти век, признава този факт, като казва, че “веригата, простираща се чак до *Homo sapiens*, в действителност не съществува”.¹⁸⁸

Изготвяйки подреждането *Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*, еволюционистите искат да създадат впечатление, че всеки един от тези видове е прародител на следващия. Последните палеонтологични открития обаче показват, че *Australopithecus*, *Homo habilis* и *Homo erectus* са живели по едно и също време, но в различни части на света.¹⁸⁹

Нещо повече, една част от хората, класифицирани като *Homo erectus*, са живели до модерните времена, а *Homo sapiens neandarthalensis* и *Homo sapiens sapiens* (съвременният човек) са открити един до друг на едно и също място.¹⁹⁰

Това, разбира се, разкрива невалидността на твърдението, че тези организми са прародители един на друг. Стивън Джей Гауд, палеонтолог от Харвардския университет, макар и еволюционист, обяснява тази безизходица на еволюцията по следния начин:

“Какво би се случило с нашето родословно дърво, ако съществуват три съвпадащи рода хоминиди (*A.africanus*, едрите *australopithecines* и *H.habilis*), които очевидно не произлизат един

от друг? Нещо повече, при нито един от трите вида не се проявява еволюционна тенденция по време на пребиваването им на Земята.”¹⁹¹

Още много еволюционисти признават, че сценария на човешката еволюция е лишен от доказателства. Палеонтолозите-еволюционисти Вили, Соломон и Дейвис казвайки: “човешките фосили се появяват в регистрите внезапно”, приемат, че човекът се е появил внезапно на земята, т.е. без да има какъвто и да било еволюционен прародител. ¹⁹²

Интересен показател за това, че тезата за човешката еволюция е измислена е това, че новооткритите фосили вместо да подкрепят твърдението те го правят още по-противоречиво. Найлс Елдридж от Харвардския университет, който е един от водещите палеонтолози в САЩ, и Йан Татерсал от Американския Природоисторически музей, по тази тема правят следните съществени коментари:

“Мисълта, че еволюционната история на организмите е въпрос на откритие е пълна измислица. Ако беше така, то трябваше колкото повече човешки фосили открием, толкова по-ясна да става историята за човешката еволюция. Но ако нещо е станало, то то е точно обратното.” ¹⁹³

Още много еволюционисти признават, че сценарият на човешката еволюция е лишен от доказателства. Палеонтолозите-еволюционисти Вили, Соломон и Дейвис, казвайки: “човешките фосили се появяват в регистрите внезапно”, приемат, че човекът се е появил внезапно на земята, т.е. без да има какъвто и да било еволюционен прародител. ¹⁹⁴

Еволюционистите извършват голяма част от коментарите си относно фосилните останки съобразно идеологичните си очаквания. Ето защо повечето от заключенията, до които достигат, не са надеждни.

Интересен показател за това, че тезата за човешката еволюция е измислена, е това, че новооткритите фосили, вместо да подкрепят твърдението, го правят още по-противоречиво. Найлс Елдридж от Харвардския университет, който е един от водещите палеонтолози в САЩ, и Йан Татерсал от Американския природоисторически музей правят следните съществени коментари по тази тема:

“Мисълта, че еволюционната история на организмите е въпрос на откритие е пълна измислица. Ако беше така, то колкото повече човешки фосили откриваме, толкова по-ясна трябваше да става историята за човешката еволюция. Но ако се е случило нещо, то е точно обратното.”¹⁹⁵

Още доста еволюционисти, специалисти в тази област, имат изключително песимистично виждане по отношение на защитаваната от тях теория. Например научният писател номер едно на известното списание “*Нейчър*” (*Nature*) Хенри Гии в книгата си “В търсене на дълбокото време” (*In Search of Deep Time*) от 1999 г. казва, че “всички фосилни доказателства за човешката еволюция отпреди 5 – 10 милиона години са толкова малко, че могат да бъдат поместени в една малка кутия”. Заключение, до което достига Гии, е интересно:

“Схемата на човешката еволюция, която се базира на връзките прародител-наследник, е изцяло човешко изобретение и е формирана според предразсъдъците на хората... Взимането на една група фосили и обявяването, че отразяват роднинска верига, не е научна хипотеза, която може да бъде доказана, но е твърдение, което има същата стойност каквато и една приказка от хиляда и една нощ. Може би е забавна или дори насочваща, но в никакъв случай научна.”¹⁹⁶

Разбира се, изричането на тези думи от страна на редактора на списание “*Нейчър*” (*Nature*) е един съществен прогрес. Един “авторитет” като “*Нейчър*”, който винаги е излагал на преден план и защитавал еволюционните твърдения на научния свят, да отрази признания, че еволю-

ционната теория страда от липса на доказателства, е в качеството си на документ, показващ провалянето на еволюционната теория.

Хенри Гии обяснява също как разкриваната от медиите и т.нар. научни еволюционни източници история “как човекът еволюира” няма никаква научна стойност ето така:

“Например твърди се, че еволюцията на човека се е развила успоредно с развитието на човешката стойка, мозъчния обем, технологичния напредък, като използване на огън и оръдия на труда, и координацията между погледа и ръцете, която спомага за възникването на речта. Но сценарии като този са субективни. Те никога не могат да бъдат доказани чрез опити, следователно не са научни. Като цяло употребата им се дължи не на научните тествания, а на твърдения и авторитарния подход на представянето им. Когато погледнем бръщолевичите, които журналистите и писачите на кратки новини разпространяват навсякъде в търсенето на прадедите ни и откриването на загубените роднински връзки, може да ни се стори изненадващо да научим, че много професионални палеонтолози, които не изследват историята на организмите, опирайки се на различните сценарии и разкази, изоставят разкриваната като приказка еволюционна история поради ненаучността ѝ още преди повече от 30 години”¹⁹⁷

Това са много важни признания. Те излагат факта, че еволюционната теория, която в продължение на 150 години е представяна като научен отговор на въпроса “как сме се появили на земята”, в действителност е само един сценарий, който бива наложен на науката от страна на определен “обществен възглед”. Но интересното тук е, че тези “признания” на палеоантропологичния свят никога не биват отразявани в медиите. А напротив, медиите внимателно прикриват тази безизходица, в която изпада еволюционната теория, като провеждат пропаганда от вида “победата е близко”, за да вдъхнат последна увереност на гражданите на една изгубила войната държава и лъжат обществото, че “всеки ден се откриват все нови доказателства за еволюционната теория”. Американският

биолог Джонатан Уелс, който е завършил магистратура в Уале и защитил докторска степен в калифорнийския университет Бъркли, в книгата си “Иконите на еволюцията: Наука или мит, защо по-голямата част от това, което преподаваме за еволюцията, е грешно” (*Icons of Evolution: Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong*), отпечатана през 2000 г., обобщава тези механизми на пропагандиране така:

“Голяма част от обществото много рядко бива осведомявана за изявленията на научните експерти за дълбоката неопределеност по отношение на човешкия произход. Вместо това ние се задоволяваме с последната теория на този или онзи и никога не ни се предава истината за това, че самите палеоантрополози са в неразбирателство по този въпрос. И типично, теорията бива разкрасявана с пещерни хора или измислени рисунки на “силно нагримирани” човешки предшественици... Това, което се вижда, е, че в нито една сфера науката не е извършвала толкова спекулации с толкова малко материали.”¹⁹⁸

Генетичните вариации не са доказателство за еволюционната теория

От времето на Дарвин до днес някои биологични явления биват тълкувани погрешно и представяни като доказателство за еволюционната теория. Начело на тях идва генетичната вариация (видоизменение). Това генетично събитие е причина представителите на един и същи животински вид или на една и съща група да притежават различни характерни особености. Например всички хора по света са носители основно на една и съща генетична информация, но някои имат тесни очни цепнатини, други червени коси, трети са с дълги носове, а четвърти пък са ниски – всичко това зависи от степента на потенциала за вариация на тази генетична информация.

Ако вземем и прочетем един защитаващ еволюцията учебник по биология, ще видим, че всички примери, които са представяни като “еволю-

ционни доказателства”, са явления на генетични вариации. (Например различната форма на човката на сипката на остров Галапагос или отглежданите от животновъдите различни породи кучета) Вариациите обаче не представляват доказателства за еволюцията, защото те не са нищо друго освен резултат от различни комбинации на вече съществуваща генетична информация и не прибавят никакви нови характеристики към нея. Важното за еволюционната теория обаче е въпросът как ще се появи напълно нова информация, която да обуслови напълно нов животински вид.

За тези две различни явления (тоест вариацията в наличен животински вид и появяването на съвсем нов животински вид) биолозите-еволюционисти също така използват два различни термина. Единият е “микроеволюция”, а вторият “макроеволюция”. В действителност обаче при първия случай, т.е. при видоизменение в наличен животински вид, дори на “микро” ниво няма никаква “еволюция”, т.е. развитие към нов, различен вид. Поради тази причина тази преднамерена употреба е погрешна. В действителност понятието, което съответства на твърдението на еволюционната теория, е “макроеволюция”. Когато се каже еволюционна теория, то терминът, който се обсъжда, е именно този.

Ето тук има един много съществен момент. Хората, които нямат достатъчно познания по въпроса, могат да се подвеят, че “след като микроеволюцията се извършва в рамките на кратък срок от време, то и макроеволюцията в продължение на милиарди години може да се осъществи”. Използвайки тази заблуда, еволюционистите се опитват да накарат хората да повярват в еволюционната теория.

Несъстоятелността на това схващане обаче, т.е. невъзможността вариацията да бъде “механизъм за макроеволюция”, от 80те години насам се знае и приема от научния свят. В една от статиите си в списание “Еволюционна биология” (*Developmental Biology*) от 1996 г. биолозите-еволюционисти Гилбърт, Опиц и Раф обясняват този въпрос така:

“Генетичната информация може да е достатъчно средство за обясняване на микроеволюцията, но микроеволюционните промени, настъпващи в

генетичната информация, не са от такъв вид, че да превърнат едно влечуго в бозайник или една риба в земноводно. Микроеволюцията може само да подпомогне представата за оцеляването на подходящите индивиди, но не и да обясни тяхното образуване. Така както Гудуин казва през 1995, “произходът на видовете, т.е. проблемът на Дарвин, продължава да бъде нерешен”.¹⁹⁹

Обобщеното заключение на цялата тази дискусия микроеволюция-макроеволюция е следното: живите организми са се появили на земята като “видове”, които са с различна структура. В рамките на тези видове благодарение на богатството в генните басейни е възможно образуването на различни вариации и подвидове. Но този процес, който осигурява видоизменения, никога не е ставал причина за настъпването на “еволюция”.

Генетичната прилика не доказва еволюционната теория

Едно от твърденията, които еволюционистите често изтъкват през последните години, е, че гените на един човек и едно шимпанзе имат 98% прилика и че това било доказателство, че шимпанзетата и хората произлизат от един общ прародител. Но това е едно подвеждащо твърдение, защото, за да се твърди, че генната структура на хората и шимпанзетата си приличат 98%, трябва така както днес е разкрита генната карта на човека, да се състави и тази на шимпанзетата, да се сравнят и да се представи полученият от това сравнение резултат. В наличност обаче няма такъв резултат, защото досега е разкрита само генната карта на човека. За шимпанзетата все още не е предприето такова действие.

Добре, но откъде се е появило това съотношение на прилика? Тази прилика е изключително преувеличено обобщаване, което е извършено, тръгвайки от приликата на аминокиселинни пермутации в някои от основните протеини, около 30-40, намиращи се в шимпанзетата и хората. Докато в човека има около 35 хиляди гена и повече от 10 хиляди протеина, които са кодирани в тези гени. Поради тази причина твърдение-

то, че гените на хората и маймуните са 98% еднакви при положение, че от толкова много протеини само 40 от тях си приличат, няма абсолютно никаква научна основа.

Нещо повече, спорно е дори ДНК сравнението, направено върху тези 40 протеина. Това сравнение е извършено през 1987 г. от двамата биолози Сибли и Ахълкуист и е публикувано в списание *“Джърнъл ъф Молекуляр Еволюшън”*.²⁰⁰ Докато ученият Сарич, който по-късно изследва тези данни, достига до заключението, че надеждността на метода на получаване на данните е спорна и че самите данни са изтълкувани преувеличено.²⁰¹

Освен това съответните основни протеини са общи жизнени молекули, които се намират в множество различни живи организми. Не само тези на шимпанзето, но и структурата на намиращите се в напълно различни организми протеини от същия вид си приличат с тези на човека.

Така например според генните анализи, предадени от списание *“Ню Сайънтист” (New Scientist)*, приликата между ДНК на хората и червеите нематод (клас цилиндрични червеи) е 75%.²⁰² Това несъмнено означава, че между човека и този червей съществува разлика само от 25%! Ако погледнем към измисленото от еволюционистите родословно дърво, ще видим, че дори преди 530 милиона години класът гръбначни (Chordata), към които принадлежи човекът, и класът нематоди (Nematoda) се различават един от друг.

От друга страна, ако погледнем към извършените върху някои протеини анализи, ще видим, че те представят човека като близък до много по-различни живи организми. В едно проучване, проведено от изследователи от Кембриджкия университет, са сравнени някои протеини на сухоземните животни. Изумителното е, че от почти всички проби човекът и птицата се нареждат като най-близката една до друга роднинска двойка. Следващият близък роднина е крокодила.²⁰³

Всички тези примери показват, че общата представа за генетична прилика не може да представлява доказателство за еволюционната теория.

Това е така, защото генетичните прилики не отговарят на отстояваната еволюционна схема, а напротив, показват точно противоположни резултати.

Следователно, когато погледнем на случая като на едно цяло, ще видим, че “биохимичните прилики” не са доказателство на еволюцията, а обратно – теорията остава безпомощна. Д-р Кристян Шуабе, който е изследовател по биохимия в медицинския факултет в Севернокалифорнийския университет, много пъти бива принуден да признае, че в нито едно от своите проучвания не е могъл да получи каквото и да било доказателство за еволюцията. В една статия в списание “*Сайънс*” (*Science*) д-р Шуабе казва следното:

Молекулярната еволюция започна да се смята едва ли не за по-висш метод за откриване на еволюционното роднинство, отколкото палеонтологията. Бидейки молекулярен еволюционист, аз би трябвало да се гордея с това. Но напротив, докато молекулярните прилики трябваше да показват постигането на едно равномерно развитие на видовете, наличието на множество изключения изглежда твърде обезпокоително. Тези изключения са толкова много, че си мисля, че в действителност изключенията и необичайностите са носители на едно много по-съществено послание.²⁰⁴

Вследствие на извършените в областта на молекулярната биология открития известният биохимик проф. Майкъл Дентън прави следния коментар:

“На молекулярно ниво всеки клас е уникален, изолиран и не е свързан посредством междинни форми. Така позоваването на молекулите, подобно на фосилните останки, се проваля при осигуряването на изплъзващите се междинни форми, които дълго време са издирвани от еволюционната биология... На молекулярно ниво нито един организъм не е “предшественик” или “първичен”, или “по-развит” в сравнение със своите роднини... Съществува известно съмнение, че ако това молекулярно доказателство беше налице преди един век,..... идеята за органичната еволюция никога нямаше да бъде призната.”²⁰⁵

Тук трябва да подчертаем следното: разбира се, че човешкото тяло ще има молекулярна прилика с останалите живи организми, защото те са изградени от едни и същи молекули, използват една и съща вода и атмосфера, приемат хранителни вещества, които са образувани от еднакви молекули. Разбира се, че метаболизмът и следователно генетичната им структура ще си приличат. Но това не е доказателство, че те са еволюирали от един общ прародител.

В действителност този “общ материал” не е резултат от еволюция, а от “общ дизайн”, т.е. всички те са сътворени по еднакъв план.

Една дарвинистка измама: усилията за откриване на доказателство за еволюцията от ембриологията

Това, което е наричано “теория на рекапитулацията“, дълго време е било отричано от научната литература, но все още е представяно като научна действителност от някои еволюционни публикации. Терминът “рекапитулация” е краткото название на израза “Ontogeny recapitulates phylogeny” (онтогенетично повторение на филогенезата), изложен от биолога еволюционист Ернст Хекел в края на 19-ти век.

Тази представена от Хекел теория постулира, че живите зародиши преминават отново през еволюционния процес, през който техните псевдопредшественици са преминали. Например човешкият зародиш по време на развитието си в майчината утроба

Ернст Хекел - един от най-големите шарлатани в научната история

първо проявява особеностите на риба, после на влечуго и най-накрая на човешко същество.

През последвалите години е доказано, че тази теория е пълна измислица. Известно е, че “хрилете“, които предполагаемо се появяват в ранните стадии на човешкия зародиш, всъщност са първоначалните фази на канала на средното ухо, паразитовидната жлеза и тимуса. Зародишната част, която е оприличавана на “торбичката на жълтъка на яйцето“, излиза, че е торбичка, която произвежда кръв за бебето. Частта, която е отъждествена от Хекел и неговите последователи на “опашка“, в действителност е гръбнакът, който прилича на опашка единствено защото се появява преди краката.

Това са всеизвестни факти в света на науката и дори самите еволюционисти се съгласяват с тях. В една статия от 16 октомври 1999 г. в списание *Ню Сайънтист (New Scientist)* пише следното:

“Хекел нарича теорията си “биогенетичен закон” и за много кратко време тази идея става известна като “рекапитулация”. В действителност обаче не след дълго се разбра, че законът на Хекел не е верен. Например, при ранния човешки зародиш никога не се образуват, подобни на рибите, хриле и зародишът никога не преминава през фази, през които да прилича на зряло влечуго или на маймуна.”²⁰⁶

Друг интересен аспект на “рекапитулацията” е, че самият Ернст Хекел е шарлатанин, който, за да може да докаже теорията си, прави фалшиви рисунки. Фалшификациите на Хекел целят да оприличат зародиша на рибата с този на човека. Когато истината излиза наяве, единствената защита, с която той си служи, е, че други еволюционисти също са извършвали подобни измами:

“След това компромисно признание за “фалшификация“ аз би трябвало да се смятам за порицан и укорен, ако няхах утехата да видя редом до мен на подсъдимата скамейка хиляди обвиняеми, сред които много от най-надеждните изследователи и най-видните биолози. Голяма част от диаграмите в най-добрите учебници по биология, трактати и всекидневници трябва да понесат в същата степен цената на

“фалшифицирането“, защото всички те са неточни и в по-голяма или по-малка степен подправени, схематизирани и конструирани.”²⁰⁷

В броя от 5 септември 1997 г. на известното научно списание “Сайънс” (*Science*) е публикувана статия, която ни осведомява, че зародишните рисунки на Хекел са пълна измама. В статията със заглавие “Зародишите на Хекел: измамата е преоткрита” пише следното:

Майкъл Ричардсън, ембриолог в клинично-терапевтичното училище “Св. Джордж” в Лондон, казва, че “впечатлението, което създават (рисунките на Хекел), т.е. впечатлението, че зародишите много си приличат, е погрешно”... Той и колегите му изследват отново зародишите на организми от същия вид и възраст като нарисуваните от Хекел и правейки им снимки, осъществяват собствени сравнения. В статията, която Ричардсън пише за списание “Анатомия и ембриология”, отбелязва, че “в повечето случаи зародишите изглеждат изключително различни”.

Списание “Сайънс” (*Science*) съобщава, че за да може да представи зародишите така, че да си приличат Хекел умишлено изважда от рисунките си някои органи или добавя измислени органи и по-нататък в статията е дадена следната информация:

“Според това, което Ричардсън и екипът му съобщават, Хекел не само прибавял или премахвавал органи, но за да може да представи различните видове така, че да си приличат, той си е играел и с големините

**“Зародишите на Хекел:
измамата е преоткрита”**

(*Science*)

им, като понякога е представял зародишите с десет пъти по-различни размери. Нещо повече, за да може да прикрие разликите, Хекел избягва да наименува видовете и представя един вид, като че е представител на цяла една животинска група. Според думите на Ричардсън и екипа му дори при зародишите на много близките един до друг видове риби съществуват големи различия от гледна точка на външния им вид и фазите на развитие. Ричардсън казва, че “рисуноките на Хекел се превръщат в най-голямата фалшификация в биологията”.

Технологията в окото и ухото

Друг въпрос, оставен без отговор от еволюционната теория, е отличното качество на възприятие чрез окото и ухото.

Преди да преминем към темата за окото, нека накратко отговорим на въпроса: ”как виждаме?”. Светлинните лъчи, идващи от даден предмет, попадат в обрнат вид върху ретината. Тук чрез клетките тези светлинни лъчи се превръщат в електронни сигнали и достигат до едно малко петно в задната част на мозъка, което е наречено визуален център.

Тези електронни сигнали се възприемат в центъра на мозъка като картина след серия от процеси. След тази техническа информация нека поразмишляваме.

Мозъкът е изолиран от светлината. Това означава, че във вътрешността на мозъка е съвършено тъмно и не достига никаква светлина. Мястото, наречено визуален център, е напълно тъмно място, където никога не е достигала светлина, това може да е най-тъмното място, което някога сте виждали. В тази гъста тъмнина обаче вие наблюдавате един прекрасен свят.

Картината, която се формира в окото, е толкова ясна и отчетлива, че дори технологията на 21ви век не е способна да я постигне. Погледнете например към книгата, която четете, ръцете, с които я държите, после повдигнете глава и погледнете наоколо. Виждали ли сте някога толкова

ясен и отчетлив образ като този някъде другаде? Дори най-съвършеният телевизионен екран, произведен от най-големия производител на телевизори в света, не може да ви представи толкова ясен образ. Това е един триизмерен, цветен и изключително ясен образ. В продължение на повече от 100 години хиляди инженери се опитват да достигнат тази яснота. За тази цел бяха създадени фабрики и мощни комплекси, бяха извършени повече изследвания, измислени повече планове и дизайни. Погледнете отново към телевизионния екран и към книгата, която държите в ръце. Ще видите, че има голяма разлика в яснотата и отчетливостта. Нещо повече, телевизионният екран ви показва двуизмерен образ, докато с очите си вие гледате триизмерна перспектива в дълбочина. Когато погледнете внимателно, ще видите, че в телевизора има разфокусиране. Има ли някакво замъгление във вашето зрение? Разбира се, че не.

От много години десетки хиляди инженери се опитват да изобретят триизмерни телевизори и да постигнат визуалното качество на окото. Да, те успяха да създадат триизмерни телевизионни системи, но не е възможно да ги гледаш, без да си сложиш очила. Нещо повече, това е само едно изкуствено трето измерение. Фонът е по-замъглен, а предният план изглежда като хартиен декор. Никога не може да се създаде толкова ясна и отчетлива гледка като тази на очите. Както при камерата, така и при телевизора винаги се получава загуба на качество.

Еволюционистите твърдят, че именно механизмът, който създава този ясен и отчетлив образ, е възникнал случайно. Сега, ако някой ви каже, че телевизорът в стаята ви се е появил в резултат на случайност, че всички негови атоми просто се е случило да се съединят и формират този уред, който произвежда образ, какво ще си помислите? Как атомите биха могли да направят това, което хиляди хора не могат?

От приблизително един век десетки хиляди инженери са проучвали и полагали усилия във високотехнологични лаборатории и огромни индустриални комплекси, използвайки най-модерните технологични уреди, и бяха способни да постигнат само толкова. Ако един уред произвежда по-примитивен образ от окото, то то не би могло да се образува

случайно и става много ясно, че окото и образът, който се вижда чрез окото, не са формирани случайно. То изисква много по-детайлен разумен план и дизайн от този на телевизията. Планът и дизайнът на толкова ясения и отчетлив образ принадлежат на Бог, който има сила над всичко.

Същото се отнася и за ухото. Външното ухо, събирайки заобикалящите го звуци, ги предава в средното, то пък, усилвайки възприетите звукови вибрации, ги предава на вътрешното ухо, а то от своя страна превръща тези вибрации в електронни сигнали и ги изпраща в мозъка. Така както при окото, дейността на чуване се извършва в слуховия център на мозъка.

Ситуацията в окото е вярна и за ухото. А именно, мозъкът е изолиран от звук, така както от светлина - не пропуска никакъв звук да проникне. Следователно без значение колко шумно е навън, във вътрешността на мозъка е съвършено тихо. Въпреки това в мозъка се възприемат най-ясните звуци. Във вашия мозък, който е изолиран от звук, вие можете да слушате симфонии на един оркестър или да чуете целия шум на едно препълнено с хора място.

Нека отново сравним високото качество и висшата технология, която съществува в ухото и мозъка, с технологията, произведена от човешките същества. Както се полагат усилия, за да се добие ясна картина, така и в продължение на десетилетия са траели усилията за ясен звук. Резултатът от всички тези усилия са звукозаписните машини, музикални уредби, различни електронни уреди и музикални системи, приемащи звука. Въпреки всички тези технологии и хилядите инженери и експерти, които са работили върху тази хай-фи система, все още не е получен никакъв звук, който да има същата яснота и чистота като звука, възприеман от ухото. Помислете си за висококачествените музикални системи, произведени от най-голямата фирма в музикалната индустрия. Дори при тези уреди, когато се записва звук, известна част от него се губи или когато включите уредбата, вие винаги чувате шумящ звук, преди да започне музиката. Звуците, които са плод на технология-

та на човешкото тяло обаче, са изключително ясни и чисти. Човешкото ухо никога не възприема звука, придружен с шумене или с микрофония, както става при музикалните уредби. То възприема звука такъв, какъвто е, ясен и чист. Това е така, откакто човекът съществува. Нито един визуален или звуков уред, който човек е изобретил досега, не е станал толкова чувствителен и успешен приемник както окото и ухото.

Освен виждането и чуването обаче съществува един доста по-важен факт.

На кой принадлежи съзнанието, което вижда и чува в мозъка?

Кой е този, който гледа очарователния свят в своя мозък, слуша симфонии и чуруликането на птиците, усеща миризмата на розите?

Дразненията, идващи от очите, ушите и носа на човешкото същество, отиват към мозъка под формата на електрохимични нервни импулси. В учебниците по биология, физиология и биохимия може да откриете много подробности относно това как тези образи се формират в мозъка. Но няма да може да намерите най-важния факт, свързан с този въпрос: кой е този, който възприема тези електрохимични нервни импулси като образи, звуци, аромати и усещания в мозъка? В мозъка съществува едно съзнание, което възприема всичко това, без да се нуждае от някакво око, ухо или нос. На кого принадлежи това съзнание?

Няма съмнение, че това съзнание не принадлежи на нервите, нито на съставящите мозъка мастен слой и неутрони. Ето защо материалистите дарвинисти, които вярват, че всичко се състои от материя, не могат да дадат отговор на този въпрос.

Това е така, защото това съзнание е сътворената от Бог душа. Душата не се нуждае нито от око, за да вижда образите, нито от ухо, за да чува звуците. Нещо повече, тя дори не се нуждае от мозък, за да може да мисли.

Всеки, който прочете за този очевиден научен факт, трябва да помисли за Всемогъщия Аллах, да се побои от Него и да потърси убежище при Него. Той е този, Който е сместил цялата триизмерна, цветна, сенчеста и сияйна Вселена в едно тъмно като в рог, няколкосантиметрово пространство.

Материалистическата вяра

Информацията, която представихме досега, ни показва, че еволюционната теория няма научна основа, а дори точно обратно – еволюционистките твърдения открито си противоречат с научните открития, предложените ни еволюционни механизми нямат еволюционна сила и фосилните останки показват, че междинните форми, от които теорията се нуждае, никога не са съществували. Следователно еволюционната теория, която представлява една ненаучна идея, трябва да бъде захвърлена настрана.

Ето така много представи като тази, че Земята е център на Вселената, са изхвърлени от дневния ред на науката. Но еволюционната теория настоятелно бива поддържана в този дневен ред. Някои хора дори се опитват да представят отправените срещу теорията критики като “атака срещу науката”. Защо? Причината е в това, че еволюционната теория е необходимо догматично вярване на определени кръгове. Тези кръгове са сляпо отдадени на материалистическата философия и приемат дарвинизма, защото той е единственото материалистическо обяснение, което може да бъде изложено, за функционирането на природата.

Доста интересно е, че те самите от време на време признават този факт. Richard C. Lewontin, известен генетик и страстен еволюционист от Харвардския университет, признава, че е “преди всичко материалист, а после учен“, със следните думи:

“Не методите и институциите на науката ни карат да приемем материалното обяснение за феноменалния свят, а точно обратно - ние сме

принудени от приоритетната ни привързаност към материалната кауза да създадем изследователски апарат и съвкупност от понятия, които произвеждат материалистически обяснения, без значение колко антиинтуитивно и колко объркващо ще бъде за непросветения. Нещо повече, след като материализмът е нещо безусловно, то ние не можем да позволим да се появи каквото и да било Божествено обяснение.“²⁰⁸

Оттук става ясно, че дарвинизмът е догма, която бива поддържана жива единствено в интерес на верността към материалистическата философия. Според тази догма не съществува нищо друго освен материя. Тя твърди следователно, че животът е сътворен от неживата и несъзнателна материя. Тя настоява, че милионите разнообразни живи организми, като птици, риби, жирафи, тигри, насекоми, дървета, цветя, китове и човешки същества, са се появили в резултат на взаимодействия между явления като проливния дъжд, светкавиците и др., и неорганичните вещества. Това допускане противоречи на разума и науката, но въпреки това дарвинистите продължават да го отстояват, просто за да “не позволят на Божественото обяснение да излезе на сцената”.

Всеки, който погледне на произхода на живите организми освободено от материалистическите предразсъдъци, ще види тази очевидна истина - всички живи същества са дело на всемогъщия, премъдър и всезнаещ Творец. А този Творец е Бог, който е сътворил Вселената от небитието, проектирал я е в най-съвършената форма и е моделирал всички живи същества.

**Рекоха: “Пречист си Ти! Нямаме друго
знание, освен това, на което Ти ни научи.
Ти си Всезнаещия, Премъдрия.”
(Сура Бакара, 32)**

Библиография:

- 1) S. Waqar Ahmed Husaini, *The Quran for Astronomy and Earth Exploration from Space*, Goodword Press, 3. baskı, New Delhi, 1999, ss. 103-108.
- 2) <http://www.time.com/time/time100/scientist/profile/hubble.html>
- 3) <http://home2.swipnet.se/~w-20479/Day.htm>
- 4) Dr. Mazhar U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, Crescent Publishing House, New York, USA, 1998, s. 52.
- 5) Dr. Mazhar U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, Crescent Publishing House, New York, USA, 1998, s. 53.
- 6) *Bilim ve Teknik*, Temmuz 1983.
- 7) <http://www.woodrow.org/teachers/esi/1998/p/weather/Coriolis.HTM>
- 8) <http://royal.okanagan.bc.ca/mpidwirn/atmosphereandclimate/atmslayers.html>; Michael Pidwirny, Atmospheric Layers, 1996.
- 9) <http://www.tpub.com/weather3/4-27.htm>; Numerical Prediction Models used by NWS.
- 10) <http://www.godandscience.org/apologetics/designss.html>
- 11) <http://webhome.idirect.com/~alila/Writings/Physics.htm>
- 12) <http://pubs.usgs.gov/publications/text/inside.html>
- 13) <http://www.wamy.co.uk/announcements3.html>; from Prof. Zighloul Raghieb El-Naggar's speech.
- 14) Frank Press, Raymond Siever, *Earth*, 3. baskı, W. H. Freeman and Company, 1982, San Francisco, s. 413.
- 15) André Cailleux, *Anatomy of the Earth*, World University Library, London, s. 220.
- 16) Edward J. Tarbuck, Frederick K. Lutgens, *Earth Science*, 3. baskı, Charles E. Merrill Publishing Company, 1982, Columbus, s. 158.
- 17) Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe, *General Science*, Allyn and Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, s. 305.
- 18) <http://www.beconvinced.com/science/QURANMOUNTAIN.htm>
- 19) Frank Press, Raymond Siever, *Earth*, 3. baskı, W. H. Freeman and Company, San Francisco, 1982.
- 20) Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe, *General Science*, Allyn and Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, s. 305.
- 21) *Powers of Nature*, National Geographic Society, Washington D.C., 1978, ss.12-13.
- 22) http://www.irf.se/press/press_010309eng.html
- 23) http://science.nasa.gov/newhome/headlines/ast08dec98_1.htm
- 24) http://science.nasa.gov/newhome/headlines/ast08dec98_1.htm
- 25) Dr. Mazhar U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, Crescent Publishing House, New York, USA, 1998, s. 115.
- 26) http://www.planetwaves.net/polar_NYT.html; New York Times, August 19, 2000.
- 27) <http://tea.rice.edu/schauer/6.23.2000.html>; http://www.eri.u-tokyo.ac.jp/seno/sealevel_abst.html; http://theory.uwinnipeg.ca/mod_tech/node195.html; http://www.nekkah.com/Main/EngPage/Scientific_Signs_in_the_Quran.htm
- 28) Dr. Mazhar, U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, Crescent Publishing House, New York, 1997, ss. 110-111; <http://www.wamy.co.uk/announcements3.html>; from Prof. Zighloul Raghieb El-Naggar's speech.
- 29) <http://www.wamy.co.uk/announcements3.html>
- 30) <http://www.istanbul.edu.tr/fen/astrology/populer/cevre/cevresi.htm>; Yard. Doç. Dr. Yüksel Karataş, İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü, *Popüler Bilim (Popular Science Magazine)*, no. 92, 2001, ss. 38-43, [*American Scientist*, vol. 88, 1].
- 31) <http://www.2think.org/nothingness.html>; Nothingness: The Science of Empty Space, Henning Genz, s. 205.
- 32) http://www.therevival.co.uk/Revival_issue/vol5_iss2_quran_miracle.htm
- 33) <http://i115srv.vu-wien.ac.at/physik/ws95/w9560dir/w9561d10.htm>
- 34) S. Waqar Ahmed Husaini, *Qur'an for Astronomy and Earth Exploration from Space*, 3. baskı, Goodword Books, New Delhi, 1999, ss. 175-182.
- 35) Richard A. Anthes, John J. Cahir, Alistair B. Fraser, Hans A. Panofsky, *The Atmosphere*, 3. baskı, Columbus, Charles E. Merrill Publishing Company, 1981, ss. 268-269; Albert Millers, Jack C. Thompson, *Elements of Meteorology*, 2. baskı, Columbus, Charles E. Merrill Publishing Company, 1975, s. 141.
- 36) Richard A. Anthes, John J. Cahir, Alistair B. Fraser, Hans A. Panofsky, *The Atmosphere*, 1981, s. 269; Albert Millers, Jack C. Thompson, *Elements of Meteorology*, 1975, ss. 141-142.
- 37) C. Donald Ahrens, *Meteorology Today: An introduction to weather, climate and environment*, 3. baskı, West Publishing Company, 1988, St. Paul, s. 437.
- 38) <http://webhome.idirect.com/~alila/Writings/Physics.htm>; The Quran and Modern Physics.
- 39) <http://webhome.idirect.com/~alila/Writings/Physics.htm>; The Quran and Modern Physics.
- 40) <http://www.tasabeeh.com/al3jaz/ez32.htm>; Knowledge Is The Path For Faith, Shaikh Abdel Majeed Elzindani.

- 41) Richard A. Davis, *Principles of Oceanography*, Addison-Wesley Publishing Company, Don Mills, Ontario, ss. 92-93.
- 42) Danny Elder, John Pernetta, *Oceans*, Mitchell Beazley Publishers, London, 1991, s. 27.
- 43) M. Grant Gross, *Oceanography, A View of Earth*, 6. baskı, Englewood Cliffs, Prentice-Hall Inc., 1993, s. 205.
- 44) Rod R. Seeley, Trent D. Stephens, Philip Tate, *Essentials of Anatomy & Physiology*, 2. baskı, Mosby-Year Book Inc., St. Louis, 1996, s. 211; Charles R. Noback, N. L. Strominger, R. J. Demarest, *The Human Nervous System*, Introduction and Review, 4. baskı, Lea & Febiger, Philadelphia, 1991, ss. 410-411.
- 45) Rod R. Seeley, Trent D. Stephens, Philip Tate, *Essentials of Anatomy & Physiology*, 2. baskı, Mosby-Year Book Inc., St. Louis, 1996, s. 211.
- 46) Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, ss. 80-81.
- 47) Herbert Benson, Mark Stark, *Timeless Healing*, Simon & Schuster, New York, 1996, s. 203.
- 48) Herbert Benson, Mark Stark, *Timeless Healing*, Simon & Schuster, New York, 1996, s. 193.
- 49) Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, s. 94.
- 50) Keith L. Moore, E. Marshall Johnson, T. V. N. Persaud, Gerald C. Goeringer, Abdul-Majeed A. Zindani, Mustafa A. Ahmed, *Human Development as Described in the Qur'an and Sunnah*, Commission on Scientific Signs of the Qur'an and Sunnah, Makkah, 1992, s. 36.
- 51) Keith L. Moore, *Developing Human*, 6. baskı, 1998.
- 52) <http://anatomy.med.unsw.edu.au/cbl/embryo/Notes/git4.htm>
- 53) <http://virtual.yosemite.cc.ca.us/uYESHIROS/AP50/Repro.htm>
- 54) Dr. Mazhar U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, Crescent Publishing House, New York, USA, 1998, s. 84.
- 55) Williams P., *Basic Human Embryology*, 3. baskı, 1984, s. 64.
- 56) <http://www.ldeo.columbia.edu/dees/ees/life/lectures/lect21.html>
- 57) Dr. Mazhar U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, Crescent Publishing House, New York, USA, 1998, ss. 96-97.
- 58) Laurence Pernoud, *J'attends un enfant*, Pierre Horay, Paris, 1995, s. 138.
- 59) Dr. Mazhar U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, Crescent Publishing House, New York, USA, 1998, ss. 78-79.
- 60) <http://www.uuhsc.utah.edu/healthinfo/pediatric/Hrnewborn/bhrnb.htm>
- 61) <http://www.uuhsc.utah.edu/healthinfo/pediatric/Hrnewborn/bhrnb.htm>
- 62) <http://www.icr.org/pubs/imp-259.htm>; Rex D. Russell, Design in Infant Nutrition.
- 63) <http://www.ridgesandfurrows.homestead.com/fingerprint.html>
- 64) <http://www.ridgesandfurrows.homestead.com/fingerprint.html>
- 65) <http://www.optel.com.pl/article/english/article2.htm>; A. A. Moenssens, "Fingerprint Techniques", Chilton Company, 1971.
- 66) *Hayvanlar Ansiklopedisi-Böcekler*, C.B.P.C. Publishing Ltd./Phoesbus Publishing Company, İstanbul, 1979, s. 97.
- 67) Dr. Mazhar U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, Crescent Publishing House, New York, USA, 1998, ss. 68-69.
- 68) http://www.nutritionfarm.com/health_news/1998/antioxidants4.htm; Journal of Apicultural Research, 1998, 37:221-225; http://www.science-news.org/sn_arc98/9_12_98/Bob1.htm
- 69) <http://www.sdearthtimes.com/et0100/et0100s17.html>
- 70) http://www.draperbee.com/info/honey_news.htm
- 71) Edward O. Wilson, *Sociobiology: The New Synthesis*, The Belknap Press of Harvard University Press, England, 1975, s. 123.
- 72) Russell Freedman, *How Animals Defend Their Young*, s.69.
- 73) Russell Freedman, *How Animals Defend Their Young*, ss. 66-67.
- 74) *Bilim ve Teknik*, Mayıs 1987, sayı 234, s. 17.
- 75) Dr. Mazhar U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, Crescent Publishing House, New York, USA, 1998, s. 108.
- 76) Dr. Mazhar U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, Crescent Publishing House, New York, USA, 1998, s. 108.
- 77) <http://www.geocities.com/abusedelders/page9.html>
- 78) <http://www.biomedcentral.com/1364-8535/5/81/abstract>
- 79) <http://www.bodyandfitness.com/Beauty/Anti-Aging/melatonin1.htm>
- 80) <http://www.stenlake.com.au/ShowDocument.asp?DocumentId=53>
- 81) http://wildcat.arizona.edu/papers/90/22/05_1_m.html
- 82) <http://fitness.howstuffworks.com/sleep.htm?printable=1>
- 83) <http://aggie-horticulture.tamu.edu/greenhouse/ornamentals/light.html>
- 84) <http://beta.physicsweb.org/article/news/5/1/10>
- 85) Warren Treadgold, *A History of the Byzantine State*

- and Society, Stanford University Press, 1997, ss. 287-299.
- 86) Warren Treadgold, *A History of the Byzantine State and Society*, Stanford University Press, 1997, ss. 287-299.
- 87) <http://www.beconvinced.com/science/QURANLOWEST.htm>; <http://www.tasabeeh.com/english/html/print.php?sid=71>
- 88) <http://www.angelfire.com/az/miracles/Archaeology.html>
- 89) İmam Taberi, *Taberi Tefsiri*, 5. cilt, Ümit Yayıncılık, İstanbul, s. 2276.
- 90) http://armyant.ee.vt.edu/paper/robo_mag.html
- 91) <http://www.cs.technion.ac.il/~wagner/>
- 92) Walter Wreszinski, *Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien*, 1906, J C Hinrichs' sche Buchhandlung.
- 93) Hermann Ranke, *Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen*, Verlag Von J J Augustin in Glückstadt, Band I, 1935, Band II, 1952.
- 94) British Museum, 6 no'lu Mısır papirüsü.
- 95) <http://www.ohr.org.il/special/pesach/ipuwer.htm>
- 96) <http://www.mystae.com/restricted/streams/thera/plagues.html>; Admonitions of Ipuwer 2:5-6.
- 97) <http://www.mystae.com/restricted/streams/thera/plagues.html>; Admonitions of Ipuwer 2:10.
- 98) <http://www.students.itu.edu.tr/~kusak/ipuwer.htm>; Admonitions of Ipuwer 5:12.
- 99) <http://www.students.itu.edu.tr/~kusak/ipuwer.htm>; Admonitions of Ipuwer 10:3-6.
- 100) <http://www.students.itu.edu.tr/~kusak/ipuwer.htm>; Admonitions of Ipuwer 6:3.
- 101) <http://www.ohr.org.il/special/pesach/ipuwer.htm>
- 102) <http://www.mystae.com/restricted/streams/thera/plagues.html>; Admonitions of Ipuwer.
- 103) <http://www.students.itu.edu.tr/~kusak/ipuwer.htm>; Admonitions of Ipuwer 2:10.
- 104) <http://www.students.itu.edu.tr/~kusak/ipuwer.htm>; Admonitions of Ipuwer 3:10-13.
- 105) <http://www.geocities.com/regkeith/linkipuwer.htm>; Admonitions of Ipuwer 2:11.
- 106) <http://www.geocities.com/regkeith/linkipuwer.htm>; Admonitions of Ipuwer 7:4.
- 107) <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Contrad/External/josephdetail.html>; <http://www.islaam.com/Article.asp?id=40>.
- 108) Werner Keller, *Und die Bibel hat doch recht* (The Bible as History; a Conformation of the Book of Books), William Morrow, New York, 1956.
- 109) "Le Monde de la Bible", *Archeologie et Histoire*, Temmuz-Ağustos 1993.
- 110) G. Ernest Wright, "Bringing Old Testament Times to Life", *National Geographic*, vol. 112, Aralık 1957, s. 883.
- 111) Mevdudi, *Tefhimül Kuran*, cilt 4, İnsan Yayınları, İstanbul, s. 517.
- 112) Werner Keller, *Und die Bibel hat doch recht* (The Bible as History; a Conformation of the Book of Books), William Morrow, New York, 1956, s. 230.
- 113) <http://monak2.tripod.com/Peaceonline/id1.html>
- 114) İsmail Yakıt, *Türk-İslam Kültüründe Ebcad Hesabı ve Tarih Düşürme*, s. 36.
- 115) İsmail Yakıt, *Türk-İslam Kültüründe Ebcad Hesabı ve Tarih Düşürme*, s. 56.
- 116) <http://www.iol.ie/~plugin/stonecal.htm>
- 117) <http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/halley.html>
- 118) http://www.swt.edu/~RB08/medicolegal_inv_death.htm
- 119) http://www.nsbri.org/HumanPhysSpace/focus6/ep_intro.html
- 120) [F. F. Arbuthnot, The Construction of the Bible and the Koran, London, 1985, s. 5.]; <http://www.islamweb.net/english/quran/miraculous/miraculous1.htm>
- 121) Dr. Adel M. A. Abbas, Anne P. Fretwell, *Science Miracles, No Sticks or Snakes*, Amana Publications, Beltsville, Maryland, USA, 2000, s. 13.
- 122) [H. A. R. Gibb, *Islam-A Historical Survey*, 1980, Oxford University Press, s. 28.]; <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Miracle/ijaz.html>
- 123) [H. A. R. Gibb, *Arabic Literature-An Introduction*, 1963, Oxford at Clarendon Press, s. 36.]; <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Miracle/ijaz.html>
- 124) [H. A. R. Gibb, *Arabic Literature-An Introduction*, 1963, Oxford at Clarendon Press, s. 36.]; <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Miracle/ijaz.html>
- 125) [Paul Casanova, "L'Enseignement de l'Arabe au College de France", *Lecon d'ouverture*, 26th April 1909]; <http://www.islamweb.net/english/quran/miraculous/miraculous1.htm>
- 126) [Harry Gaylor Dorman, *Towards Understanding Islam*, New York, 1948, s. 3.]; <http://www.islamweb.net/english/quran/miraculous/miraculous1.htm>
- 127) [Edward Montet, *Traduction Francaise du Coran*, Introduction, Paris, 1929, s. 53.]; <http://www.islamweb.net/english/quran/miraculous/miraculous1.htm>
- 128) [John Naish, M. A. (Oxon), D. D., *The Wisdom of the Qur'an*, Oxford, 1937, önsöz s. 8.]; <http://www.islamweb.net/english/quran/miraculous/miraculous1.htm>
- 129) [George Sale, *The Koran: The Preliminary Discourse*, London & New York, 1891, ss. 47-48.]; <http://www.islamweb.net/english/quran/miraculous/miraculous1.htm>
- 130) Aziz R. Bosworth Smith, *Mohammed and Mohammedanism* adlı kitabından; <http://www.ndirect.co.uk/~n.today/disc160.htm>
- 131) [Alfred Guillaume, *Islam*, 1990 (Reprinted), Penguin Books, ss. 73-74.]; <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Miracle/ijaz.html>
- 132) [Laura Veccia Vaglieri, *Apologie de l'Islamisme*,

- ss. 57-59]; <http://www.islam-web.net/english/quran/miraculous/ARCHIVE.htm>
- 133) [John William Draper, *A History of the Intellectual Development of Europe*, vol. I, London, 1875, ss. 343-344.]; <http://www.islam-web.net/english/quran/miraculous/ARCHIVE.htm>
- 134) [Dr. Steingass, quoted in *T. P. Hughes' Dictionary of Islam*, s. 528.]; http://www.quran.org.uk/ieb_quran-feedback.htm
- 135) [Arthur J. Arberry, *The Koran Interpreted*, Oxford University Press, London, 1964, s. x.]; http://www.quran.org.uk/ieb_quran-feedback.htm
- 136) [Maurice Bucaille, *The Qur'an and Modern Science*, 1981, s. 18.]; http://www.quran.org.uk/ieb_quran-feedback.htm
- 137) Edward Montet; <http://users.erols.com/zenithco/quote1.html>
- 138) [Reverend Bosworth Smith in *Muhammad and Muhammadanism*, London, 1874.]; <http://users.erols.com/zenithco/quote1.html>
- 139) [James Michener in *Islam: The Misunderstood Religion, Reader's Digest*, May 1955, ss. 68-70.]; <http://users.erols.com/zenithco/quote1.html>
- 140) [Lectures on "The Ideals of Islam", *Speeches and Writings of Sarojini Naidu*, Madras, 1918, s. 167.]; <http://www.mostmerciful.com/published-quotes.htm>
- 141) [Hartwig Hirschfeld, Ph. D., M. R. AS., *New Researches into the Composition and Exegesis of the Qur'an*, London 1902, s. 9.]; <http://www.islam-web.net/english/quran/miraculous/miraculous2.htm>
- 142) [G. Margoliouth, Introduction to J. M. Rodwell's, *The Koran*, Everyman's Library, New York, 1977, s. vii.]; http://www.quran.org.uk/ieb_quran-feedback.htm
- 143) [Goethe, quoted in *T. P. Hughes' Dictionary of Islam*, s. 526]; http://www.quran.org.uk/ieb_quran-feedback.htm
- 144) <http://www.islam-guide.com/ch1-1-h.htm>
- 145) <http://www.islam-guide.com/ch1-1-h.htm>
- 146) <http://www.islam-guide.com/ch1-1-h.htm>
- 147) <http://www.islam-guide.com/ch1-1-h.htm>
- 148) <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Science/scientists.html>
- 149) <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Science/scientists.html>
- 150) <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Science/scientists.html>
- 151) <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Science/scientists.html>
- 152) <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Science/scientists.html>
- 153) <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Science/scientists.html>
- 154) <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Science/scientists.html>
- 155) <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Science/scientists.html>
- 156) [http://islamweb.net/english/new/week15/\(10\)%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20THE%20LEADERS%20OF%20MODERN%20.htm](http://islamweb.net/english/new/week15/(10)%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20THE%20LEADERS%20OF%20MODERN%20.htm)
- 157) [http://islamweb.net/english/new/week15/\(10\)%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20THE%20LEADERS%20OF%20MODERN%20.htm](http://islamweb.net/english/new/week15/(10)%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20THE%20LEADERS%20OF%20MODERN%20.htm)
- 158) [http://islamweb.net/english/new/week15/\(10\)%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20THE%20LEADERS%20OF%20MODERN%20.htm](http://islamweb.net/english/new/week15/(10)%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20THE%20LEADERS%20OF%20MODERN%20.htm)
- 159) [http://islamweb.net/english/new/week15/\(10\)%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20THE%20LEADERS%20OF%20MODERN%20.htm](http://islamweb.net/english/new/week15/(10)%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20THE%20LEADERS%20OF%20MODERN%20.htm)
- 160) [http://islamweb.net/english/new/week15/\(10\)%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20THE%20LEADERS%20OF%20MODERN%20.htm](http://islamweb.net/english/new/week15/(10)%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20%20THE%20LEADERS%20OF%20MODERN%20.htm)
- 161) http://www.al-sunnah.com/call_to_islam/articles/what_they_say_about_islaam.html
- 162) http://www.al-sunnah.com/call_to_islam/articles/what_they_say_about_islaam.html
- 163) http://www.al-sunnah.com/call_to_islam/articles/what_they_say_about_islaam.html
- 164) http://www.al-sunnah.com/call_to_islam/articles/what_they_say_about_islaam.html
- 165) Ünliü teolog John Esposito; *USA Today*, 27 Kasım 2001
- 166) http://www.witness-pioneer.org/vil/Articles/politics/quotations_on_islamic_civilizati.htm; [Christian Cherfils, 'Bonaparte et Islam,' Pedone Ed., Paris, France, 1914, ss. 105, 125.]
- 167) BBC News, 29 Mart 2000.
- 168) Blair Kuran'a Merak Salmış, *Milliyet*, 11 Eylül 2001.
- 169) Prime Minister Tony Blair's Interview with Al-Jazeera, 9 Ekim 2001.
- 170) Travels With Tony, *Time*, 12 Kasım 2001, vol. 158, no. 20.

- 171) <http://www.ama-ana.org/ISWEB/ramadan.htm>
- 172) http://www.ama-nj.org/bush_meeting.html
- 173) <http://usinfo.state.gov/usa/is-lam/s091701b.htm>
- 174) (Sidney Fox, Klaus Dose, "Molecular Evolution and The Origin of Life", New York: Marcel Dekker, 1977, стр. 2)
- 175) (Alexander I. Oparin, "Origin of Life", (1936) New York, Dover Publications, 1953 (препечатка), стр.196)
- 176) ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, глава 63, Ноември 1982, стр. 1328-1330)
- 177) (Stanley Miller, "Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules", 1986, стр. 7)
- 178) (Jeffrey Bada, списание "Earth", Февруари 1998, стр. 40)
- 179) (Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, издание 271, октомври 1994, стр. 78)
- 180) (Charles Darwin, "The Origin of Species": Факсимиле на първото издание, Harvard University Press, 1964, стр. 189)
- 181) (Charles Darwin, "The Origin of Species": Факсимиле на първото издание, Harvard University Press, 1964, стр. 189)
- 182) (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, том 87, 1976, стр. 133)
- 183) (Pierre Paul GrassO, Evolution on Living Organisms: Evidence for a New Theory of Information, Academic Press, Окак 1978, стр. 122)
- 184) (Charles Darwin, The Origin of Species: Факсимиле на първото издание, Harvard University Press, 1964, стр. 179)
- 185) (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, том 87, 1976, стр. 133)
- 186) (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. стр. 197)
- 187) (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, стр. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, том 258, стр. 389)
- 188) (J.Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, декември 1992)
- 189) (Alan Walker, Science, vol. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, стрс. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, vol. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, стр. 272)
- 190) (Списание "Тайм", ноември 1996)
- 191) (Stephen. J. Gould, Natural History, том. 85, 1976, стр. 30)
- 192) (Villev, Solomon, and Davis, Biology, Saunders College Publishing, 1985, стрс. 1053)
- 193) (Niles Eldredge, Ian Tattersall, The Myths of Human Evolution, стр. 126-127)
- 194) (Villev, Solomon, and Davis, Biology, Saunders College Publishing, 1985, стрс. 1053)
- 195) (Niles Eldredge, Ian Tattersall, The Myths of Human Evolution, стр. 126-127)
- 196) (Henry Gee, In Search of Deep Time, New York, The Free Press, 1999, стр. 116-117)
- 197) (Henry Gee, In Search Of Deep Time, Beyond the Fossil Record to a New HĚstory of Life, The Free Press, A Division fo Simon & Schuster, Inc. , 1999, s. 5)
- 198) (Jonathan Wells, Icons of Evolution: Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong, Washington, DC, Regnery Publishing, 2000, стр. 225)
- 199) (Scott Gilbert, John Opitz, and Rudolf Raff, "Resynthesizing Evolutionary and Developmental Biology", Developmental Biology 173, Article No. 0032, 1996, стр. 361)
- 200) (Journal of Molecular Evolution, брой 26, стр. 99-121)
- 201) (Sarich et al. 1989, Cladistics 5:3-32)
- 202) (New Scientist, 15 май 1999, стр. 27)
- 203) (New Scientist, том 103, 16 август 1984, стр. 19)
- 204) (Christian Schwabe, "On the Validity of Molecular Evolution", Trends in Biochemical Sciences, том 11, юли 1986)
- 205) (Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, London: Burnett Books, 1985, стр. 290-91)
- 206) (Ken McNamara, "Embryos and Evolution", New Scientist, 16 Еким 1999)
- 207) (Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, New York: Ticknor and Fields 1982, стр. 204)
- 208) (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 януари, 1997, стр. 28.)